

Wykład nr 1 Temat: Wprowadzenie do programowania. Algorytm, program, kompilator, interpreter. Wybór i konfiguracja środowiska programistycznego

Paweł Karczmarek

Katedra Inteligencji Obliczeniowej Politechniki Lubelskiej

Plan prezentacji

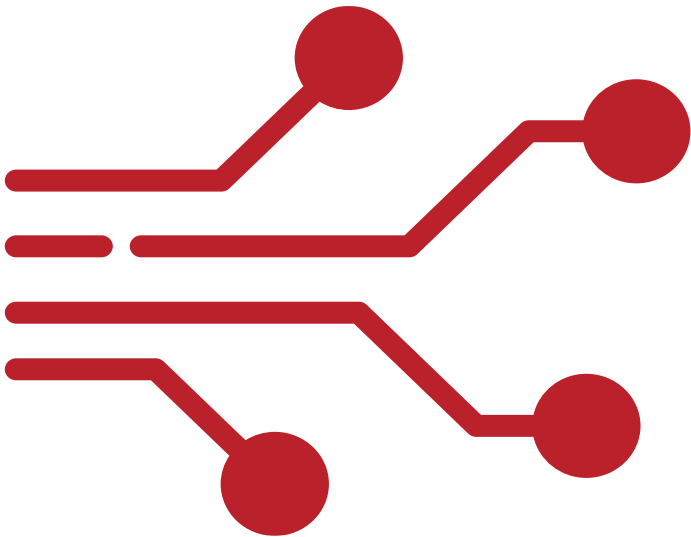
- Algorytm
- Program
- Kompilator
- Interpreter
- Środowisko programistyczne

Czym jest programowanie?

Bardzo ogólna definicja

Programowanie to proces tworzenia programów komputerowych – czyli zestawu instrukcji, które komputer może wykonać w celu rozwiązania określonego problemu.

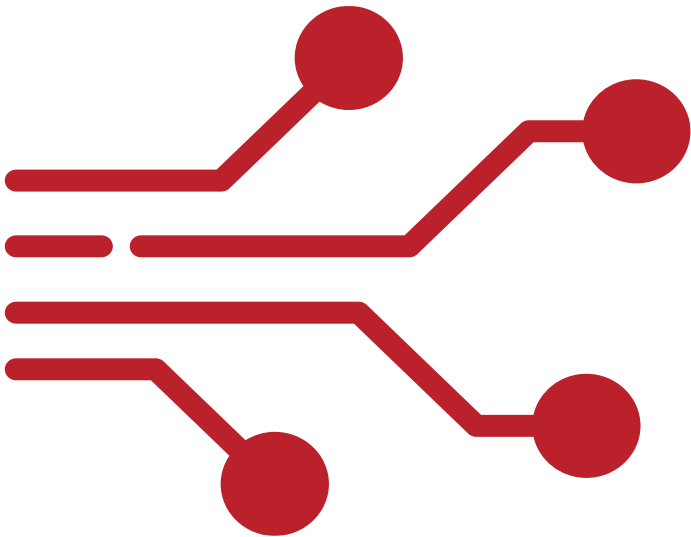
Dlaczego warto uczyć się programowania?

- Jest to jedna z najbardziej poszukiwanych umiejętności na rynku pracy.
- Programiści są potrzebni w wielu branżach (IT, finanse, przemysł, medycyna, edukacja).
- Pozwala automatyzować żmudne i powtarzalne zadania.
- Daje dostęp do dobrze płatnych stanowisk.
- Rozwija logiczne i analityczne myślenie.
- Uczy systematycznego rozwiązywania problemów.
- Pozwala na twórczość i kreatywność (gry, aplikacje, systemy).
- Daje satysfakcję z tworzenia działających rozwiązań.
- Jest uniwersalne – przydatne w naukach ścisłych, biznesie i sztuce.
- Pomaga lepiej rozumieć współczesny świat technologii.

4

Programowanie a AI

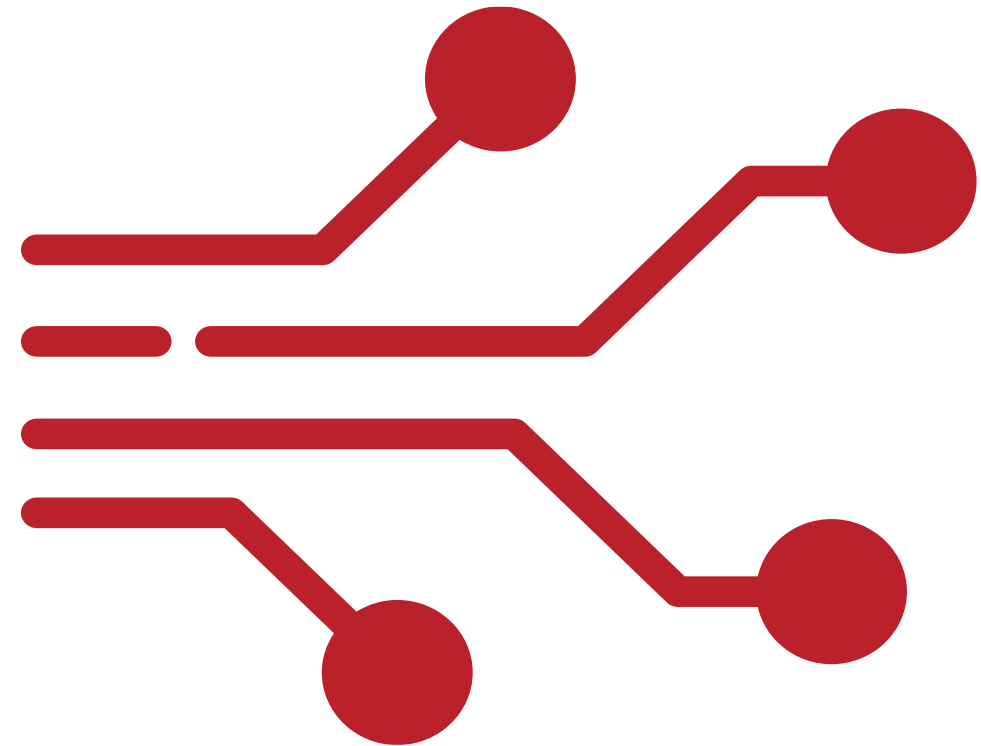
- Czy AI zastąpi programistów?
- Co z rynkiem pracy juniorów?
- Czy wciąż warto programować?

Zastosowania programowania w życiu codziennym i pracy

- Życie codzienne:
 - Aplikacje mobilne: komunikatory, bankowość, mapy, zakupy online.
 - Gry komputerowe i multimedia.
 - Urządzenia IoT w domu (inteligentne żarówki, robot sprzątający).
 - Aplikacje do zdrowia i sportu (smartwatch, fitness).
- Praca zawodowa
 - Systemy biznesowe (ERP, CRM, bankowe).
 - Automatyzacja procesów (raporty, faktury, workflow).
 - Analiza danych i sztuczna inteligencja.
 - Sterowanie urządzeniami i robotyką w przemyśle.
 - Medycyna – oprogramowanie diagnostyczne i sprzęt medyczny.

Algorytm

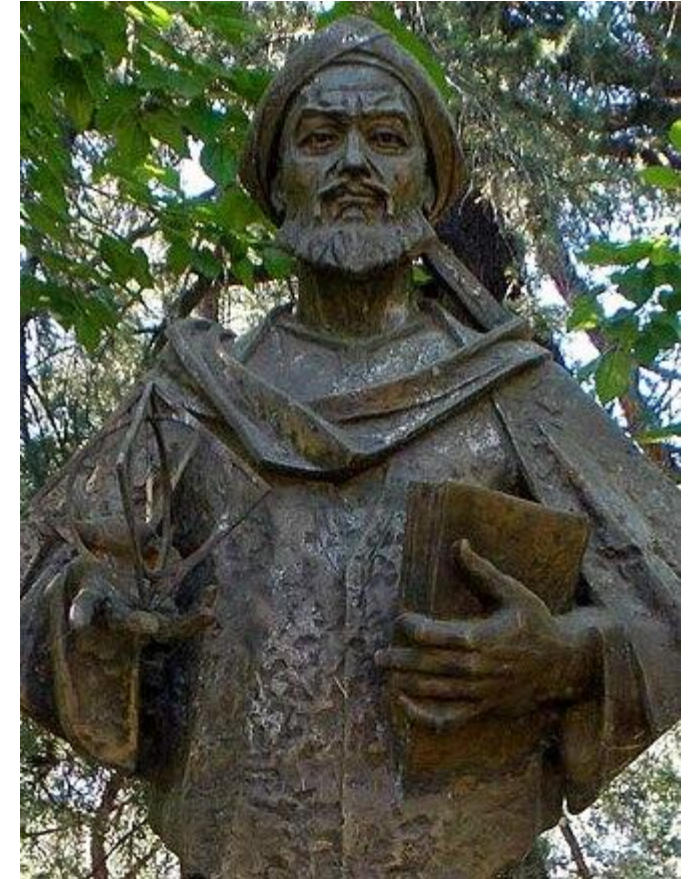
7

Algorytm (definicja wg Donalda Knutha)

Algorytm jest skończonym, jednoznacznie określonym zestawem instrukcji, które w skończonym czasie prowadzą do rozwiązania problemu

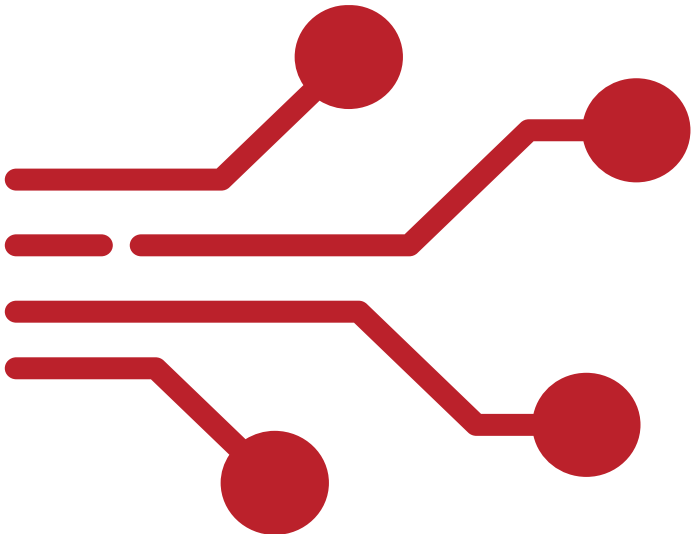
Rys. 1. Donald Knuth [źródło: Wikipedia]

Rys. 2. Muhammad ibn Musa al-Chuwarizmi [źródło: Wikipedia]

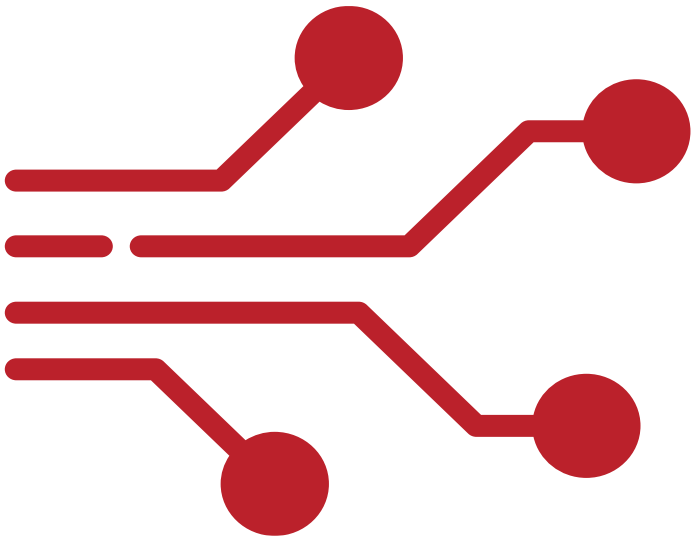
Cechy algorytmu:

- Skończoność
- Jednoznaczność
- Efektywność
- Uniwersalność
- Poprawność

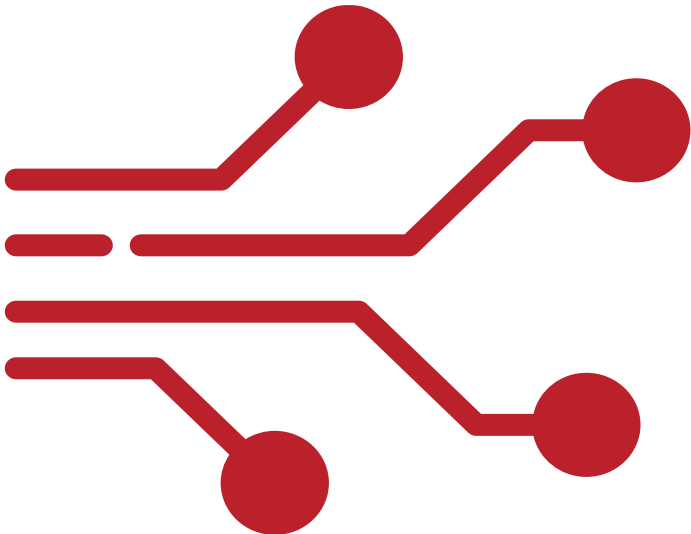
Algorytmy w życiu codziennym

- Przepisy kulinarne
- Instrukcje obsługi
- Plany działania
- Codzienne czynności

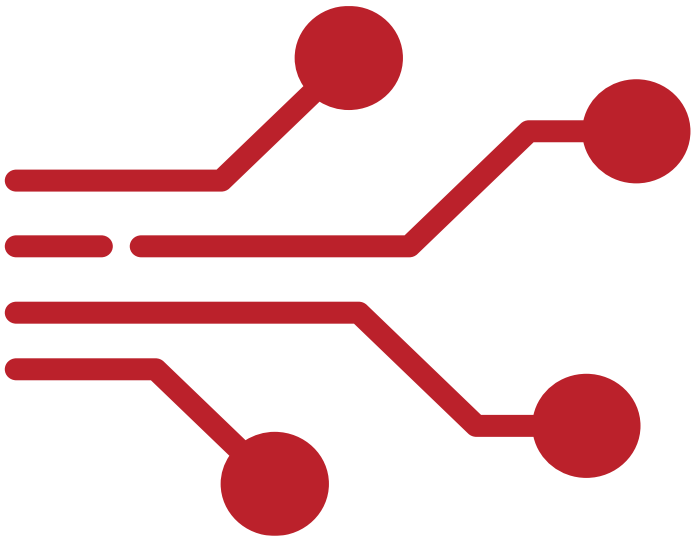
Algorytmy w informatyce

- Sortowania
- Wyszukiwania
- Grafowe
- Kryptograficzne
- Sztucznej inteligencji

Klasy algorytmów używanych w cyberbezpieczeństwie

- Szyfrowanie symetryczne
- Szyfrowanie asymetryczne
- Funkcje haszujące
- Podpisy cyfrowe
- Protokoły bezpieczeństwa

Sposoby przedstawienia algorytmu:

- Tekst pisany (opis słowny)
- Tekst ustrukturyzowany
- Pseudokod
- Zapis graficzny
 - Schemat blokowy
 - Schemat N-S (Nassi-Shneidermana)
 - Diagram czynności UML
- Kod źródłowy

...

Przykładowy pseudokod

```

1  ALGORYTM SORTOWANIE_KOLEJNYCH_MINIMÓW(A)
2      n ← długość(A)
3
4      DLA i od 0 do n-2 WYKONAJ
5          min ← i
6
7          DLA j od i+1 do n-1 WYKONAJ
8              JEŻELI A[j] < A[min] TO
9                  min ← j
10             KONIEC JEŻELI
11         KONIEC DLA
12
13         JEŻELI min ≠ i TO
14             zamień A[i] z A[min]
15         KONIEC JEŻELI
16     KONIEC DLA
17
18     ZWRÓĆ A
19 KONIEC ALGORYTMU
20

```

14

Przykładowy schemat blokowy

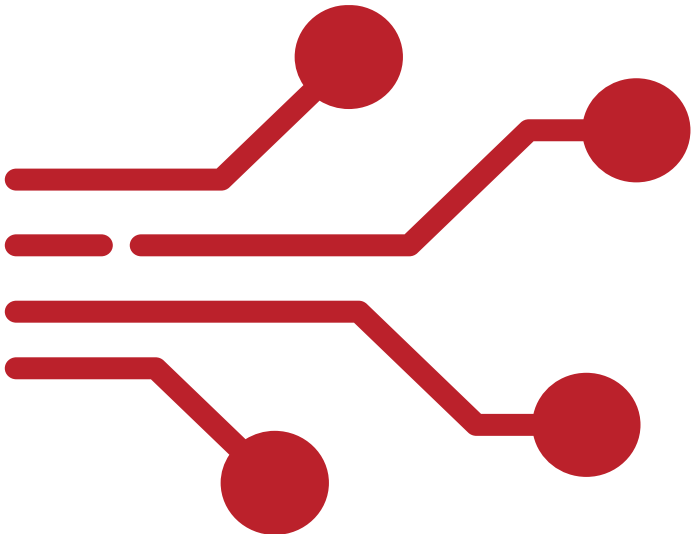

Rys. 3. Przykładowy schemat blokowy [źródło: Wikipedia]

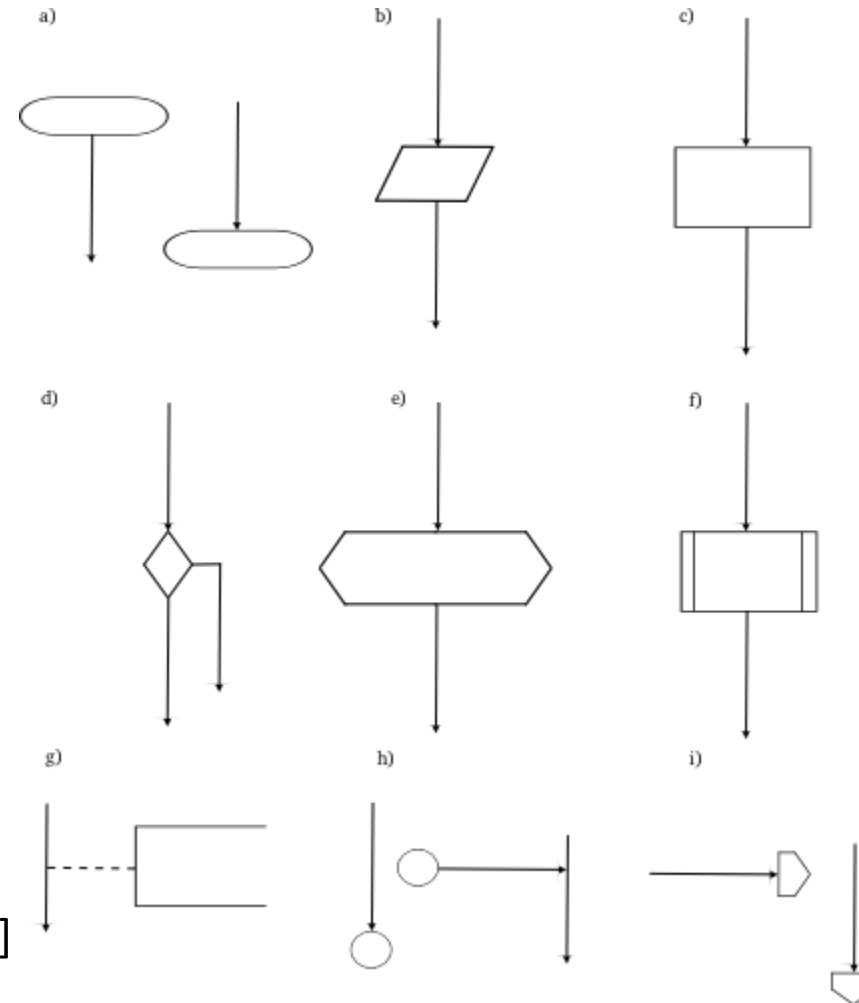
15

Elementy

- a) blok graniczny – początek, koniec, przerwanie lub wstrzymanie wykonywania działania
- b) blok wejścia-wyjścia
- c) blok operacyjny
- d) blok decyzyjny, warunkowy
- e) blok wywołania podprogramu
- f) blok fragmentu
- g) blok komentarza
- h) łącznik wewnętrzny
- i) łącznik zewnętrzny

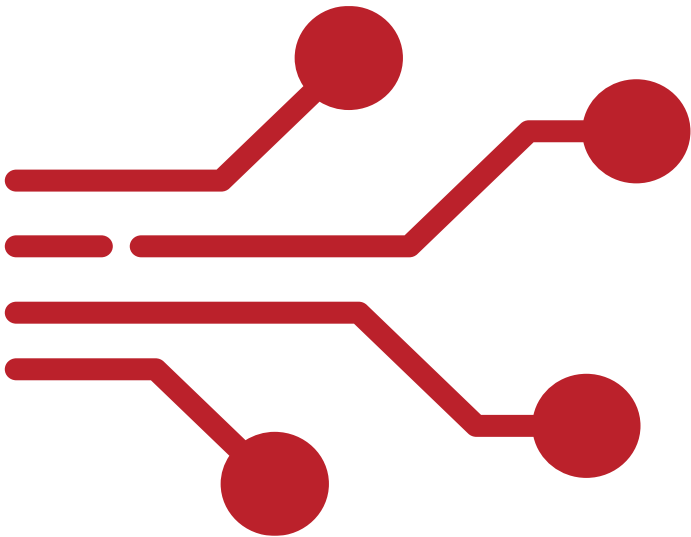

Elementy

Rys. 4. Składniki schematu blokowego [źródło: Wikipedia]

Zamiana liczb A i B – tekst ustrukturyzowany

1. Wczytaj dwie liczby A i B.
2. Utwórz zmienną pomocniczą T.
3. Przypisz $T \leftarrow A$.
4. Przypisz $A \leftarrow B$.
5. Przypisz $B \leftarrow T$.
6. Zakończ (wartości A i B zostały zamienione).

Zamiana liczb A i B – pseudokod

WEJŚCIE: A, B

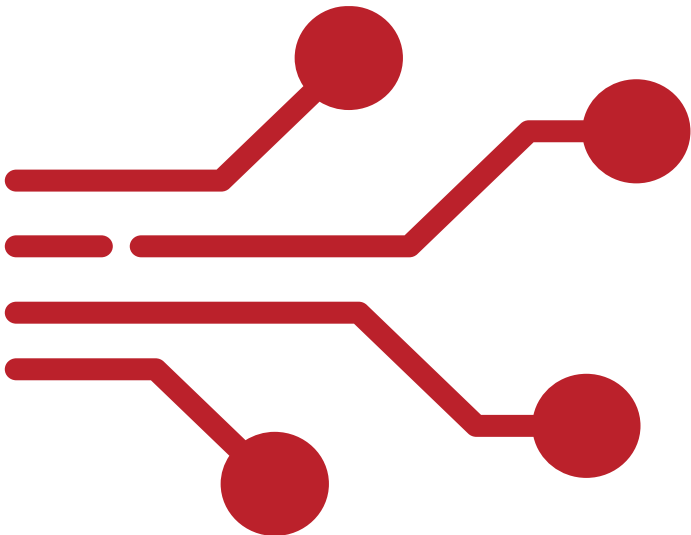
WYJŚCIE: A, B (po zamianie wartości)

T $\leftarrow$ A

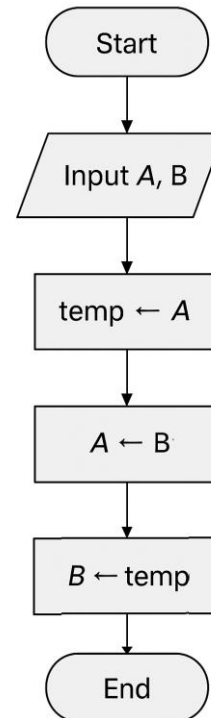
A $\leftarrow$ B

B $\leftarrow$ T

ZWRÓĆ A, B

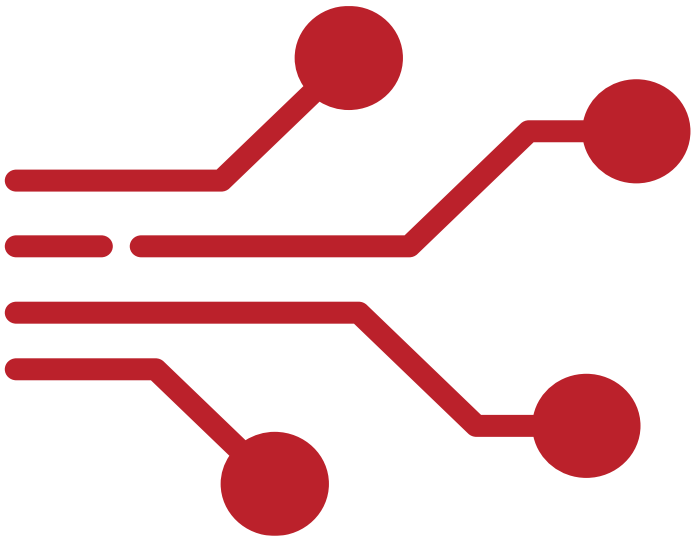

Zamiana liczb A i B – schemat blokowy

20

Zamiana liczb A i B – kod źródłowy


```
int A = 3;
```

```
int B = 7;
```

```
int T = A;
```

```
A = B;
```

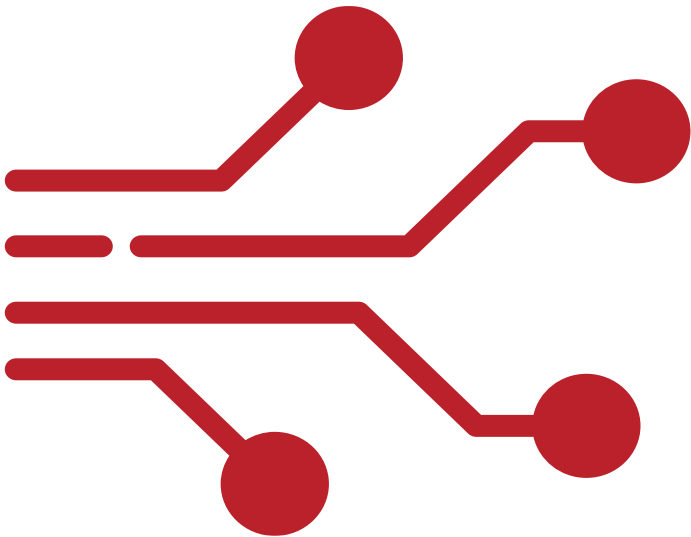
```
B = T;
```

```
// A=7, B=3
```

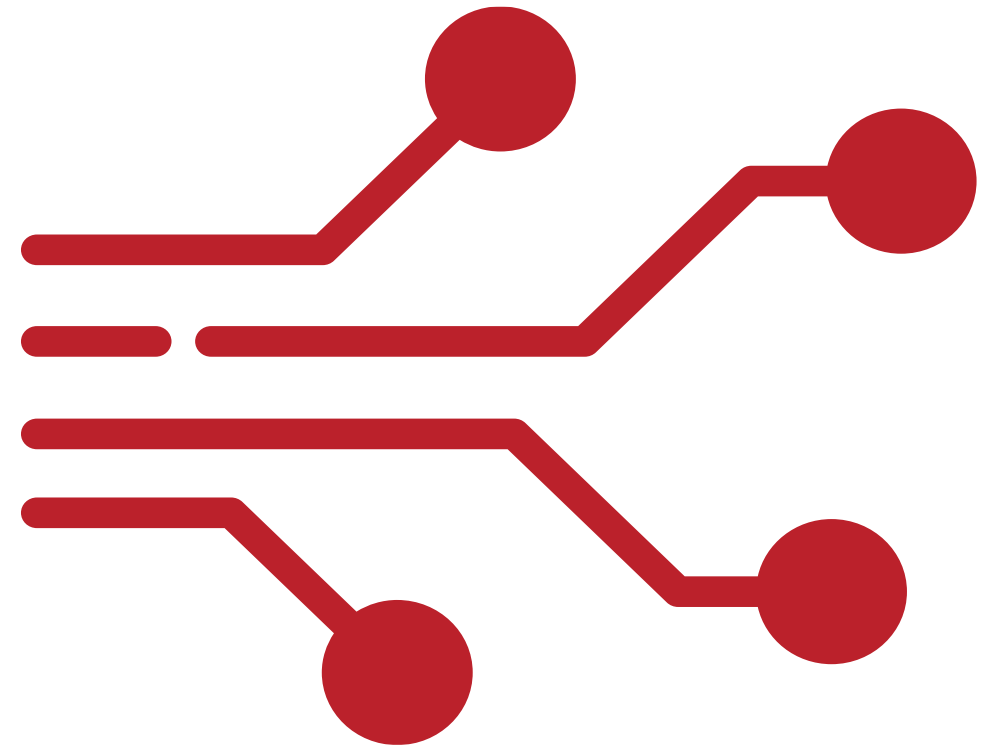
21

Do przemyslenia:

Jak zamienić dwie liczby nie korzystając z funkcji swap lub zmiennej pomocniczej?

Program

23

Program

Zbiór instrukcji zapisanych w określonym języku programowania. Instrukcje te są wykonywane przez komputer w celu rozwiązania problemu lub realizacji zadania.

Charakterystyka programu

- Ma dane wejściowe (input).
- Przetwarza je zgodnie z algorytmem.
- Generuje wynik (output).

Elementy programu

- Instrukcje (polecenia dla komputera).
- Struktury danych.
- Komentarze i dokumentacja.

Inne ujęcie: Program komputerowy = algorytm + zapis w języku programowania.

Poziomy języków programowania

- Języki niskiego poziomu
 - Bliskie maszynie, trudniejsze do zrozumienia dla człowieka.
 - Operują bezpośrednio na rejestrach i pamięci.
 - Przykłady: język maszynowy, assembler.
 - Zalety: wysoka wydajność, pełna kontrola nad sprzętem.
 - Wady: trudne do pisania i utrzymania, mała przenośność.
- Języki wysokiego poziomu
 - Bliskie człowiekowi, oddalone od architektury sprzętu.
 - Zawierają struktury kontrolne, typy danych, biblioteki.
 - Przykłady: C, Java, Python, C#, JavaScript.
 - Zalety: czytelność, szybkie tworzenie aplikacji, przenośność.
 - Wady: mniejsza kontrola nad sprzętem, wolniejsze od niskopoziomowych.

25

Przykłady

- Języki niskiego poziomu
 - Asembler – programowanie blisko sprzętu, systemy wbudowane.
- Języki ogólnego przeznaczenia
 - C – systemy operacyjne, sterowniki, oprogramowanie niskopoziomowe.
 - C++ – aplikacje wydajne, gry, systemy czasu rzeczywistego.
 - Java – aplikacje biznesowe, systemy korporacyjne, Android.
 - C# – aplikacje desktopowe i webowe, gry w Unity.
 - Python – AI, analiza danych, aplikacje webowe, skrypty automatyzujące.
 - JavaScript – aplikacje webowe (frontend i backend).
- Języki specjalizowane
 - R – analiza danych, statystyka.
 - MATLAB – obliczenia inżynierskie i naukowe.
 - SQL – bazy danych.

26

Struktura prostego programu

- Elementy wejściowe
 - Deklaracje zmiennych.
 - Instrukcje wczytywania danych od użytkownika.
- Część przetwarzająca
 - Instrukcje wykonujące obliczenia.
 - Instrukcje warunkowe i pętle.
- Elementy wyjściowe
 - Instrukcje wyświetlania wyników.
 - Zapis danych do pliku lub bazy danych.
- Przykład minimalny („Hello, World!”)
 - Program bez danych wejściowych.
 - Instrukcja wyjścia: wyświetlenie tekstu na ekranie.

27

Cykl życia programu

- Tworzenie: Analiza problemu i zaprojektowanie algorytmu. Napisanie kodu źródłowego w wybranym języku.
- Kompilacja / interpretacja: Przetłumaczenie kodu źródłowego na język maszynowy lub pośredni. Wykrywanie błędów składniowych.
- Uruchamianie: Wykonanie programu na komputerze. Testowanie działania na danych przykładowych.
- Poprawki i rozwój: Usuwanie błędów (debugowanie). Dodawanie nowych funkcji.
- Utrzymanie: Dbanie o zgodność programu z nowym sprzętem, systemem i wymaganiami użytkowników.

28

Kompilator

- Kompilator to program służący do automatycznego tłumaczenia kodu napisanego w jednym języku (języku źródłowym) na równoważny kod w innym języku (języku wynikowym).
- Proces ten nazywany jest kompilacją.
- W informatyce kompilatorem nazywa się najczęściej program do tłumaczenia kodu źródłowego w języku programowania na język maszynowy. Niektóre z kompilatorów tłumaczą najpierw do języka asemblera, a ten na język maszynowy jest tłumaczony przez asembler.
- Etapy kompilacji (w uproszczeniu)
 - Analiza leksykalna (rozpoznanie słów kluczowych i symboli).
 - Analiza składniowa (sprawdzenie poprawności struktury kodu).
 - Generowanie kodu wynikowego (język maszynowy/bytecode).

29

Zalety i wady kompilacji

- **Zalety**
 - Program po kompilacji działa szybciej (kod maszynowy wykonywany bezpośrednio).
 - Kod źródłowy nie musi być rozpowszechniany – użytkownik otrzymuje plik wykonywalny.
 - Możliwość optymalizacji kodu przez kompilator.
 - Lepsza kontrola nad błędami składniowymi (wykrywane przed uruchomieniem).
- **Wady**
 - Proces kompilacji zajmuje dodatkowy czas.
 - Każda zmiana w kodzie wymaga ponownej kompilacji.
 - Plik wykonywalny jest zależny od platformy (systemu i architektury procesora).

Interpreter

to program, który wykonuje kod źródłowy bez wcześniejszej kompilacji do pliku maszynowego. Tłumaczy i uruchamia instrukcje programu linia po linii.

Charakterystyka

- Nie tworzy pliku wykonywalnego.
- Program działa od razu po uruchomieniu w interpreterze.
- Wykrywa błędy dopiero w momencie wykonywania danej instrukcji.

Przykłady interpreterów

- CPython (dla języka Python).
- Node.js (dla JavaScript).
- PHP interpreter.

Zalety i wady interpretacji

- **Zalety**

- Program działa od razu, bez potrzeby kompilacji.
- Łatwo testować i poprawiać kod fragmentami (np. w trybie REPL).
- Wygodne w nauce i szybkim prototypowaniu.
- Przenośność — ten sam kod można uruchomić na różnych systemach, jeśli dostępny jest interpreter.

- **Wady**

- Wolniejsze działanie w porównaniu do programów skompilowanych.
- Błędy wychodzą dopiero podczas uruchamiania programu.
- Konieczność posiadania interpretera na każdym urządzeniu.³²

Języki kompilowane/interpretowane

Języki kompilowane

- Kod źródłowy tłumaczony na kod maszynowy przed uruchomieniem.
- Program działa szybciej.
- Błędy składniowe wykrywane na etapie kompilacji.
- Przykłady: C, C++, Rust, Go.

Języki interpretowane

- Kod źródłowy tłumaczony i wykonywany „w locie”.
- Łatwiejsze testowanie i prototypowanie.
- Wolniejsze działanie programu.
- Przykłady: Python, JavaScript, PHP, Ruby.

W praktyce wiele języków korzysta z podejścia mieszanego (kompilacja + interpretacja).

33

Języki hybrydowe (kompilacja + interpretacja, JIT)

- Idea hybrydy: Kod źródłowy nie jest tłumaczony bezpośrednio na język maszynowy. Najpierw kompilacja do kodu pośredniego (bytecode). Następnie uruchamiany przez wirtualną maszynę (interpreter + JIT).
- JIT (Just-In-Time Compilation)
 - Fragmenty bytecode tłumaczone dynamicznie na kod maszynowy.
 - Łączy zalety interpretacji (elastyczność) i kompilacji (szybkość).

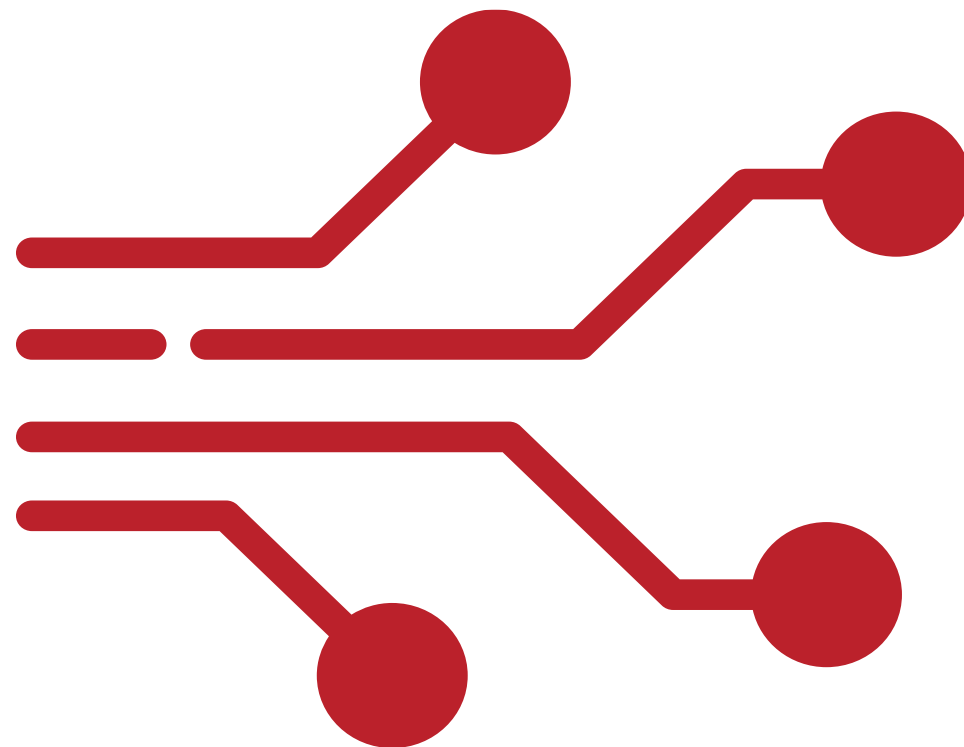
Przykłady

- Java -> bytecode wykonywany na JVM.
- C# -> kod IL (Intermediate Language) uruchamiany w CLR/.NET.
- Python (PyPy) -> interpreter z JIT.

Zalety

- Dobra przenośność (ten sam bytecode działa na różnych systemach).
- Możliwość optymalizacji w trakcie działania programu.

Środowisko programistyczne

35

Zintegrowane środowisko programistyczne (IDE – Integrated Development Environment)

- Zbiór narzędzi ułatwiających tworzenie, testowanie i uruchamianie programów.
- Łączy w jednym miejscu edytor kodu, kompilator/interpreter i narzędzia pomocnicze.

Podstawowe elementy IDE

- Edytor kodu (podświetlanie składni, autouzupełnianie).
- Kompilator lub interpreter.
- Debugger (śledzenie działania programu).
- Konsola lub terminal.

Zadania środowiska programistycznego

- Ułatwia pisanie kodu i wykrywanie błędów.
- Przyspiesza proces tworzenia oprogramowania.
- Zapewnia integrację z systemami kontroli wersji i menedżerami pakietów.

Edytory tekstowe/IDE

Proste programy do pisania kodu.

Lekkie, szybkie, często rozszerzalne wtyczkami.

Przykłady: Notepad++, Sublime Text, Vim, nano.

Zalety: małe zużycie zasobów, szybkość działania.

Wady: brak wbudowanego kompilatora/debuggera (trzeba uruchamiać osobno).

Rozbudowane środowiska integrujące wiele narzędzi.

Zawierają edytor kodu, kompilator/interpreter, debugger, menedżery projektów.

Przykłady: Visual Studio, IntelliJ IDEA, Eclipse, PyCharm.

Zalety: wygoda, automatyzacja, podpowiedzi składni, integracja z Git.

Wady: większe wymagania sprzętowe, dłuższy czas uruchamiania.

Konfiguracja środowiska Visual Studio

- Pobranie i instalacja: [visualstudio.microsoft.com]. Edycja darmowa to Community. Podczas instalacji wybieramy Workload -> .NET desktop development.
- Tworzenie nowego projektu: Visual Studio -> File -> New -> Project. Szablon: Console App (.NET). Nadajemy nazwę projektowi i wybieramy folder.
- Struktura projektu: Plik główny Program.cs zawiera funkcję Main(). Folder Dependencies – biblioteki systemowe i zewnętrzne. Plik konfiguracyjny .csproj.
- Uruchamianie programu: zielony przycisk Run lub Ctrl + F5. Wynik pojawi się w konsoli.
- Debugowanie: Ustawiamy breakpoint (czerwona kropka obok linii kodu). F5, aby uruchomić program w trybie debugowania. Podglądamy wartości zmiennych w oknie Locals.

38

Kod programu

- Klasycznie (z Main):

```
class Program
{
    static void Main(string[] args)
    {
        Console.WriteLine("Hello, World!");
    }
}
```

- Nowocześnie: z top-level statements (C# 9+)

```
Console.WriteLine("Hello, World!");
```

.NET

- Platforma programistyczna opracowana przez Microsoft. Umożliwia tworzenie i uruchamianie aplikacji w różnych językach (np. C#, F#, VB.NET).

Główne elementy:

- CLR (Common Language Runtime) – środowisko uruchomieniowe:
 - zarządza pamięcią,
 - obsługuje błędy i bezpieczeństwo,
 - wykonuje kod w postaci IL (Intermediate Language).
- Biblioteki klas .NET – gotowe moduły do pracy z plikami, bazami danych, siecią, grafiką.

Rodzaje .NET

- .NET Framework – starsza wersja, głównie Windows.
- .NET (Core) – nowoczesna, otwarta, wieloplatformowa (Windows, Linux, macOS).

40

IL (Intermediate Language, język pośredni)

Kod generowany podczas kompilacji programów .NET (C#, F#, VB.NET).

- Niezależny od systemu i sprzętu
- Rola w uruchamianiu programu

1. Kod źródłowy (np. w C#) -> kompilacja do IL.

2. Plik .exe lub .dll zawiera IL + metadane.

3. CLR (Common Language Runtime) tłumaczy IL na kod maszynowy procesora (JIT).

Zalety

- Przenośność – Windows, Linux, macOS.
- Współpraca wielu języków .NET (np. C# + F# + VB.NET).
- Optymalizacja w trakcie działania programu.

Przykład IL dla `Console.WriteLine("Hello, World!");`

IL_0001: ldstr "Hello, World!"

IL_0006: call void [System.Console]System.Console::WriteLine(string)

IL_000B: ret

2000: Microsoft ogłasza C# 1.0 wraz z .NET Framework 1.0. Cel: konkurencja dla Javy. Podstawowe elementy: programowanie obiektowe, typy wartościowe i referencyjne.

2005: C# 2.0. Wprowadzenie typów ogólnych (generics). Udoskonalenia w delegatach i iteracji.

2007: C# 3.0. Dodanie LINQ (Language Integrated Query). Wyrażenia lambda, metody rozszerzające.

2010: C# 4.0. Wsparcie dla programowania dynamicznego (dynamic). Ułatwienia w interoperacyjności z COM i Office.

2012: C# 5.0. Dodanie async/await – asynchroniczne programowanie w prosty sposób.

2015: C# 6.0. Nowa składnia (interpolacja stringów, wyrażenia w ciele właściwości).

2017: C# 7.x. Krotki, lokalne funkcje, dopasowanie do wzorca (pattern matching).

2020: C# 9.0. Top-level statements (pisanie kodu bez Main). Rekordy (records).

2021–2023: C# 10/11/12. Uproszczenia składni, globalne usingi, rekordy strukturalne. Rozwój w kierunku większej czytelności i nowoczesności.

42

Dziękuję za uwagę

Wykład nr 2

Temat: Podstawy składni. Zmienne i typy danych. Operatory arytmetyczne i logiczne

Paweł Karczmarek

Katedra Inteligencji Obliczeniowej Politechniki Lubelskiej

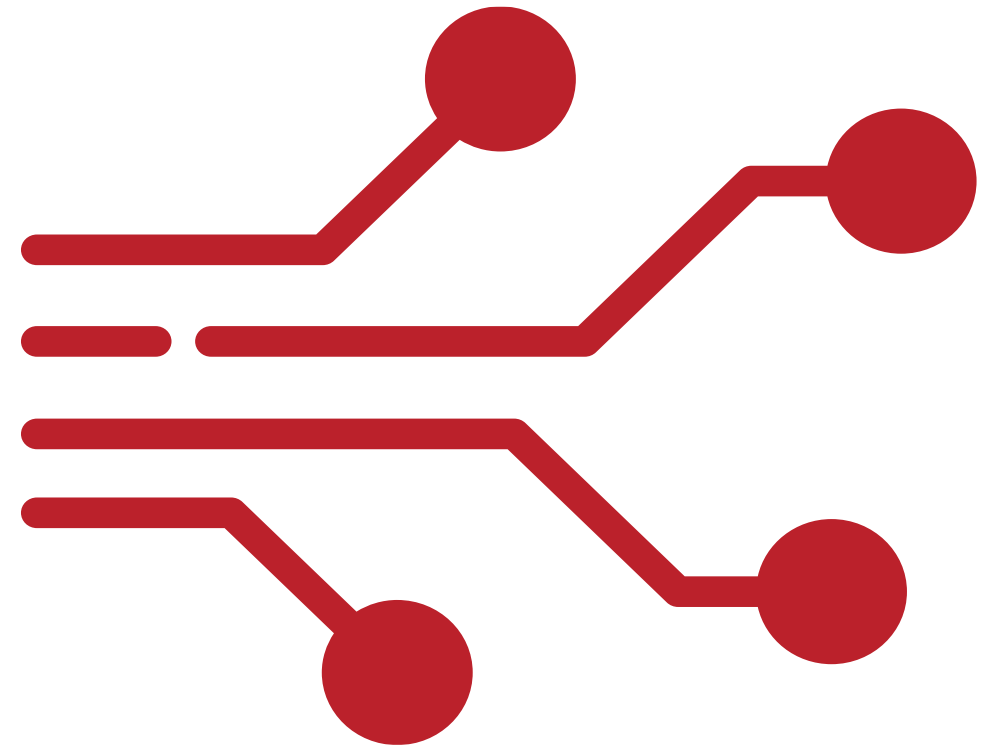
Plan prezentacji

- Podstawy składni
- Zmienne i typy danych
- Typy i proste literały
- Operatory arytmetyczne
- Operatory logiczne i warunkowe

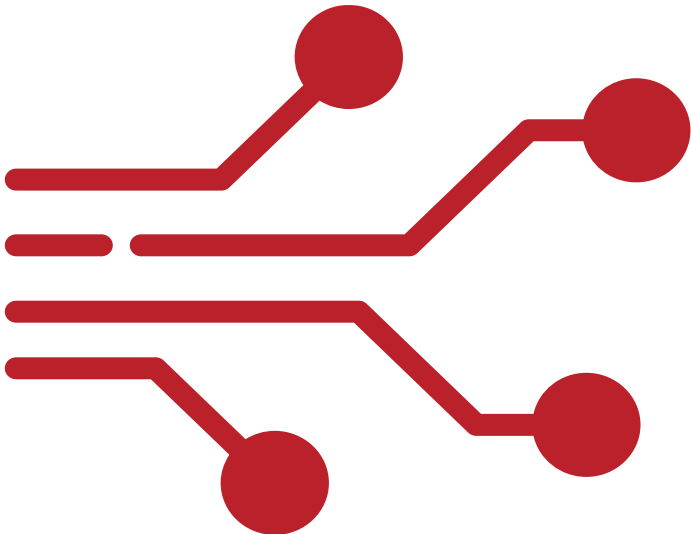

45

Podstawy składni

46


```
Hello World!  
using System;  
namespace Hello  
{  
  
    class Program  
    {  
  
        static void Main(string[] args)  
        {  
  
            Console.WriteLine("Hello World!");  
  
        }  
  
    }  
}
```

Przydatne skróty klawiszowe w VS

Ctrl+F Przeszukiwanie kodu

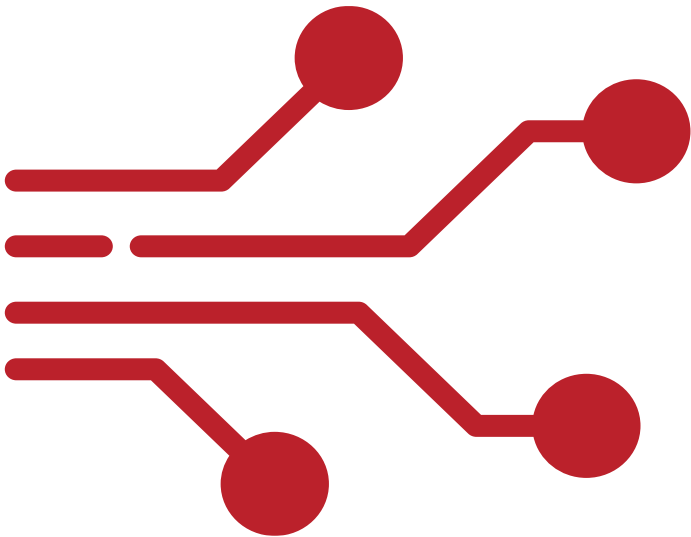
Ctrl+L Usunięcie bieżącej linii

F5 Kompilacja i uruchomienie aplikacji w trybie debugowania

Ctrl+F5 Kompilacja i uruchomienie aplikacji bez debugowania

Ctrl+K+C/U – komentowanie bloku/odkomentowanie bloku

Ctrl+M+O – zwijanie kodu

Podstawowa składnia

; kończy instrukcję

Identyfikatory – nazwy nadane przez programistę

Słowa kluczowe – nazwy o specjalnym znaczeniu dla kompilatora

Literały – podstawowe porcje danych wprowadzone do kodu źródłowego

Znaki interpunkcyjne – określają strukturę programu

Operatory – przekształcają wyrażenia lub tworzą ich kombinacje

Komentarze: // - jednowierszowe, /* ... */ - wielowierszowe

49

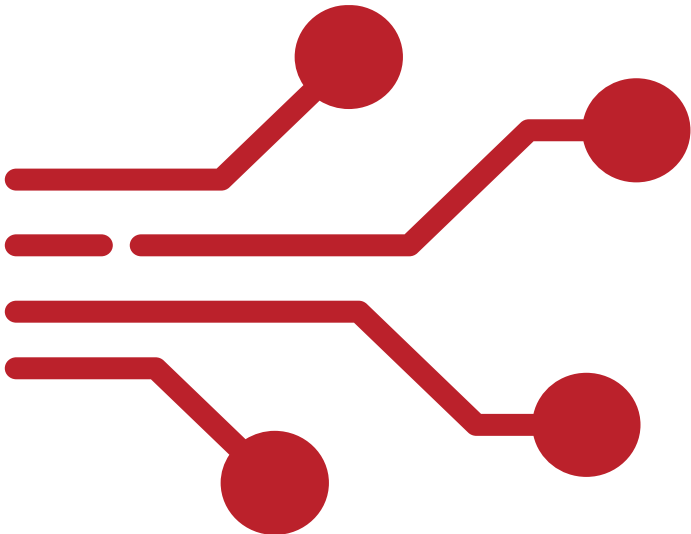
Bloki kodu

- Przestrzeń nazwy – zawiera i grupuje typy
- Klasa – zawiera elementy obiektu, w tym metody
- Metoda – zawiera instrukcje implementujące działania wykonywane przez dany obiekt
- Region – do definiowania własnych bloków kodu

#region mojregion

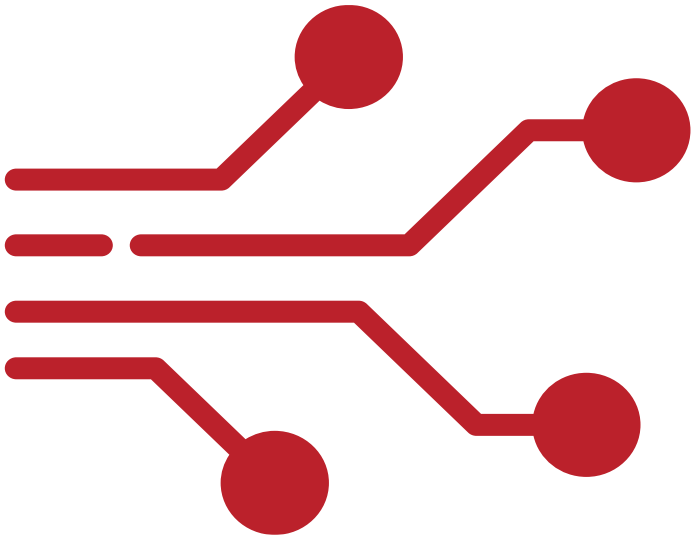
fragment kodu

#endregion

Importowanie przestrzeni nazw

Na przykładzie:

Można powiedzieć, że System jest przestrzenią nazw, czyli czymś w rodzaju adresu dla typów.

Nazwa `System.Console.WriteLine` informuje kompilator, że ma poszukiwać metody `WriteLine` z typu o nazwie `Console` w przestrzeni nazw `System`.

51

Konwencje nazewnictwa

- Zasady ogólne
 - Czytelność ponad wszystko – nazwy muszą jasno oddawać przeznaczenie.
 - Język angielski – standard w kodzie (ułatwia współpracę międzynarodową).
 - Unikanie skrótów (poza powszechnie znanymi: id, URL, XML).
- Styl pisowni
 - PascalCase - klasy, struktury, interfejsy, przestrzenie nazw, metody, właściwości, stałe (Person, GetName()).
 - camelCase - zmienne lokalne, parametry metod (firstName, counter).
 - ALL_CAPS - stałe symboliczne, zwykle w kodzie niskopoziomowym (MAX_SIZE).
 - I - prefiks dla interfejsów (IEnumerable, IDisposable).
 - _ - podkreślnik dla zmiennych globalnych w klasach
- Dobre praktyki
 - Nazwy rzeczownikowe dla typów (Customer, Invoice).
 - Nazwy czasownikowe dla metod (CalculateSum(), PrintReport()).
 - Unikanie polskich znaków i znaków specjalnych.
 - Zwięzłość + jednoznaczność (GetUserById() zamiast DoUserStuff()).

Programy najwyższego poziomu

- Możliwość pisania prostych programów bez klasy Program i metody Main().
- Wprowadzono w C# 9, a rozwinięto w nowszych wersjach.
- Kod można pisać bezpośrednio w pliku źródłowym – bardziej zwięzły i czytelny.

Zastosowanie

- Idealne do nauki i przykładów dydaktycznych.
- Przydatne w skryptach, testach i małych narzędziach.
- Ułatwiają szybki start – mniej szablonowego kodu.

Ograniczenia

- W projekcie może być tylko jeden plik z top-level statements.
- W tle kompilator i tak generuje klasę Program i Main().

Gdy projekt rośnie, zwykle i tak przechodzimy do klasycznego układu.

```
Console.WriteLine("Hello, world!");
```

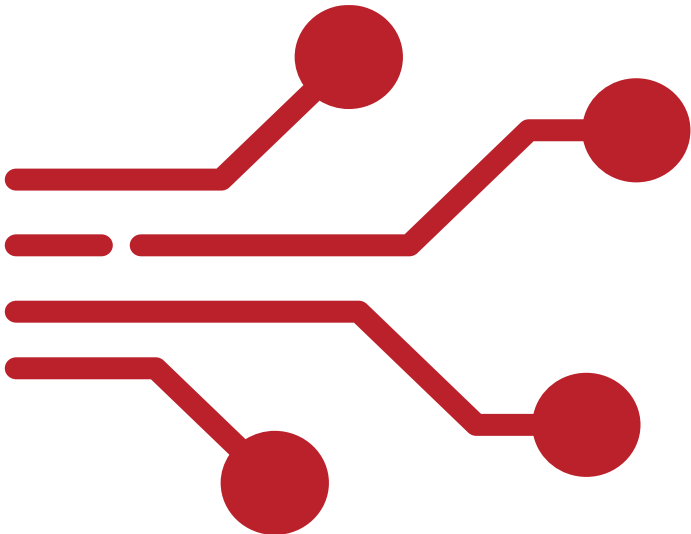
```
int x = 5; int y = 7;
```

```
Console.WriteLine($"Suma: {x + y}");
```

Słownictwo

Czasowniki to zwykłe metody

Rzeczowniki to zwykłe typy, zmienne, pola
i właściwości

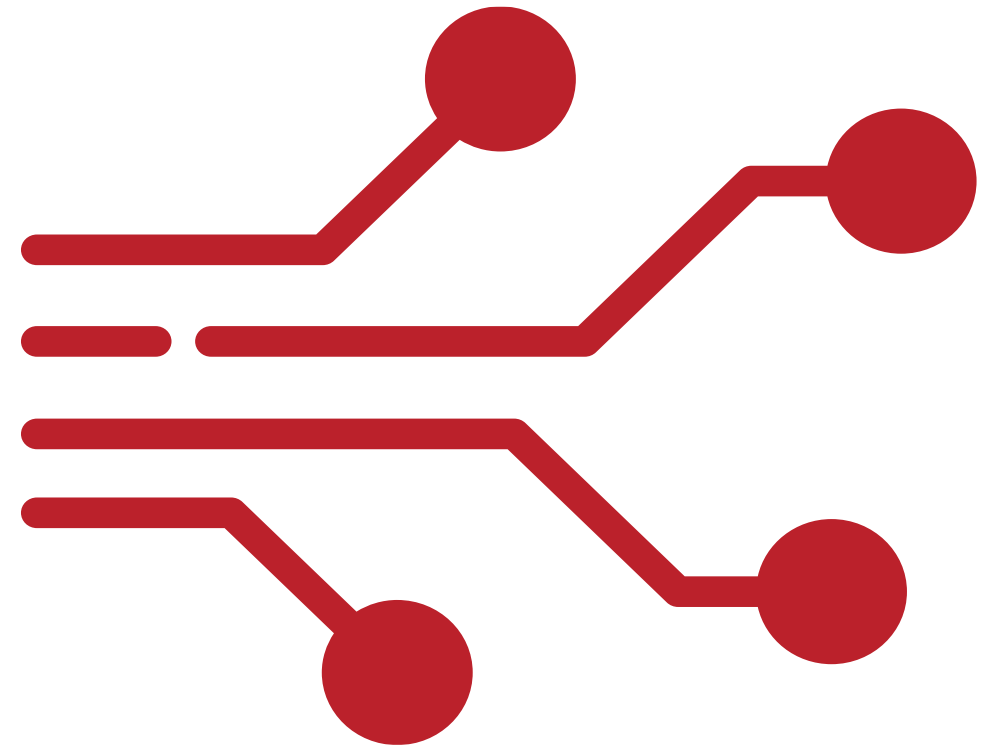

Dyrektywy preprocesora

Służą m.in. do kompilacji warunkowej

```
static void Main(string[] args)
{
    #if DEBUG
        Console.Title = "Kompilacja w trybie \"debug\"";
    #endif
    Console.WriteLine("Hello World!");
    Console.ReadLine();
}
```

Zmienne i typy danych

Deklaracja i zmiana wartości zmiennej

Możemy **zadeklarować** zmienne w dowolnym miejscu metod i klas. Zadeklarowane zmienne nie mogą jednak zostać użyte przed przypisaniem im jakiejś wartości, tj. zanim zostaną **zainicjowane**.

```
int i; // typ całkowity czterobajtowy (32 bity)
```

```
long l; // typ całkowity ośmiobajtowy (64 bity)
```

```
string s; // łańcuch
```

```
float f; // typ rzeczywisty czterobajtowy (32 bity)
```

```
double d; // typ rzeczywisty ośmiobajtowy (64 bity)
```

```
i = 1; //inicjacja
```

57

Zmienne lokalne i zasięg zmiennych

Zmienne lokalne są deklarowane wewnątrz metod i istnieją wyłącznie w czasie, gdy dana metoda jest wywoływana. Gdy tylko metoda zwróci sterowanie, pamięć zajmowana przez jej zmienne lokalne zostaje zwolniona dla innych zastosowań.

Zasięg:

- Określa, gdzie w kodzie zmienna jest widoczna i dostępna.
- Chroni przed przypadkowym użyciem niewłaściwych danych.

Typy wartościowe i referencyjne

Typy wartościowe

- Przechowywane bezpośrednio na stosie (stack).
- Kopiowanie - tworzy niezależną kopię wartości.
- Przykłady: int, double, bool, struct, enum.

Typy referencyjne

- Przechowywana jest referencja (adres w pamięci).
- Kopiowanie - obie zmienne wskazują na ten sam obiekt w pamięci sterty (heap).
- Przykłady: string, tablice, obiekty.

59

Przykład

```
int x = 10;  
int y = x;    // kopiujemy wartość  
y = 20;  
Console.WriteLine(x); // 10  
Console.WriteLine(y); // 20  
string s1 = "Ala";  
string s2 = s1;    // kopiujemy referencję  
s2 += " ma kota"; // tworzony jest nowy obiekt!  
Console.WriteLine(s1); // "Ala"  
Console.WriteLine(s2); // "Ala ma kota"
```

60

Domyślne wartości typów

Każdy typ ma przypisaną wartość domyślną, gdy nie został jawnie zainicjalizowany. Dotyczy pól klas, struktur i tablic – zmienne lokalne muszą być zainicjalizowane.

Przykłady

int -> 0

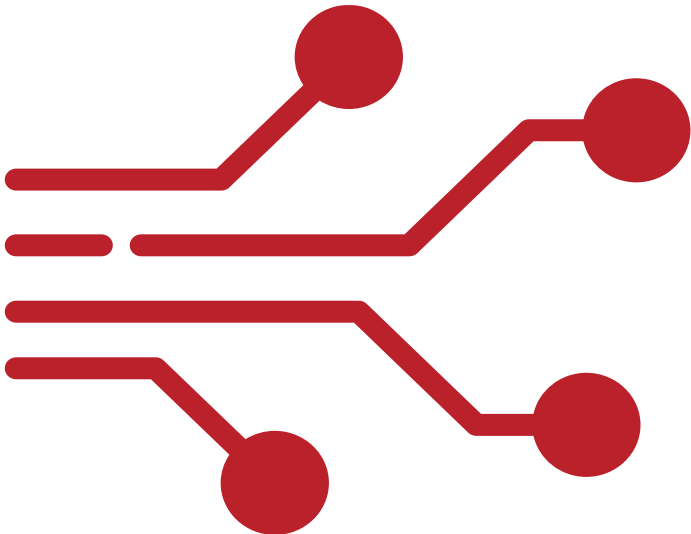
double -> 0.0

bool -> false

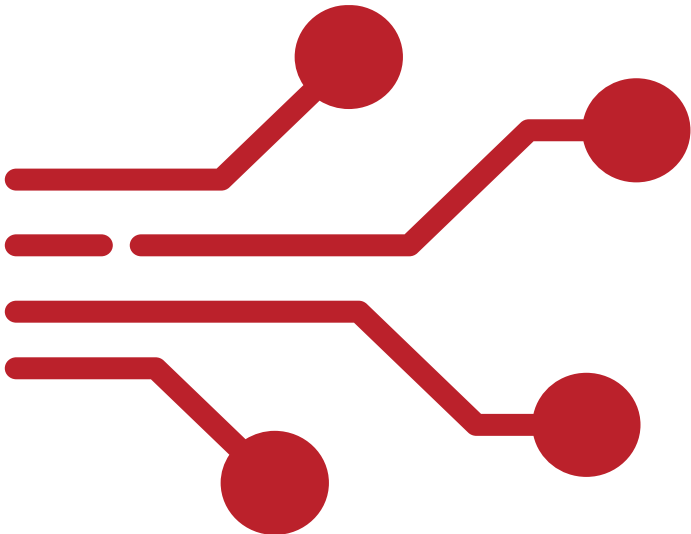
char -> '\0' (znak pusty, null-character)

string -> null

Tablice -> null (dopóki nie są utworzone przez new)

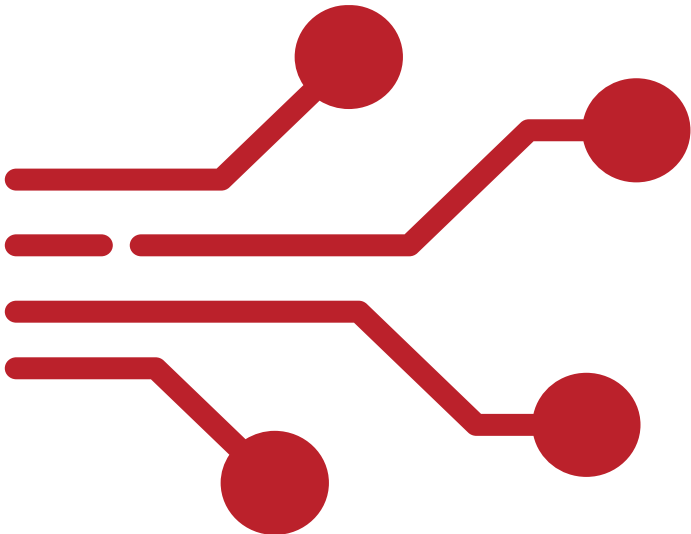
Sprawdzenie


```
int liczba = default;        // 0
bool flaga = default;        // false
string tekst = default;      // null

Console.WriteLine(liczba);   // 0
Console.WriteLine(flaga);    // False
Console.WriteLine(tekst);    // nic, bo null
```


Określanie typu zmiennej przy inicjalizacji i pseudotyp var


```
var i = 5;  
var l = 5L;  
var s = "MojaNazwa";  
var f = 1.0f;  
var d = 1.0;
```

null/nullable

Kolejną różnicą między typem wartościowym a referencyjnym jest to, że tylko ten drugi może mieć wartość null. To oznacza, że zmienna typu referencyjnego może nie wskazywać na żaden obiekt. Zmienna wartościowa też może nie być zainicjowana, ale kompilator wychwytyje próby użycia takiej zmiennej i na to nie pozwala.

Czasem możemy jednak chcieć zdefiniować np. liczbę całkowitą typu int mogącą przyjmować dowolne wartości dodatnie, ujemne i zero, ale oprócz tego dopuścić możliwość, że zmienna ta nie jest zainicjowana, bo obliczenia prowadzące do tego jeszcze się nie wykonały lub się nie udały.

int? ni = 1;

64

Typ object

Typ object (System.Object) reprezentuje najwyższą klasę stanowiącą podstawę wszystkich typów. Do typu object można rzutować w górę każdy inny typ.

Pakowanie (ang. *boxing*) to proces konwersji egzemplarza typu wartościowego na egzemplarz typu referencyjnego. Typ referencyjny może być klasą object lub interfejsem.

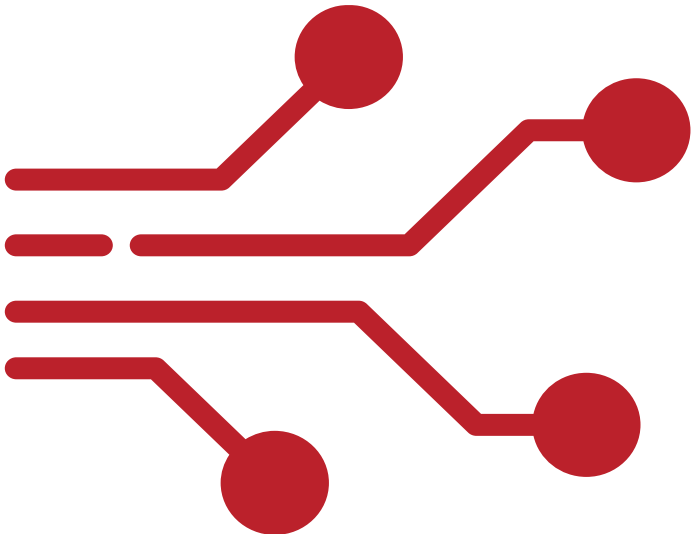
```
int x = 9;
```

```
object obj = x; // pakuje int
```

Rozpakowywanie to operacja odwrotna, tzn. polegająca na rzutowaniu obiektu na pierwotny typ wartościowy:

```
int y = (int)obj; // rozpakowanie int
```

Rozpakowywanie można przeprowadzić tylko jako rzutowanie jawne.

Rzutowanie

- Automatyczna konwersja, gdy nie ma ryzyka utraty danych.

```
int x = 10;
```

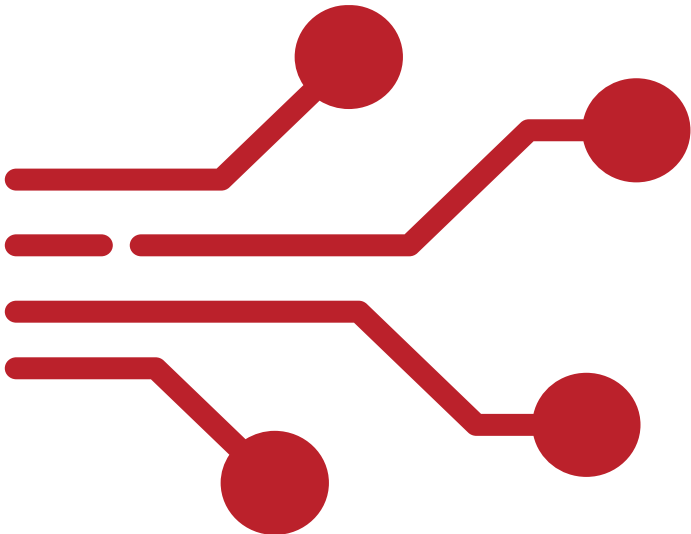
```
double y = x; // int -> double (OK)
```

- Rzutowanie jawne.

Wymaga zapisu w nawiasach, gdy możliwa jest utrata danych.

```
double a = 9.7;
```

```
int b = (int)a; // wynik 9
```


Rzutowanie

- Operatory as i is

as próbuje rzutować, w razie niepowodzenia zwraca null.

is sprawdza typ przed rzutowaniem.

```
object obj = "Hello";
```

```
string? s = obj as string; // "Hello"
```

```
if (obj is string txt)      // pattern matching
```

```
    Console.WriteLine(txt.ToUpper());
```

- Klasa Convert i metody Parse/TryParse.

```
string liczba = "123";
```

```
int n = int.Parse(liczba);           // 123
```

```
int m = Convert.ToInt32("456");     // 456
```

Typ wyliczeniowy

```
public enum MiesiaceLata : byte
```

```
{
```

```
    Czerwiec = 1,
```

```
    Lipiec = 2,
```

```
    Sierpien = 3,
```

```
    Wrzesien = 4
```

```
}
```

```
//Domyślnie int
```

```
public enum MiesiaceLata
```

```
{
```

```
    Czerwiec = 1,
```

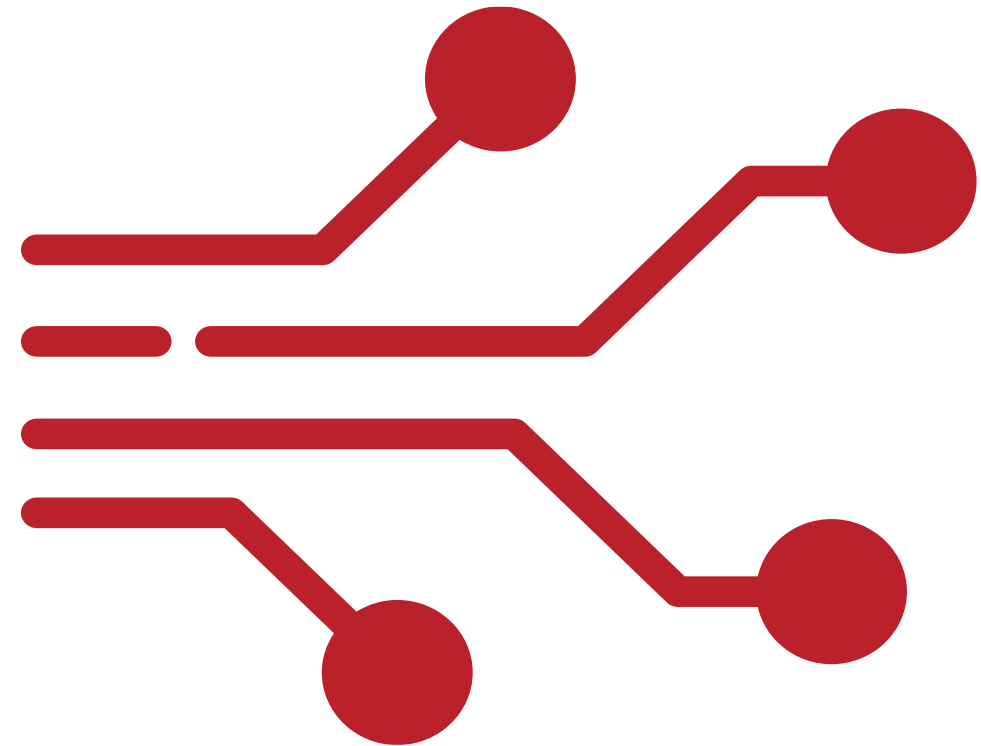
```
    Lipiec = 2,
```

```
    Sierpien = 3,
```

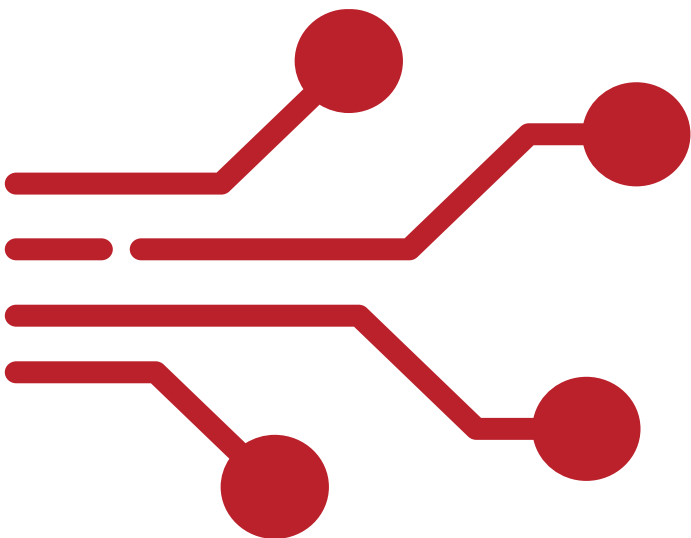
```
    Wrzesien = 4
```

```
}
```

Typy proste i literały

Nazwa typu (słowo kluczowe, alias klasy)	Klasa z obszaru nazw System	Liczba zajmowanych bitów	Możliwe wartości (zakres)	Domyślna wartość
bool	Boolean	1 bajt = 8 bitów	true, false	false
sbyte	SByte	8 bitów ze znakiem	od -128 do 127	0
byte	Byte	8 bitów bez znaku	od 0 do 255	0
short	Int16	2 bajty = 16 bitów ze znakiem	od -32 768 do 32 767	0
int	Int32	4 bajty = 32 bity ze znakiem	od -2 147 483 648 do 2 147 483 647	0
long	Int64	8 bajtów = 64 bity ze znakiem	od -9 223 372 036 854 775 808 do 9 223 372 036 854 775 807	0L
ushort	UInt16	2 bajty = 16 bitów bez znaku	maks. 65 535	0
uint	UInt32	4 bajty = 32 bity bez znaku	maks. 4 294 967 295	0
ulong	UInt64	8 bajtów = 64 bity bez znaku	maks. 18 446 744 073 709 551 615	0UL
char	Char	2 bajty = 16 bitów (zob. komentarz)	Znaki Unicode od U+0000 do U+FFFF (od 0 do 65 535)	'\0'
float	Single	4 bajty (zapis zmiennoprzecinkowy)	Wartość może być dodatnia lub ujemna; najmniejsza bezwzględna wartość to $1,4 \cdot 10^{-45}$, największa to ok. $3,403 \cdot 10^{38}$	0.0F
double	Double	8 bajtów (zapis zmiennoprzecinkowy)	Najmniejsza wartość to $4,9 \cdot 10^{-324}$, największa to ok. $1,798 \cdot 10^{308}$	0.0D
decimal	Decimal	16 bajtów (większa precyzja, ale mniejszy zakres niż double)	Najmniejsza wartość to 10^{-28} , największa to $7,9 \cdot 10^{28}$	0.0M

Rys. 5. Typy danych [źródło: J. Matulewski, C#. Lekcje programowania. Praktyczna nauka programowania dla platform .NET i .NET Core, Helion 2021]

Rys. 6. Typy danych [źródło: J. Matulewski, C#. Lekcje programowania. Praktyczna nauka programowania dla platform .NET i .NET Core, Helion 2021]

Funkcja wartość nazwa(argumenty)	Opis	Przykład użycia
<code>indeksator []</code>	Zwraca znak na wskazanej pozycji; pozycja pierwszego znaku to 0	<code>"Helion"[0]</code>
<code>bool Equals(string)</code>	Porównuje łańcuch z podanym w argumencie	<code>"Helion".Equals("HELP")</code>
<code>int IndexOf(char),</code> <code>int IndexOf(String)</code>	Pierwsze położenie litery lub łańcucha; -1, gdy nie zostanie znaleziony	<code>"Lalalalala".IndexOf('a')</code>
<code>int LastIndexOf(char),</code> <code>int LastIndexOf(String)</code>	Jak wyżej, ale ostatnie wystąpienie litery lub łańcucha	<code>"Lalalalala".LastIndexOf('a')</code>
<code>int Length</code>	Zwraca długość łańcucha, właściwość	<code>"Helion".Length</code>
<code>string Replace(string,string),</code> <code>string Replace(char,char)</code>	Zamienia wskazany fragment na inny	<code>"HELP".Replace("P","ION")</code>
<code>string Substring(int,int)</code>	Fragment łańcucha od pozycji w pierwszym argumencie o długości podanej w drugim	<code>"Wydawnictwo".Substring(5,3)</code>
<code>string Remove(int,int)</code>	Usuwa wskazany fragment	<code>"Helion".Remove(1,2)</code>
<code>string Insert(int,string)</code>	Wstawia łańcuch przed literą o podanej pozycji	<code>"Helion".Insert(2, "123")</code>
<code>string ToLower()</code> <code>string ToUpper()</code>	Zmienia wielkość wszystkich liter	<code>"Helion".ToLower()</code>
<code>string Trim()</code> oraz <code>TrimStart, TrimEnd</code>	Usuwa spacje z przodu i z tyłu łańcucha	<code>" Helion ".Trim()</code>
<code>string PadLeft(int,char)</code> <code>string PadRight(int,char)</code>	Uzupełnia łańcuch znakiem podanym w drugim argumencie, aż do osiągnięcia długości zadanej w pierwszym argumencie	<code>"Helion".PadLeft(10, ' ')</code>
<code>bool EndsWith(string),</code> <code>bool StartsWith(string)</code>	Sprawdza, czy łańcuch rozpoczyna się lub kończy podanym fragmentem	<code>"csc.exe".EndsWith("exe")</code>

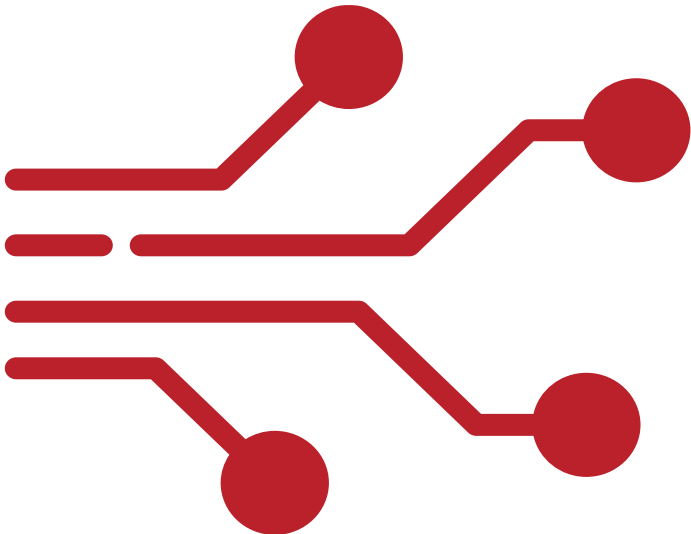
Możliwości przechowywania tekstu

- **Literały ciągów znaków** — znaki zamknięte w cudzysłowie. Można w nich stosować znaki modyfikacji, takie jak \t oznaczający tabulację. Aby zapisać lewy ukośnik, piszemy \\.
- **Surowe literały ciągów znaków** — znaki zamknięte pomiędzy przynajmniej trzema znakami cudzysłowu.
- **Dosłowne ciągi znaków** — literał ciągu znaków poprzedzony znakiem @, który powoduje wyłączenie interpretowania znaków modyfikacji. W tym przypadku lewy ukośnik jest po prostu lewym ukośnikiem. Umożliwiają też rozciągnięcie wartości typu string na kilka wierszy, ponieważ znaki końca wiersza traktowane są jak znaki końca wiersza w tekście, a nie jak instrukcje dla kompilatora.
- **Interpolowany ciąg znaków** — literał ciągu znaków poprzedzony znakiem \$, co pozwala wbudowywać formatowane zmienne.

72

Możliwości przechowywania tekstu. Przykłady

```
string tekst = "Ala\tma\tkota"; // tabulatory  
string sciezka = "C:\\Program Files\\App"; // zapis ukośnika
```


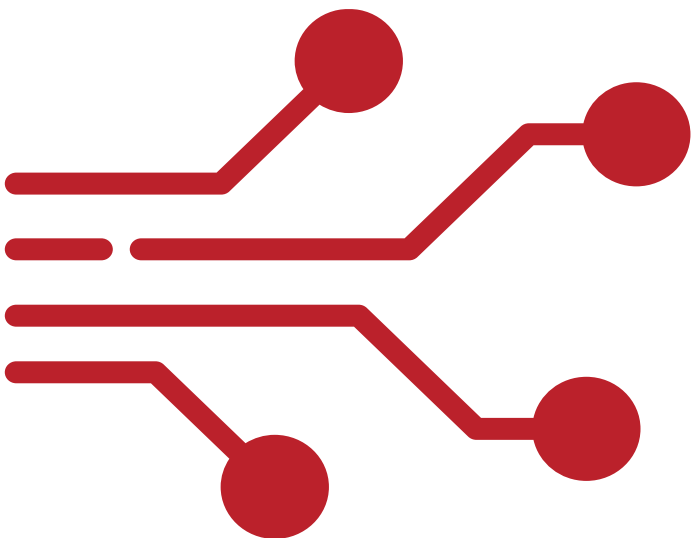
```
string html = ""  
<html>  
  <body>  
    <h1>Hello!</h1>  
  </body>  
</html>  
"";
```

Możliwości przechowywania tekstu. Przykłady

```
string sciezka = @"C:\Users\Student\Dokumenty";  
string wiersze = @"Pierwsza linia  
Druga linia  
Trzecia linia";
```

```
int a = 5, b = 7;  
string wynik = $"Suma {a} + {b} = {a + b}";  
string sciezka = @$"C:\Uzytkownicy\{Environment.UserName}\Pulpit";
```

Wybrane metody klasy string

Rys. 7 Działania na stringach [źródło: J. Matulewski, C#. Lekcje programowania. Praktyczna nauka programowania dla platform .NET i .NET Core, Helion 2021]

Funkcja wartość nazwa(argumenty)	Opis	Przykład użycia
<code>indeksator []</code>	Zwraca znak na wskazanej pozycji; pozycja pierwszego znaku to 0	<code>"Helion"[0]</code>
<code>bool Equals(string)</code>	Porównuje łańcuch z podanym w argumencie	<code>"Helion".Equals("HELP")</code>
<code>int IndexOf(char),</code> <code>int IndexOf(String)</code>	Pierwsze położenie litery lub łańcucha; -1, gdy nie zostanie znaleziony	<code>"Lalalalala".IndexOf('a')</code>
<code>int LastIndexOf(char),</code> <code>int LastIndexOf(String)</code>	Jak wyżej, ale ostatnie wystąpienie litery lub łańcucha	<code>"Lalalalala".LastIndexOf('a')</code>
<code>int Length</code>	Zwraca długość łańcucha, właściwość	<code>"Helion".Length</code>
<code>string Replace(string,string),</code> <code>string Replace(char,char)</code>	Zamienia wskazany fragment na inny	<code>"HELP".Replace("P","ION")</code>
<code>string Substring(int,int)</code>	Fragment łańcucha od pozycji w pierwszym argumencie o długości podanej w drugim	<code>"Wydawnictwo".Substring(5,3)</code>
<code>string Remove(int,int)</code>	Usuwa wskazany fragment	<code>"Helion".Remove(1,2)</code>
<code>string Insert(int,string)</code>	Wstawia łańcuch przed literą o podanej pozycji	<code>"Helion".Insert(2, "123")</code>
<code>string ToLower()</code> <code>string ToUpper()</code>	Zmienia wielkość wszystkich liter	<code>"Helion".ToLower()</code>
<code>string Trim()</code> oraz <code>TrimStart</code> , <code>TrimEnd</code>	Usuwa spacje z przodu i z tyłu łańcucha	<code>" Helion ".Trim()</code>
<code>string PadLeft(int,char)</code> <code>string PadRight(int,char)</code>	Uzupełnia łańcuch znakiem podanym w drugim argumencie, aż do osiągnięcia długości zadanej w pierwszym argumencie	<code>"Helion".PadLeft(10,' ')</code>
<code>bool EndsWith(string),</code> <code>bool StartsWith(string)</code>	Sprawdza, czy łańcuch rozpoczyna się lub kończy podanym fragmentem	<code>"csc.exe".EndsWith("exe")</code>

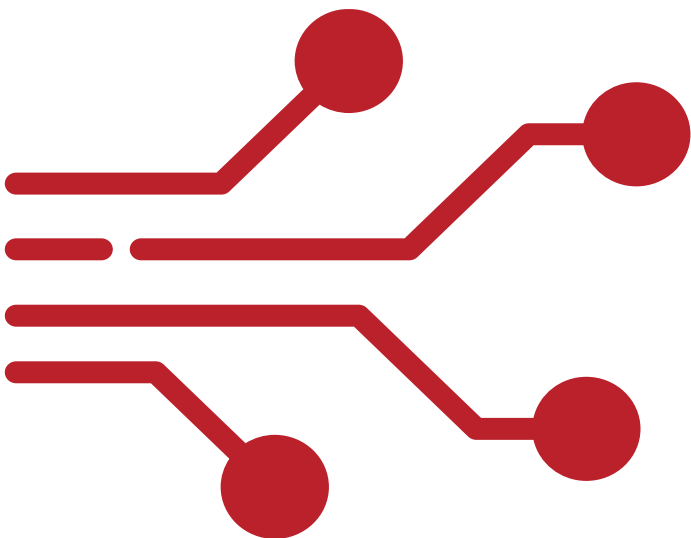
String a StringBuilder

//string

```
string s = "abc---";  
s += "xyz";  
s = s.Replace("---", " ijk ");  
Console.WriteLine(s);
```

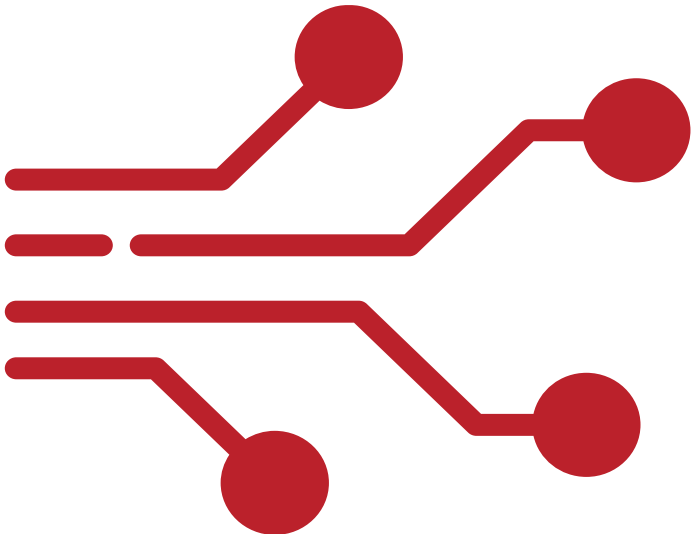
//StringBuilder

```
System.Text.StringBuilder sb = new  
System.Text.StringBuilder("abc---");  
sb.Append("xyz");  
sb.Replace("---", " ijk ");  
Console.WriteLine(sb.ToString());
```

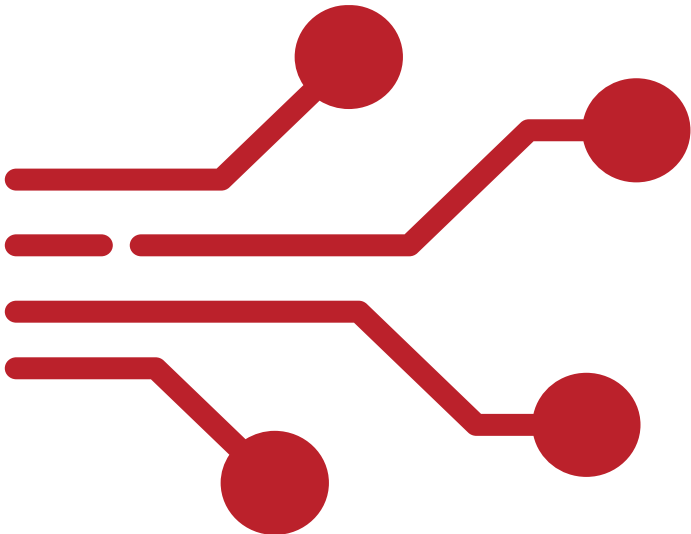

Wartości logiczne

```
bool ok = true;  
bool notOk = false;
```


Konkatenacja łańcuchów i ich podział

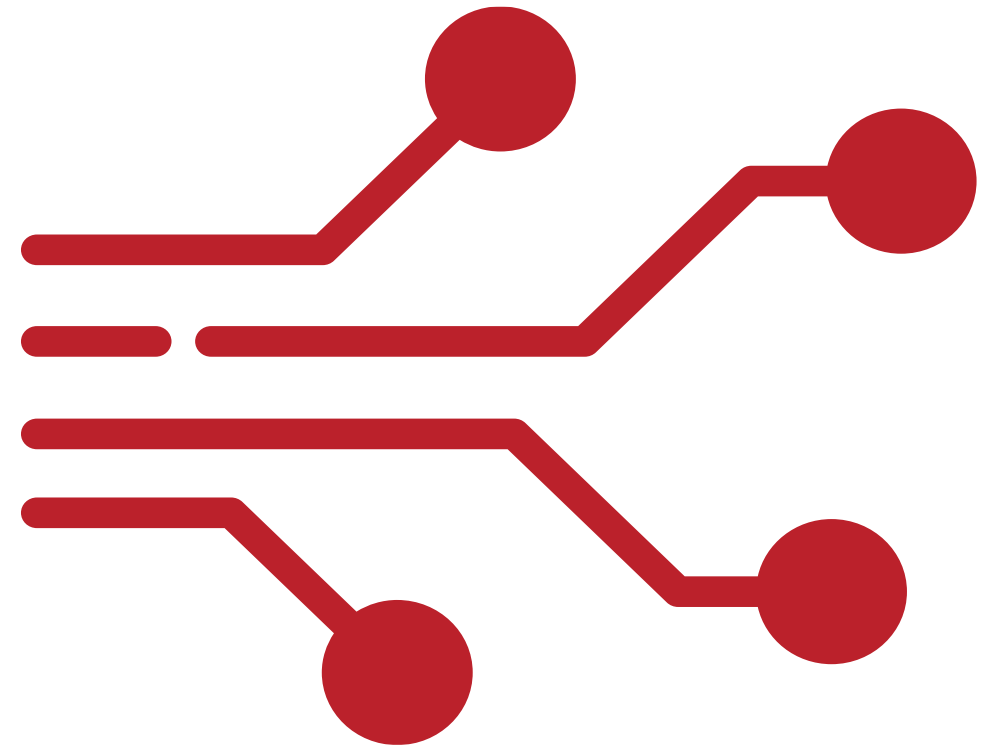


```
string a = "Ala";  
string b = " ma kota";  
string c = a + b;           // "Ala ma kota"  
string d = string.Concat(a, b); // "Ala ma kota"
```

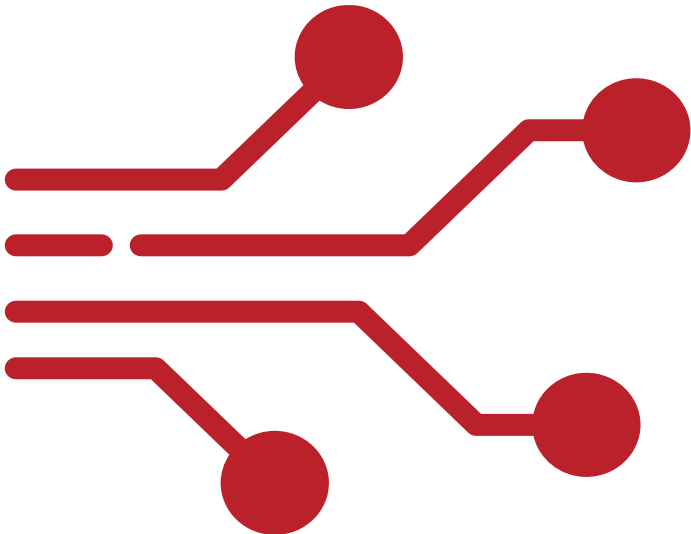
```
string tekst = "Ala ma kota";  
string[] slowa = tekst.Split(' ');  
// slowa = ["Ala", "ma", "kota"]
```

78

Operatory arytmetyczne

Operatory. Inkrementacja i dekrementacja


```
int i = 1;  
i = i + 2;  
Console.WriteLine(i);  
int i = 1;  
i += 2;  
Console.WriteLine(i);  
//Analogicznie w przypadku --
```

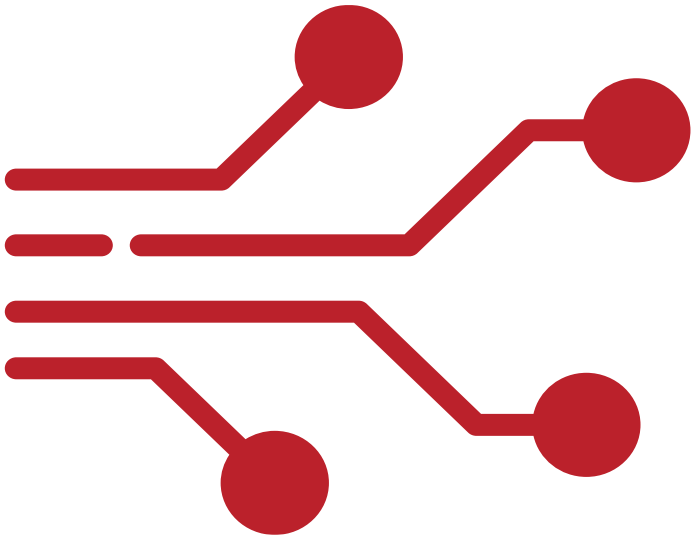
80

Dzielenie całkowite i modulo

```
int a = 7, b = 2;  
Console.WriteLine(a / b); // 3  
double x = 7, y = 2;  
Console.WriteLine(x / y); // 3,5  
int a = 7, b = 2;  
Console.WriteLine(a % b); // 1  
int n = 10;  
if (n % 2 == 0)  
    Console.WriteLine("Parzysta");
```

81

Operatory predefiniowane

Rys. 8 Operatory predefiniowane

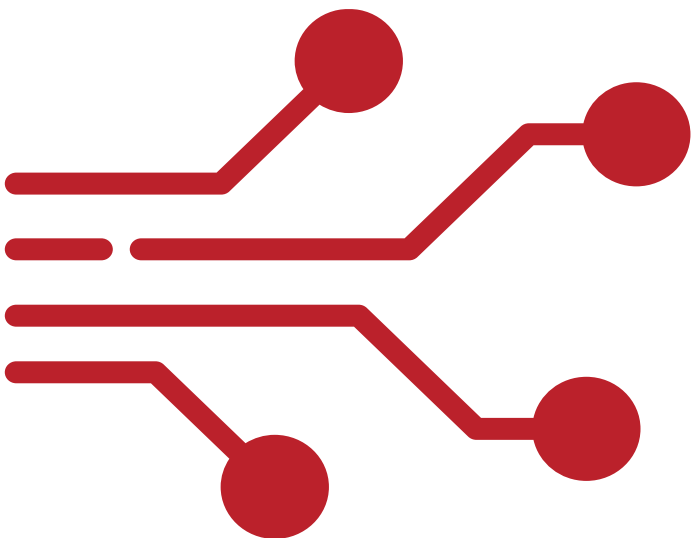
[źródło: J. Matulewski, C#. Lekcje programowania. Praktyczna nauka programowania dla platform .NET i .NET Core, Helion 2021]

Projekt współfinansowany ze środków Unii Europejskiej w ramach:
FUNDUSZE EUROPEJSKIE DLA ROZWOJU SPOŁECZNEGO 2021-2027 (FERS)
"POLLUB z nami nowoczesne technologie" FERS.01.05-IP.08-0319/23-00

Grupa operatorów	Operator	Opis
Podstawowe (ang. <i>primary</i>)	$x.y$, $x?.y$	Dostęp do pola, metody, właściwości i zdarzenia. Operator $?.$ zwraca <code>null</code> , jeżeli x jest <code>null</code> .
	$f()$, $f(x)$	Wywołanie metody
	$a[n]$, $a?[n]$	Odwołanie do elementu tablicy lub indeksatora. Operator $[\]$ zwraca <code>null</code> , jeżeli a jest <code>null</code> . Argumentem $[\]$ może być indeks lub zakres indeksów.
	$x++$, $x--$	Zwiększenie lub zmniejszenie wartości o 1 po wykonaniu innej instrukcji (np. po wykonaniu <code>int x=2; int y=x++;</code> otrzymamy <code>y=2, x=3</code>)
	<code>new</code>	Tworzenie obiektu, składnia: <code>Klasa referencja=new Klasa(arg_konstr);</code>
	<code>default(typ)</code>	Zwraca domyślną wartość dla podanego typu. Dla typów referencyjnych to <code>null</code> , dla liczb to 0
	<code>typeof</code>	Zwraca zmienną typu <code>System.Type</code> opisującą typ argumentu: <code>typeof(int).ToString()</code> równy jest <code>System.Int32</code>
	<code>sizeof(typ)</code>	Zwraca liczbę bajtów zajmowanych przez zmienną; <code>sizeof(float)</code> to 4, a <code>sizeof(double)</code> to 8
	<code>nameof(zmienna)</code>	Zwraca łańcuch (string) z nazwą zmiennej
	<code>checked</code> , <code>unchecked</code>	Operatory kontrolujące zgłaszanie wyjątku przekroczenia zakresu dla operacji na liczbach całkowitych <code>int i = unchecked(int.MaxValue + 1);</code>
Jednoargumentowe (ang. <i>unary</i>)	$+x$, $-x$	Operatory zmiany znaku liczby (np. -3)
	$!$	Negacja logiczna (np. <code>!true</code> to <code>false</code>)

82

Operatory predefiniowane

Rys. 9 Operatory predefiniowane

[źródło: J. Matulewski, C#. Lekcje programowania. Praktyczna nauka programowania dla platform .NET i .NET Core, Helion 2021]

Projekt współfinansowany ze środków Unii Europejskiej w ramach:
FUNDUSZE EUROPEJSKIE DLA ROZWOJU SPOŁECZNEGO 2021-2027 (FERS)
"POLLUB z nami nowoczesne technologie" FERS.01.05-IP.08-0319/23-00

Grupa operatorów	Operator	Opis
Zakresu	~	Negacja bitowa (zdefiniowana dla typów <code>int</code> , <code>uint</code> , <code>long</code> i <code>ulong</code>): <code>~01001010 = 10110101</code>
	<code>++x</code> , <code>--x</code>	Zwiększenie lub zmniejszenie wartości o 1 przed wykonaniem innej instrukcji (np. w wyniku wykonania operacji <code>int x=2; int y=++x; otrzymamy y=3, x=3</code>)
	<code>(typ)x</code>	Jawne rzutowanie (konwersja) zmiennej <code>x</code> na typ wskazany w nawiasie. Uwaga! <code>(int)0.99 = 0</code>
	<code>await</code>	Wstrzymuje wykonywanie metody asynchronicznej, w której jest umieszczony, do zakończenia operacji umieszczonej za tym operatorem (zob. dodatek)
	<code>..</code>	<code>a[2..5]</code> to tablica o elementach <code>a[2]</code> , <code>a[3]</code> i <code>a[4]</code>
Mnożenia (ang. <i>multiplicative</i>)	<code>*</code> , <code>/</code> , <code>%</code>	Operator dzielenia zwraca wynik zgodny z typem argumentów: <code>5/2=2</code> , <code>5/2.0=2.5</code> , <code>5f/2=2.5</code> Operator reszty z dzielenia: <code>5%2=1</code>
Dodawania (ang. <i>additive</i>)	<code>+</code> , <code>-</code>	Dodawanie i odejmowanie. Typ wyniku zależy od typu argumentów, więc: <code>uint i=1; uint j=3; uint k=i-j</code> ; spowoduje, że <code>k=4294967294</code>
Przesunięcia bitów (ang. <i>shift</i>)	<code><<</code> , <code>>></code>	<code>1 << 1 = 2</code> , bo jedynka została przesunięta z ostatniej pozycji na przedostatnią i zostało dostawione zero
Porównania wartości i typów (ang. <i>relational and type testing</i>)	<code><</code> , <code>></code> , <code><=</code> , <code>>=</code>	Porównanie wartości: <code>1>2</code> ma wartość <code>false</code>
	<code>is</code>	Porównanie typów: <code>1 is int</code> ma wartość <code>true</code>
	<code>as</code>	Rzutowanie równoznaczne z: <code>wyrażenie is typ ? (typ)wyrażenie : (typ)null</code>
Równości (ang. <i>equality</i>)	<code>==</code> , <code>!=</code>	Wyrażenie <code>0.5 == 1/2f</code> jest prawdziwe (wartość logiczna), <code>0.5!=1/2</code> , czyli <code>0.5!=0</code> jest również prawdziwe
Operacje na bitach	<code>&</code>	Bitowe AND (i), tzn. bit jest zapalany tylko wtedy, jeżeli oba odpowiednie bity argumentów są zapalone <code>74&15=10</code> (<code>01001010 & 00001111 = 00001010</code>)
	<code>^</code>	Bitowe XOR (rozłączne lub) — bit jest równy 1 tylko wtedy, gdy odpowiednie bity argumentów są różne <code>74^15=69</code> (<code>01001010 ^ 00001111 = 01000101</code>)
	<code> </code>	Bitowe OR (lub) — bit jest zapalony, jeżeli przynajmniej jeden odpowiedni bit argumentów jest zapalony <code>74 15=79</code> (<code>01001010 00001111 = 01001111</code>)
	<code>&&</code>	Logiczne AND (true jedynie wtedy, gdy oba argumenty są true)
Operacje na wartościach logicznych (bool)	<code> </code>	Logiczne OR (true, gdy przynajmniej jeden argument jest true)

TECHNIKA
-SKA

83

finansowane przez
Europejską

Grupa operatorów	Operator	Opis
Warunkowy (ang. <i>conditional</i>)	<code>?:</code>	<code>warunek?wartość_jeżeli_true:wartość_jeżeli_false</code> , gdzie <code>warunek</code> musi mieć wartość typu <code>bool</code> , np. <code>x>y?x:y</code> zwraca większą wartość spośród <code>x</code> i <code>y</code>
Przypisania (ang. <i>assignment</i>)	<code>=</code> oraz <code>*=</code> , <code>/=</code> , <code>%=</code> , <code>+=</code> , <code>-=</code> , <code><<=</code> , <code>>>=</code> , <code>&=</code> , <code>^=</code> , <code> =</code>	Inicjacja i zmiana wartości zmiennych, np. polecenia: <code>int x=1;</code> <code>x+=2;</code> nadadzą zmiennej <code>x</code> wartość 3
Deklaracja lambda	<code>??</code>	<code>int j = i ?? -1</code> ; Jeżeli <code>i</code> jest równe <code>null</code> , to wartością wyrażenia <code>i ?? -1</code> jest <code>-1</code> , w przeciwnym wypadku wartością jest wartość <code>i</code>
Deklaracja lambda Nowa forma deklarowania metod	<code>=></code>	Definiowanie wyrażeń lambda (por. rozdział 4.): <code>(int x) => { return x * x; }</code> Definiowanie metod: <code>int kwadrat(int arg) => arg * arg;</code>

Rys. 10 Operatory predefiniowane

[źródło: J. Matulewski, C#. Lekcje programowania. Praktyczna nauka programowania dla platform .NET i .NET Core, Helion 2021]

Projekt współfinansowany ze środków Unii Europejskiej w ramach:
FUNDUSZE EUROPEJSKIE DLA ROZWOJU SPOŁECZNEGO 2021-2027 (FERS)
"POLLUB z nami nowoczesne technologie" FERS.01.05-IP.08-0319/23-00

Fundusze Europejskie
dla Rozwoju Społecznego

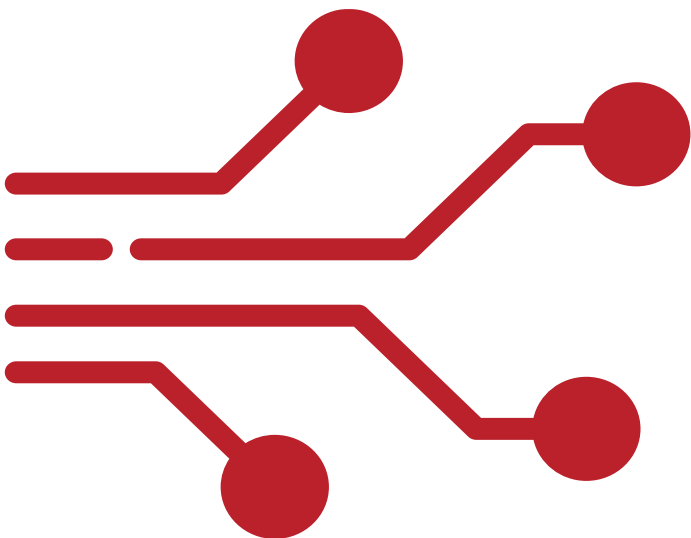

Rzeczpospolita
Polska

Dofinansowane przez
Unię Europejską

Kolejność wykonywania

Rys. 11 Kolejność wykonywania
[źródło: J. Albahari, C# 12 w pigułce, Helion 2024]

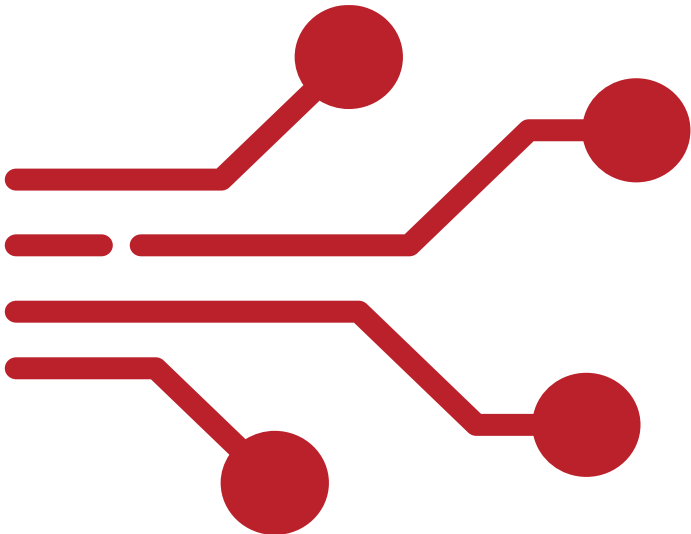
Projekt współfinansowany ze środków Unii Europejskiej w ramach:
FUNDUSZE EUROPEJSKIE DLA ROZWOJU SPOŁECZNEGO 2021-2027 (FERS)
"POLLUB z nami nowoczesne technologie" FERS.01.05-IP.08-0319/23-00

Dostęp do składowej	<code>x.y</code>	Mnożenie	<code>x * y</code>	
Warunkowy z kontrolą wartości null	<code>x?.y</code> lub <code>x?[0]</code>	Dzielenie	<code>x / y</code>	
Akceptujący null	<code>x!*y</code> lub <code>x![0]</code>	Reszta z dzielenia	<code>x % y</code>	
Wskaźnik do struktury	<code>x->y</code>	Dodawanie	<code>x + y</code>	
Wywołania funkcji	<code>x()</code>	Odejmowanie	<code>x - y</code>	
Tablicowy lub indeksowanie	<code>a[x]</code>	Przesunięcie w lewo	<code>x << 1</code>	
Postinkrementacja	<code>x++</code>	Przesunięcie w prawo	<code>x >> 1</code>	
Postdekrementacja	<code>x--</code>	Przesunięcie w prawo bez znaku	<code>x >>> 1</code>	
Tworzenia egzemplarza	<code>new Foo()</code>	Mniejszość	<code>x < y</code>	
Alokacji na stosie	<code>stackalloc(10)</code>	Większość	<code>x > y</code>	
Sprawdzania typu po identyfikatorze	<code>typeof(int)</code>	Mniejszy lub równy	<code>x <= y</code>	
Sprawdzania nazwy identyfikatora	<code>nameof(x)</code>	Większy lub równy	<code>x >= y</code>	
Włączania kontroli przepelnienia całkowitoliczbowego	<code>checked(x)</code>	Typ jest czymś lub podklasą czegoś	<code>x is y</code>	
Wyłączania kontroli przepelnienia całkowitoliczbowego	<code>unchecked(x)</code>	Konwersja typów	<code>x as y</code>	
Wartość domyślna	<code>default(char)</code>	Jest równy	<code>x == y</code>	
Oczekiwanie	<code>await myTask</code>	Nie jest równy	<code>x != y</code>	
Sprawdzanie rozmiaru struktury	<code>sizeof(int)</code>	<code> </code>	<code>x & y</code>	
Wartość dodatnia	<code>+x</code>	Lub wykluczające	<code>x ^ y</code>	
Wartość ujemna	<code>-x</code>	Lub	<code>x y</code>	
Negacja	<code>!x</code>	Warunkowe i	<code>x && y</code>	
Dopelnienie bitowe	<code>~x</code>	Warunkowe lub	<code>x y</code>	
Preinkrementacja	<code>++x</code>	Sprawdzanie null	<code>x ?? y</code>	
Predekrementacja	<code>--x</code>	Warunkowy	jeśliPrawda ? taWartość : wPrzeciwymRazieTa	
Rzutowanie	<code>(int)x</code>	Przypisanie	<code>x = y</code>	Lub przez <code>x = 2</code>
Indeksowanie od końca	<code>array[^1]</code>	Mnożenie zmiennej przez wartość	<code>x *= 2</code>	Przypisanie łączące z kontrolą wartości null <code>x ??= 0</code>
Wartość pod adresem	<code>*x</code>	Dzielenie zmiennej przez wartość	<code>x /= 2</code>	Lambda <code>x => x + 1</code>
Adres wartości	<code>&x</code>	Reszta i przypisanie do siebie	<code>x %= 2</code>	
Zakresu indeksów	<code>x..y</code>	Dodanie do zmiennej	<code>x += 2</code>	
	<code>x..^y</code>	Odejście od zmiennej	<code>x -= 2</code>	
Wyrażenie switch	<code>num switch { 1 => true, _ => false }</code>	Przesunięcie o wartość w lewo	<code>x <<= 2</code>	
		Przesunięcie o wartość w prawo	<code>x >>= 2</code>	
		Przesunięcie w prawo bez znaku z przypisaniem do siebie	<code>x >>>= 2</code>	
Wyrażenie with	<code>rec with { x = 123 }</code>	<code> </code> logiczne przez	<code>x &= 2</code>	
		Lub wykluczające przez	<code>x ^= 2</code>	

Operatory porównania

`==, !=, <, >, <=, >=`

`Equals(...)`

Konwersje typów

`double x = 1; // to jest OK`

`int i = 1.0; // tu pojawi się błąd`

`1.0 + 1 // double`

`1.0 / 2 // double, wartość 0.5`

`1 / 2 // int, wartość 0`

Parsowanie stringów

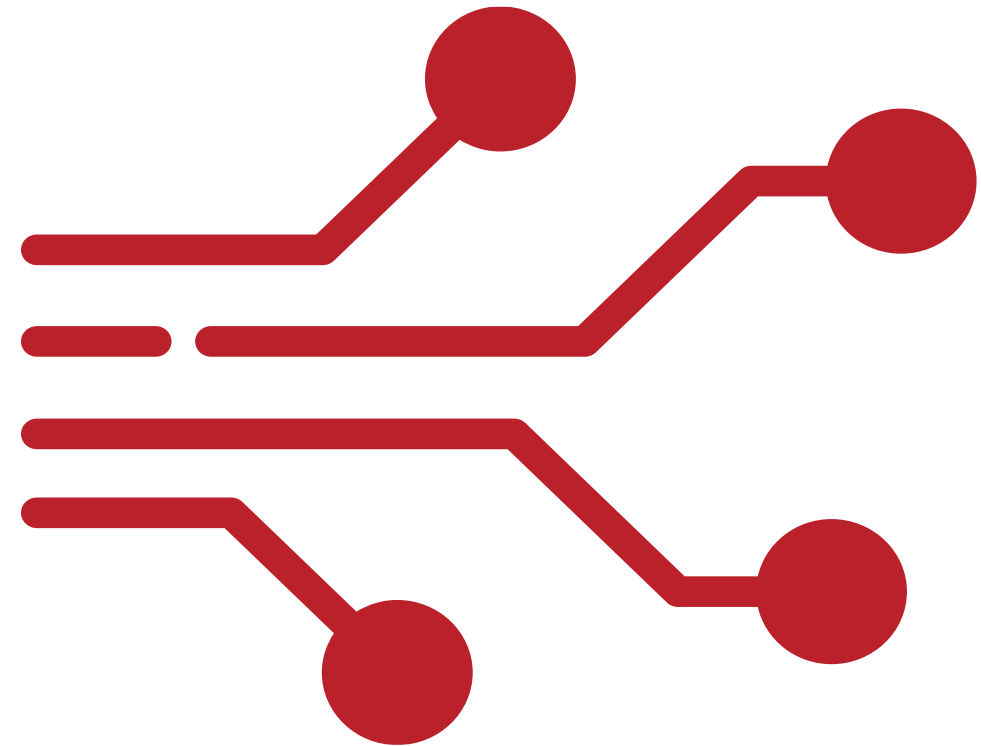
```
string liczbaTxt = "123";  
int liczba = int.Parse(liczbaTxt);           // 123  
double d = double.Parse("3,14",  
    new CultureInfo("pl-PL"));                // 3,14  
bool ok = int.TryParse("abc", out int wynik);  
// ok = false, wynik = 0  
string dataTxt = "01.09.2025";  
DateTime data = DateTime.Parse(dataTxt,  
    new CultureInfo("pl-PL"));  
Console.WriteLine(data); // 01.09.2025 00:00:00
```

88

Daty

```
DateTime data = new DateTime(2025, 9, 1);  
Console.WriteLine(data.ToString("d", new CultureInfo("pl-PL")));  
// 01.09.2025  
Console.WriteLine(data.ToString("d", new CultureInfo("en-US")));  
// 9/1/2025  
Console.WriteLine(data.ToString("d", new CultureInfo("en-GB")));  
// 01/09/2025  
Console.WriteLine(data.ToString("yyyy-MM-dd",  
    CultureInfo.InvariantCulture));  
// 2025-09-01
```

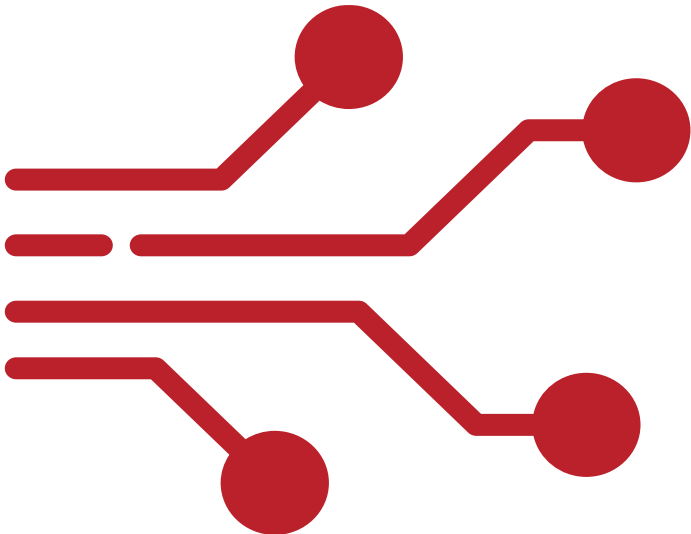
Operatory logiczne i warunkowe

90

Operatory logiczne

- AND && – zwraca true, jeśli oba warunki są prawdziwe.
- OR || – zwraca true, jeśli choć jeden warunek jest prawdziwy.
- NOT ! – odwraca wartość logiczną.


```
bool a = true;
bool b = false;
Console.WriteLine(a && b); // false
Console.WriteLine(a || b); // true
Console.WriteLine(!a);      // false
int wiek = 25;
bool student = true;
if (wiek >= 23 && student)
    Console.WriteLine("Zniżka!");
```

91

Operator trójargumentowy

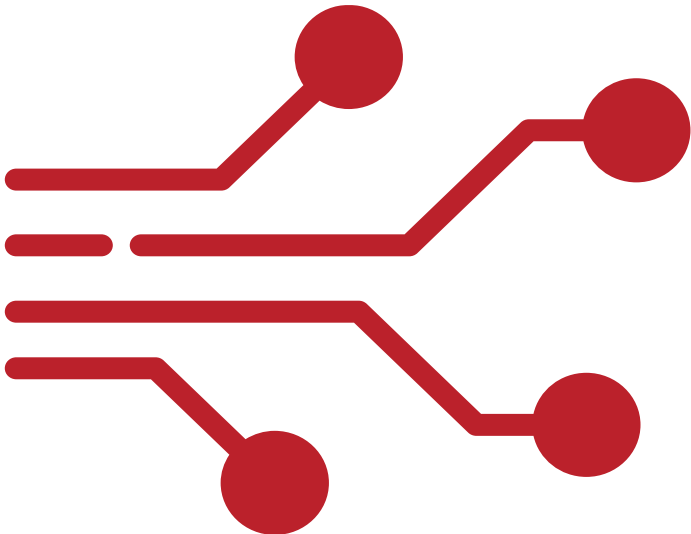
// Składnia operatora warunkowego

```
var wynik = wyrażenie_logiczne ?  
wartość_jeśli_prawda : wartość_jeśli_fałsz;
```

// Przykład operatora warunkowego

```
string wynik = x > 5 ? "Większe niż 5" :  
"Mniejsze niż lub równe 5";
```

Operator pomijania wartości null


```
string? nazwisko = ReadLine(); // Poproś
//użytkownika o podanie nazwiska
// W zmiennej maksDL zapisz długość tekstu
//ze zmiennej nazwisko,
// a jeżeli ma ona wartość null,
//to zapisz wartość 30
int maksDL = nazwisko?.Length ?? 30;
// Jeżeli zmienna nazwisko ma wartość null,
// to otrzyma wartość "nieznany"
nazwiskoAutora ??= "nieznany";
```

Operatory bitowe

- AND & – bitowy iloczyn (1, gdy oba bity = 1).
- OR | – bitowe „lub” (1, gdy przynajmniej jeden bit = 1).
- XOR ^ – bitowe „różne” (1, gdy bity są różne).
- NOT ~ – negacja bitowa (odwraca wszystkie bity).

```
int a = 6;    // binarnie  110
```

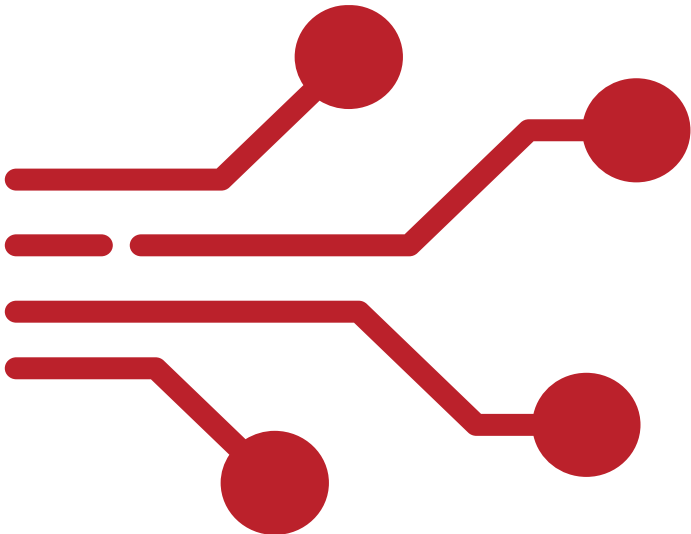
```
int b = 3;    // binarnie  011
```

```
Console.WriteLine(a & b); // 2  (010)
```

```
Console.WriteLine(a | b); // 7  (111)
```

```
Console.WriteLine(a ^ b); // 5  (101)
```

```
Console.WriteLine(~a);    // -7 (w kodzie U2)
```


Operatory przesunięć

- << – przesunięcie bitów w lewo (mnożenie przez 2^n).
- >> – przesunięcie bitów w prawo (dzielenie całkowite przez 2^n).

```
int x = 3;           // binarnie 0000 0011
Console.WriteLine(x << 1); // 6   (0000 0110)
Console.WriteLine(x << 2); // 12  (0000 1100)
int y = 16;          // binarnie 0001 0000
Console.WriteLine(y >> 1); // 8   (0000 1000)
Console.WriteLine(y >> 2); // 4   (0000 0100)
```

Dziękuję za uwagę

Wykład nr 3 Temat: Instrukcje sterujące. Podstawowe operacje wejścia/wyjścia. Debugowanie

Paweł Karczmarek

Katedra Inteligencji Obliczeniowej Politechniki Lubelskiej

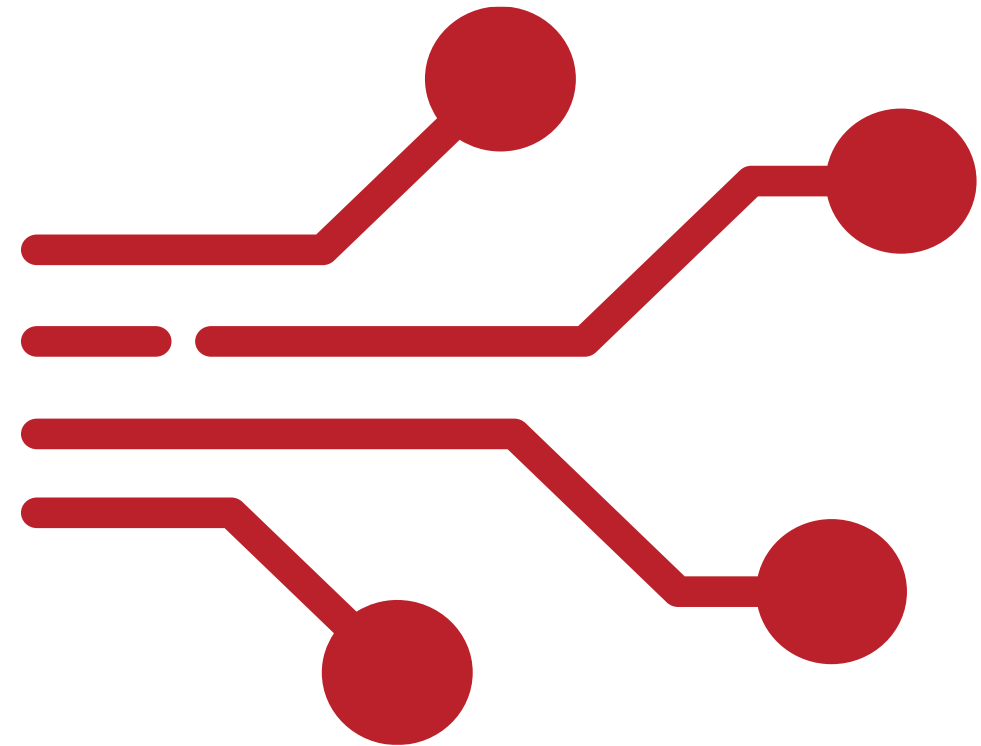
Plan prezentacji

- Instrukcje sterujące
- Obsługa wyjątków
- We/wy
- Debugowanie

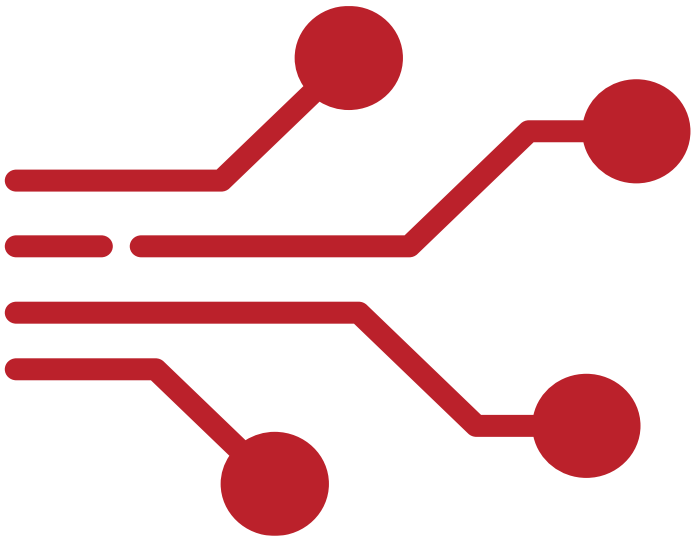
98

Instrukcje sterujące

Instrukcja if

- sprawdza wartość wyrażenia logicznego i na tej podstawie określa, którą ścieżkę kodu należy wykonać. Jeżeli to wyrażenie jest prawdziwe, to wykonywany jest blok kodu. Blok else jest tutaj elementem opcjonalnym i jest wykonywany w przypadku, gdy wyrażenie jest fałszywe. Instrukcje if można w sobie zagnieżdżać.

100

Instrukcja if

```
if (wyrażenie1)
```

```
{
```

```
    // Blok jest wykonywany, jeżeli wyrażenie1 jest prawdziwe
```

```
}
```

```
else if (wyrażenie2)
```

```
{
```

```
    // Blok jest wykonywany, jeżeli wyrażenie1 jest fałszywe, ale wyrażenie2  
    // jest prawdziwe
```

```
}
```

```
// itd...
```

```
else
```

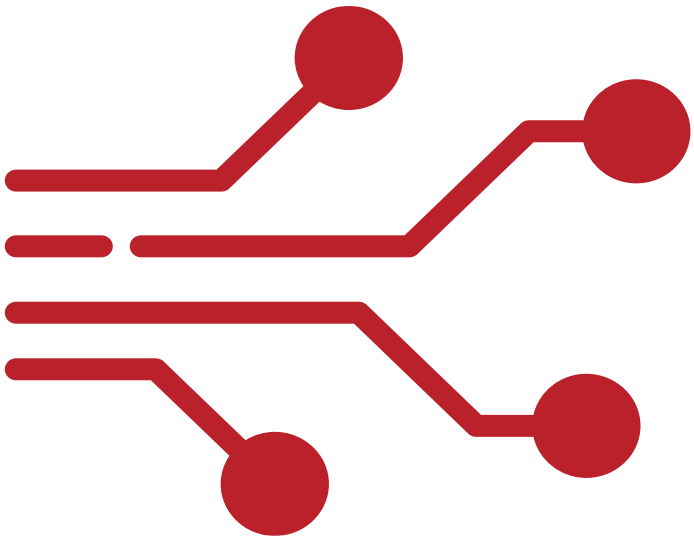
```
{
```

```
    // Blok jest wykonywany, jeżeli wszystkie wyrażenia są fałszywe.
```

```
}
```


Przykład

```
string haslo = "mojeSuperHaslo125$";  
if (haslo.Length < 8)  
{  
    WriteLine("Twoje hasło jest za krótkie. Musi mieć  
    przynajmniej 8 znaków.");  
}  
else  
{  
    WriteLine("Masz silne hasło.");  
}
```


Dopasowywanie wzorców z instrukcją if

```
// Dodanie lub usunięcie cudzystowu zmieni zachowanie  
// tego kodu
```

```
object o = "3";
```

```
int j = 4;
```

```
if(o is int i)
```

```
{
```

```
    WriteLine($"{i} x {j} = {i * j}");
```

```
}
```

```
else
```

```
{
```

```
    WriteLine("o nie ma typu int, a zatem nie mogę wykonać  
    mnożenia!");
```

```
}
```

Instrukcja switch

porównuje pojedyncze wyrażenie z listą wielu możliwych przypadków. Każdy z takich przypadków powiązany jest z określonym wyrażeniem. Każdy przypadek musi być zakończony:

- słowem kluczowym break
- albo słowami kluczowymi goto case
- albo nie powinien zawierać żadnych instrukcji
- albo słowem kluczowym goto odwołującym się do etykiety
- albo słowem kluczowym return powodującym zakończenie funkcji

104

Przykład

```
var liczba = (new Random()).Next(minValue: 1,  
maxValue: 7);  
WriteLine($"Wylosowano liczbę {liczba}");  
switch (liczba)  
{  
    case 1:    WriteLine("Jeden");  
              break;  
    case 2:    WriteLine("Dwa");  
              goto case 1;
```

105

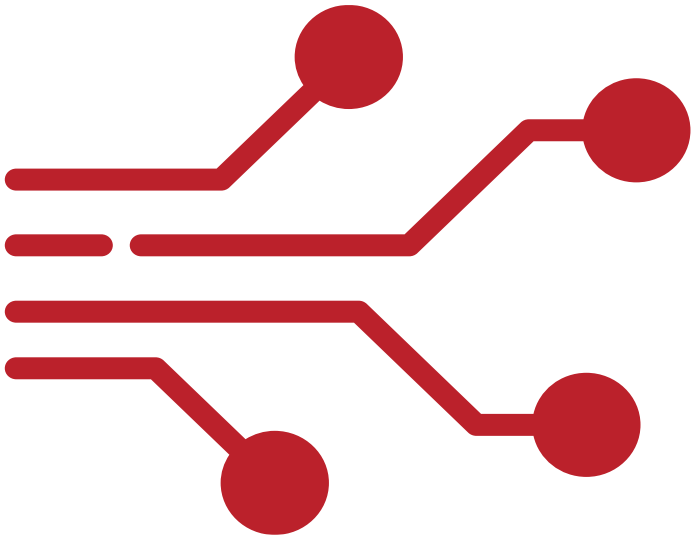
Przykład

```
case 3: // Sekcja obsługująca wiele przypadków
        case 4:      WriteLine("Trzy lub cztery");
                      goto case 1;
        case 5:      goto Etykieta;
        default:
                      WriteLine("Domyślnie");
                      break;
    } // Koniec instrukcji switch
    WriteLine("Koniec instrukcji switch");
    Etykieta:
    WriteLine("Już za etykietą");
```

106

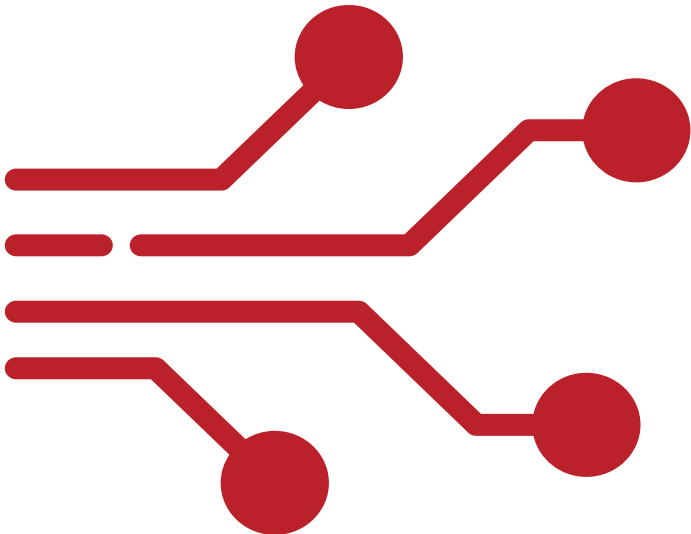
Klasyczne zastosowania switch

- Przypadek typu wyliczeniowego
- Menu konsoli (w ramach pętli)

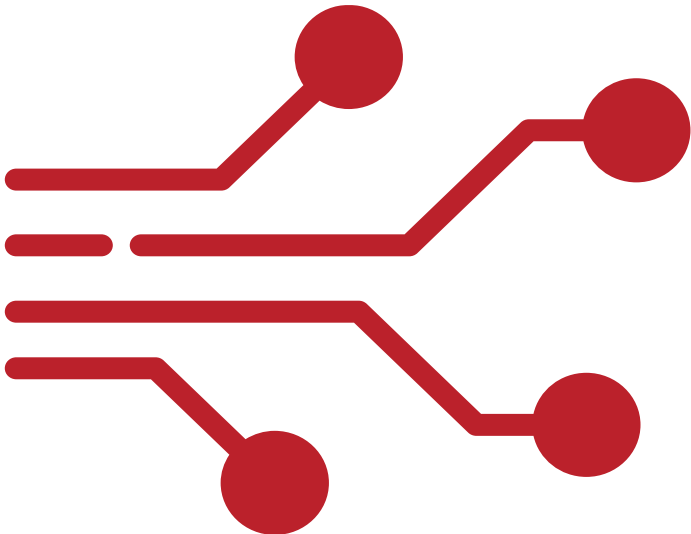

Instrukcja while

Instrukcja while sprawdza wartość wyrażenia warunkowego i jeżeli jest to wartość true, kontynuuje wykonywanie pętli.

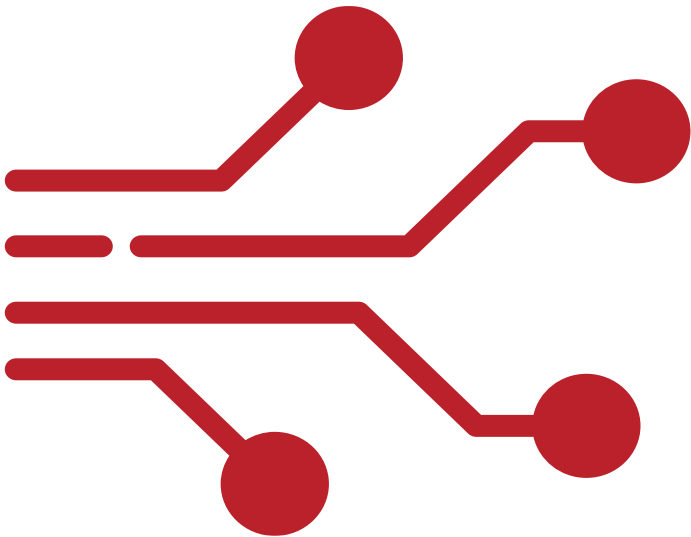
Przykład


```
int x = 0;
while (x < 10)
{
    WriteLine(x);
    x++;
}
```

Instrukcja do

Instrukcja do działa tak samo, jak instrukcja while, z tym że wyrażenie logiczne sprawdzane jest na końcu bloku kodu, a nie na jego początku. Oznacza to, że taki blok zostanie wykonany przynajmniej raz.

110

Instrukcja do. Przykład

```
string? faktyczneHaslo = "Ha$10";  
string? haslo;  
do  
{  
    Write("Podaj swoje hasło: ");  
    haslo = ReadLine();  
} while (haslo != faktyczneHaslo);  
WriteLine("Tak jest!");
```

111

Instrukcja for

Instrukcja for działa podobnie do instrukcji while, przy czym jest znacznie bardziej dokładna. Łączy w sobie:

- **Wyrażenie inicjujące**, które jest wykonywana raz, na samym początku pętli.
- **Wyrażenie logiczne** sprawdzane przed uruchomieniem każdego obiegu pętli, aby sprawdzić, czy ten obieg ma zostać wykonany. Jeżeli wyrażenie zwróci wartość true albo w ogóle go nie ma, to pętla zostanie wykonana ponownie.
- **Wyrażenie iteratora**, które jest wykonywane po każdym obiegu pętli. Tutaj często wykonywana jest inkrementacja zmiennej licznika.

112

Instrukcja for. Przykłady

```
for (int y = 1; y <= 10; y++)  
{  
    WriteLine(y);  
}
```

```
for (int y = 0; y <= 10; y += 3)  
{  
    WriteLine(y);  
}
```

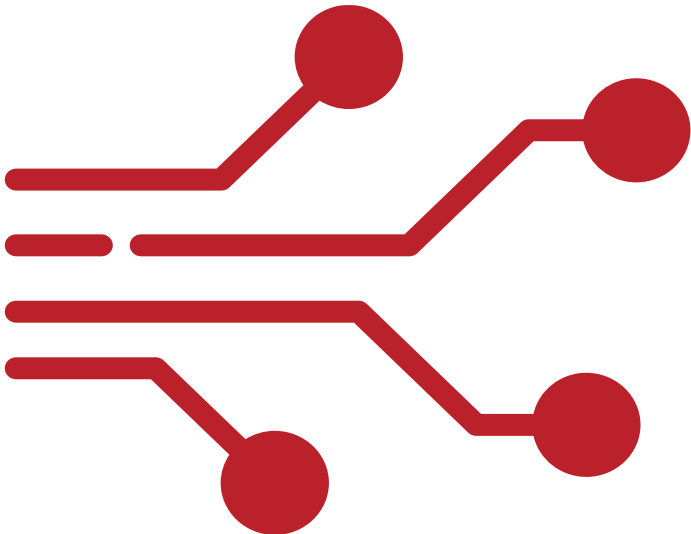
113

Instrukcja foreach

Używana jest do wykonywania bloku kodu dla każdego elementu sekwencji, takiego jak tablica lub kolekcja. Każdy taki element można jedynie odczytywać, a jakakolwiek modyfikacja sekwencji w trakcie trwania iteracji (np. dodanie lub usunięcie elementu) powoduje zwrócenie wyjątku.

114

Instrukcja foreach. Przykład


```
string[] imiona = { "Maria", "Bartek",  
"Dariusz" };  
foreach (string imie in imiona)  
{  
    WriteLine($"{imie} ma {imie.Length}  
    znaków.");  
}
```

115

Przykład

```
Console.Write("Podaj n: ");  
int n = int.Parse(Console.ReadLine());  
int suma1 = 0;  
int i = 1;  
while (i <= n)  
{  
    suma1 += i;  
    i++;  
}  
Console.WriteLine($"Suma (while): {suma1}");
```

116

Przykład

```
Console.Write("Podaj n: ");  
int n = int.Parse(Console.ReadLine());  
int suma2 = 0;  
int j = 1;  
do  
{  
    suma2 += j;  
    j++;  
}  
while (j <= n);  
Console.WriteLine($"Suma (do...while): {suma2}");
```

117

Przykład

```
Console.Write("Podaj n: ");  
int n = int.Parse(Console.ReadLine());  
int suma3 = 0;  
  
for (int k = 1; k <= n; k++)  
{  
    suma3 += k;  
}  
Console.WriteLine($"Suma (for): {suma3}");
```

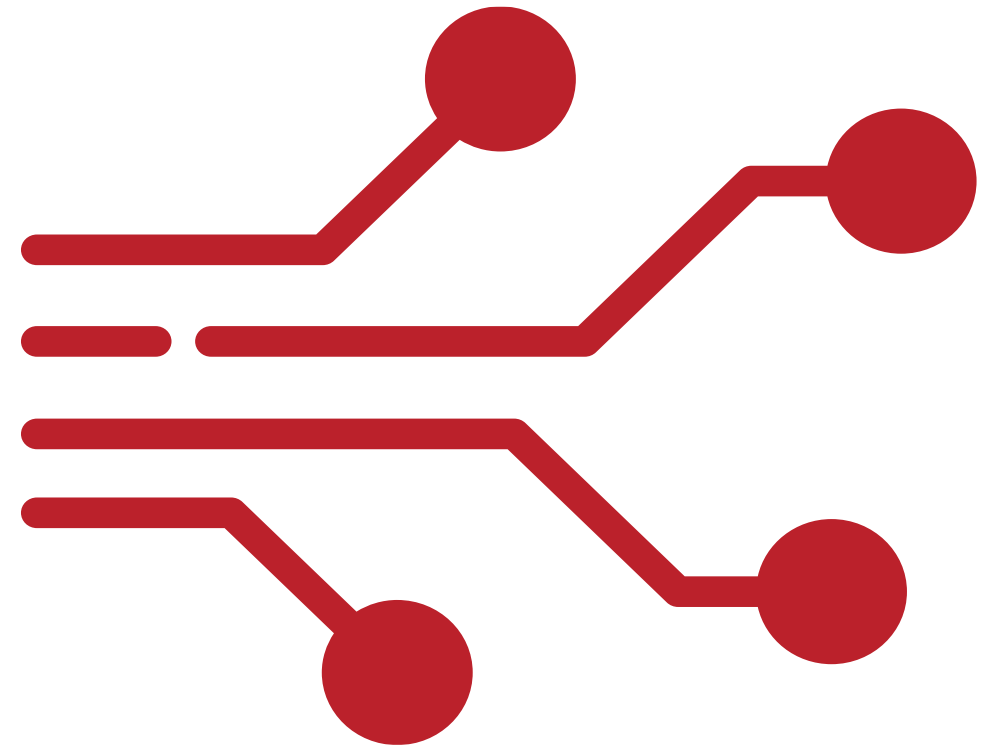
118

Przykład

```
Console.Write("Podaj n: ");  
int n = int.Parse(Console.ReadLine());  
int suma4 = 0;  
  
foreach (int liczba in Enumerable.Range(1, n))  
{  
    suma4 += liczba;  
}  
Console.WriteLine($"Suma (foreach): {suma4}");
```

119

Instrukcje sterujące

120

Instrukcja try...catch

try – blok kodu, w którym mogą wystąpić błędy.

catch – blok obsługi błędów (wyjątków).

Jeśli w try wystąpi wyjątek, to program przechodzi do catch.

121

Przykład

try

{

int x = int.Parse("abc"); // błąd

}

catch (FormatException e)

{

Console.WriteLine("Niepoprawny format
liczby!");

}

Przykład - ogólniej

try

{

`int x = int.Parse("abc"); // błąd`

}

catch (Exception e)

{

`Console.WriteLine("Błąd!");`

}

123

Blok finally

finally – blok, który wykona się zawsze, niezależnie od tego, czy był wyjątek, czy nie.

Jest stosowany do „sprzątania”: zamykanie plików, zwalnianie zasobów, przywracanie właściwego biegu sterowania.

124

Przykład

try

{

Console.WriteLine("Otwieram plik...");

throw new Exception("Ups!");

}

catch (Exception)

{

Console.WriteLine("Błąd przy pracy z plikiem.");

}

finally

{

Console.WriteLine("Zamykam plik.");

}

Przykład

try

{

Console.Write("Podaj liczbę: ");

int liczba = int.Parse(Console.ReadLine());

Console.WriteLine(\$"Liczba do kwadratu: {liczba * liczba}");

}

catch (FormatException)

{

Console.WriteLine("To nie jest poprawna liczba!");

}

finally

{

Console.WriteLine("Koniec programu.");

}

Przykład. Wariant

try

{

Console.Write("Podaj liczbę: ");

int liczba = int.Parse(Console.ReadLine());

Console.WriteLine(\$"Liczba do kwadratu: {liczba * liczba}");

}

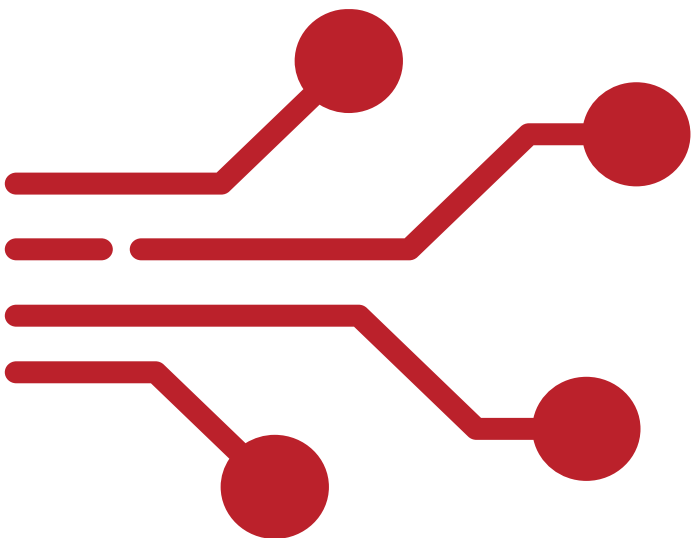
catch (FormatException e)

{

Console.WriteLine("To nie jest poprawna liczba!");

Console.WriteLine(e.Message);

}

127

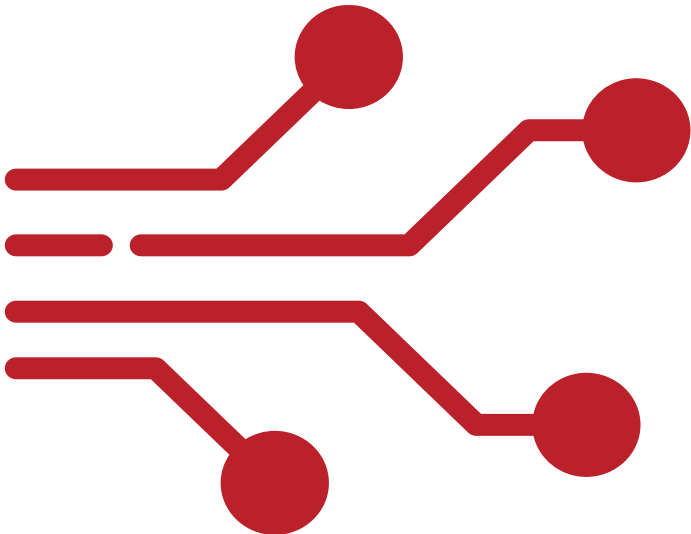
Filtrowanie wyjątków

Jest to możliwość dodania warunku do bloku catch.

Dzięki temu wyjątek zostanie przechwycony tylko wtedy, gdy warunek jest spełniony.

Składnia:

catch (Exception e) when (warunek)

Przykład

try

{

```
Console.Write("Podaj liczbę całkowitą: ");
```

```
int n = int.Parse(Console.ReadLine());
```

```
Console.WriteLine(100 / n);
```

}

```
catch (DivideByZeroException e) when (DateTime.Now.DayOfWeek ==  
DayOfWeek.Monday)
```

```
{Console.WriteLine("W poniedziałki nie dzielimy przez zero!");}
```

```
catch (DivideByZeroException)
```

```
{Console.WriteLine("Dzielenie przez zero!");}
```

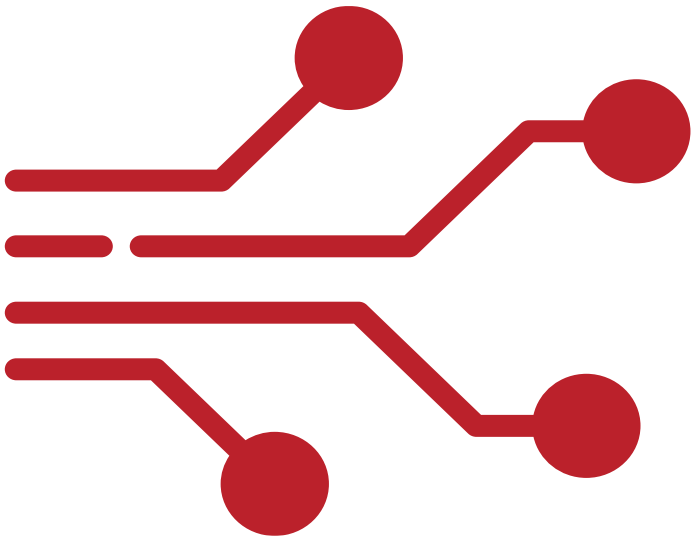
```
catch (FormatException)
```

```
{Console.WriteLine("To nie jest poprawna liczba!");}
```

Ważny wyjątek

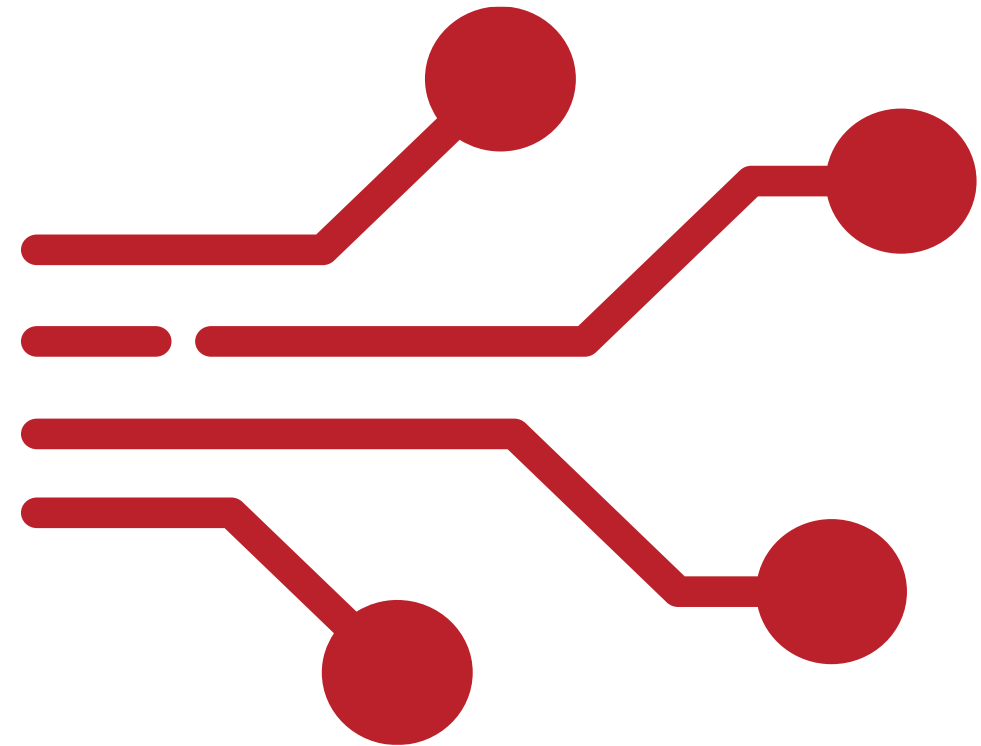
NullPointerException

Wyjątek rzucany w trakcie wykonywania programu, w przypadku wyłuskania (ang. *dereference*) wartości null, czyli przy próbach dostępu do zmiennej lub elementu, który ma wartość null.

130

We/wy

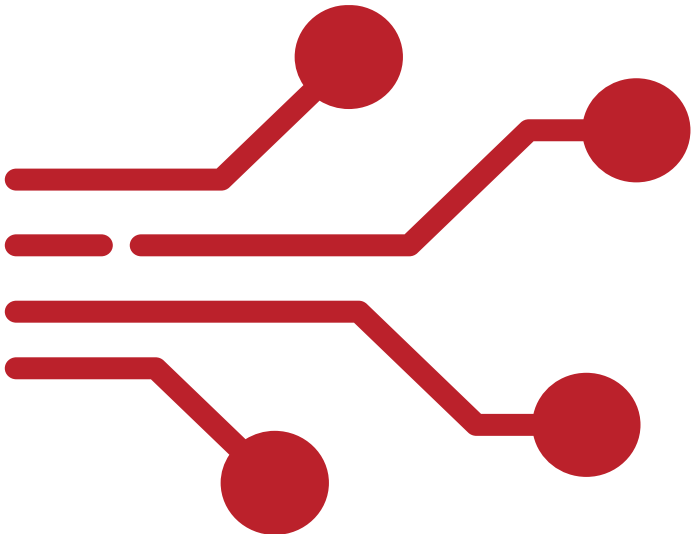

131

Najważniejsze operacje

`Console.Write()` – wypisuje tekst bez przejścia do nowej linii.

`Console.WriteLine()` – wypisuje tekst i przechodzi do nowej linii.


```
Console.Write("Ala ");  
Console.Write("ma kota ");  
Console.WriteLine("i psa.");  
// Wynik: Ala ma kota i psa.  
int x = 5, y = 7;  
Console.WriteLine($"Suma: {x + y}");
```

132

Podstawowe wejście

`Console.ReadLine()` – odczytuje cały wiersz wpisany przez użytkownika jako string.

Aby użyć jako liczby - potrzebne parsowanie (`int.Parse`, `double.Parse`, `TryParse`).

```
Console.Write("Podaj swoje imię: ");  
string imie = Console.ReadLine();  
Console.WriteLine($"Witaj, {imie}!");  
Console.Write("Podaj wiek: ");  
int wiek = int.Parse(Console.ReadLine());  
Console.WriteLine($"Masz {wiek} lat.");
```

133

Obsługa błędów przy wejściu

Problem:

Użytkownik może wpisać niepoprawne dane (np. litery zamiast liczby), np. `int.Parse("abc")` wywoła wyjątek `FormatException`.

Rozwiązanie:

```
Console.Write("Podaj liczbę: ");  
string tekst = Console.ReadLine();  
if (int.TryParse(tekst, out int liczba))  
    Console.WriteLine($"Kwadrat liczby: {liczba * liczba}");  
else  
    Console.WriteLine("To nie jest poprawna liczba!");
```

134

Zapis do pliku tekstowego

File.WriteAllText

Najprostsza metoda: zapisuje cały tekst do pliku. Jeśli plik istnieje, zostanie nadpisany.

```
string tekst = "Ala ma kota";  
File.WriteAllText("dane.txt", tekst);  
Console.WriteLine("Zapisano plik!");  
Dopisuje tekst na końcu pliku.  
File.AppendAllText("dane.txt", "\nA kot ma  
Alę");
```

135

Odczyt z pliku tekstowego

File.ReadAllText - wczytuje całą zawartość pliku jako string.

```
string zawartosc = File.ReadAllText("dane.txt");  
Console.WriteLine("Plik zawiera:");  
Console.WriteLine(zawartosc);
```

File.ReadAllLines - zwraca tablicę linii (string[])

```
string[] linie = File.ReadAllLines("dane.txt");  
foreach (string linia in linie)  
    Console.WriteLine(linia);
```

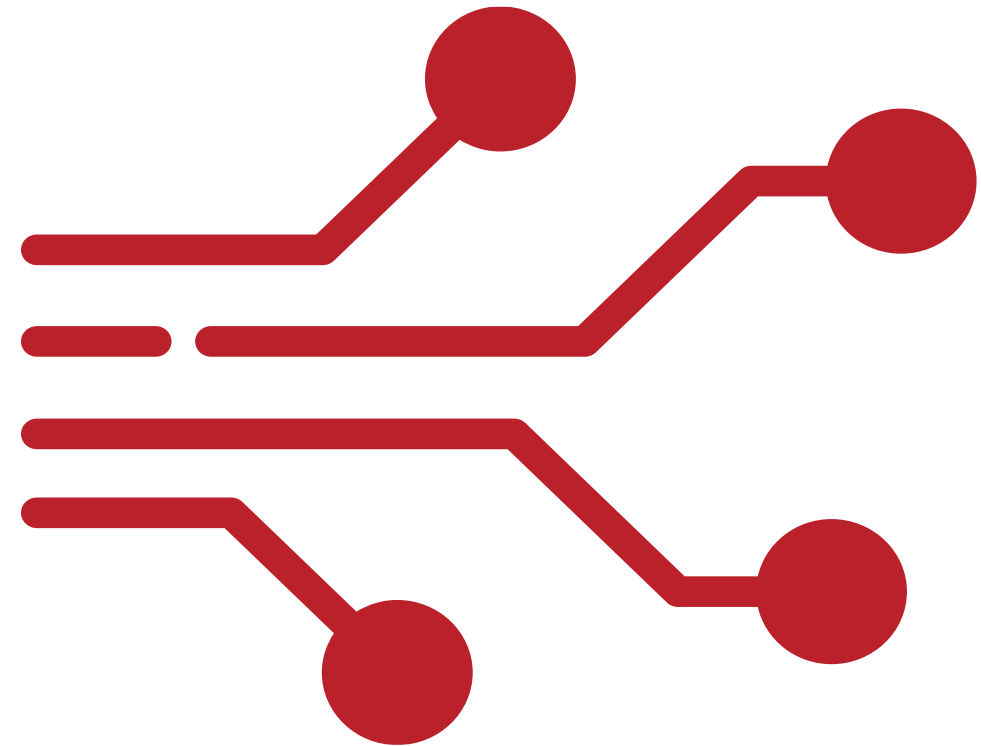
136

Przykład (plik, który w liniach ma 5, 12, 7, 3 – bez przecinków)

```
string[] linie =  
File.ReadAllLines("liczby.txt");  
  
int suma = 0;  
foreach (string linia in linie)  
{  
    if (int.TryParse(linia, out int liczba))  
        suma += liczba;  
}  
  
Console.WriteLine($"Suma liczb w pliku:{suma}");
```

137

Debugowanie

138

Debugowanie

- Proces wyszukiwania i poprawiania błędów w kodzie.
- Umożliwia śledzenie działania programu krok po kroku.
- Pozwala sprawdzać wartości zmiennych w trakcie działania.

Dlaczego ważne?

- Błędy są naturalną częścią programowania.
- Debugger pozwala „zajrzeć do środka” programu i zrozumieć jego logikę.

139

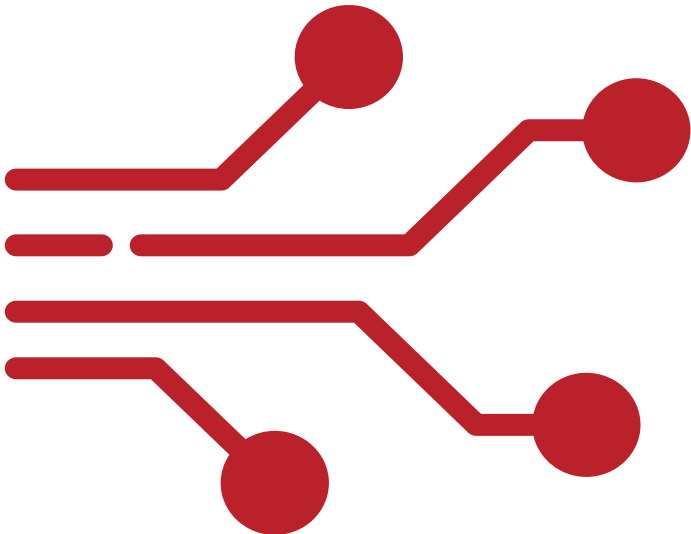
Punkty przerwania (breakpoints)

Jak działają?

- Zatrzymują program w wybranym miejscu.
- Od tego momentu możemy śledzić zmienne i wykonywać kod krokowo.

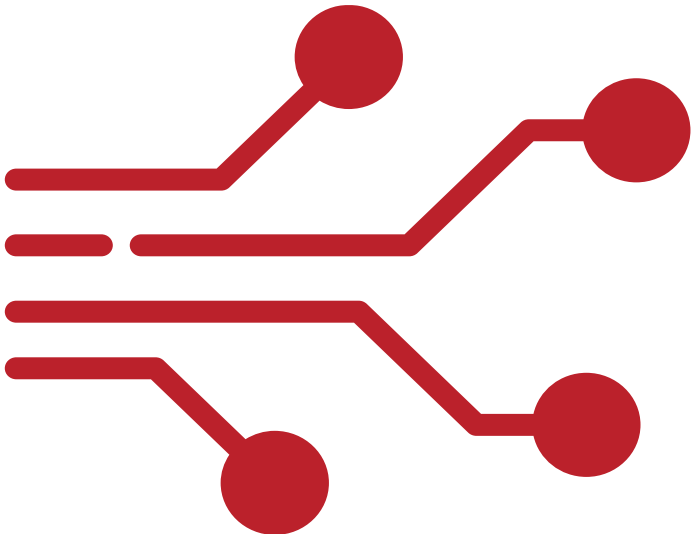
Jak ustawić?

- Kliknięcie w marginesie edytora (czerwona kropka).

Okna debugera

- Lokalne (Locals) – pokazuje wszystkie zmienne w bieżącej metodzie.
- Watch – ręczne dodanie zmiennych do obserwacji.
- Call Stack – pokazuje stos wywołań metod (drogę programu).

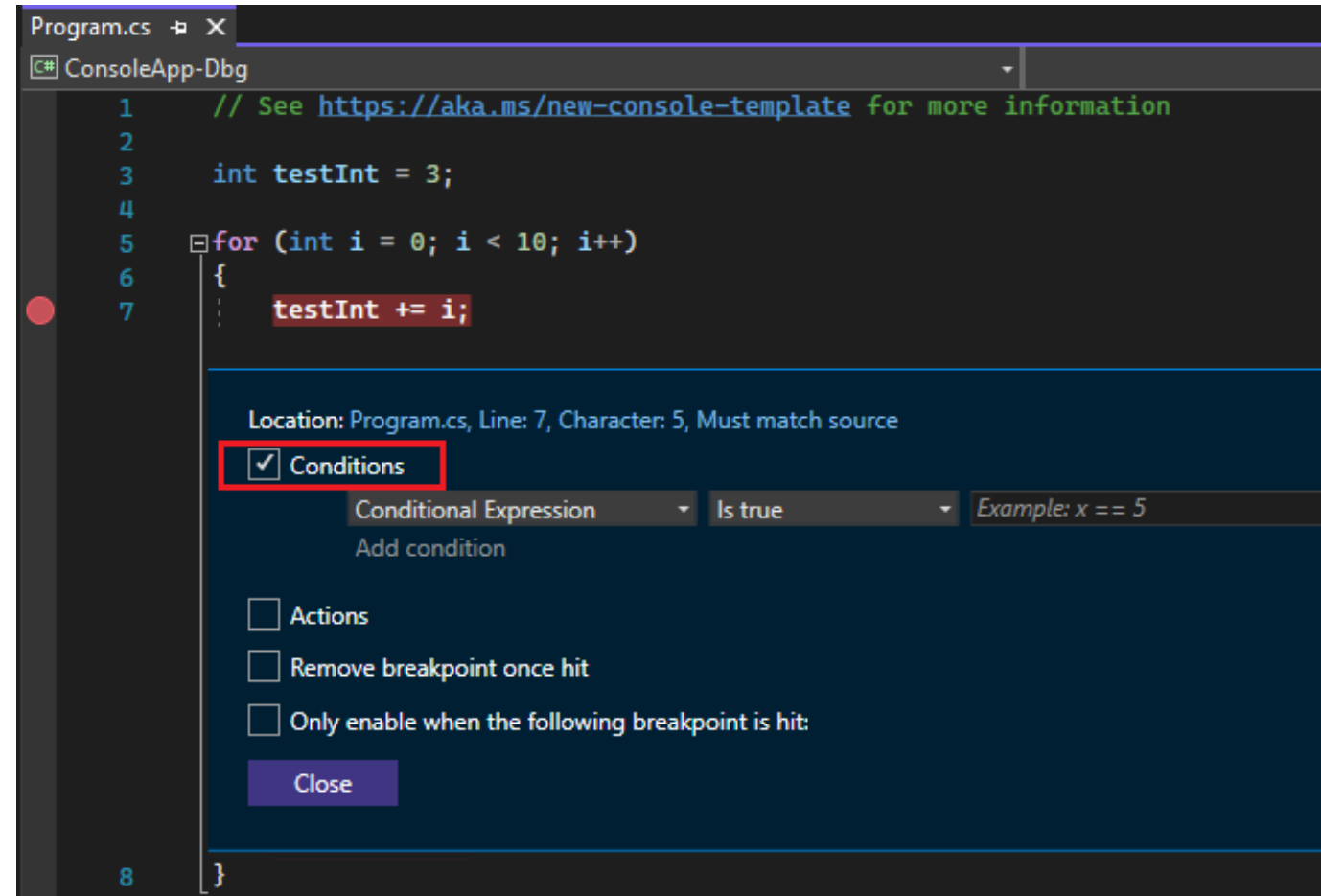

Punkty przerwania warunkowe

Rys. 12 Punkty przerwania warunkowe

[źródło: Dokumentacja Visual Studio]

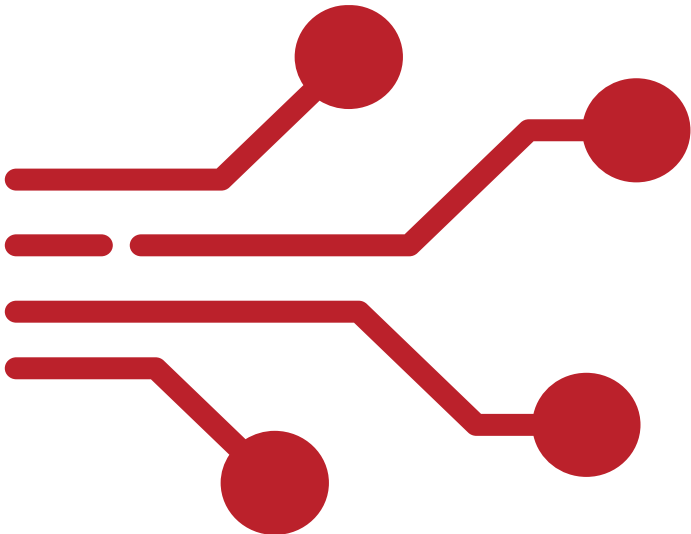
<https://learn.microsoft.com/en-us/visualstudio/debugger/using-breakpoints?view=vs-2022&pivots=programming-language-dotnet>

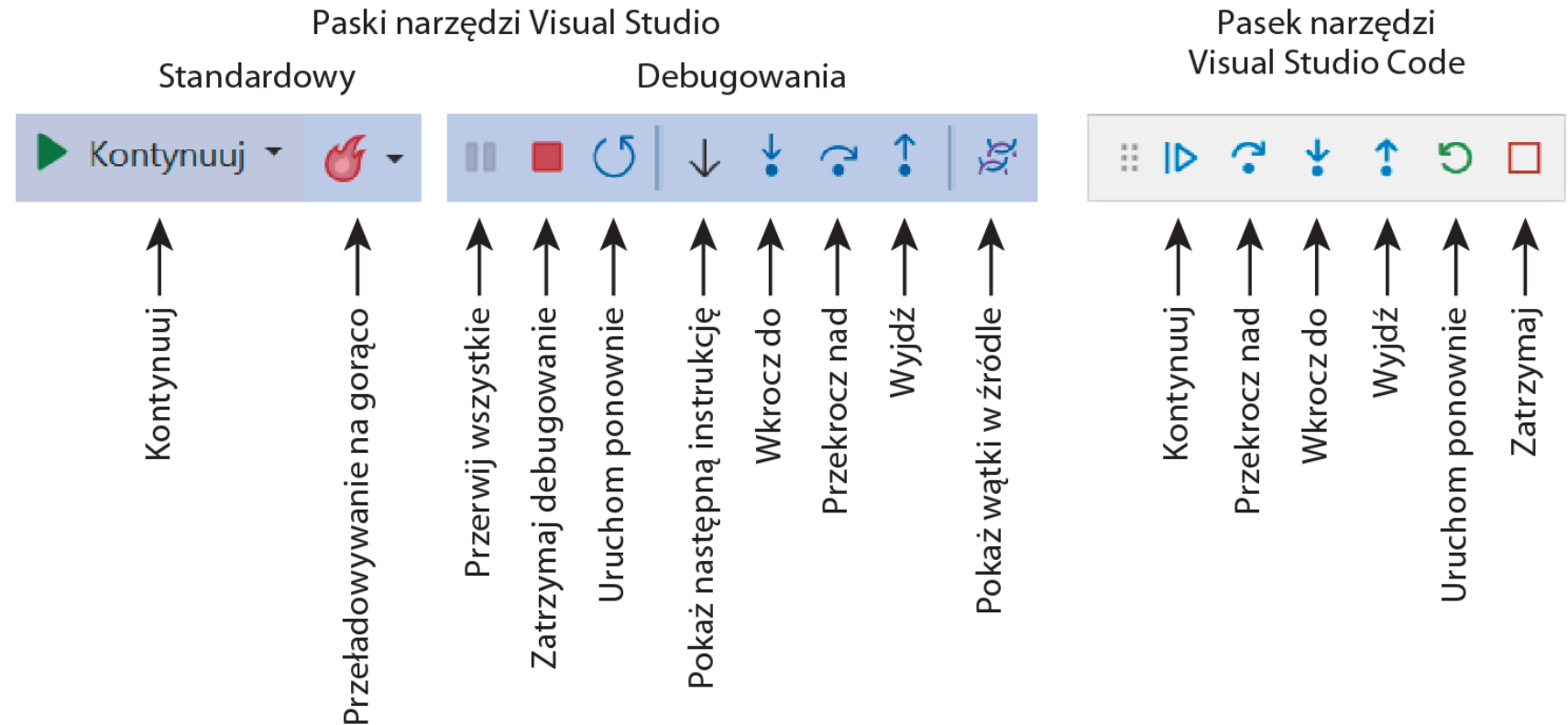
Hot reload

Funkcja w Visual Studio i .NET, która pozwala:

- zmieniać kod w trakcie działania programu,
- zobaczyć efekty bez restartowania aplikacji.

Pasek narzędzi

Rys. 13 Pasek narzędzi debugera
[źródło: M. J. Price, C# 12 i .NET 8 dla programistów aplikacji wieloplatformowych, Helion 2024]

Dziękuję za uwagę

Wykład nr 4 Temat: Funkcje i modularność programu. Definiowanie i wywoływanie funkcji. Parametry i wartości zwracane

Paweł Karczmarek

Katedra Inteligencji Obliczeniowej Politechniki Lubelskiej

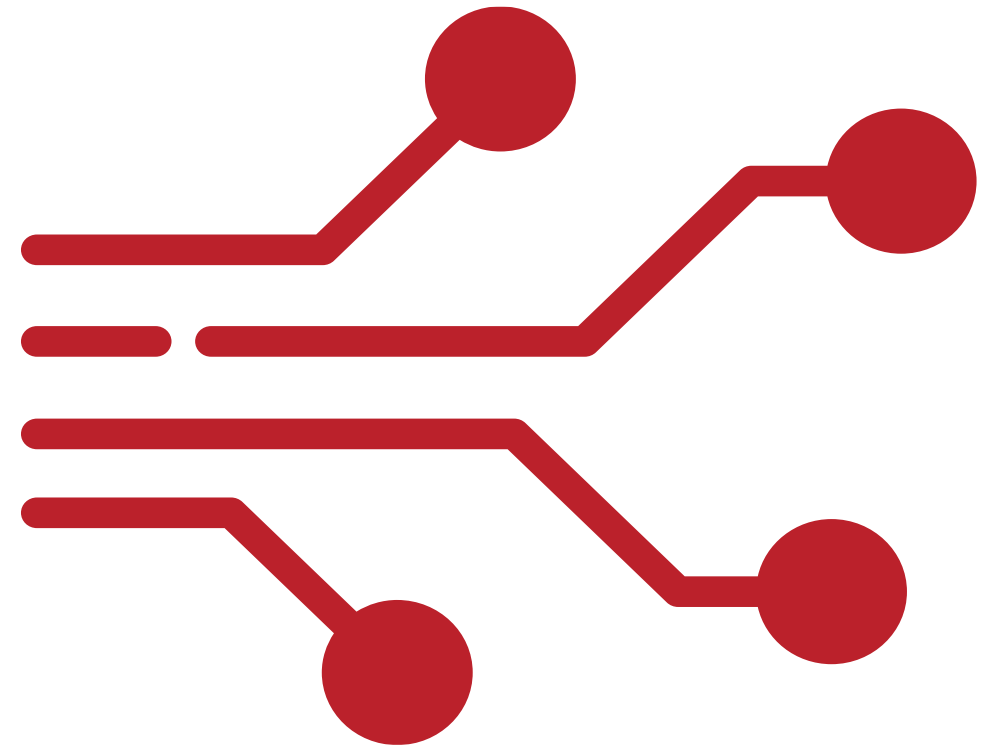
Plan prezentacji

- Modularność i funkcje
- Definiowanie funkcji
- Parametry funkcji
- Wartości zwracane
- Zaawansowane aspekty

147

Modularność i funkcje

148

Czym jest funkcja?

Funkcja (metoda) to wydzielony fragment kodu, który można wielokrotnie wywołać w programie. Przyjmuje dane wejściowe (parametry) i może zwracać wynik (wartość). Umożliwia modularność – dzielenie programu na mniejsze, logiczne części.

Cechy funkcji:

- Ma nazwę, która identyfikuje jej działanie.
- Określa typ zwracanej wartości (lub void, jeśli nic nie zwraca).
- Może mieć zero, jeden lub wiele parametrów.
- Jej kod wykonuje się dopiero po wywołaniu.

Przykład

```
int Dodaj(int a, int b)
{
    return a + b;
}
```

- Dodaj – nazwa funkcji
- int – typ zwracanej wartości
- (int a, int b) – lista parametrów
- return a + b; – instrukcja zwracająca wynik

Modularność programu

- Podział programu na mniejsze części (funkcje, klasy, moduły).
- Każdy moduł odpowiada za jedno wyraźne zadanie (Single Responsibility Principle).
- Moduły można rozwijać i testować niezależnie.

Zalety modularności:

- Reużywalność – jedna funkcja może być używana w wielu miejscach.
- Łatwiejsze testowanie i debugowanie – można sprawdzać małe fragmenty zamiast całego programu.
- Czytelność i przejrzystość – łatwiej zrozumieć strukturę kodu.
- Szybszy rozwój i utrzymanie – łatwiej zmienić pojedynczy moduł niż cały system.
- Praca zespołowa – różne osoby mogą rozwijać różne moduły równolegle.

151

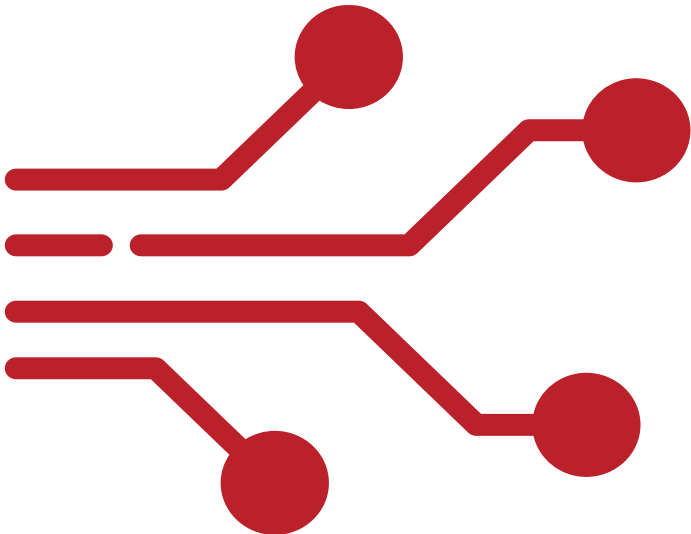
Programy najwyższego poziomu i funkcje lokalne

Program najwyższego poziomu (top-level statements):

- Od C# 9 można pisać program bez ręcznego tworzenia klasy Program i metody Main().
- Kompilator sam generuje brakujące elementy.
- Ułatwia szybkie pisanie krótkich programów i prototypów.

Funkcje lokalne:

- Funkcje zagnieżdżone wewnątrz innej funkcji.
- Mają dostęp do zmiennych lokalnych funkcji nadrzędnej.
- Poprawiają czytelność kodu – użyte tylko w jednym miejscu, nie „zaśmiecają” całej klasy.

Przykład

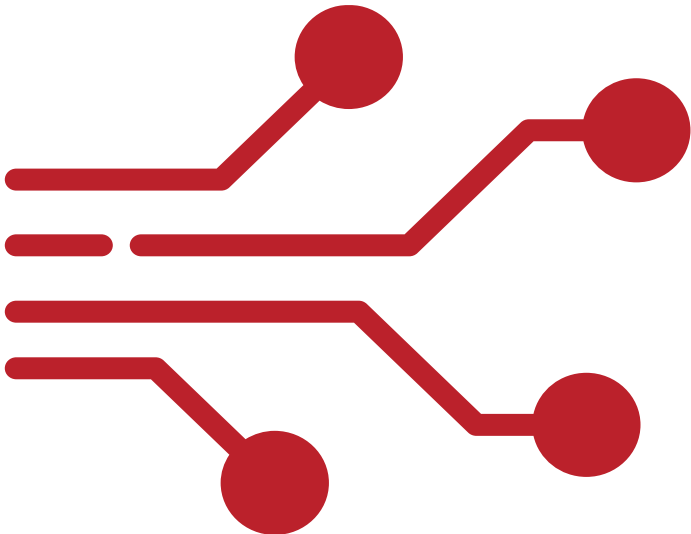
```
// Program najwyższego poziomu  
Console.WriteLine(CzyParzysta(10));  
// wypisze True
```

```
bool CzyParzysta(int n)  
// funkcja lokalna  
{  
  
    return n % 2 == 0;  
  
}
```

Debugowanie funkcji w Visual Studio – szczegóły

Podstawowe narzędzia debuggera:

- Punkt przerwania (Breakpoint) – kliknięcie w lewym marginesie edytora (obok numeru linii) zatrzymuje program w wybranym miejscu.
- Step Into (F11) – pozwala wejść do wnętrza funkcji i śledzić jej wykonanie linijka po linijce.
- Step Over (F10) – wykonuje całą funkcję „w tle”, bez wchodzenia do środka.
- Step Out (Shift+F11) – kończy aktualną funkcję i wraca do miejsca, skąd została wywołana.

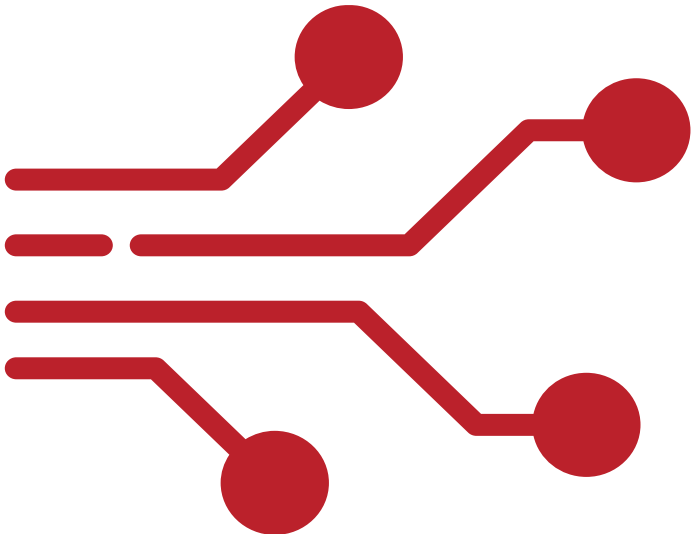

154

Debugowanie funkcji w Visual Studio – szczegóły

Okna pomocnicze w trakcie debugowania:

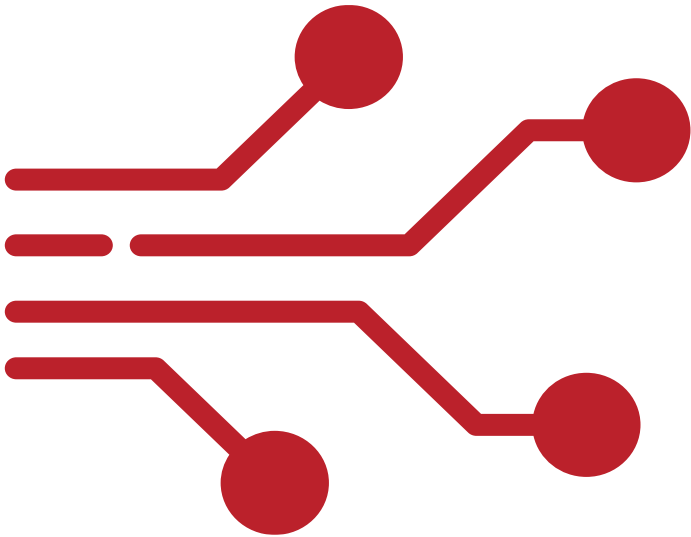
- Locals – pokazuje wszystkie lokalne zmienne aktualnie wykonywanej funkcji.
- Watch – pozwala dodać własne wyrażenia do obserwowania (np. $a + b$ w funkcji Dodaj).
- Call Stack – wyświetla stos wywołań, czyli ścieżkę funkcji prowadzącą do aktualnego miejsca.
- Immediate Window – można tam wpisywać kod C# i od razu zobaczyć wyniki (np. wywołać `Dodaj(2,3)` podczas przerwania programu).

Debugowanie funkcji w Visual Studio – szczegóły

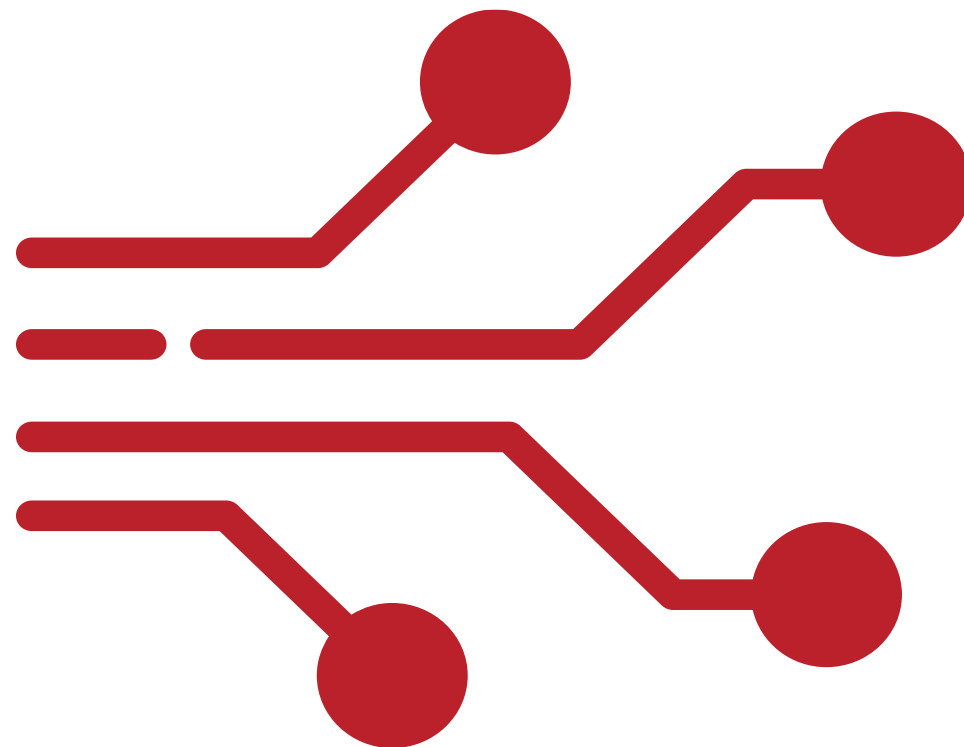
Dodatkowe możliwości:

- Conditional Breakpoint – punkt przerywania, który działa tylko, jeśli spełniony jest warunek (np. zatrzymaj, jeśli $x == 0$).
- Data Breakpoint – program zatrzyma się, gdy zmienna przyjmie nową wartość.
- Hover Inspect – najechanie kursorem na zmienną pokazuje jej bieżącą wartość w dymku.

156

Składnia funkcji

Składnia funkcji w C#

Podstawowa budowa funkcji (metody):

[atrybuty] [modyfikatory] typ_zwracany
NazwaFunkcji(lista_parametrów)

{

// ciało funkcji – instrukcje, które zostaną wykonane
return wartość; // jeśli funkcja coś zwraca

}

158

Składnia funkcji w C#

Elementy składni:

- Modyfikatory dostępu – public, private, internal, protected
- Modyfikatory dodatkowe – static, virtual, override, async
- Typ zwracany – np. int, bool, string, void (gdy nic nie zwracamy)
- Nazwa funkcji – zgodna z konwencją PascalCase (ew. camelCase)
- Lista parametrów – w nawiasach (), może być pusta lub zawierać wiele parametrów
- Ciało funkcji – blok { ... } zawierający instrukcje

```
public static int Dodaj(int a, int b)
{
    return a + b;
}
```

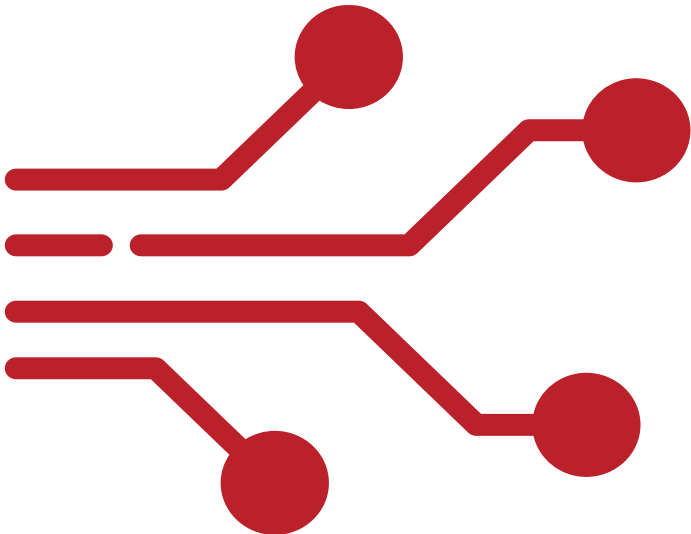
Funkcje statyczne i lokalne

Funkcje statyczne:

- Deklarowane ze słowem kluczowym static.
- Należą do klasy, a nie do konkretnego obiektu.
- Wywołujemy je poprzez nazwę klasy (np. `Math.Sqrt(9)`).
- Typowe dla narzędziowych operacji, które nie potrzebują stanu obiektu.

Funkcje lokalne:

- Mogą być zagnieżdżone w innej funkcji (od C# 7).
- Mają dostęp do zmiennych lokalnych funkcji nadrzędnej.
- Poprawiają czytelność kodu, jeśli dana funkcja jest pomocnicza i potrzebna tylko w jednym miejscu.

Przykład

```
class Kalkulator
```

```
{
```

```
    public static int Dodaj(int a, int b) // funkcja statyczna
```

```
    {
```

```
        return a + b;
```

```
    }
```

```
}
```

```
Console.WriteLine(Kalkulator.Dodaj(3, 4)); // użycie
```

```
// Funkcja lokalna
```

```
int Kwadrat(int x)
```

```
{
```

```
    int Pomnoz(int y) => y * y; // lokalna
```

```
    return Pomnoz(x);
```

```
}
```

```
Console.WriteLine(Kwadrat(5)); // 25
```

Funkcje zwracające wartość

- Funkcje, które po zakończeniu działania oddają wynik za pomocą instrukcji return.
- Typ zwracany musi być zgodny z deklaracją w nagłówku funkcji.
- Wartość zwrócona może zostać:
 - przypisana do zmiennej,
 - użyta w wyrażeniu,
 - przekazana jako argument innej funkcji.

Zasady:

- Funkcja musi mieć zadeklarowany typ zwracany inny niż void.
 - Musi istnieć przynajmniej jedna ścieżka, która kończy się instrukcją return.
- * Wartość zwracana staje się wynikiem wywołania funkcji.

```
public static double ObliczSrednia(int a, int b){return (a + b) / 2.0;}  
double wynik = ObliczSrednia(4, 6); // wynik = 5.0  
Console.WriteLine($"Średnia to: {wynik}");
```

162

Funkcje void vs funkcje zwracające wartość

Funkcje void:

- Deklarowane ze słowem void.
- Nie zwracają wartości – wykonują tylko akcję (np. wyświetlają tekst, zapisują do pliku).
- Nie mogą używać instrukcji return z wartością (mogą użyć samego return jako „wyjścia”).

Funkcje zwracające wartość:

- Deklarują typ zwracany (np. int, string, double).
- Muszą zakończyć się instrukcją return zwracającą zgodny typ.
- Wynik można przypisać do zmiennej lub użyć w innym wyrażeniu.

// Funkcja void – tylko efekt uboczny

```
public static void Przywitaj(string imie){Console.WriteLine($"Cześć,  
{imie}!");}
```

// Funkcja zwracająca wartość

```
public static int Pomnoz(int a, int b){return a * b;}
```

Dokumentowanie funkcji komentarzami XML

Czym są komentarze XML?

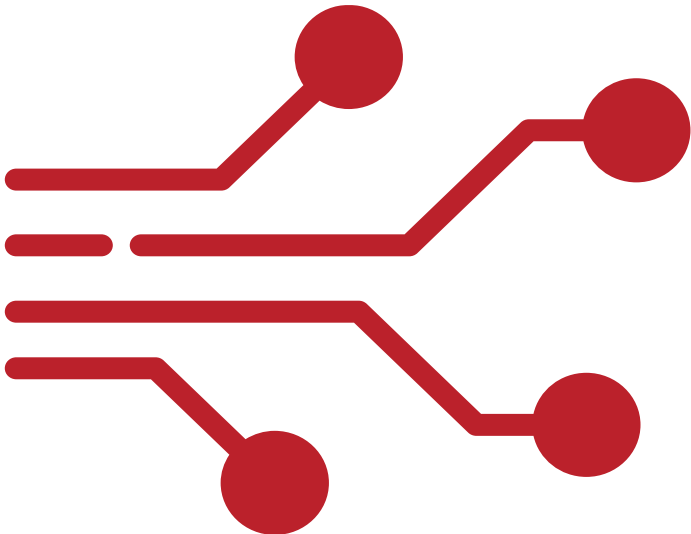
- Specjalne komentarze, które generują dokumentację funkcji.
- Mogą zawierać znaczniki XML (<summary>, <param>, <returns>).
- Wspierane przez Visual Studio – wyświetlają się jako podpowiedzi IntelliSense.
- Mogą być automatycznie eksportowane do plików pomocy (np. .xml lub .chm).

Najczęściej używane znaczniki XML:

- <summary> – krótki opis funkcji.
- <param name="..."> – opisuje parametr.
- <returns> – opis zwracanej wartości.
- <remarks> – dodatkowe uwagi.
- <example> – przykładowe użycie funkcji.

164

Przykład


```
///  
/// <summary>  
/// Oblicza średnią dwóch liczb całkowitych.  
/// </summary>  
/// <param name="a">Pierwsza liczba</param>  
/// <param name="b">Druga liczba</param>  
/// <returns>Średnia arytmetyczna liczb a i b</returns>  
public static double ObliczSrednia(int a, int b)  
{  
    return (a + b) / 2.0;  
}
```

165

Wyrażenia lambda jako forma funkcji

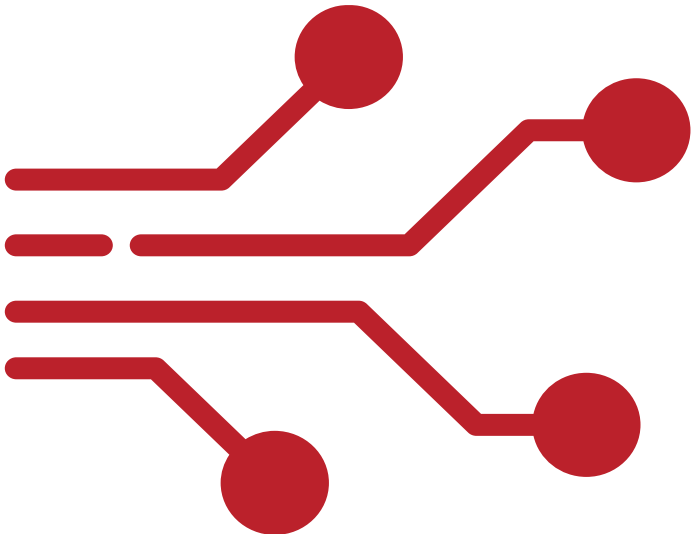
Wyrażenie lambda:

- Krótka, zwięzła forma zapisu funkcji anonimowej (bez nazwy).
- Używa operatora `=>` („idzie do”).
- Może być przypisana do zmiennej lub przekazana jako parametr innej funkcji.
- Szeroko stosowana w LINQ i programowaniu funkcyjnym w C#.

Składnia:

`(parametry) => wyrażenie`

`(parametry) => { instrukcje }`

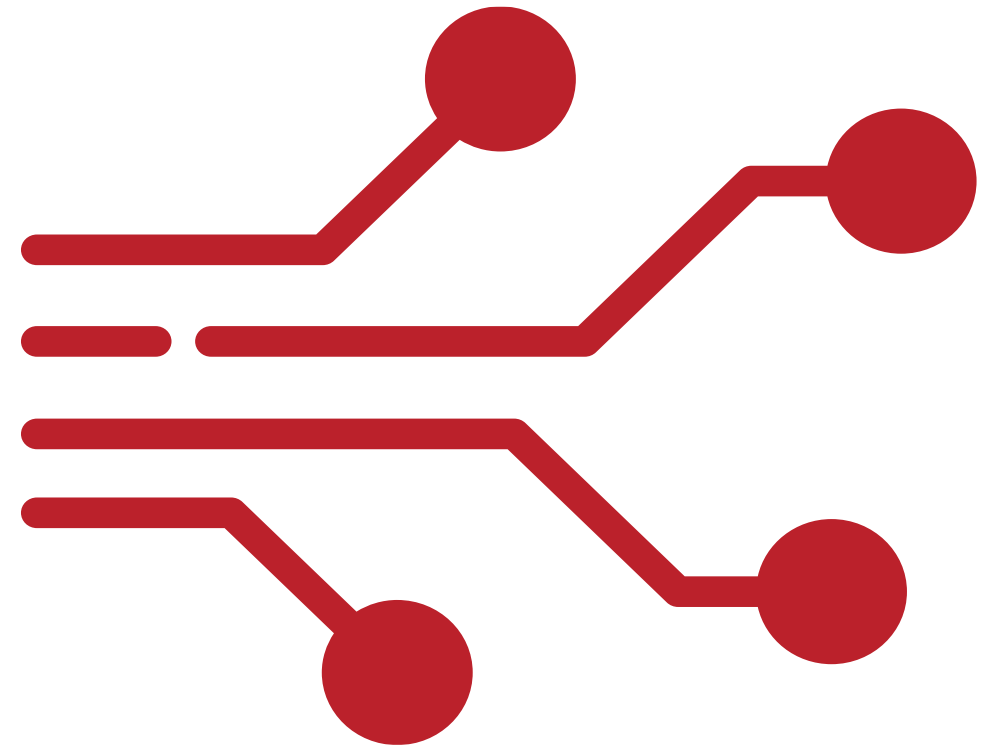

Przykłady

```
Func<int, int, int> Dodaj = (a, b) => a + b;  
Console.WriteLine(Dodaj(3, 4)); // 7  
Func<int, int> KwadratLubZero = x =>  
{  
    if (x < 0) return 0;  
    return x * x;  
};  
Console.WriteLine(KwadratLubZero(5)); // 25  
Console.WriteLine(KwadratLubZero(-3)); // 0
```

167

Parametry funkcji

168

Parametry i argumenty – terminologia

Parametry:

- Zmiennie deklarowane w nagłówku funkcji.
- Określają, jakie dane funkcja może przyjąć.
- Każdy parametr ma swój typ i nazwę.
- Są jak miejsce w pudełku na dane wejściowe.

Argumenty:

- Konkretnie wartości, które przekazujemy podczas wywołania funkcji.
- Mogą być liczbami, tekstami, zmiennymi, obiektami itp.
- Są dopasowywane do parametrów funkcji.

`int Pomnoz(int a, int b) // a, b parametry`

`{return a * b;}`

`int wynik = Pomnoz(3, 4); // 3 i 4 argumenty`

Przekazywanie przez wartość

- Domyślny sposób przekazywania danych w C#.
- Do funkcji trafia kopiowana wartość argumentu, a nie oryginalna zmienna.
- Zmiany wykonane na parametrze nie wpływają na wartość zmiennej poza funkcją.

```
void Zmien(int x){  
    x = x + 10;  
    Console.WriteLine($"Wewnątrz funkcji: {x}");  
}  
  
int liczba = 5;  
Zmien(liczba);  
Console.WriteLine($"Po wywołaniu: {liczba}");
```

Wynik:

Wewnątrz funkcji: 15

Po wywołaniu: 5

Przekazywanie przez referencję (ref, in, out)

- Funkcja pracuje nie na kopii, ale na oryginalnej zmiennej.
- Parametr i argument wskazują na to samo miejsce w pamięci.
- Zmiana wewnątrz funkcji jest widoczna poza nią.

Słowa kluczowe:

- ref – przekazanie przez referencję (zmienna musi być wcześniej zainicjalizowana).
- out – przekazanie przez referencję, gdy funkcja ma zwrócić wartość w parametrze (zmienna nie musi być zainicjalizowana).
- in – przekazanie przez referencję tylko do odczytu (chroni przed zmianami).

171

Przykład

```
// ref
void Zwiększ(ref int x) { x++; }

int a = 5;
Zwiększ(ref a);
Console.WriteLine(a); // 6

// out
bool ProbaParsowania(string txt, out int wynik){
    return int.TryParse(txt, out wynik);}

if (ProbaParsowania("123", out int liczba))
    Console.WriteLine(liczba); // 123

// in
void Pokaz(in int y){
    Console.WriteLine(y); // można tylko odczytać

int b = 10;
Pokaz(in b);
```

Parametry opcjonalne

- Parametry, dla których podajemy wartość domyślną w nagłówku funkcji.
- Jeśli przy wywołaniu funkcji nie podamy argumentu, to używana jest ta wartość.
- Ułatwiają pisanie bardziej elastycznych funkcji bez przeciążania metod.

Składnia:

```
typ Nazwa(parametr1, typ2 parametr2 = wartość_domyslna)
void Przywitaj(string imie, string powitanie = "Cześć")
{
    Console.WriteLine($"{powitanie}, {imie}!");
}
```

```
Przywitaj("Kuba"); // użyje wartości domyślnej -> "Cześć, Kuba!"
```

```
Przywitaj("Ania", "Hejka"); // użyje podanego argumentu -> "Hejka, Ania!"
```

173

Parametry nazwane

- Argumenty można przekazywać nie tylko według kolejności, ale także po nazwie parametru.
- Zwiększają czytelność wywołań funkcji.
- Pozwalają pominąć niektóre parametry opcjonalne.

Składnia:

NazwaParametru: wartość

```
void Zarejestruj(string imie, string nazwisko, int wiek = 18)
{Console.WriteLine($"{imie} {nazwisko}, wiek: {wiek}");}
```

// Wywołania:

```
Zarejestruj("Jan", "Kowalski");
```

```
Zarejestruj(nazwisko: "Nowak", imie: "Anna");
```

```
Zarejestruj(imie: "Ola", nazwisko: "Malinowska", wiek: 25);
```

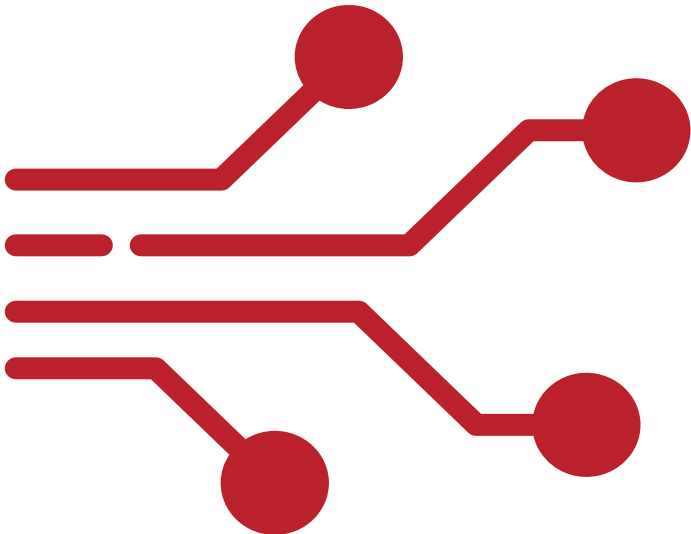

Mieszanie parametrów

Parametry nazwane:

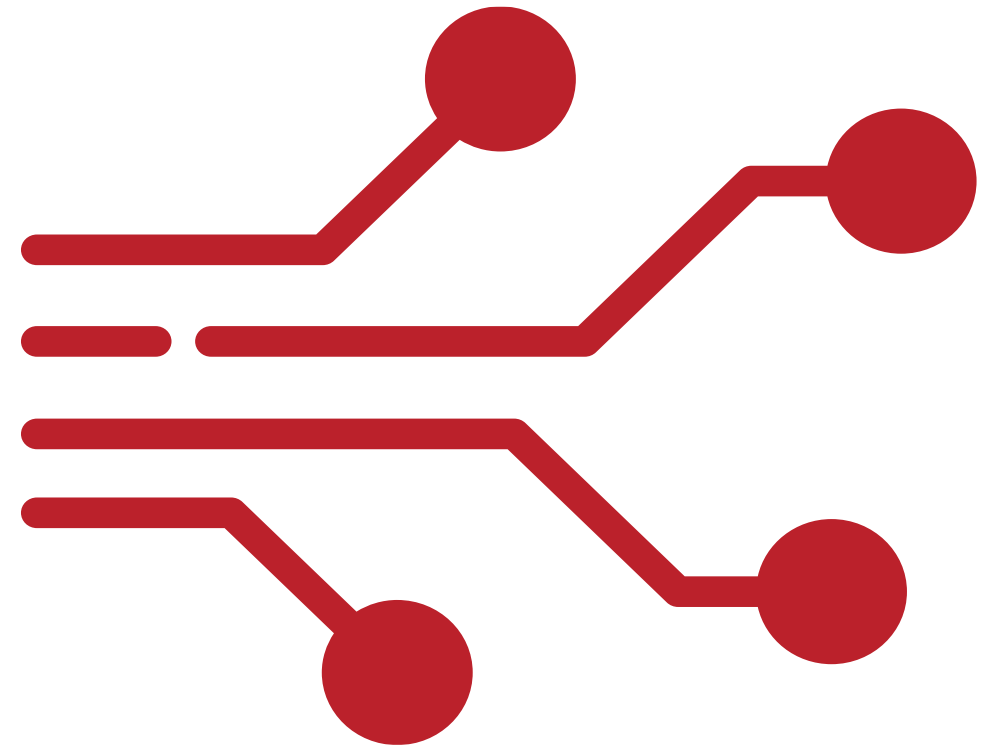
- Można podać argumenty po nazwie zamiast w kolejności.
- Ułatwia czytelność, zwłaszcza gdy parametry są tego samego typu.

Mieszanie sposobów:

- Możemy łączyć argumenty pozycyjne i nazwane.
- Zasada: najpierw parametry pozycyjne, potem nazwane.
- Dzięki temu można pominąć niektóre parametry opcjonalne.
- Parametry opcjonalne muszą być zadeklarowane na końcu listy parametrów.

Wartości zwracane

176

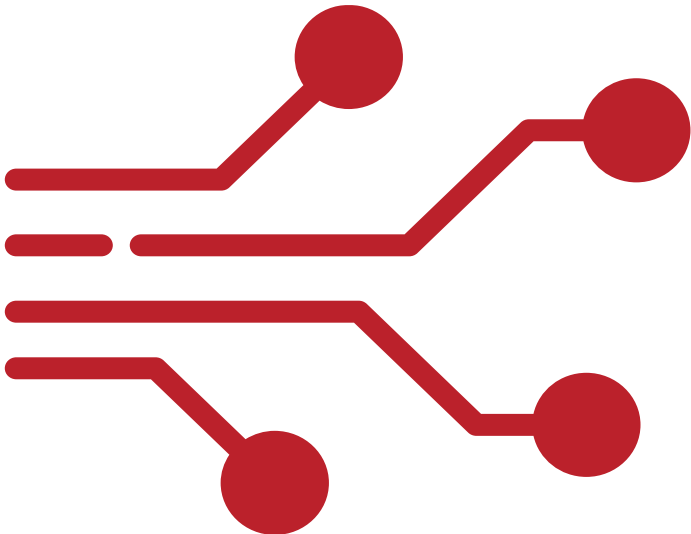
Instrukcja return i typ void

Instrukcja return:

- Kończy działanie funkcji.
- Zwraca wartość (jeśli funkcja ma typ inny niż void).
- W funkcjach void można użyć return; jako „wyjścia awaryjnego”, ale bez wartości.
- W funkcjach z typem zwracanym każda ścieżka musi kończyć się return.

Typ void:

- Oznacza, że funkcja nie zwraca żadnej wartości.
- Funkcja void wykonuje tylko akcję (np. wypisuje coś, zapisuje do pliku).
- return jest opcjonalny – może nie występować w ogóle.

Przykłady

```
// Funkcja zwracająca wartość
int Dodaj(int a, int b)
{
    return a + b; // MUSI zwrócić int
}

// Funkcja void
void PowiedzCzesc(string imie)
{
    if (string.IsNullOrEmpty(imie))
        return; // wyjście awaryjne
    Console.WriteLine($"Cześć, {imie}!");
}
```

Zasięg i czas życia zmiennych w funkcjach

Zasięg zmiennych:

- Określa, gdzie w kodzie dana zmienna jest widoczna i dostępna.
- Zmienna zadeklarowana wewnątrz funkcji jest widoczna tylko w tej funkcji.
- Zmienna zadeklarowana w bloku { ... } jest widoczna tylko w tym bloku.

Czas życia zmiennych:

- Zmienna lokalna istnieje tylko podczas działania funkcji.
- Po zakończeniu funkcji pamięć jest zwalniana.
- Zmienna statyczna (static) ma dłuższy czas życia — istnieje przez cały czas działania programu.

Przykład

```
void Test()
```

```
{
```

```
    int a = 5; // zmienna lokalna funkcji
```

```
    if (a > 0)
```

```
    {
```

```
        int b = 10; // zmienna lokalna bloku if
```

```
        Console.WriteLine(a + b);
```

```
    }
```

```
    // Console.WriteLine(b); // b już nie istnieje
```

```
}
```

180

Zwracanie wartości przez ref

- Funkcja może zwrócić referencję do zmiennej, a nie jej kopię.
- Pozwala modyfikować oryginalną zmienną poza funkcją.
- Wartość zwrócona musi być przypisana do ref lub użyta odczytowo.

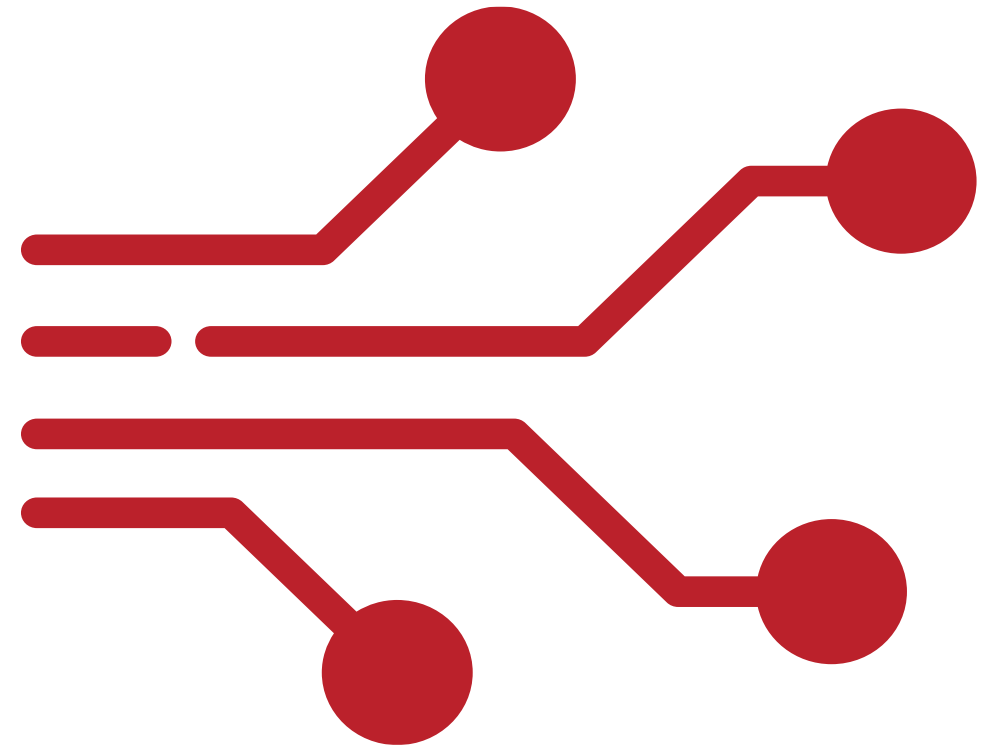
Składnia:

```
ref typ NazwaFunkcji(...) { ... }  
ref var zmienna = ref Funkcja();
```

Przykład:

```
ref int ZnajdzElement(int[] tablica, int indeks){  
    return ref tablica[indeks];}  
  
int[] dane = { 1, 2, 3 };  
ref int elem = ref ZnajdzElement(dane, 1);  
elem = 42; // zmienia oryginalną tablicę  
  
Console.WriteLine(dane[1]); // 42
```

Aspekty zaawansowane

182

Przeciążanie metod (Overloading)

Na czym polega?

- Można definiować kilka metod o tej samej nazwie, ale z różnymi parametrami.
- Różnice: liczba parametrów, typy parametrów, kolejność parametrów.
- Nie można przeciążać tylko po typie zwracanym.

Przykład:

```
int Dodaj(int a, int b) => a + b;
```

```
double Dodaj(double a, double b) => a + b;
```

```
string Dodaj(string a, string b) => a + b;
```

183

Metody ogólne (generyczne)

- Funkcje, które działają z różnymi typami, bez duplikowania kodu.
- Używają parametrów typów $\langle T \rangle$.
- Mogą mieć ograniczenia (where $T : \dots$).

Przykład:

```
public static T Maksimum<T>(T a, T b) where T : IComparable<T>
{
    return a.CompareTo(b) > 0 ? a : b;
}
```

184

Delegaty i Func/Action

Delegaty:

- Typy reprezentujące odwołania do metod.
- Pozwalają traktować funkcje jak dane i przekazywać je jako argumenty.

Func i Action:

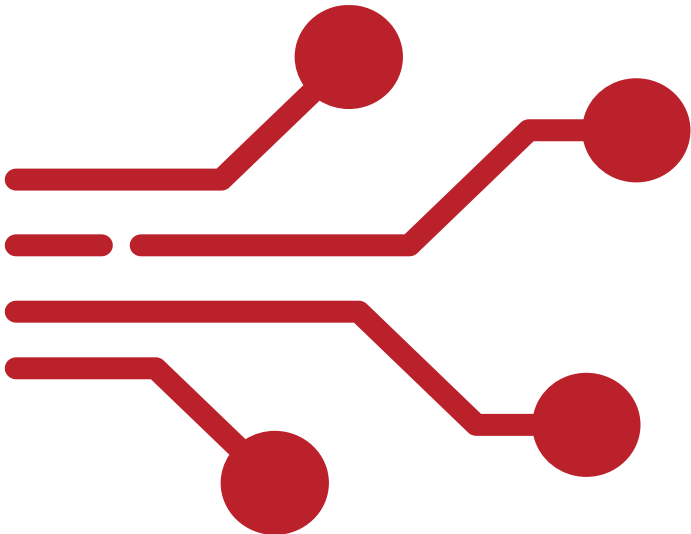
- `Func<T1,...,TResult>` – delegat zwracający wartość.
- `Action<T1,...>` – delegat bez zwracanej wartości (void).

`Func<int, int, int> dodaj = (a, b) => a + b;`

`Action<string> wypisz = x => Console.WriteLine(x);`

`Console.WriteLine(dodaj(2, 3)); // 5`

`wypisz("Hello");`

Wyrażenia lambda – składnia i idea

- Krótki, nowoczesny zapis funkcji anonimowej (czyli funkcji bez nazwy).
- Wykorzystuje operator `=>` (tzw. „goes to”).
- Stosowana tam, gdzie potrzebujemy logiki w locie, bez pisania pełnej metody.

Postacie:

- Jednowyrażeniowa:

`(x, y) => x + y`

- Wieloliniowa:

`(x, y) =>`

`{`

`int wynik = x * y;`

`return wynik;`

`}`

Jeden parametr (nawias opcjonalny):

`x => x * x`

SRP (Single Responsibility Principle):

- Każda jednostka kodu powinna mieć jedną odpowiedzialność.
- Funkcje powinny być małe i skupione na jednym zadaniu.
- Ułatwia testowanie, debugowanie, ponowne użycie.

Przykład (złe podejście):

```
void PrzetworzDane()  
{  
    WczytajZPliku();  
    PoliczStatystyki();  
    ZapiszDoBazy();  
}
```

Przykład (dobre podejście):

```
void WczytajZPliku() { ... }  
void PoliczStatystyki() { ... }  
void ZapiszDoBazy() { ... }
```

Dziękuję za uwagę

Wykład nr 5

Temat: Rekurencja

Paweł Karczmarek

Katedra Inteligencji Obliczeniowej Politechniki Lubelskiej

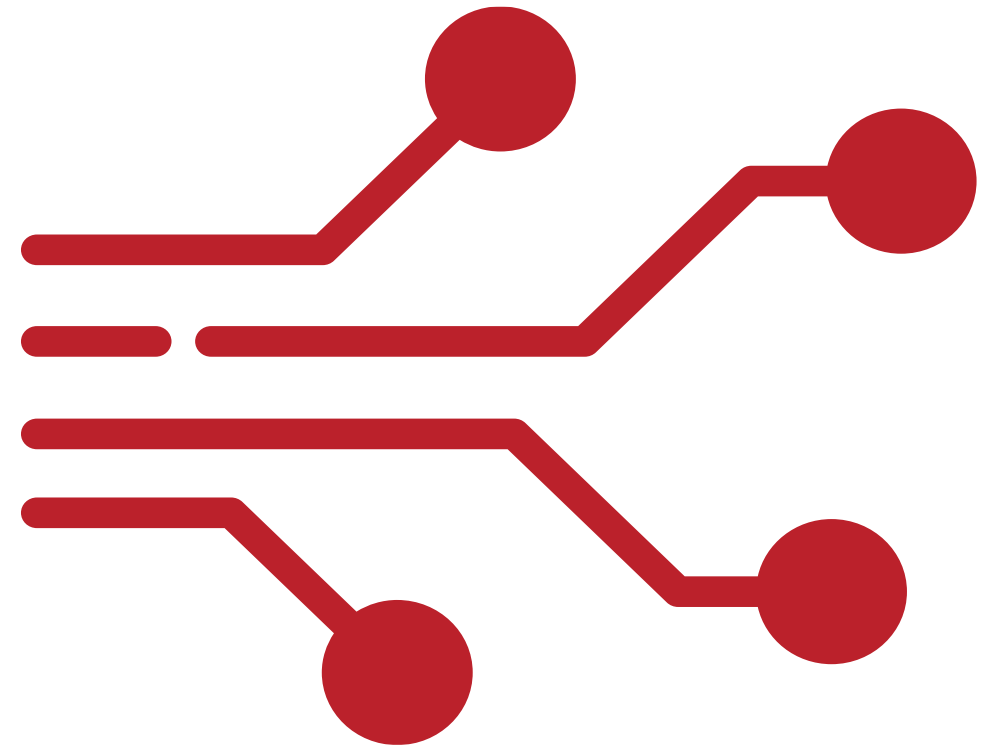
Plan prezentacji

- Koncepcja
- Rekurencja w praktyce

190

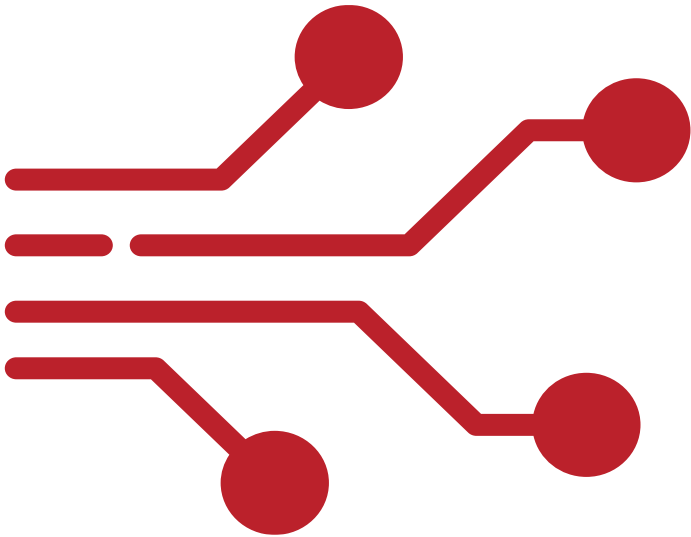
Koncepcja

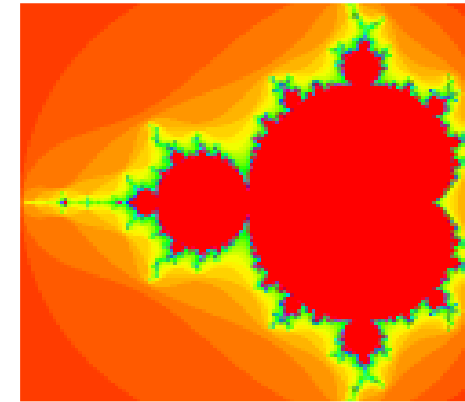
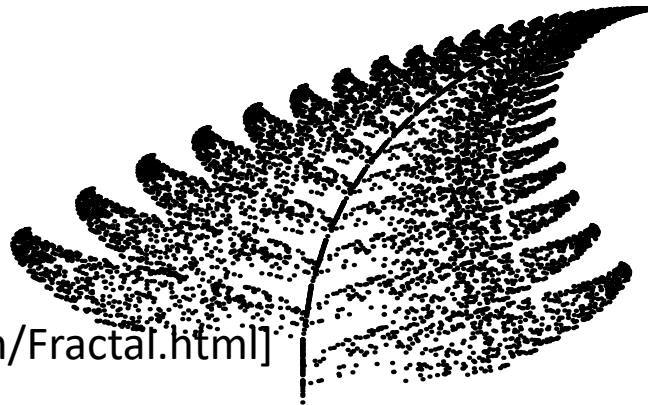
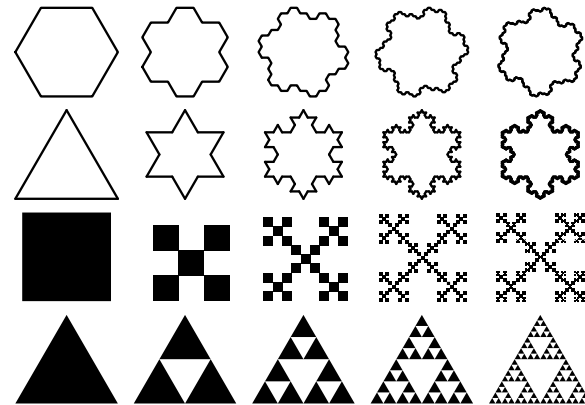
191

Czym jest rekurencja?

- To funkcja wywołująca samą siebie.
- Dwa filary: warunek bazowy (stop) + krok rekurencyjny (redukcja).
- Korzyści wynikające ze stosowania: kod bliski definicjom (matematyka, drzewa, grafy).
- Ryzyko podczas stosowania: przepełnienie stosu, koszty wydajności.

Fraktale

Rys. 14 Fraktale

[źródło: <https://mathworld.wolfram.com/Fractal.html>]

Szkielet funkcji rekurencyjnej

```
int F(int n)
```

```
{
```

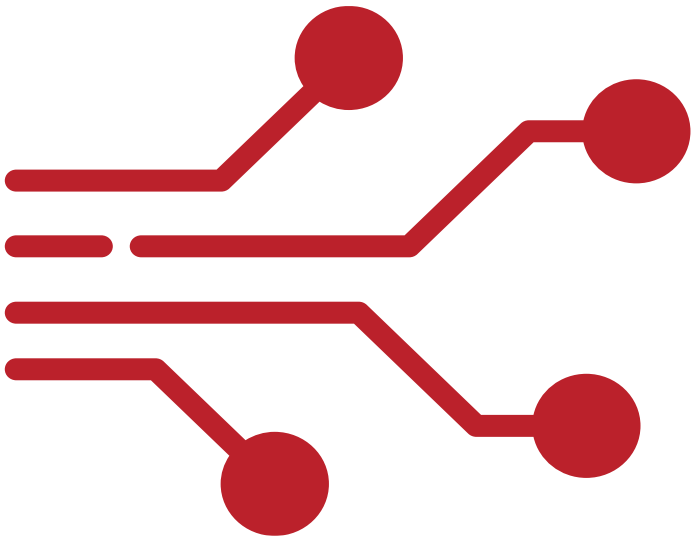
```
// 1) Warunek bazowy – musi się kiedyś spełnić:
```

```
if (n == 0) return 1;
```

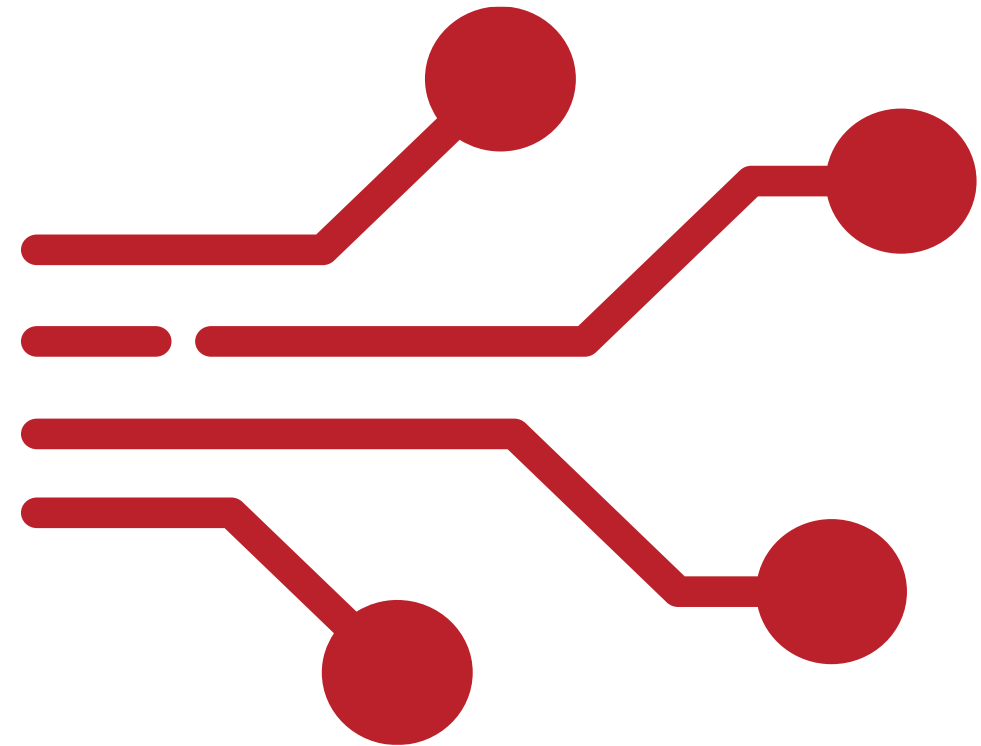
```
// 2) Krok rekurencyjny – mniejszy problem:
```

```
return n * F(n - 1);
```

```
}
```


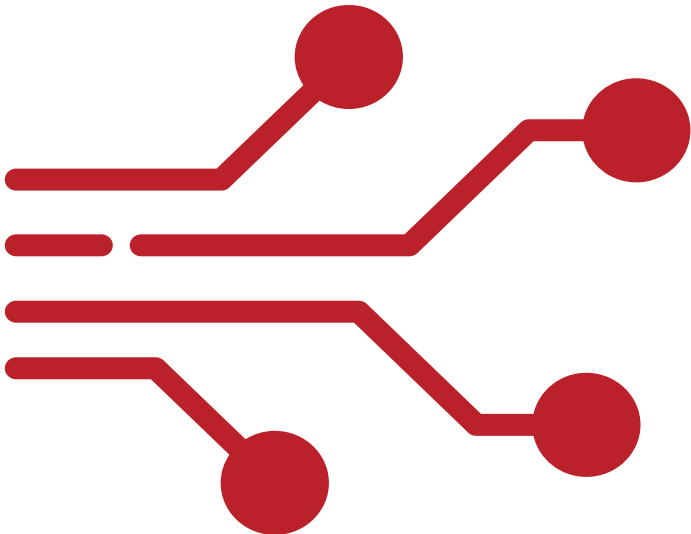
Rekurencja w praktyce

195

Silnia (!) — wersja rekurencyjna i iteracyjna

Definicja matematyczna:

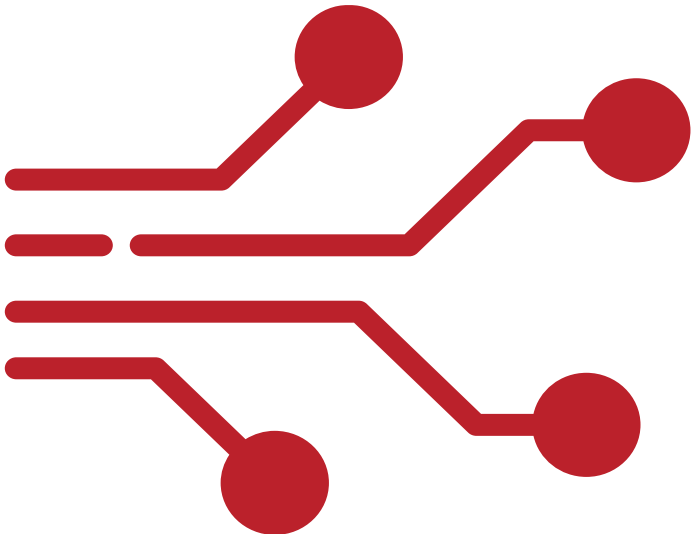

$$0! = 1$$

$$n! = n * (n-1)! \text{ dla } n > 0$$

Kod rekurencyjny

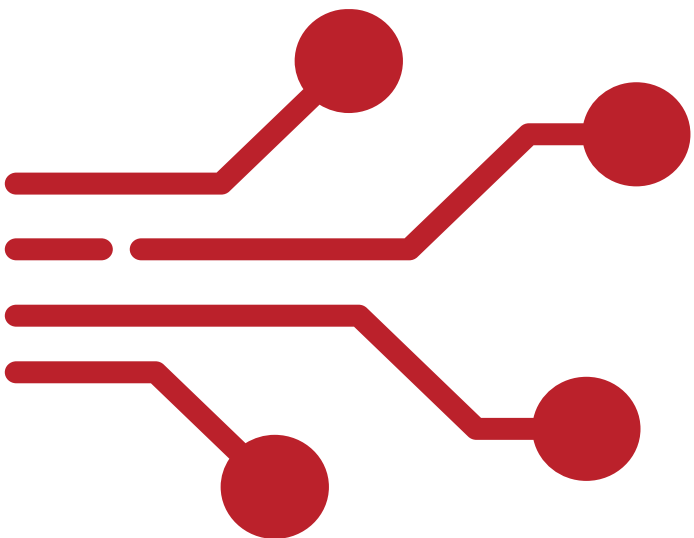
```
long Faktorial(int n)
{
    if (n < 0) throw new ArgumentOutOfRangeException(nameof(n));
    if (n == 0) return 1;
    return n * Faktorial(n - 1);
}
```


197

Kod iteracyjny

```
long FaktorialIter(int n)
{
    if (n < 0) throw new ArgumentOutOfRangeException(nameof(n));
    long res = 1;
    for (int i = 2; i <= n; i++)
        res *= i;
    return res;
}
```


198

Silnia „podwójna” (!!)

long PodwojnyFaktorial(int n)

{

if (n < 0) throw new ArgumentOutOfRangeException(nameof(n));

if (n == 0 || n == 1) return 1;

return n * PodwojnyFaktorial(n - 2);

}

long PodwojnyFaktorialIter(int n)

{

if (n < 0) throw new ArgumentOutOfRangeException(nameof(n));

long res = 1;

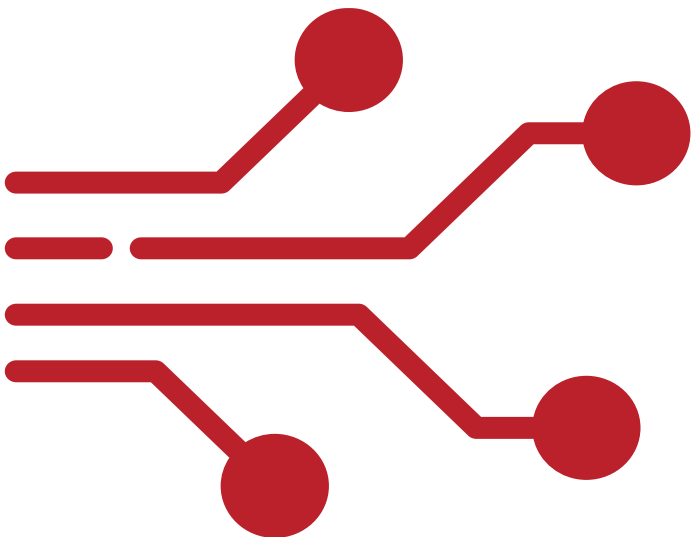
for (int i = n; i > 1; i -= 2) res *= i;

return res;

}

Stos wywołań i bezpieczeństwo

- Każde wywołanie to nowa ramka na stosie.
- Brak domknięcia oznacza StackOverflowException.
- Wektor ataku: stack exhaustion (DoS poprzez ekstremalne zagnieżdżenie wejścia).

Rekurencyjny obchód katalogów

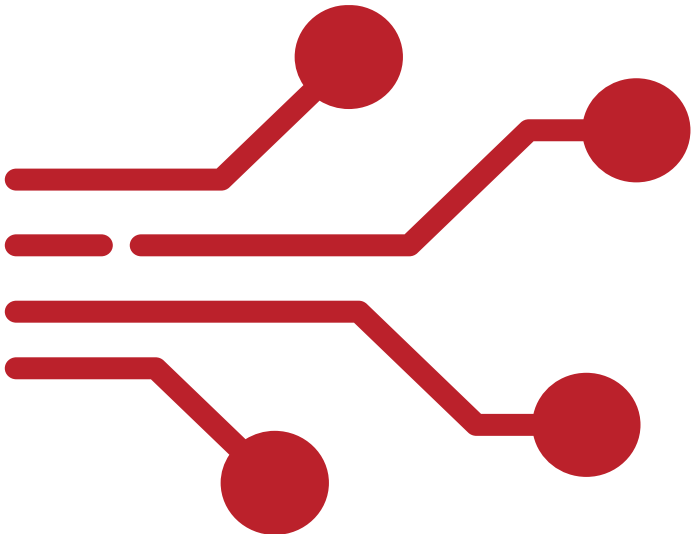
```
void ScanDir(string path)
{
    foreach (var file in Directory.GetFiles(path))
        Console.WriteLine(file);

    foreach (var dir in Directory.GetDirectories(path))
        ScanDir(dir); // rekurencja
}
```

201

DFS (Depth-First Search (przeszukiwanie w głąb)) w grafach (sieć, zależności)

```
void Dfs(Node v, HashSet<Node> seen)
{
    if (!seen.Add(v)) return;
    // Add zwraca false, gdy już był
    foreach (var u in v.Neighbors)
        Dfs(u, seen);
}
```

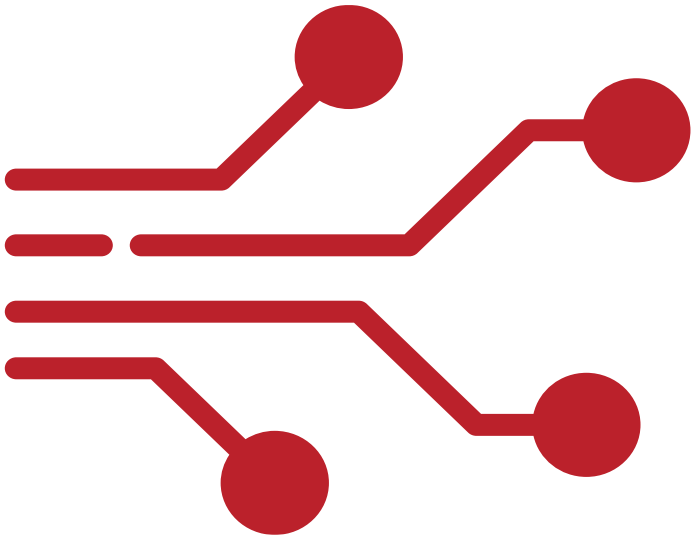

Memoizacja — przykład. Odległość Levenshteina (edytorska)

Formalnie jest to metryka w przestrzeni ciągów znaków, zdefiniowana następująco:

- działaniem prostym na napisie nazwiemy:
 - wstawienie nowego znaku do napisu
 - usunięcie znaku z napisu
 - zamianę znaku w napisie na inny znak

odległością pomiędzy dwoma napisami jest najmniejsza liczba działań prostych, przeprowadzających jeden napis na drugi.

Kod

```
int Levenshtein(string a, string b)
{
    var memo = new Dictionary<(int i, int j), int>();
    return D(a.Length, b.Length);
    int D(int i, int j)
    {
        if (memo.TryGetValue((i, j), out var val)) return val;
        int ans;
        if (i == 0) ans = j;
        else if (j == 0) ans = i;
```

204

Kod

```
else
{
    int cost = (a[i - 1] == b[j - 1]) ? 0 : 1;
    ans = Math.Min(
        Math.Min(D(i - 1, j) + 1, D(i, j - 1) + 1),
        D(i - 1, j - 1) + cost
    );
}
memo[(i, j)] = ans;
return ans;
}
```

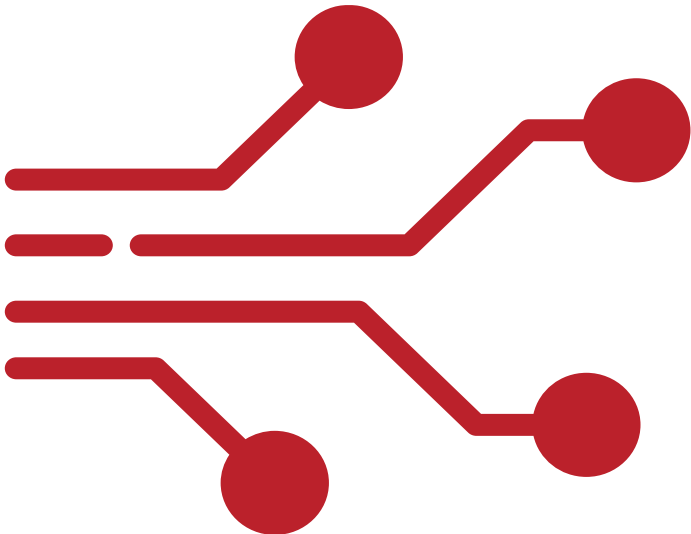
205

Memoizacja

- To zapamiętywanie wyników wywołań funkcji dla danych argumentów.
- Przy kolejnych wywołaniach funkcja nie liczy od nowa, tylko sprawdza w pamięci podręcznej (cache).
- Stosowana, gdy występują nakładające się podproblemy.

Schemat:

1. Wołanie funkcji z parametrami.
2. Sprawdzenie: „Czy już to liczyliśmy?”
Jeżeli tak, to zwócenie wyniku z cache’a.
Jeżeli nie, to obliczamy i zapisujemy do cache’a.
3. Następnym razem oszczędzamy czas.

Rekurencja ogonowa — świadomość ograniczeń w C#

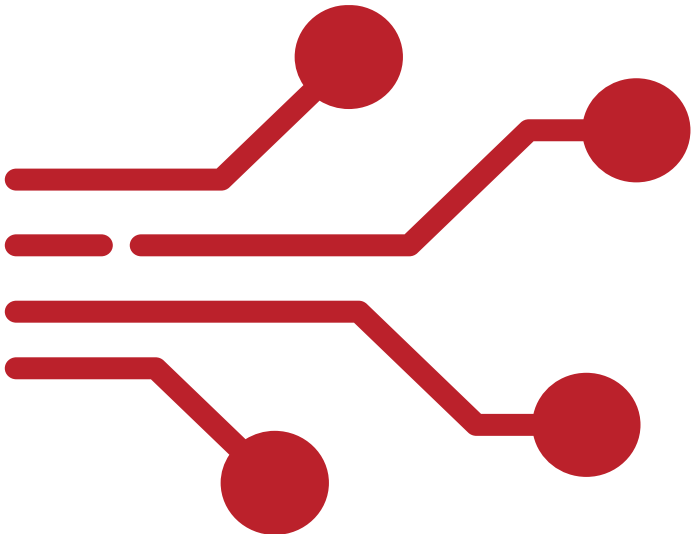
```
long FaktorialTail(int n, long acc = 1)
{
    if (n == 0) return acc;
    return FaktorialTail(n - 1, acc * n);
    // ostatnia instrukcja - rekurencja ogonowa
}
```

Rekurencja ogonowa to taki przypadek rekurencji, w którym ostatnią operacją w funkcji jest wywołanie tej samej funkcji (lub – szerzej – innej funkcji w łańcuchu rekurencji pośredniej). „Ostatnią” znaczy: po powrocie z tego wywołania funkcja już nic nie robi (nie ma mnożeń, dodawań, łączenia list, logowania, itp.).

207

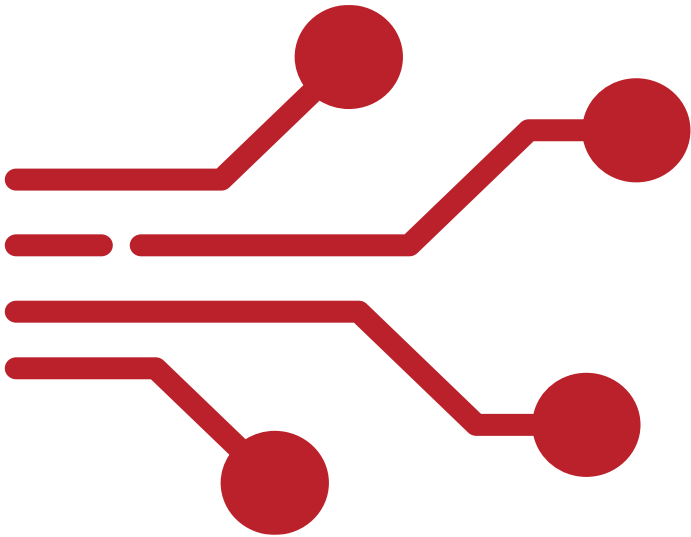
Rekurencja vs iteracja — decyzja inżynierska

- Rekurencja: kod krótki, naturalny przy drzewach/grafach; ryzyko stosu.
- Iteracja: kontrola zasobów, stabilność, czasem dłuższy kod.
- Zasada: czy problem jest naturalnie rekurencyjny? Jeśli tak — OK, ale z limitami.

Rekurencja – podsumowanie

- Rekurencja to elegancja i bliskość definicji.
- Memoizacja to ulepszenie dla nakładających się podproblemów (np. odległość Levenshteina).
- Silnia (!) i (!!) — typowe zastosowania + ciąg Fibonacciego – do przećwiczenia.
- W C# należy świadomie zarządzać głębokością wywołań.

Dziękuję za uwagę

Wykład nr 6

Temat: Podstawowe struktury danych. Tablice. Listy

Paweł Karczmarek
Katedra Inteligencji Obliczeniowej Politechniki Lubelskiej

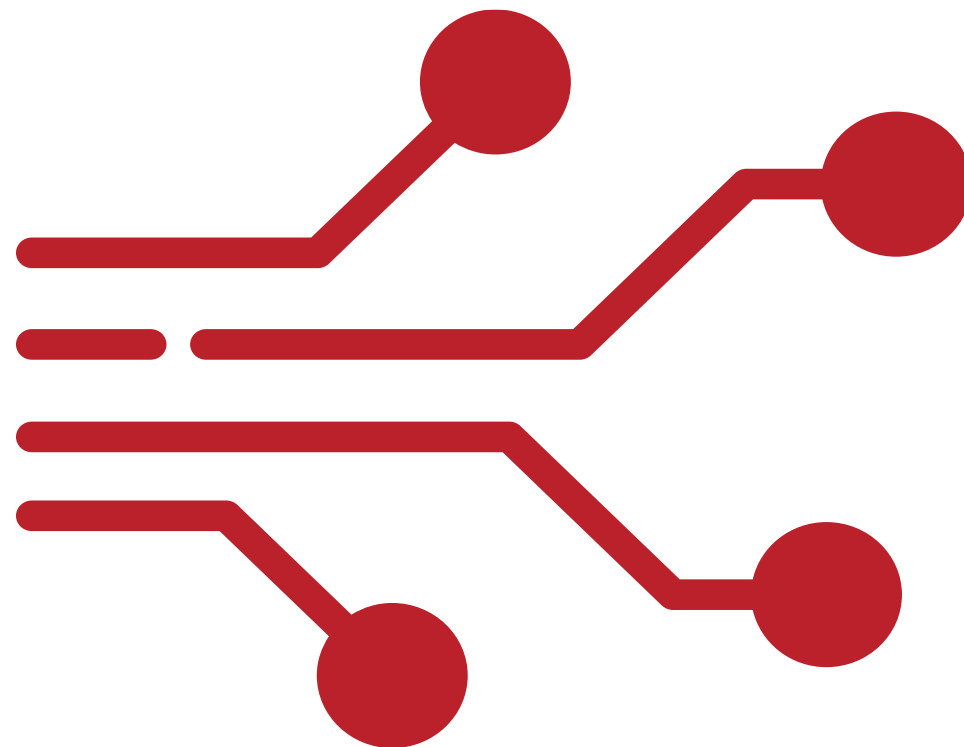
Plan prezentacji

- Wprowadzenie i motywacja
- Tablice
- Listy
- Słowniki i iteratory
- Operacje CRUD i podsumowanie

212

Wprowadzenie i motywacja

213

Co to jest struktura danych?

- Definicja: sposób organizacji i przechowywania danych w pamięci komputera
- Cel: szybki i efektywny dostęp, modyfikacja i zarządzanie danymi
- Przykłady: tablica, lista, stos, kolejka, słownik, graf, drzewo
- Wpływ na wydajność programów
- Zastosowania w cyberbezpieczeństwie: logi, pakiety, dane sesyjne

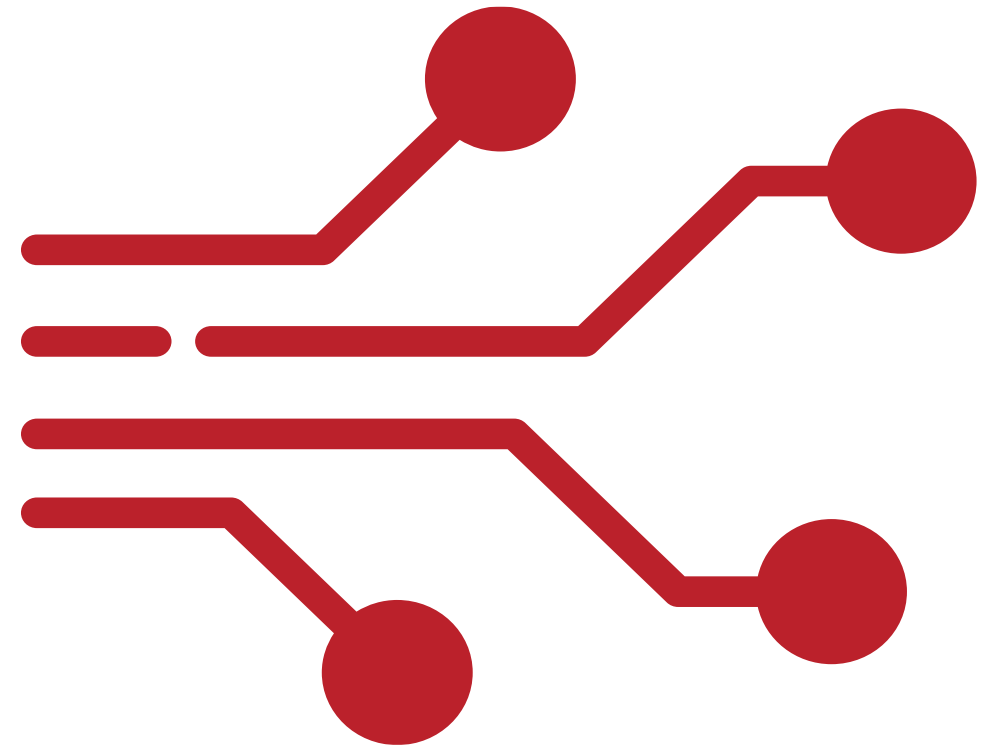
214

Statyczne a dynamiczne struktury danych

- Tablica – rozmiar ustalany w momencie tworzenia, niezmienny
- Lista – rozmiar dynamiczny, automatyczne rozszerzanie
- Tablica: szybki dostęp do elementu przez indeks
- Lista: łatwe dodawanie i usuwanie elementów, brak konieczności znajomości rozmiaru z góry
- Wybór zależy od problemu: pamięć vs. elastyczność

215

Tablice

216

Deklaracja i inicjalizacja tablic

Deklaracja referencji do tablicy

```
int[] t;
```

Deklaracja referencji wraz z utworzeniem obiektu tablicy
(rezerwowana jest pamięć na sterpie)

```
int[] t = new int[3]; //Domyślnie ma zera
```

```
int[] t = new int[3] { 1, 2, 4 }; //Inicj.
```

```
int[] ti = { 1, 2, 4 }; //Wariant
```

//Uwaga na indeksowanie elementów od 0

217

Tablice dwuwymiarowe

Przykład

```
int[,] t2 = new int[2, 3] { { 0, 1, 2 }, { 3, 4, 5 } };  
Console.WriteLine("Liczba elementów: " + t2.Length);  
Console.WriteLine("Liczba wymiarów: " + t2.Rank);  
Console.WriteLine("Wielkość: " + t2.GetLength(0) + " x " +  
t2.GetLength(1));  
//Inicjalizacja:  
int[,] ti2 = new int[2, 3];  
for (int i = 0; i < 2; i++)  
for (int j = 0; j < 3; j++)  
ti2[i, j] = 3 * i + j;
```

218

Length i foreach

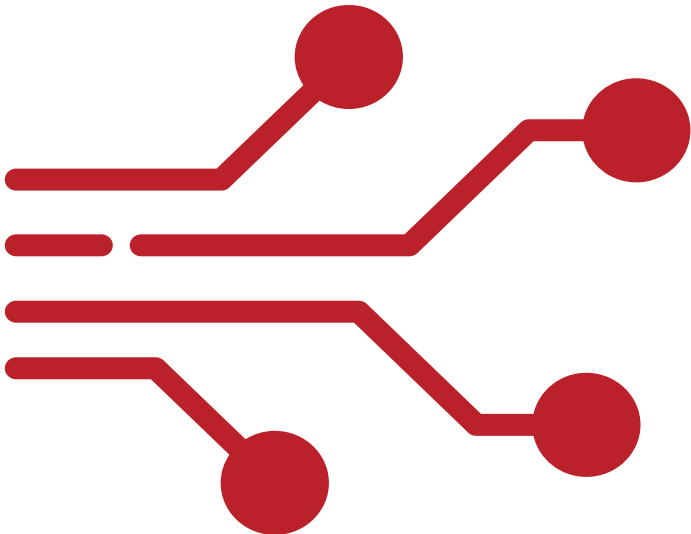
```
int[] ti = { 1, 2, 4 };  
    for (int i = 0; i < ti.Length; i++)  
        Console.WriteLine("" + ti[i] + ";");
```

```
foreach (int element in ti)  
    Console.WriteLine("" + element + ";");
```

```
foreach (var i in ti2)  
    Console.WriteLine("" + i + ";");
```

Przypisanie

$t[2] = 9;$

Wybór elementów

```
int[] ti = { 2, 4, 8, 16, 32, 64, 128, 256, 512, 1024 };
```

```
int[] _ti = ti[3..6]; // indeksy 3, 4, 5!
```

`ti[..3]` — elementy od początku tablicy do trzeciego (indeksy 0, 1 i 2),

`ti[3..]` — elementy od czwartego (o indeksie 3) do końca tablicy (indeksy 3, 4, 5, 6 itd.),

`ti[^1]` — ostatni element w tablicy,

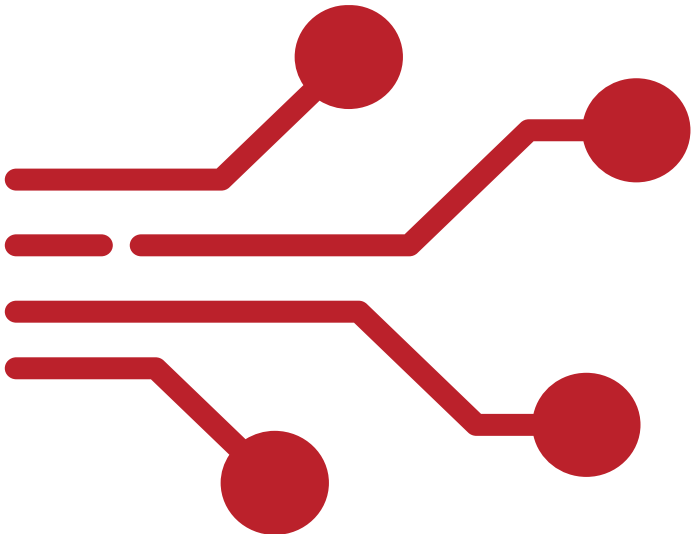
`ti[^6..^3]` — od szóstego elementu od końca do trzeciego elementu od końca,

`ti[3..^3]` — od czwartego elementu do czwartego od końca.

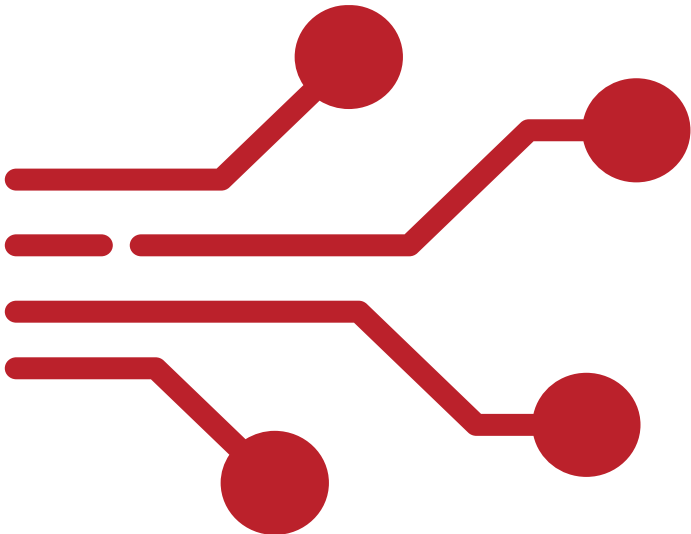
221

Tablice prostokątne a poszarpane

- Tablica wielowymiarowa (prostokątna):
`int[,] macierz = new int[3,4];`
- Tablica poszarpana (jagged array):
`int[][] jagged = new int[3][];`

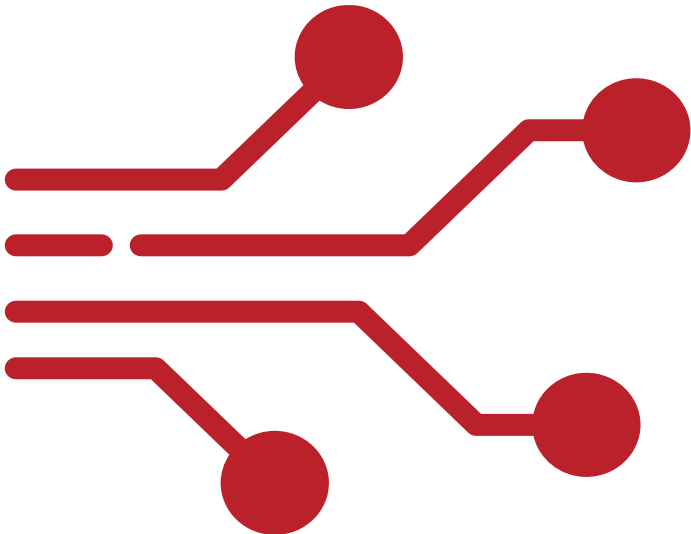
Tablice jako argumenty metod


```
static int sumuj(int[] ti)
{
    int suma = 0;
    foreach (int element in ti)
        suma += element;
    return suma;
}
```

223

Tablice jako argumenty metod

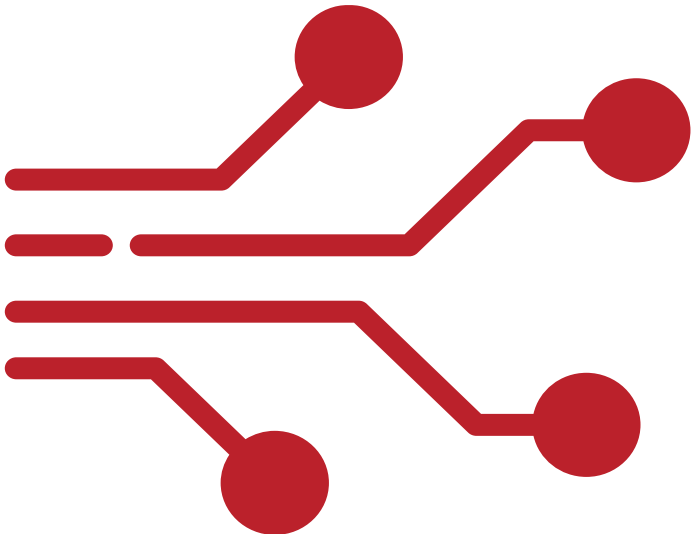


```
static int[] klonuj(int[] tablica)
{
    int[] kopia = new int[tablica.Length]; //tworzenie
                                           //nowej tablicy
    for (int i = 0; i < tablica.Length; ++i)
        kopia[i] = tablica[i]; //kopiowanie elementów
                               //z oryginalnej do nowej tablicy
    return kopia;
}
```

Uwaga: można też użyć metody Clone()

224

Sortowanie


```
int[] losy = new int[30];
Random r = new Random();
for (int indeks = 0; indeks < losy.Length; indeks++)
    losy[indeks] = r.Next(100);
string s = "Przed sortowaniem: ";
foreach (int los in losy) s += los.ToString() + " ";
Console.WriteLine(s);
Array.Sort(losy);
s = "Po sortowaniu: ";
foreach (int los in losy) s += los.ToString() + " ";
Console.WriteLine(s);
```

225

Przeszukiwanie

- Przeszukiwanie liniowe (linear search) – sprawdzanie po kolei, $O(n)$
- Przeszukiwanie binarne (binary search) – tylko dla tablic posortowanych, $O(\log n)$

Wbudowane metody:

- `Array.IndexOf(array, element)`
- `Array.LastIndexOf(...)`
- `Array.BinarySearch(array, element)`

Wybór algorytmu to kompromis między prostotą a wydajnością

Dodawanie i usuwanie elementów

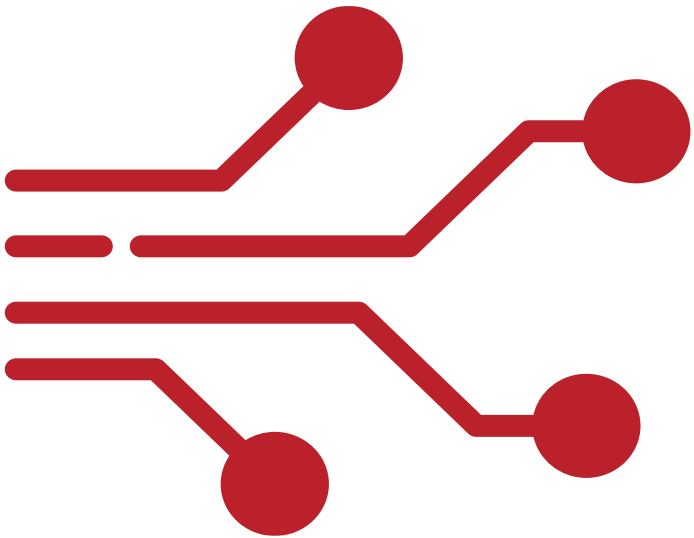
- Tablica ma stały rozmiar – nie można „dodać” ani „usunąć” elementu bezpośrednio

Typowe podejście:

- Tworzymy nową tablicę o większym rozmiarze
- Kopiujemy stare elementy
- Dodajemy nowy element na końcu

Usuwanie to kopiowanie do mniejszej tablicy

Alternatywa: używać List<T> zamiast tablic,
jeśli modyfikacje są częste

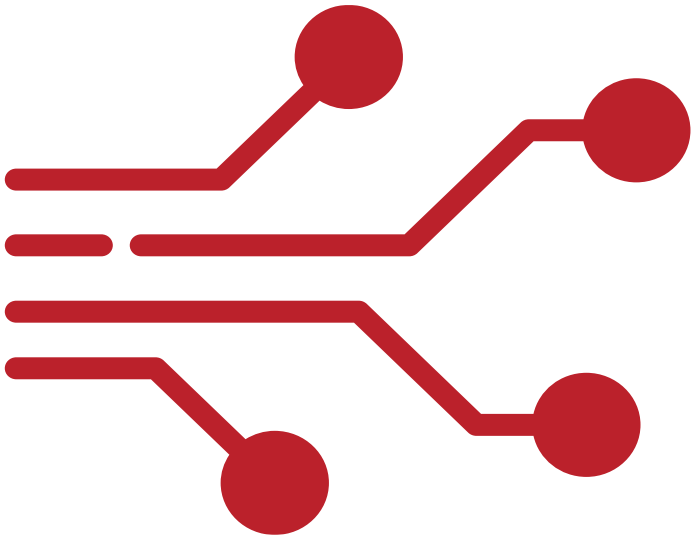
Sprawdzanie istnienia elementu w tablicy

- `Array.Exists(array, predicate)` – czy jest element spełniający warunek
- `Array.IndexOf(array, element)` – zwraca indeks lub -1
- `Array.Find(array, predicate)` – zwraca pierwszy element spełniający warunek
- `Array.TrueForAll(array, predicate)` – czy wszystkie elementy spełniają warunek
- Alternatywa: LINQ: `array.Any(x => x == szukany)`

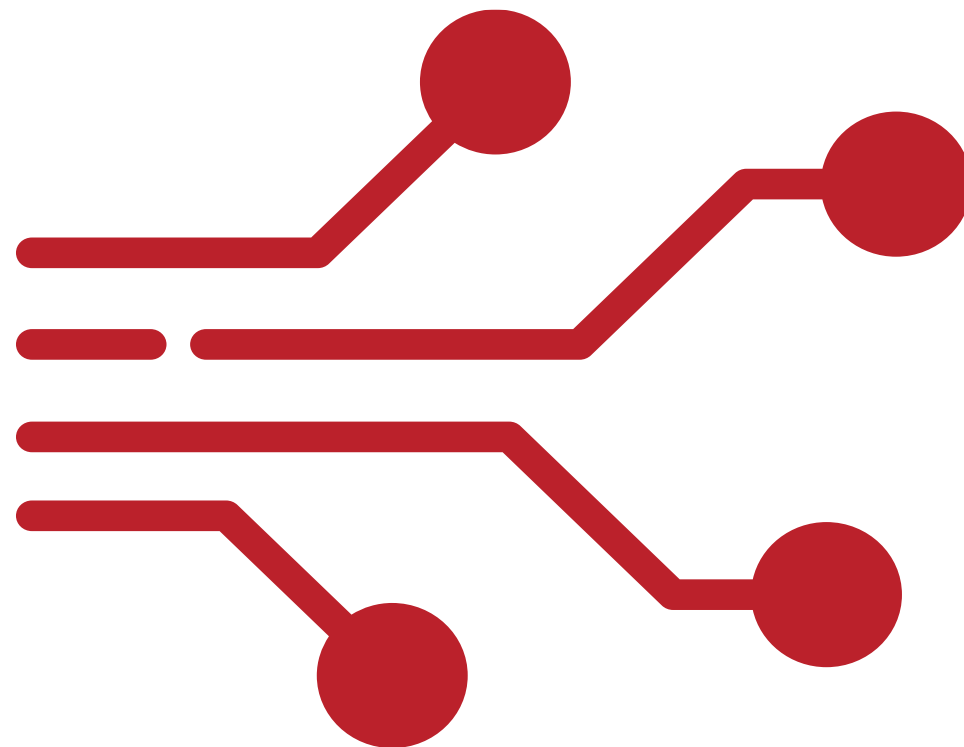
228

Przykład: histogram i rzut kostkami – do wykonania

- Ćwiczenie: symulacja rzutów dwiema kostkami
- Tablica liczników: `int[] wyniki = new int[13];`
- Pętla losująca rzuty powoduje zwiększanie licznika dla sumy oczek
- Wynik: histogram rozkładu sum od 2 do 12
- Analogia: analiza częstości zdarzeń w logach

Listy

230

Lista

Zgodnie z dokumentacją „reprezentuje silnie typizowaną listę obiektów, do których można uzyskać dostęp za pomocą indeksu. Udostępnia metody do wyszukiwania, sortowania i manipulowania listami.”

- Automatyczne zarządzanie rozmiarem
- Operacje: Add, Insert, Remove, RemoveAt
- Indeksowanie tak samo jak w tablicach

```
var lista = new List<int>();  
lista.Add(10);  
lista.Add(20);
```

Tworzenie i podstawowe metody

- Tworzenie:

```
var lista = new List<string>();
```

- Dodawanie: Add, AddRange
- Wstawianie w dowolne miejsce: Insert
- Usuwanie: Remove, RemoveAt

Przykład:

```
lista.Add("Ala");
```

```
lista.Insert(0, "Ola");
```

```
lista.Remove("Ala");
```

Indeksowanie i Count

- Dostęp jak w tablicy: lista[2]
- Rozmiar: lista.Count
- Uwaga: rozmiar zmienia się dynamicznie przy dodawaniu i usuwaniu

Przykład:

```
var l = new List<int> {1,2,3};  
Console.WriteLine(l[1]); // 2  
Console.WriteLine(l.Count); // 3
```

233

Iteracja i modyfikacja listy – pułapki

Iteracja: foreach i for

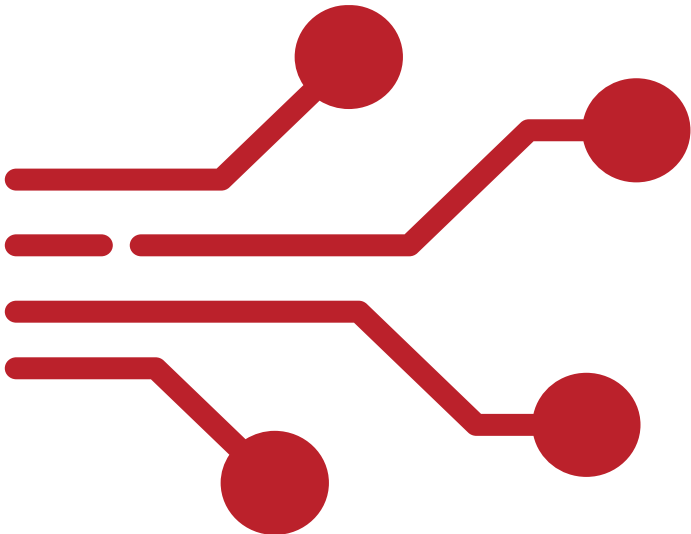
- Usuwanie podczas iteracji: ryzykowne

Bezpieczne podejście:

- Iteracja od końca, np. `for (int i = l.Count-1; i >= 0; i--)`
- Tworzenie nowej listy z filtrem

Przykład:

```
foreach (var x in l)
    if (x < 0) l.Remove(x); // błąd!
```


Iteracja i modyfikacja listy z LINQ

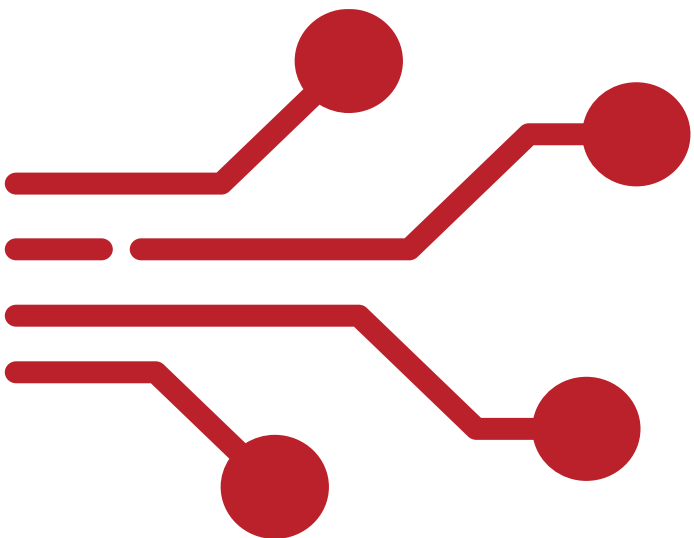
LINQ pozwala filtrować listy bez bezpośredniej modyfikacji

- Bezpieczna alternatywa dla usuwania w pętli
- Tworzenie nowej listy zamiast zmiany istniejącej

Przykład:

```
List<int> liczby = new List<int>{ -3, -1, 0, 2, 5 };  
var dodatnie = liczby.Where(x => x > 0).ToList();
```

- Where to wybór elementów spełniających warunek
- ToList() to materializacja wyników

LINQ

LINQ to skrót od Language Integrated Query – język zapytań wbudowany w C#

- Pozwala pisać zapytania do danych jak w SQL, ale w kodzie C#
- Działa na: tablicach, listach, kolekcjach (i nie tylko)

Podstawowe operacje:

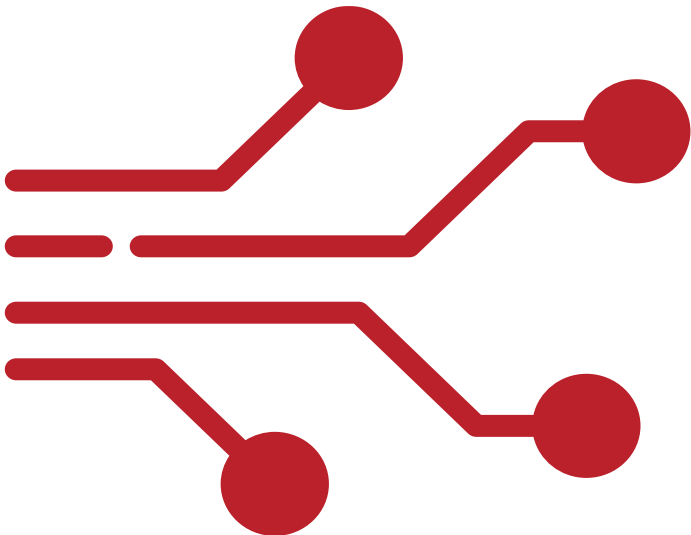
- Where – filtruj elementy
- Select – wybierz i przekształć elementy
- OrderBy – posortuj
- ToList / ToArray – zamień na listę/tablicę

Przykład:

```
int[] liczby = {1,2,3,4,5,6};  
var parzyste = liczby  
    .Where(x => x % 2 == 0)  
    .ToList();
```

Sorotwanie listy

lista.Sort() – sortowanie in-place

Własny porównywacz:

```
lista.Sort((a,b)=>a.CompareTo(b));
```

LINQ:

```
lista.OrderBy(x => x) daje nową sekwencję
```

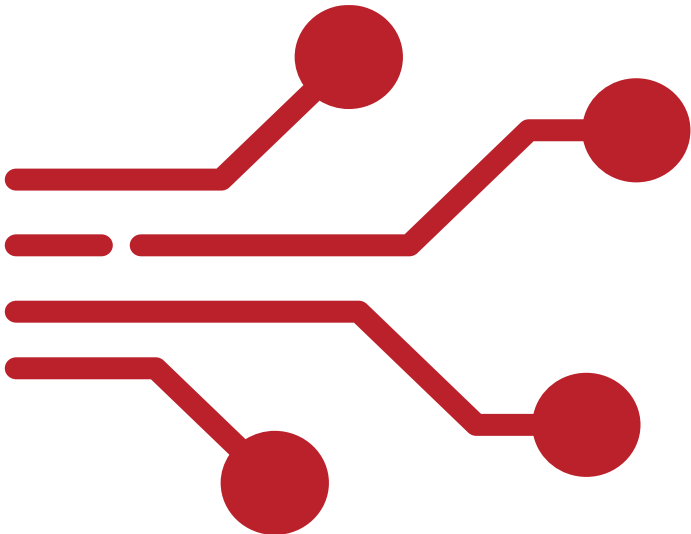
Różnica: Sort modyfikuje, OrderBy tworzy nową kolekcję
IEnumerable<T> (może po niej iterować pętla foreach).

237

Przeszukiwanie listy

- `Contains(x)` – czy element istnieje
- `IndexOf(x)` – zwraca indeks lub -1
- `Find(predicate)` – pierwszy element spełniający warunek
- `Exists(predicate)` – czy istnieje element spełniający warunek

Złożoność: $O(n)$ (przeszukiwanie liniowe)

Uwaga o złożoności obliczeniowej algorytmu

Złożoność oznacza jak „szybko rośnie czas wykonania” (lub użycie pamięci) w zależności od ilości danych n

Najczęstsze rodzaje:

- $O(n)$ – liniowa: czas rośnie proporcjonalnie do liczby danych
- $O(n^2)$ – kwadratowa: czas rośnie jak n razy n (dużo wolniej przy większych danych)
- $O(\log n)$ – logarytmiczna: czas rośnie bardzo wolno przy wzroście danych

Przykłady

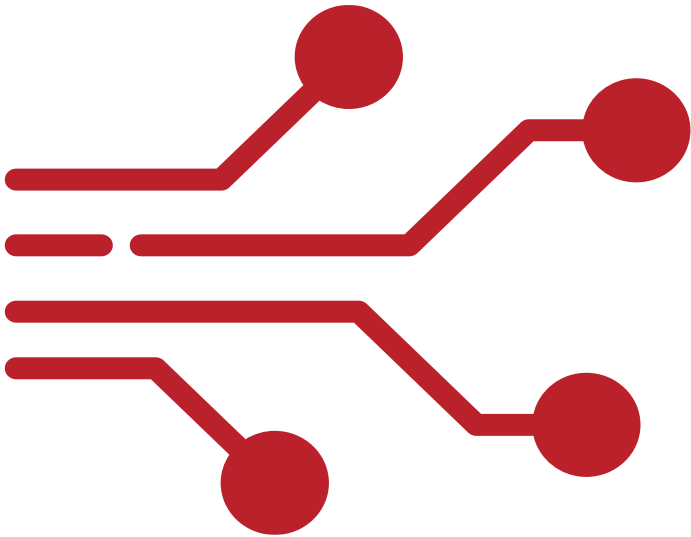
- $O(n)$: przeszukanie tablicy
- $O(n^2)$: porównanie każdego elementu z każdym
- $O(\log n)$: wyszukiwanie binarne w posortowanej tablicy

239

Złożoność podstawowych operacji

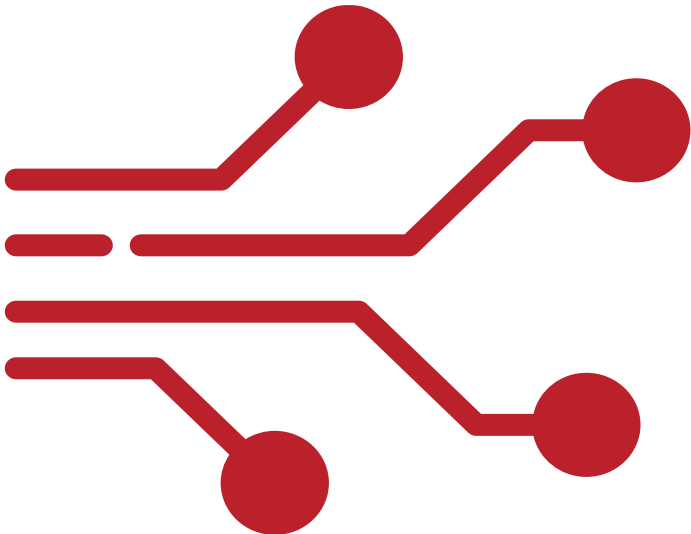
- Add – amortyzowane $O(1)$
- Insert – $O(n)$ (przesunięcia elementów)
- Remove – $O(n)$ (znajdowanie elementu + przesunięcie)
- RemoveAt – $O(n)$ (przesunięcie elementów)

W praktyce: dodajemy na końcu, unikamy częstych operacji Insert/Remove w środku listy.

Kopiowanie i konwersje

- `lista.ToArray()` – konwersja do tablicy
- Konstruktor kopiujący: `new List<T>(collection)`
- `lista2 = new List<int>(lista);` – nowa lista z tymi samymi elementami
- Płytki kopia – elementy referencyjne nadal wskazują na te same obiekty

Przykład

- Ćwiczenie: z tablicy wybierz tylko liczby parzyste i zapisz w liście

- Kod:

```
int[] liczby = {1,2,3,4,5,6};
```

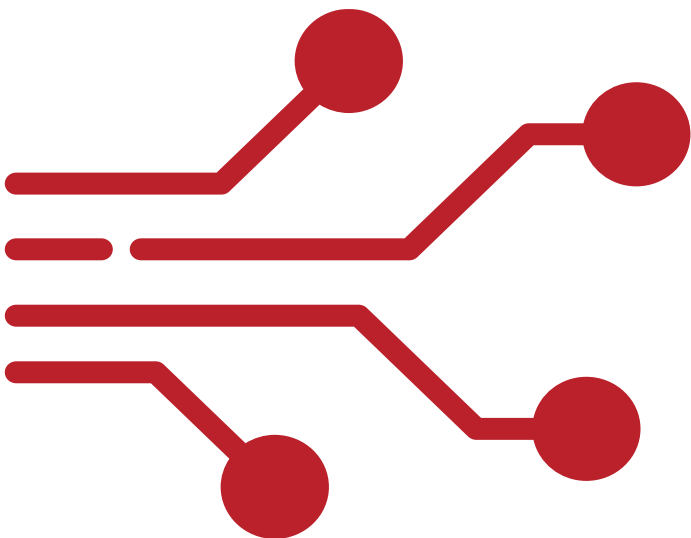
```
List<int> parzyste = new List<int>();
```

```
foreach (var x in liczby)
```

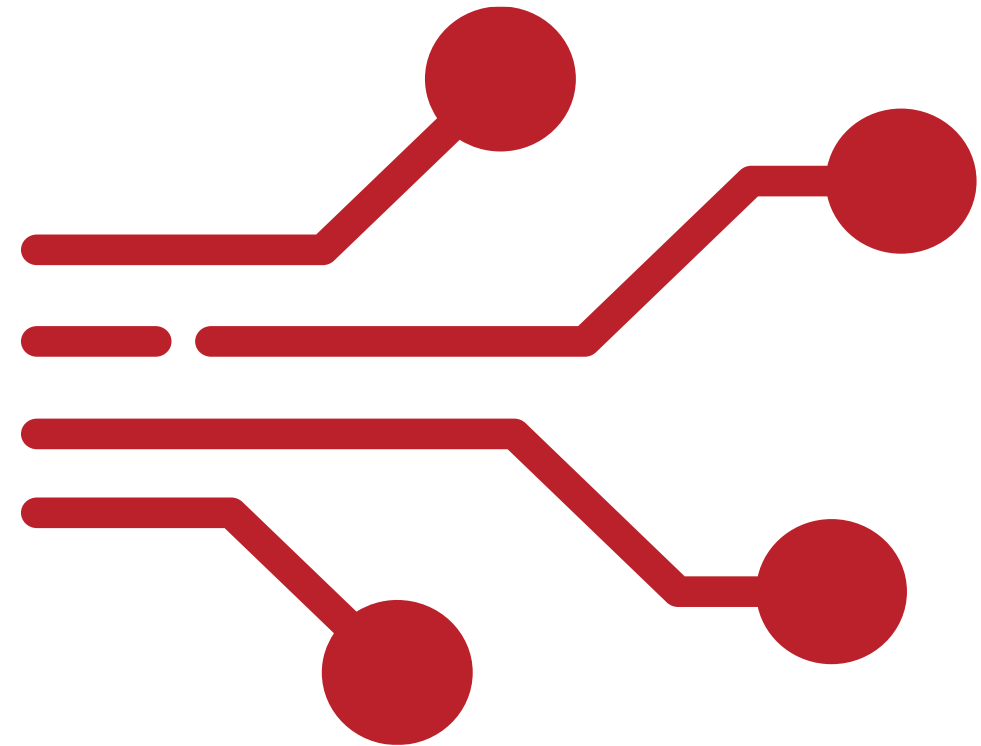
```
    if (x % 2 == 0) parzyste.Add(x);
```

- Alternatywa LINQ:

```
var parzyste = liczby.Where(x => x % 2 == 0).ToList();
```


Słowniki i iteratory

243

Słowniki (Dictionary<TKey,TValue>) – wprowadzenie

- Słownik to struktura klucz–wartość
- Unikalne klucze, szybki dostęp $O(1)$
- Tworzenie:

```
var dict = new Dictionary<string,int>();  
dict["admin"] = 5;
```

Typowe operacje na Dictionary

- Dodawanie: `dict.Add(key, value)`
- Odczyt: `var v = dict[key];`
- Sprawdzanie: `ContainsKey(key)`
- Usuwanie: `Remove(key)`
- Bezpieczny odczyt:

```
if (dict.TryGetValue("admin", out var val))
```

```
...
```

```
//ewentualnie
```

```
if (dict.ContainsKey("admin"))
```

```
    Console.WriteLine(dict["admin"]);
```

- `dict["admin"] = 10; // nadpisanie istniejącej wartości`

245

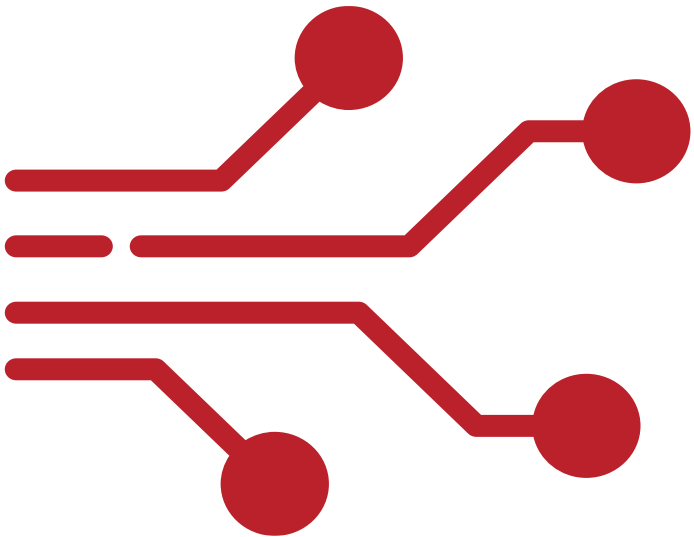
Iteratory i foreach

- Każda kolekcja implementuje `IEnumerable<T>`
- Możemy po niej przechodzić w pętli `foreach`
- Enumerator to „wskaźnik” na bieżący element

Przykład:

```
List<int> l = new List<int>{1,2,3};  
foreach (var x in l) Console.WriteLine(x);
```

- `foreach` to bezpieczniejsza i wygodniejsza forma iteracji

Struktury LIFO i FIFO. Stosy i kolejki – czyli jak zarządzać danymi w czasie i przestrzeni pamięci

- Stos (Stack) – Last In, First Out: ostatni dodany element zostanie pobrany jako pierwszy.
- Kolejka (Queue) – First In, First Out: pierwszy dodany element zostanie pobrany jako pierwszy.

Stos ~ talerze na stołówce (nakładamy z góry, zdejmujemy z góry).

Kolejka ~ klienci w banku (pierwszy w kolejce zostaje obsłużony pierwszy).

Zastosowanie:

- struktury algorytmiczne,
- stos wywołań funkcji,
- systemy zdarzeń i buforowania,
- analiza logów bezpieczeństwa.

Stack<T>: zarządzany stos bez pułapek pamięci

```
Stack<int> stos = new Stack<int>();
```

```
stos.Push(10);
```

```
stos.Push(20);
```

```
stos.Push(30);
```

```
Console.WriteLine($"Peek: {stos.Peek()}"); // 30
```

```
Console.WriteLine($"Pop: {stos.Pop()}"); // 30
```

```
Console.WriteLine($"Pop: {stos.Pop()}"); // 20
```

```
Console.WriteLine($"Pozostało: {stos.Count}");
```

- Push() – dodaje element na wierzch stosu.
- Pop() – usuwa i zwraca element z wierzchu.
- Peek() – zwraca element bez usuwania.
- Count – liczba elementów.
- Przestrzeń nazw: System.Collections.Generic.

Jak program pamięta, skąd wrócić — czyli stos wywołań funkcji i jego pułapki
Przypomnijmy silnie:

```
int Silnia(int n)
{
    if (n <= 1) return 1;
    return n * Silnia(n - 1);
}
Console.WriteLine(Silnia(5)); // 120
```

Każde wywołanie funkcji tworzy „ramkę stosową”. Ramka zawiera:

- adres powrotu,
- wartości parametrów,
- zmienne lokalne.

Po zakończeniu funkcji ramka jest usuwana. Zbyt głęboka rekurencja spowoduje `StackOverflowException`.

Przykład. Cofanie operacji

```
Stack<string> historia = new Stack<string>();  
historia.Push("Otwórz plik");  
historia.Push("Edytuj zawartość");  
historia.Push("Zapisz zmiany");  
Console.WriteLine("Cofnięcie: " +  
    historia.Pop()); // Zapisz zmiany  
Console.WriteLine("Ostatnia akcja: " +  
    historia.Peek()); // Edytuj zawartość
```

- Każda akcja to Push() na stos historii.
- Cofanie (Undo) to Pop().
- Podgląd bieżącego stanu to Peek().

250

Kolejka: przetwarzanie zdarzeń

```
Queue<string> komunikaty = new Queue<string>();  
komunikaty.Enqueue("Log: Użytkownik zalogowany");  
komunikaty.Enqueue("Log: Próba dostępu do pliku");  
komunikaty.Enqueue("Log: Błąd autoryzacji");  
Console.WriteLine(komunikaty.Dequeue()); // Log: Użytkownik zalogowany  
Console.WriteLine("Następny w kolejce: " + komunikaty.Peek());  
Console.WriteLine("Pozostało: " + komunikaty.Count);
```

- Enqueue() – dodaje na koniec kolejki (FIFO).
- Dequeue() – usuwa i zwraca pierwszy element.
- Peek() – podgląda pierwszy bez usuwania.
- Count – liczba elementów w kolejce.

251

Stos vs Kolejka – porównanie i wybór właściwej struktury

Cecha: Stos / Kolejka (Queue – FIFO)

- Zasada działania: Ostatni wejdzie - pierwszy wyjdzie / Pierwszy wejdzie - pierwszy wyjdzie
- Metody kluczowe: Push(), Pop(), Peek() / Enqueue(), Dequeue(), Peek()
- Zastosowania: Cofanie operacji, rekurencja, historia zdarzeń / Kolejki zadań, logi, analiza pakietów
- Typowe ryzyka: Przepełnienie stosu - błąd StackOverflow / Zator kolejki - opóźnienia analizy
- Charakterystyka dostępu: Dostęp tylko do ostatniego elementu / Dostęp tylko do pierwszego elementu
- Przykład bezpieczeństwa: Śledzenie śladów funkcji (stack trace) / Analiza zdarzeń w chronologicznym porządku
- Złożoność operacji: $O(1)$ dla Push, Pop / $O(1)$ dla Enqueue/Dequeue

252

Tablice, listy i słowniki w bezpieczeństwie danych

Obszar

Struktura Przykład zastosowania

Analiza ruchu sieciowego

Tablica

Bufor pakietów w pamięci

IDS / IPS Lista

Kolekcja reguł detekcji lub sygnatur

Systemy uwierzytelniania

Słownik (Dictionary)

Mapowanie login - hash hasła

SIEM / logowanie

Lista

Zbiór wpisów logów przed agregacją

Kryptografia
blokowe

Tablica bajtów (byte[])

Operacje XOR, szyfrowanie

Forensics

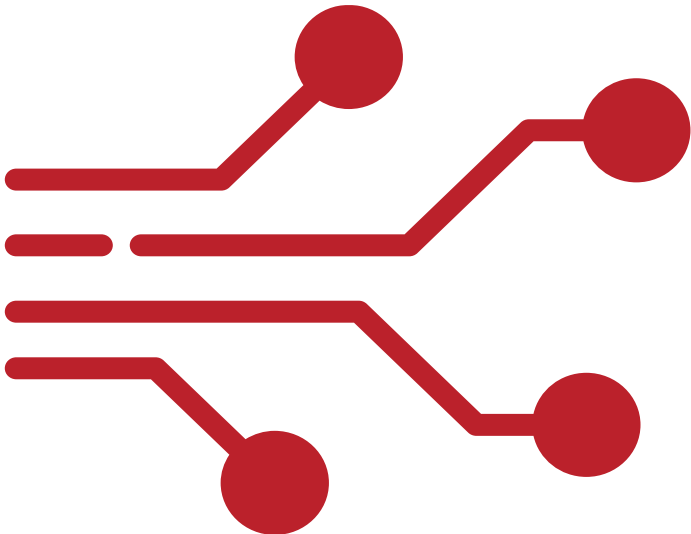
Słownik

Tłumaczenie identyfikatorów do nazw procesów

Analiza złośliwego kodu

Tablica

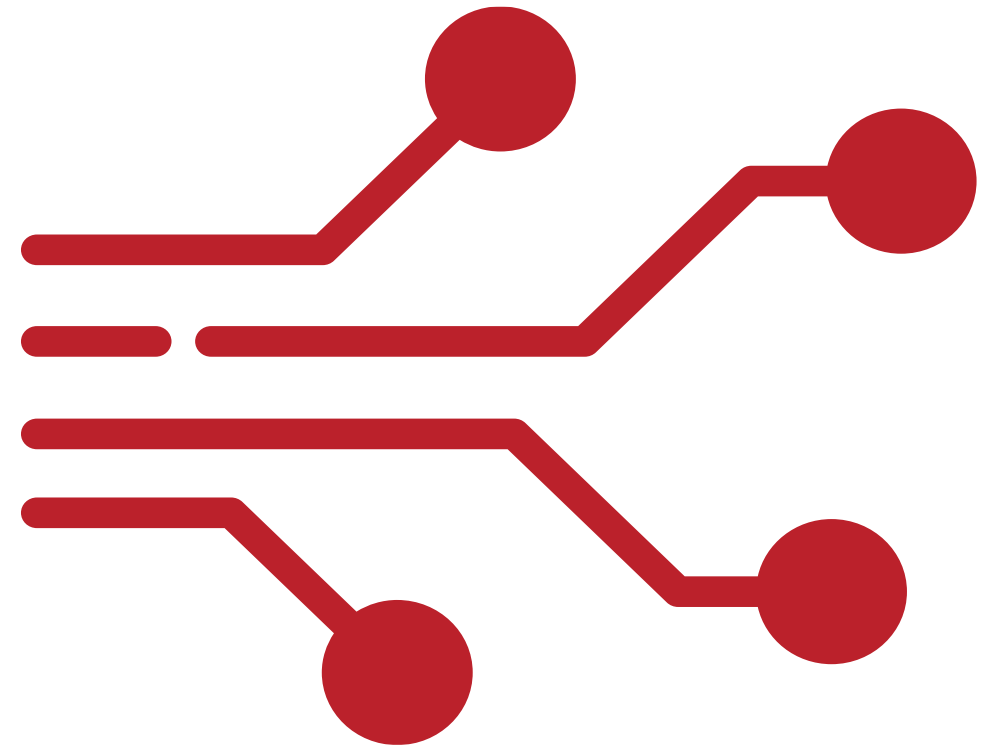
Obraz pamięci procesu

Stosy i kolejki w architekturze aplikacji bezpieczeństwa

Obszar	Struktura	Przykład zastosowania
Analiza logów (SIEM)	Kolejka (FIFO)	Buforowanie zdarzeń
Analiza malware	Stos (LIFO)	Rewersja wywołań funkcji
Bazy danych	Kolejka	Rejestrowanie transakcji
Edytory kodu	Stos	Undo/Redo
Systemy kolejkowe (MQTT, Kafka)	Kolejka	Kolejkowanie pakietów
AI & ML (streamy danych)	Kolejka	Kolejka wejść dla modeli
Debugowanie	Stos	Stack trace w raportach awarii

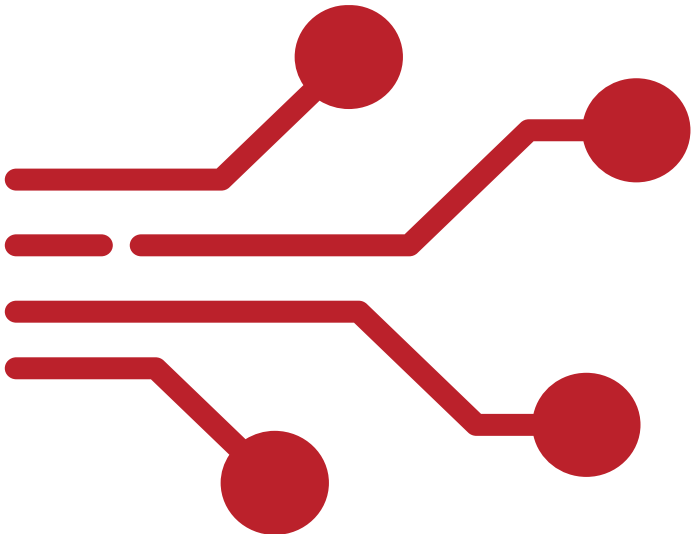
Operacje CRUD oraz podsumowanie

255

Operacje CRUD na wybranych kolekcjach

- CRUD = Create, Read, Update, Delete
- Create – dodanie elementu (Add)
- Read – odczyt elementu (list[i], dict[key])
- Update – zmiana elementu (list[i] = ..., dict[key] = ...)
- Delete – usuwanie (Remove)

Podsumowanie i zestawienie struktur danych

- Tablice – szybki dostęp, stały rozmiar
- Listy – dynamiczne tablice, łatwe w użyciu
- Słowniki – mapowanie klucz–wartość
- HashSet/SortedSet – unikalne elementy, szybkie sprawdzanie
- Queue/Stack – kolejki i stosy do przetwarzania danych
- SortedList/SortedDictionary – klucze posortowane

LINQ – elastyczne operacje na kolekcjach

257

Dziękuję za uwagę

Wykład nr 7 Temat: Podstawy programowania obiektowego. Klasy, obiekty, właściwości, metody

Paweł Karczmarek

Katedra Inteligencji Obliczeniowej Politechniki Lubelskiej

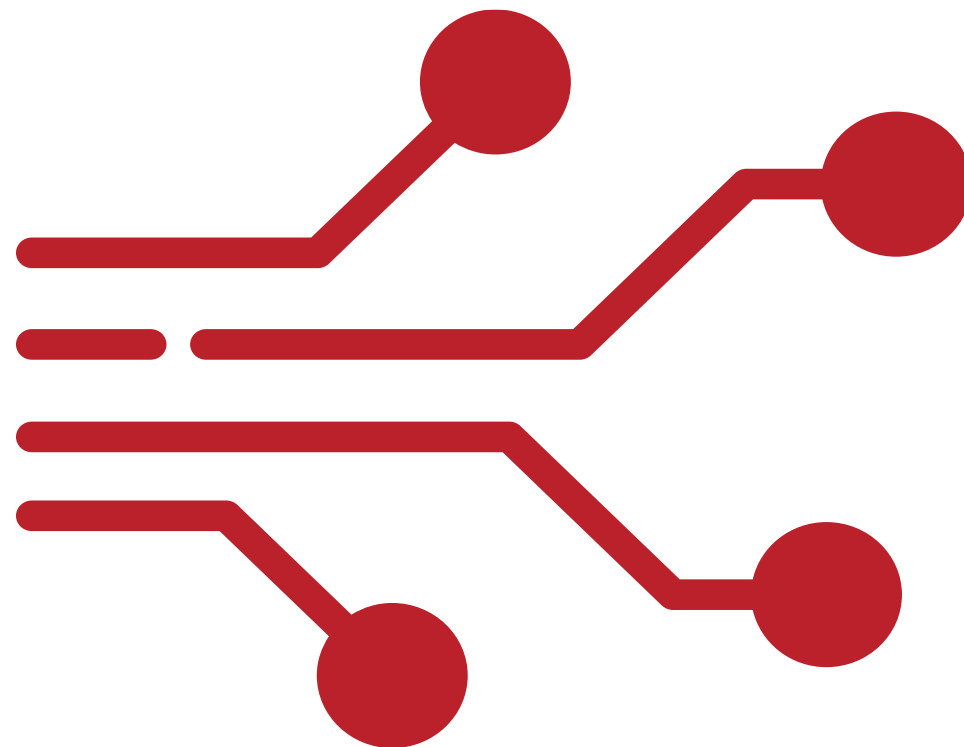
Plan prezentacji

- Wprowadzenie do obiektowości
- Klasy
- Pola i metody

260

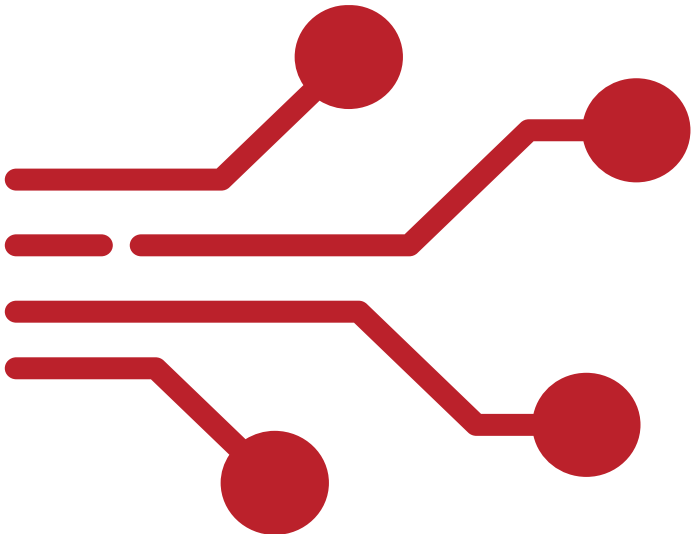
Wprowadzenie do obiektowości

261

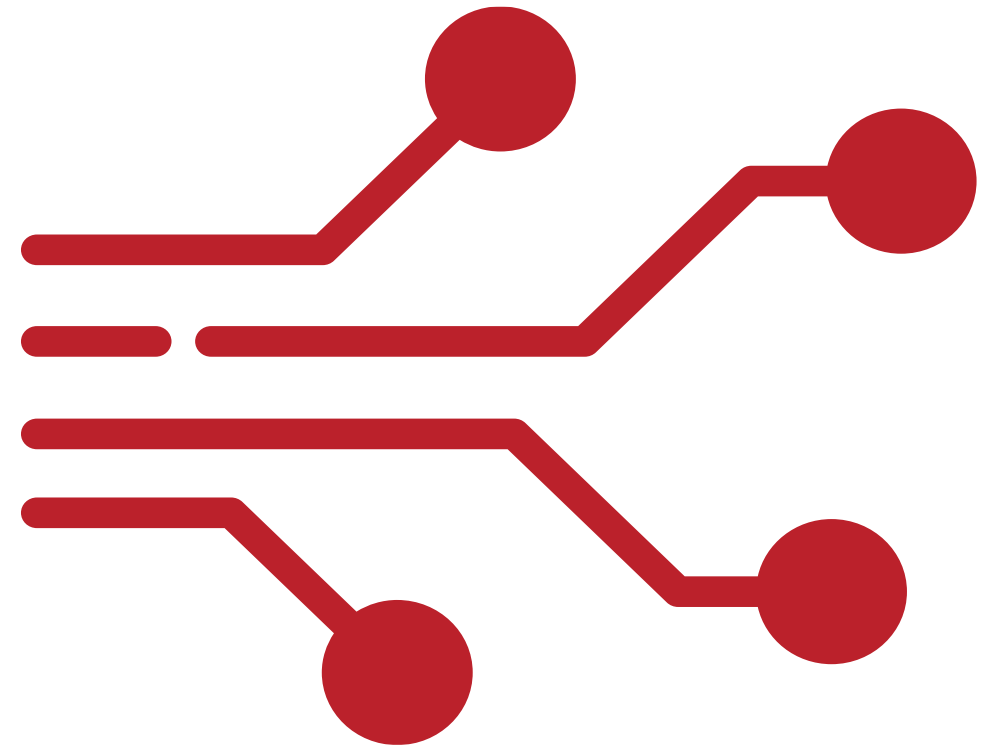
Wprowadzenie do programowania obiektowego

- Programowanie obiektowe (OOP – Object-Oriented Programming) to sposób tworzenia programów, w którym centrum stanowią obiekty
- Każdy obiekt łączy dane (stan) i zachowanie (metody)
- Świat programu składa się z obiektów współpracujących ze sobą
- Cel OOP: czytelność, modularność i łatwe rozszerzanie programów
- Przykład: system użytkowników, gdzie każdy obiekt Uzytkownik ma własne dane i czynności Zaloguj(), Wyloguj(), PokazProfil()

262

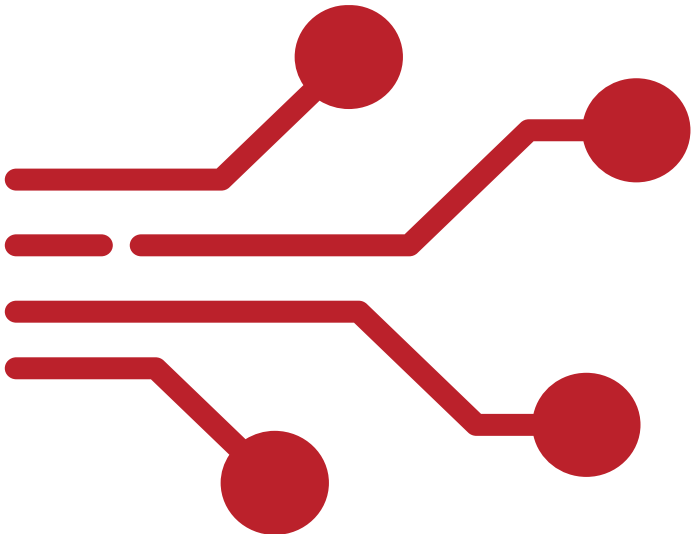
Klasy

263

Klasa jako szablon obiektu

- Klasa to szablon (plan, wzór) opisujący, jak mają wyglądać i zachowywać się obiekty. Określa: dane (pola i właściwości) i zachowanie (metody)
- Klasa sama nie jest obiektem – tworzy się z niej instancje
- Każdy obiekt klasy ma własne dane (np. inny login, hasło, status)
- Klasy porządkują kod i ułatwiają współpracę elementów programu

264

Przykład

```
class Uzytkownik
```

```
{
```

```
    public string Login; // pola (dane)
```

```
    public bool CzyZalogowany;
```

```
    public void Zaloguj() // metoda (zachowanie)
```

```
    {
```

```
        CzyZalogowany = true;
```

```
        Console.WriteLine($"{Login} został zalogowany.");
```

```
    }
```

```
    public void Wyloguj()
```

```
    {
```

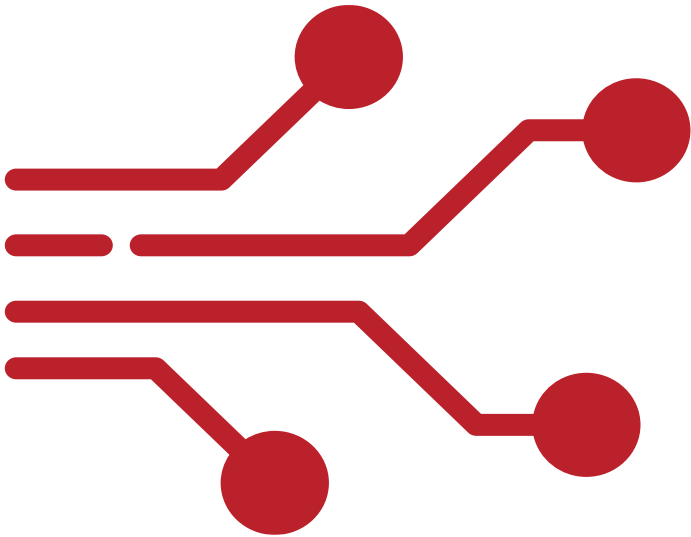
```
        CzyZalogowany = false;
```

```
        Console.WriteLine($"{Login} został wylogowany.");
```

```
    }
```

Obiekt – konkretna instancja klasy

- Obiekt to rzeczywisty egzemplarz klasy – istnieje w pamięci programu
- Tworzy się go za pomocą słowa kluczowego new
- Każdy obiekt ma: własne dane (np. inny login), własny stan (np. zalogowany/niezalogowany)
- Obiekty tej samej klasy działają niezależnie
- Obiekt = dane + metody, które na nich działają

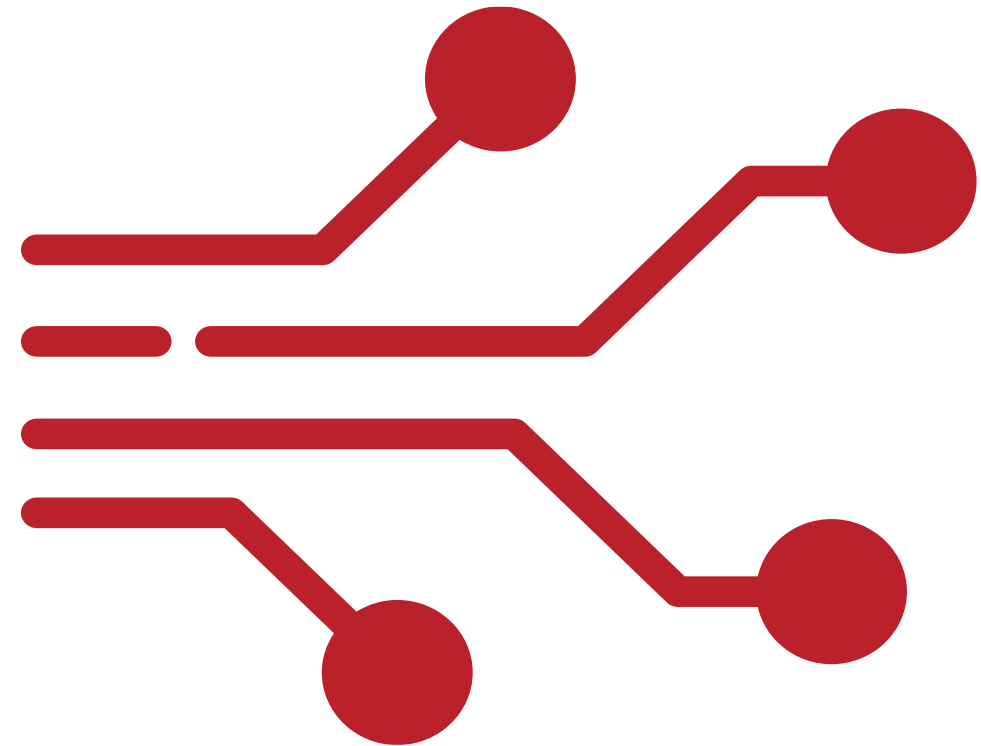
Przykład

```
class Uzytkownik
{
    public string Login;
    public bool CzyZalogowany;
    public void Zaloguj()
    {
        CzyZalogowany = true;
        Console.WriteLine($"{Login} został
            zalogowany.");
    }
}
```

Przykład

```
var u1 = new Uzytkownik();  
u1.Login = "Admin";  
var u2 = new Uzytkownik();  
u2.Login = "Gość";  
u1.Zaloguj();    // Admin został zalogowany.  
u2.Zaloguj();    // Gość został zalogowany.
```

Pola i metody

269

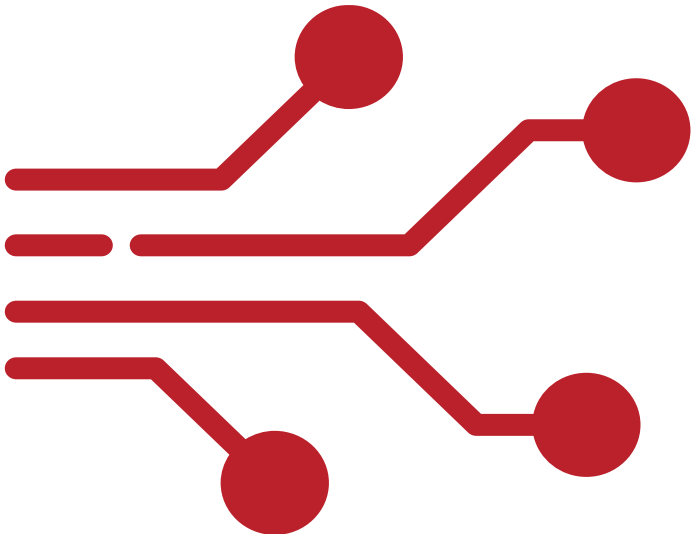
Pola i właściwości

- Pola – przechowują dane wewnętrzne obiektu
- Właściwości (properties) – kontrolują dostęp do pól, umożliwiają odczyt (get) i zapis (set) danych w bezpieczny sposób

Dzięki właściwościom można:

- sprawdzać poprawność danych
- chronić pola przed bezpośrednią zmianą
- reagować na modyfikacje (np. logowanie zmian)

Właściwość wygląda jak pole, ale działa jak metoda

Przykład

```
class Uzytkownik  
{
```

```
    // prywatne pole – dostępne tylko wewnątrz klasy  
    private string _haslo;
```

```
    // publiczna właściwość – kontrolowany dostęp  
    public string Login { get; set; }
```

271

Przykład

```
public string Haslo
{
    get { return "*****"; } // nigdy nie zwracaj
    //prawdziwego hasła!
    set
    {
        if (value.Length >= 6)
            _haslo = value;
        else
            Console.WriteLine("Hasło musi mieć
                                co najmniej 6 znaków.");
    }
}
```

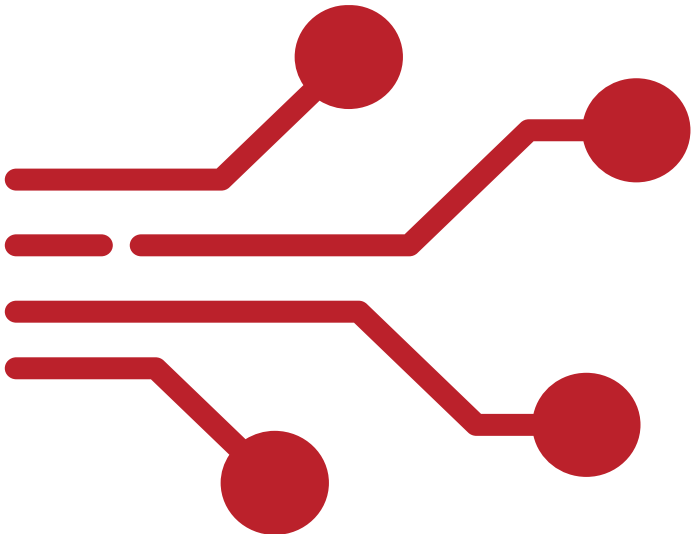
272

Metody – zachowanie obiektu

Metoda to czynność, którą obiekt potrafi wykonać.
Składa się z:

- nazwy
- listy parametrów
- typu zwracanego (lub void – gdy nic nie zwraca)

Metoda może zmieniać stan obiektu lub zwracać wynik obliczeń. Metody organizują zachowanie obiektu – co obiekt robi i jak reaguje.

273

Przykład

```
class Uzytkownik
```

```
{
```

```
    public string Login { get; set; }
```

```
    public bool CzyZalogowany { get; private set; }
```

```
    // Metoda bez zwracania wartości
```

```
    public void Zaloguj()
```

```
    {
```

```
        CzyZalogowany = true;
```

```
        Console.WriteLine($"{Login} został zalogowany.");
```

```
    }
```

274

Przykład

```
// Metoda z parametrem i wartością zwracaną  
public bool SprawdzHaslo(string wpisaneHaslo,  
                        string poprawneHaslo)  
{  
    return wpisaneHaslo == poprawneHaslo;  
}  
  
public void Wyloguj()  
{  
    CzyZalogowany = false;  
    Console.WriteLine($"{Login} został wylogowany.");  
}
```

Przykład – klasa Uzytkownik

```
class Uzytkownik
```

```
{
```

```
    // Właściwości
```

```
    public string Login { get; set; }
```

```
    public bool CzyZalogowany { get; private set; }
```

```
    // Metoda logowania
```

```
    public void Zaloguj()
```

```
    {
```

```
        CzyZalogowany = true;
```

```
        Console.WriteLine($"{Login} został zalogowany."); 276
```

```
    }
```

Przykład – klasa Uzytkownik

// Metoda wylogowania

public void Wyloguj()

{

CzyZalogowany = false;

Console.WriteLine(\$"{Login} został wylogowany.");

}

// Metoda pomocnicza

public void PokazStatus()

{

Console.WriteLine(\$"Użytkownik: {Login}, zalogowany?
{CzyZalogowany}");

Przykład – klasa Uzytkownik

```
}  
  
}
```

```
var admin = new Uzytkownik { Login = "Admin" };  
var gosc = new Uzytkownik { Login = "Gość" };  
admin.Zaloguj();  
gosc.Zaloguj();  
admin.PokazStatus();  
gosc.PokazStatus();  
admin.Wyloguj();  
admin.PokazStatus();
```

278

Konstruktor – tworzenie i inicjalizacja obiektów

- Konstruktor to specjalna metoda wywoływana automatycznie przy tworzeniu obiektu (new)
- Ma taką samą nazwę jak klasa i nie zwraca żadnej wartości
- Służy do ustawiania początkowych wartości pól, przygotowania obiektu do działania
- Klasa może mieć kilka konstruktorów (tzw. przeciążanie konstruktorów)
- Jeśli nie zdefiniujemy konstruktora – C# doda pusty konstruktor domyślny

Przykład

```
class Uzytkownik
```

```
{
```

```
    public string Login { get; set; }
```

```
    public bool CzyZalogowany { get; private set; }
```

```
    // Konstruktor z parametrem
```

```
    public Uzytkownik(string login)
```

```
    {
```

```
        Login = login;
```

```
        CzyZalogowany = false;
```

```
        Console.WriteLine($"Utworzono nowego użytkownika:  
                            {Login}");
```

```
    }
```

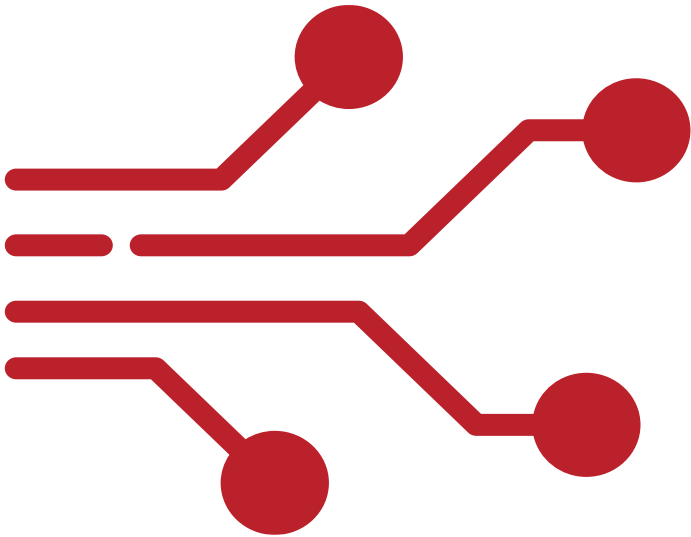
Przykład

```
public void Zaloguj()
{
    CzyZalogowany = true;
    Console.WriteLine($"{Login} został zalogowany.");
}

var admin = new Uzytkownik("Admin");
var gosc = new Uzytkownik("Gość");
admin.Zaloguj();
gosc.Zaloguj();
```

Słowo kluczowe this

- this oznacza bieżący obiekt, czyli ten, na którym wywoływana jest metoda
- Umożliwia:
 - rozróżnienie między polem a parametrem o tej samej nazwie
 - przekazanie obiektu do innych metod lub konstruktorów
 - pisanie bardziej czytelnego kodu
- Występuje tylko w metodach niestatycznych (bo odnosi się do konkretnego obiektu)

Przykład

```
class Uzytkownik
```

```
{
```

```
    public string Login { get; set; }
```

```
    private string _haslo;
```

```
    // Konstruktor z parametrem o tej samej nazwie co pole
```

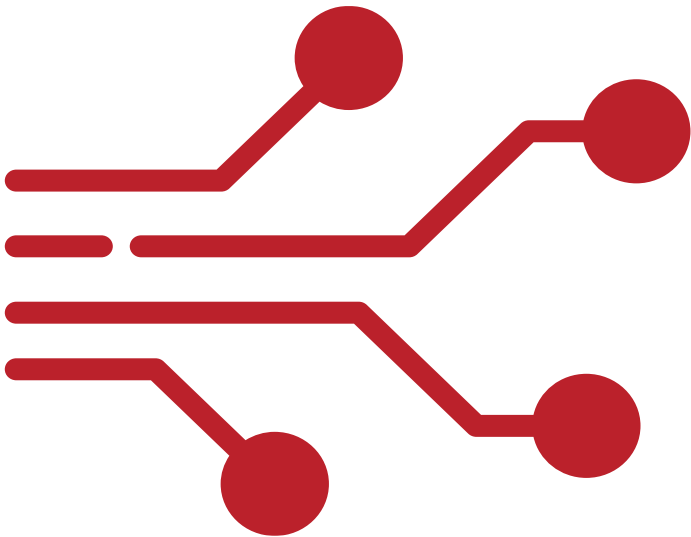
```
    public Uzytkownik(string login, string haslo)
```

```
    {
```

```
        this.Login = login;    // "this" odnosi się do pola klasy
```

```
        this._haslo = haslo;  // rozróżnia parametr od pola
```

```
    }
```


283

Przykład

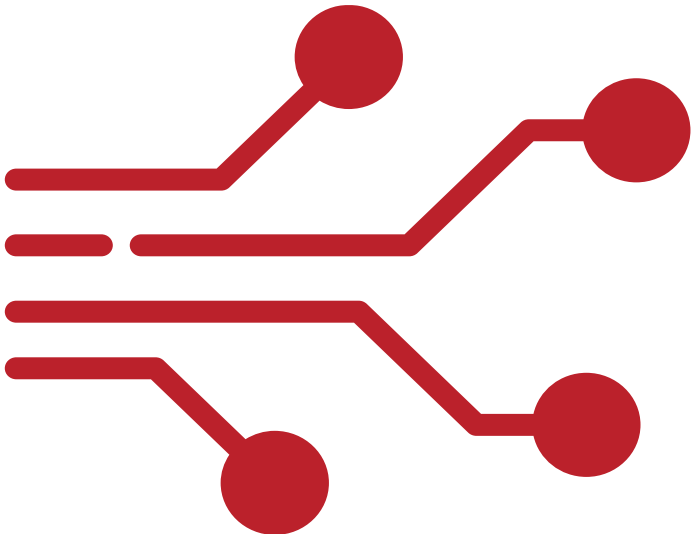
```
public void PokazDane()
{
    Console.WriteLine($"Login: {this.Login}");
}

public void Porownaj(Uzytkownik inny)
{
    if (this.Login == inny.Login)
        Console.WriteLine("Obaj użytkownicy mają ten sam login.");
    else
        Console.WriteLine("Loginy są różne.");
}
```

284

Przeciążanie metod – Overloading

- Przeciążanie metod – możliwość zdefiniowania wielu metod o tej samej nazwie
- Różnią się liczbą, typem lub kolejnością parametrów
- Pozwala wykonywać tę samą czynność na różne sposoby
- Ułatwia tworzenie elastycznych i czytelnych interfejsów
- Nie zależy od typu zwracanego (tylko od parametrów!)

Przykład

```
class Uzytkownik
```

```
{
```

```
    public string Login { get; set; }
```

```
    public bool CzyZalogowany { get; private set; }
```

```
    // 1. wersja bez parametrów
```

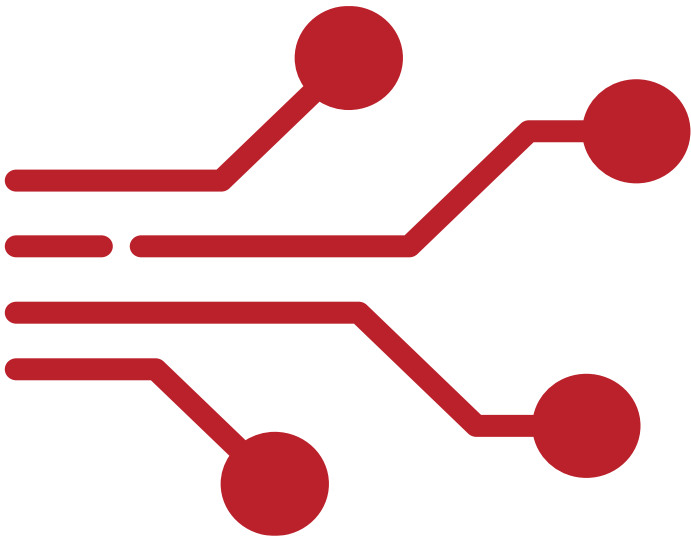
```
    public void Zaloguj()
```

```
    {
```

```
        CzyZalogowany = true;
```

```
        Console.WriteLine($"{Login} zalogowany (bez podania hasła).");
```

```
    }
```


Przykład

```
// 2. wersja z parametrami
public void Zaloguj(string haslo)
{
    if (haslo == "1234") // przykładowe hasło
    {
        CzyZalogowany = true;
        Console.WriteLine($"{Login} zalogowany poprawnie.");
    }
    else
    {
        Console.WriteLine("Błędne hasło!");
    }
}
```

287

Przykład

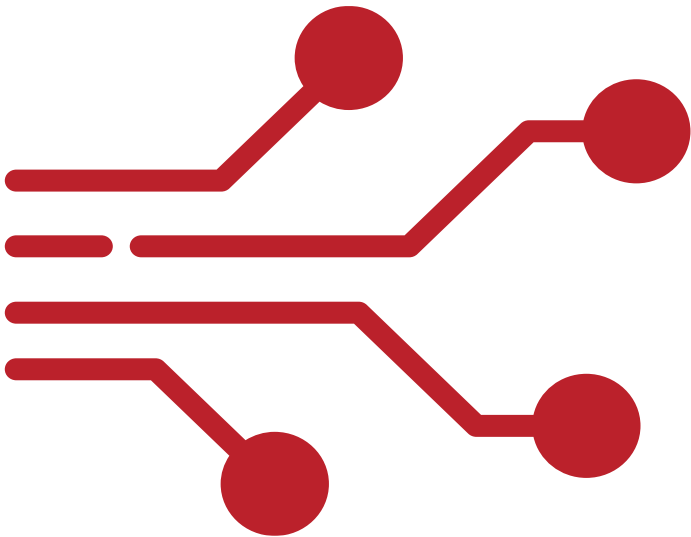
```
// 3. wersja z tokenem (np. logowanie przez aplikację)
public void Zaloguj(string token, bool przezToken)
{
    if (przezToken)
        Console.WriteLine($"{Login} zalogowany za pomocą tokenu:
{token}");
}
var admin = new Uzytkownik { Login = "Admin" };

admin.Zaloguj();
admin.Zaloguj("1234");
admin.Zaloguj("ABC-TOKEN-123", true);
```

288

Modyfikatory dostępu

- Modyfikatory dostępu określają, kto ma prawo korzystać z elementów klasy
- Służą do ukrywania szczegółów i zabezpieczania danych

Modyfikatory dostępu

class Uzytkownik

{

// dostęp tylko w tej klasie

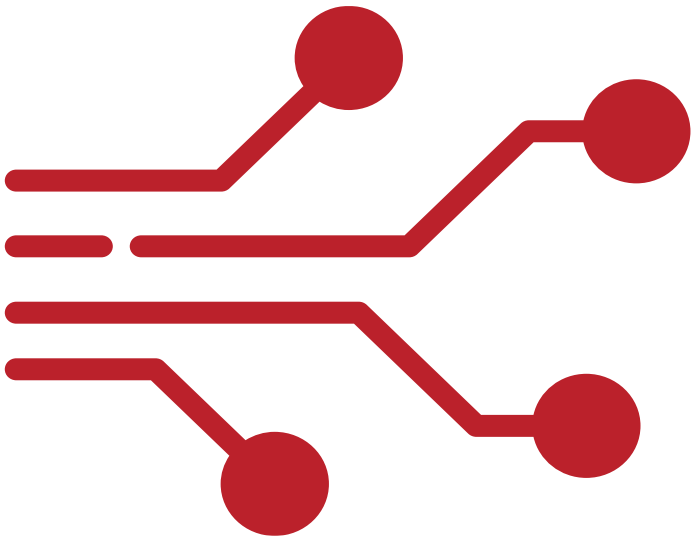
private string _haslo;

// dostęp publiczny – widoczny wszędzie

public string Login { get; set; }

// tylko klasa i jej potomne mają dostęp

protected bool CzyAktywny = true;

290

Modyfikatory dostępu

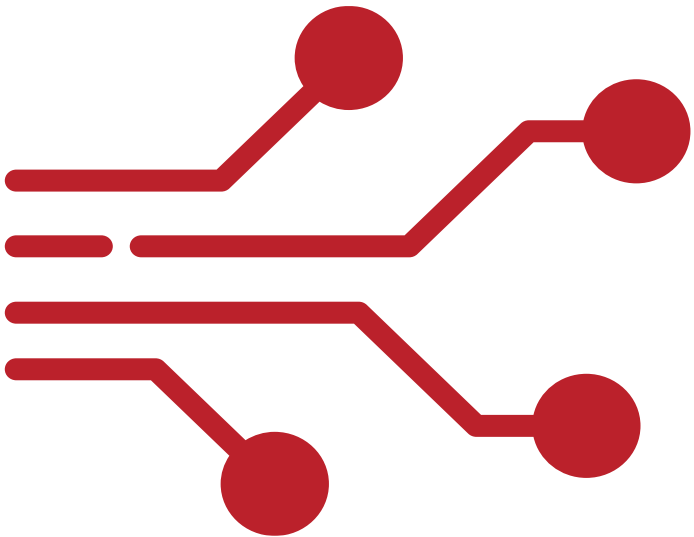
```
// metoda widoczna publicznie
public void PokazLogin()
{
    Console.WriteLine($"Login: {Login}");
}

// metoda pomocnicza – ukryta przed światem
private void SzyfrujHaslo()
{
    Console.WriteLine("(Hasło zostało zaszyfrowane)");
}
}
```

291

Metody statyczne i niestacyjne

- Metoda niestacyjna działa na konkretnym obiekcie (instancji klasy)
- Metoda statyczna należy do klasy, a nie do konkretnego obiektu
- Metody statyczne wywołujemy przez nazwę klasy, nie obiektu
- Metody niestacyjne mogą korzystać z this, statyczne nie
- Statyczne są wygodne, ale trzeba używać ich ostrożnie, ponieważ nie przechowują stanu

Przykład

```
class Logger
```

```
{
```

```
    // Metoda statyczna - nie wymaga tworzenia obiektu
```

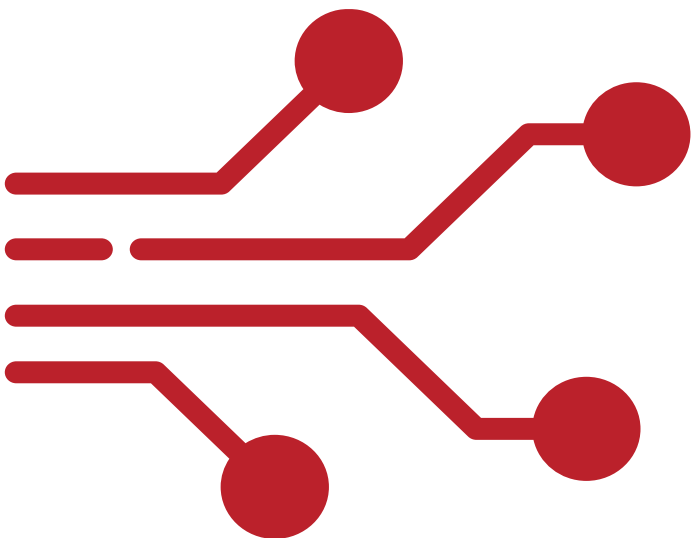
```
    public static void Zapisz(string wiadomosc)
```

```
    {
```

```
        Console.WriteLine($"[LOG] {DateTime.Now}: {wiadomosc}");
```

```
    }
```

```
}
```


293

Przykład

```
class Uzytkownik
{
    public string Login { get; set; }

    // Metoda niestatyczna - działa na obiekcie
    public void Zaloguj()
    {
        Logger.Zapisz($"{Login} zalogował się do systemu.");
    }
}

var admin = new Uzytkownik { Login = "Admin" };
admin.Zaloguj(); // wywołanie metody obiektowej
Logger.Zapisz("System uruchomiony."); // wywołanie metody klasowej
```


Kolekcje i inicjalizatory obiektów

- Inicjalizator obiektu umożliwia szybkie tworzenie i wypełnianie obiektu danymi
- Kolekcje (List, Dictionary, itp.) służą do przechowywania wielu obiektów. Dzięki nim można:
 - tworzyć listy użytkowników, logów, zdarzeń
 - przetwarzać je w pętli
- Składnia inicjalizatora:

```
var obiekt = new Klasa { Pole1 = wartość, Pole2 = wartość };
```

Przykład

```
class Uzytkownik
```

```
{
```

```
    public string Login { get; set; }
```

```
    public bool CzyZalogowany { get; set; }
```

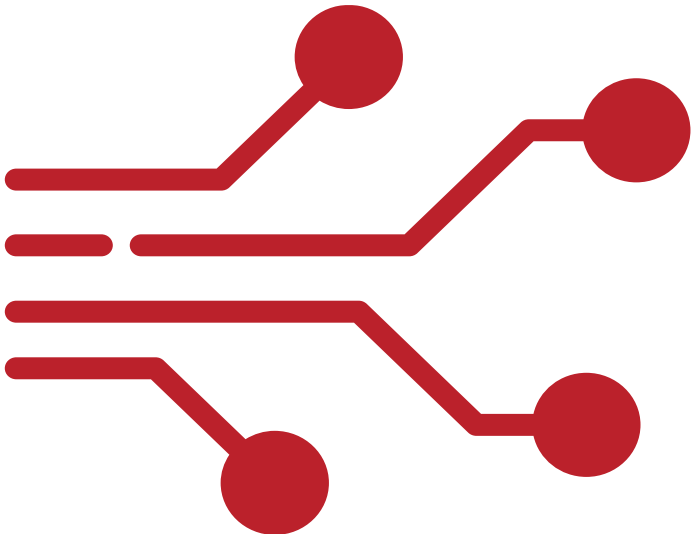
```
    public void PokazStatus()
```

```
    {
```

```
        Console.WriteLine($"{Login} - zalogowany: {CzyZalogowany}");
```

```
    }
```

```
}
```


Przykład

```
class Program
```

```
{
```

```
    static void Main()
```

```
    {
```

```
        // Tworzenie listy użytkowników przy użyciu inicjalizatorów
```

```
        var uzytkownicy = new List<Uzytkownik>
```

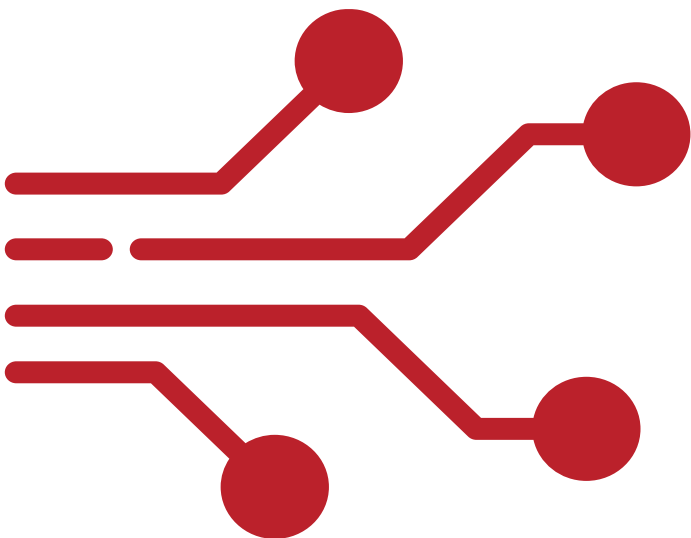
```
        {
```

```
            new Uzytkownik { Login = "Admin", CzyZalogowany = true },
```

```
            new Uzytkownik { Login = "Gość", CzyZalogowany = false },
```

```
            new Uzytkownik { Login = "Operator", CzyZalogowany = true }
```

```
        };
```


Przykład

```
// Iteracja po liście  
foreach (var u in uzytkownicy)  
{  
    u.PokazStatus();  
}  
}
```

Wynik:

Admin – zalogowany: True

Gość – zalogowany: False

Operator – zalogowany: True

LINQ – filtrowanie i przetwarzanie obiektów

```
class Uzytkownik
{
    public string Login { get; set; }
    public bool CzyZalogowany { get; set; }
    public int LiczbaNieudanychProb { get; set; }
}
```

```
class Program
{
    static void Main()
    {
        var uzytkownicy = new List<Uzytkownik>
        {
```

LINQ – filtrowanie i przetwarzanie obiektów

```
new Uzytkownik { Login = "Admin", CzyZalogowany = true,  
    LiczbaNieudanychProb = 1 },  
new Uzytkownik { Login = "Gość", CzyZalogowany = false,  
    LiczbaNieudanychProb = 4 },  
new Uzytkownik { Login = "Operator", CzyZalogowany = true,  
    LiczbaNieudanychProb = 0 },  
new Uzytkownik { Login = "Tester", CzyZalogowany = false,  
    LiczbaNieudanychProb = 3 }  
};
```

```
// Filtr: tylko niezalogowani z więcej niż 2 nieudanymi próbami  
var podejrzani = uzytkownicy  
    .Where(u => !u.CzyZalogowany && u.LiczbaNieudanychProb > 2)  
    .OrderBy(u => u.Login);
```

300

LINQ – filtrowanie i przetwarzanie obiektów

```
Console.WriteLine("Użytkownicy z podejrzaną aktywnością:");  
foreach (var u in podejrzeni)  
    Console.WriteLine($"{u.Login} - {u.LiczbaNieudanychProb}  
        nieudanych prób logowania");  
}
```

Wynik:

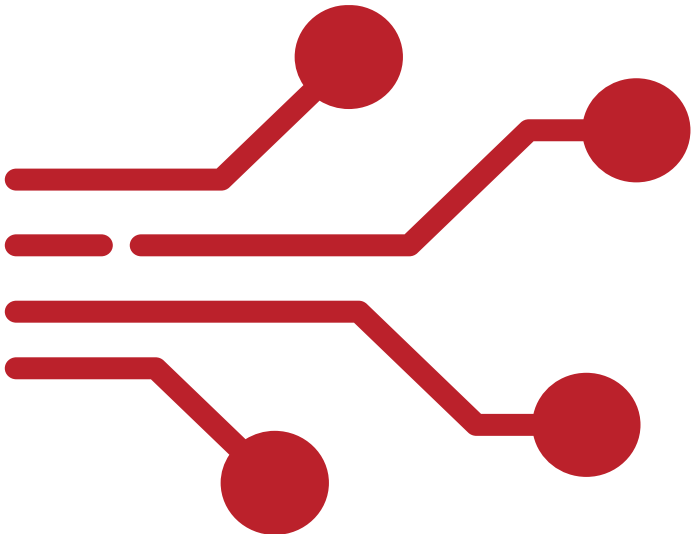
Użytkownicy z podejrzaną aktywnością:

Gość – 4 nieudanych prób logowania

Tester – 3 nieudanych prób logowania

Klasy a struktury (class a struct)

- Klasy to złożone typy obiektowe przechowywane w pamięci sterty (heap)
- Struktury to lekkie typy wartościowe przechowywane na stosie (stack)
- Oba mogą mieć pola, właściwości, metody i konstruktory
- Klasy są przekazywane przez referencję, struktury przez wartość
- Klasy mogą dziedziczyć, struktury – nie
- Struktury stosujemy do prostych danych (np. współrzędne, czas, rozmiar), można je inicjalizować bez new

302

Przykład

```
class Uzytkownik
{
    public string Login { get; set; }
    public bool CzyZalogowany { get; set; }

    public void Pokaz()
    {
        Console.WriteLine($"{Login} - zalogowany: {CzyZalogowany}");
    }
}
```

303

Przykład

struct Punkt

{

public int X;

public int Y;

public Punkt(int x, int y)

{

X = x;

Y = y;

}

public void Pokaz()

{

Console.WriteLine(\$"Punkt: ({X}, {Y})");

}

}

Przykład

```
var user = new Uzytkownik { Login = "Admin", CzyZalogowany = true };  
user.Pokaz();
```

```
var p1 = new Punkt(10, 20);  
var p2 = p1;    // kopia wartości  
p2.X = 99;
```

```
p1.Pokaz(); // Punkt: (10, 20)  
p2.Pokaz(); // Punkt: (99, 20)
```

305

Dziękuję za uwagę

Wykład nr 8

Temat: Dziedziczenie. Polimorfizm

Paweł Karczmarek

Katedra Inteligencji Obliczeniowej Politechniki Lubelskiej

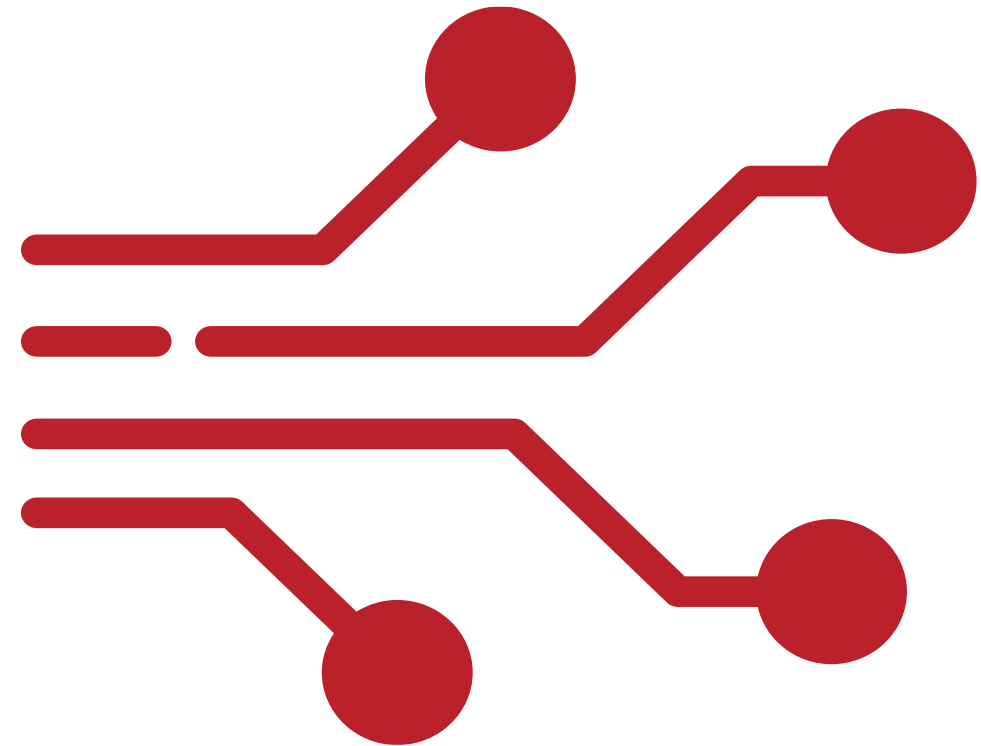
Plan prezentacji

- Dziedziczenie
- Polimorfizm

308

Dziedziczenie

309

Wprowadzenie – po co nam dziedziczenie?

- Dziedziczenie to mechanizm przekazywania cech i zachowań z klasy bazowej do pochodnej
- Pozwala ponownie wykorzystywać kod i rozszerzać go bez duplikacji
- Klasa pochodna „dziedziczy” pola, właściwości i metody klasy bazowej
- Związek „is-a” (jest typem tego samego rodzaju)
- Przykład: Administrator jest Użytkownikiem, ale ma więcej uprawnień
- Cel: tworzenie hierarchii klas, czyli struktur odzwierciedlających świat rzeczywisty

310

Przykład

```
// Klasa bazowa  
class Uzytkownik
```

```
{  
  
    public string Login { get; set; }  
    public void Zaloguj()  
    {  
  
        Console.WriteLine($"{Login} zalogował się  
                             do systemu.");  
  
    }  
}
```

311

Przykład

// Klasa pochodna

```
class Administrator : Uzytkownik  
{
```

```
    public void ZmienHaslo()  
    {
```

```
        Console.WriteLine($"{Login} zmienił hasło  
        użytkownika.");  
    }
```

```
}
```

```
var admin = new Administrator(); admin.Login = "root";
```

```
admin.Zaloguj();           // metoda odziedziczona
```

```
admin.ZmienHaslo();        // metoda własna
```

Podstawy składni dziedziczenia

- Dziedziczenie w C# zapisujemy przez dwukropek :
- Klasa pochodna przejmuje wszystko, co public i protected z klasy bazowej
- Składnia:

```
class KlasaPochodna : KlasaBazowa
```

- Klasa pochodna może mieć swoje własne pola, właściwości i metody
- Słowo kluczowe base pozwala odwołać się do elementów klasy bazowej
- Każda klasa (poza object) ma dokładnie jedną klasę bazową

313

Przykład

```
class Uzytkownik
{
    public string Login { get; set; }

    public void Zaloguj()
    {
        Console.WriteLine($"{Login} zalogował się do systemu.");
    }
}
```

314

Przykład

// Klasa pochodna

class Administrator : Uzytkownik

{

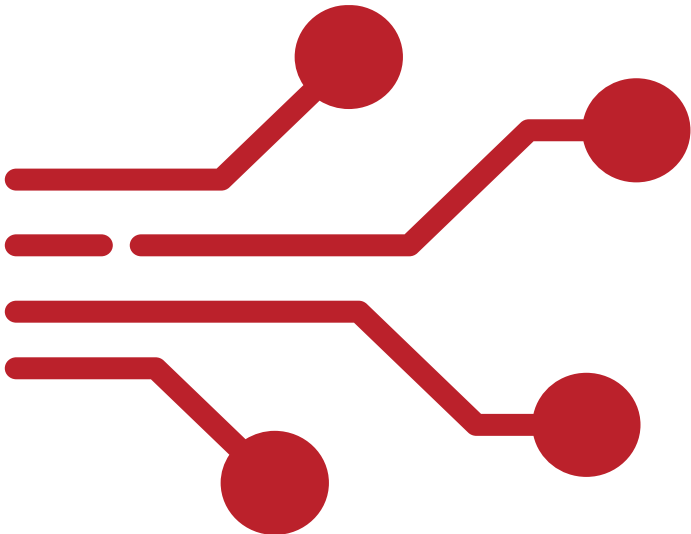
public void ZmienHaslo()

{

Console.WriteLine(\$"{Login} zmienił hasło innego
użytkownika.");

}

}

315

Przykład

// Kolejna klasa pochodna

class SuperAdministrator : Administrator

{

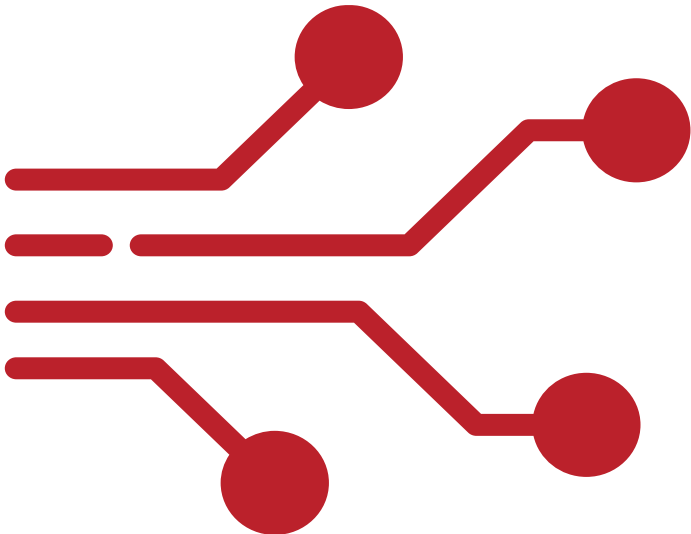
public void RestartujSerwer()

{

Console.WriteLine(\$"{Login} zrestartował serwer!");

}

}

316

Przykład

```
class Program
```

```
{
```

```
    static void Main()
```

```
    {
```

```
        var admin = new Administrator { Login = "root" };
```

```
        admin.Zaloguj();           // odziedziczona metoda
```

```
        admin.ZmienHaslo();        // własna metoda
```

```
        var super = new SuperAdministrator { Login = "sysroot" };
```

```
        super.Zaloguj();           // z klasy bazowej
```

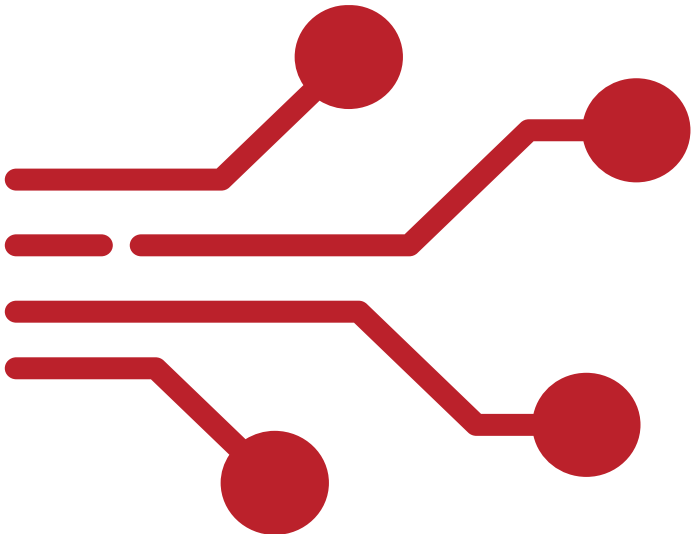
```
        super.RestartujSerwer();   // nowa metoda
```

```
    }
```

```
}
```

Przykład

//Wynik działania


```
root zalogował się do systemu.  
root zmienił hasło innego użytkownika.  
sysroot zalogował się do systemu.  
sysroot zrestartował serwer!
```

318

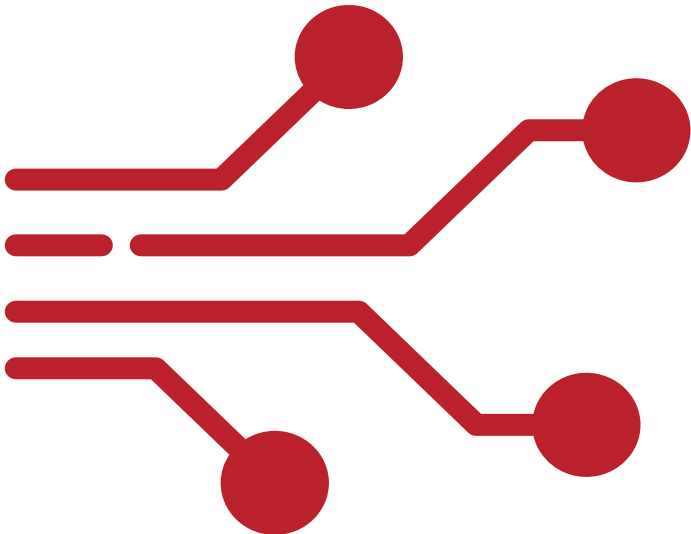
Konstruktor klasy bazowej a pochodnej

- Każda klasa może mieć swój konstruktor
- Gdy klasa dziedziczy po innej, konstruktor klasy bazowej jest wywoływany automatycznie

Kolejność:

1. Konstruktor klasy bazowej
2. Konstruktor klasy pochodnej

- Słowo kluczowe `base()` – jawne wywołanie konstruktora klasy bazowej
- Słowo `this()` – wywołanie innego konstruktora z tej samej klasy.
- Dzięki temu możemy inicjalizować część wspólną i rozszerzoną oddzielnie

Przykład

```
class Uzytkownik
{
    public string Login { get; set; }
    // Konstruktor klasy bazowej
    public Uzytkownik(string login)
    {
        Login = login;
        Console.WriteLine($"[Uzytkownik] Utworzono konto: {Login}");
    }
}
```

320

Przykład

```
class Administrator : Uzytkownik
{
    public string Rola { get; set; }

    // Konstruktor pochodny wywołuje bazowy
    public Administrator(string login, string rola)
        : base(login)    // wywołanie konstruktora Uzytkownik
    {
        Rola = rola;
        Console.WriteLine($"[Administrator] Nadano rolę: {Rola}");
    }
}
```

321

Przykład

```
class Program
```

```
{
```

```
    static void Main()
```

```
    {
```

```
        var admin = new Administrator("root", "SuperAdmin");
```

```
    }
```

```
}
```

//Wynik:

[Uzytkownik] Utworzono konto: root

[Administrator] Nadano rolę: SuperAdmin

Modyfikator protected – dane dla potomków

- protected oznacza „chroniony” – dostępny tylko dla tej klasy i jej potomnych
- Umożliwia dziedziczącym klasom korzystanie z danych bazowych
- Chroni dane przed dostępem z zewnątrz (lepsze bezpieczeństwo niż public)
- Często używany w połączeniu z private do tworzenia bezpiecznych modeli danych
- W klasie pochodnej można korzystać z pól protected tak, jakby były własne

323

Przykład

```
class Uzytkownik
```

```
{
```

```
    // chronione pole - nie jest publiczne, ale widoczne dla klas  
    // pochodnych
```

```
    protected string Haslo;
```

```
    public string Login { get; set; }
```

```
    public void UstawHaslo(string haslo)
```

```
    { Haslo = haslo; }
```

```
    public void Zaloguj()
```

```
    { Console.WriteLine($"{Login} zalogował się do systemu."); }
```

```
}
```

```
class Administrator : Uzytkownik
```

Przykład

```
class Administrator : Uzytkownik
```

```
{
```

```
    public void PokazHaslo()
```

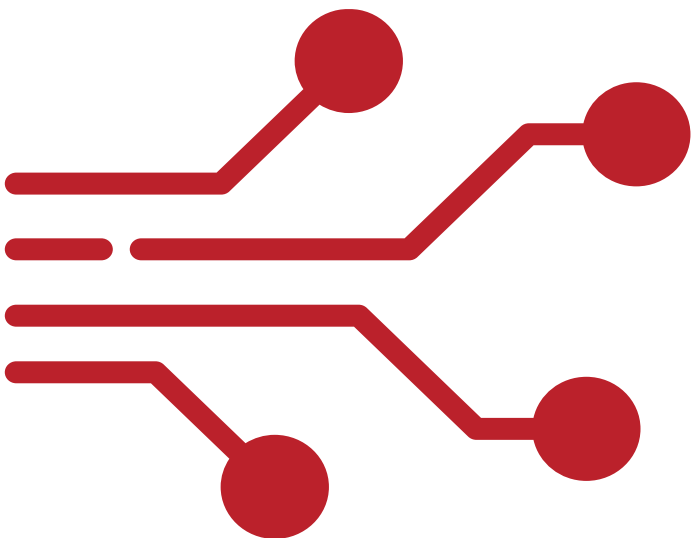
```
    {
```

```
        // dostęp do chronionego pola z klasy bazowej
```

```
        Console.WriteLine($"[Admin] Widzę hasło użytkownika:  
{Haslo}");
```

```
    }
```

```
}
```


325

Przykład

```
class Program
```

```
{
```

```
    static void Main()
```

```
    {
```

```
        var admin = new Administrator { Login = "root" };
```

```
        admin.UstawHaslo("tajneprzezpoufne");
```

```
        admin.Zaloguj();
```

```
        admin.PokazHaslo();
```

```
    }
```

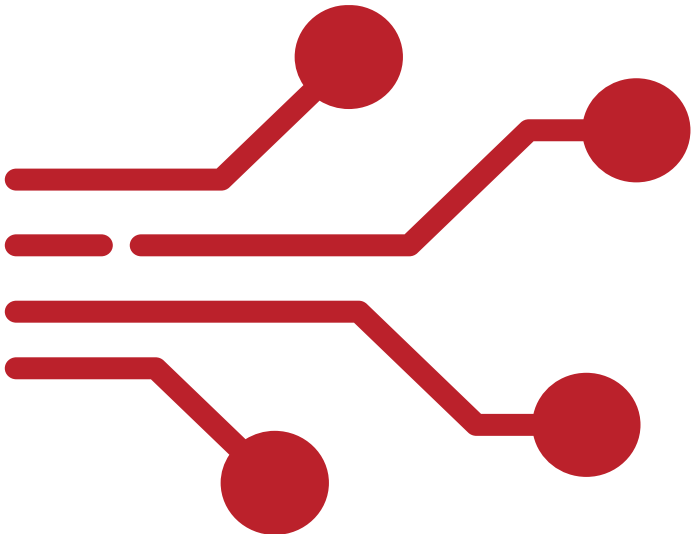
```
} //Wynik:
```

root zalogował się do systemu.

[Admin] Widzę hasło użytkownika: tajneprzezpoufne

Hierarchia klas

- Klasy można łączyć w hierarchie – od ogólnych do szczegółowych
- Klasa bazowa definiuje wspólne cechy i zachowania
- Klasy pochodne dodają własne pola i metody
- Wszystkie pochodne dziedziczą zachowania klasy bazowej
- Dzięki temu powstaje logiczna struktura podobna do systemu ról

327

Przykład

```
class Uzytkownik
{
    public string Login { get; set; }
    public void Zaloguj()
    {
        Console.WriteLine($"{Login} zalogował się do systemu.");
    }
    public void Wyloguj()
    {
        Console.WriteLine($"{Login} wylogował się z systemu.");
    }
}
```

328

Przykład

```
class Administrator : Uzytkownik
{
    public string Rola { get; set; } = "Admin";

    public void ZmienHaslo(string user)
    {
        Console.WriteLine($"{Login} zmienił hasło użytkownika:
{user}");
    }
}
```

329

Przykład

```
class SuperAdministrator : Administrator
{
    public void RestartujSerwer()
    {
        Console.WriteLine($"{Login} zrestartował serwer!");
    }
}
```

330

Przykład

```
class Program
```

```
{
```

```
    static void Main()
```

```
{
```

```
    var u = new Uzytkownik { Login = "user01" };
```

```
    var admin = new Administrator { Login = "root" };
```

```
    var super = new SuperAdministrator { Login = "sysroot" };
```

```
    u.Zaloguj();
```

```
    admin.Zaloguj();
```

```
    admin.ZmienHaslo("user01");
```

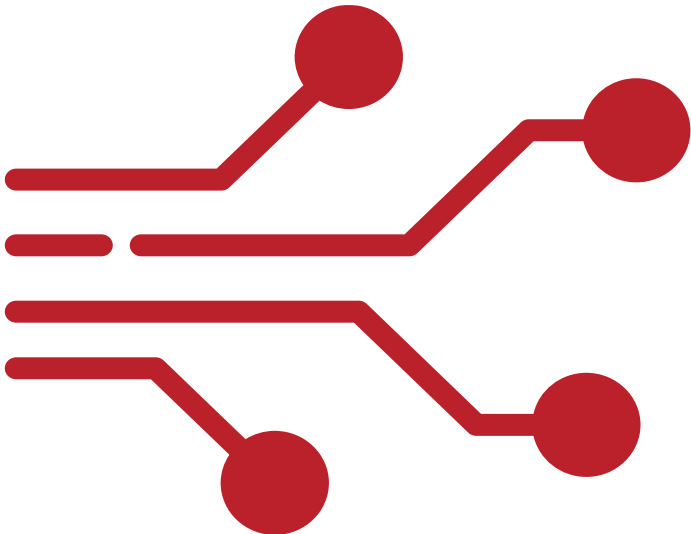
```
    super.Zaloguj();
```

```
    super.RestartujSerwer();
```

```
}
```

Przykład

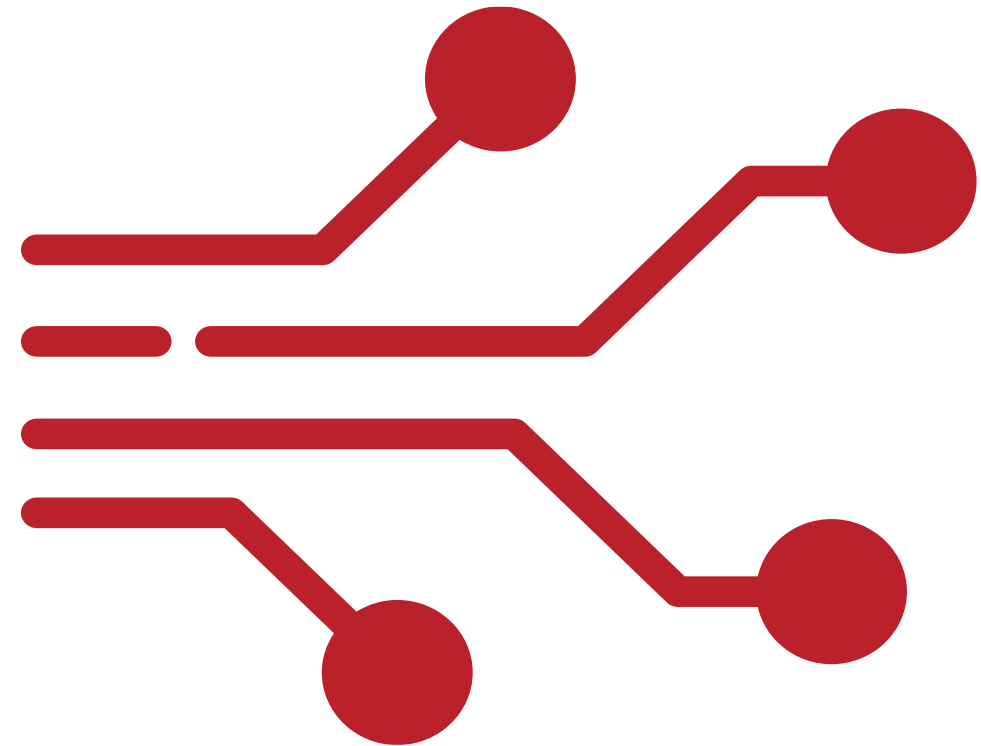
//Wynik


```
user01 zalogował się do systemu.  
root zalogował się do systemu.  
root zmienił hasło użytkownika: user01  
sysroot zalogował się do systemu.  
sysroot zrestartował serwer!
```

332

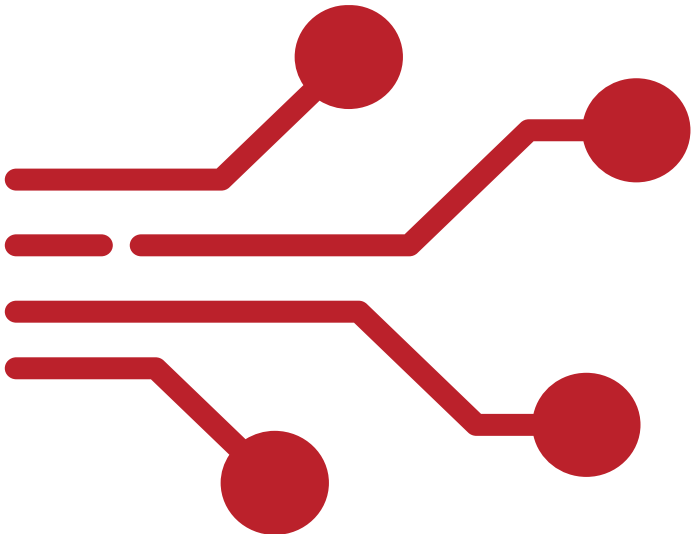
Polimorfizm

333

Słowa kluczowe virtual i override

- virtual – metoda, którą można nadpisać w klasie pochodnej
- override – nadpisuje zachowanie metody wirtualnej z klasy bazowej
- Dzięki nim różne obiekty mogą reagować inaczej na to samo wywołanie
- Kluczowy mechanizm polimorfizmu (wiele form tego samego zachowania)
- Przykład: Zaloguj() u zwykłego użytkownika, administratora i audytora działa inaczej

Przykład

```
class Uzytkownik
```

```
{
```

```
    public string Login { get; set; }
```

```
    // metoda wirtualna
```

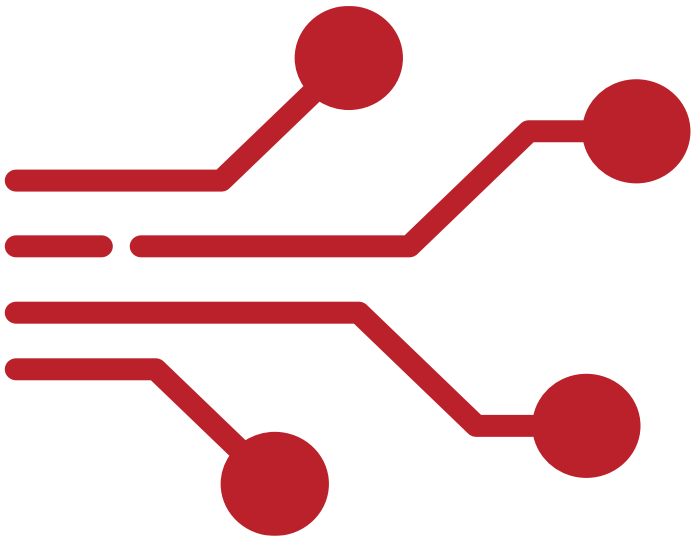
```
    public virtual void Zaloguj()
```

```
    {
```

```
        Console.WriteLine($"{Login} zalogował się standardowo.");
```

```
    }
```

```
}
```


335

Przykład

```
class Administrator : Uzytkownik
{
    // metoda nadpisująca zachowanie
    public override void Zaloguj()
    {
        Console.WriteLine($"[ADMIN] {Login} zalogował się
            z uprawnieniami administratora.");
    }
}
```

336

Przykład

```
class Audytor : Uzytkownik
{
    public override void Zaloguj()
    {
        Console.WriteLine($"[AUDYT] {Login} zalogował się w trybie
            monitorowania.");
    }
}
```

337

Przykład

```
class Program
```

```
{
```

```
    static void Main()
```

```
    {
```

```
        Uzytkownik u1 = new Uzytkownik { Login = "user01" };
```

```
        Uzytkownik u2 = new Administrator { Login = "root" };
```

```
        Uzytkownik u3 = new Audytor { Login = "audit" };
```

```
        u1.Zaloguj();
```

```
        u2.Zaloguj();
```

```
        u3.Zaloguj();
```

```
    }
```

```
}
```

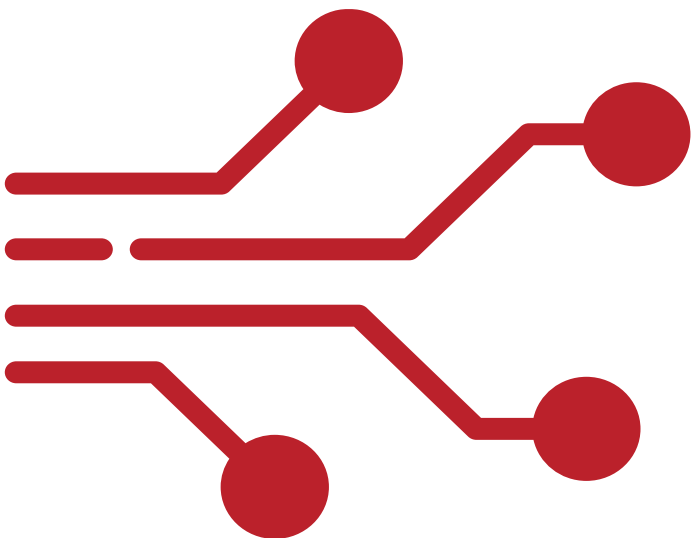
Przykład

//Wynik

user01 zalogował się standardowo.

[ADMIN] root zalogował się z uprawnieniami administratora.

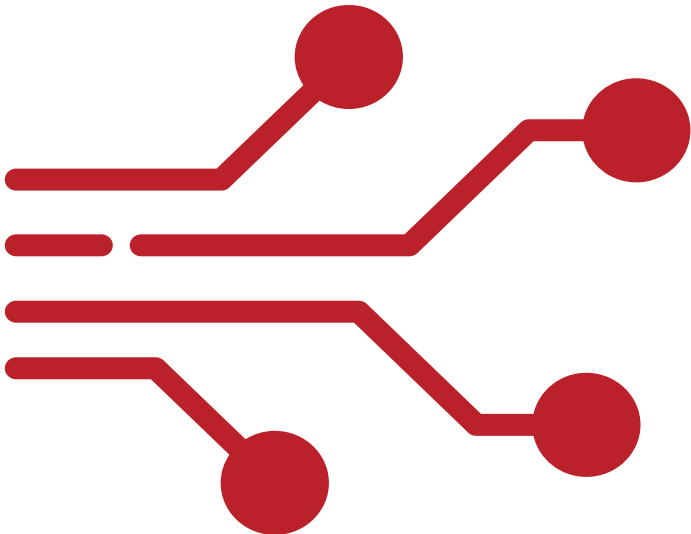
[AUDYT] audit zalogował się w trybie monitorowania.

339

Polimorfizm – jedno wywołanie, wiele zachowań

- Polimorfizm to „wiele form” tego samego działania
- Obiekty różnych typów reagują inaczej na to samo wywołanie
- Możemy przechowywać różne typy obiektów w jednej kolekcji
- Dzięki virtual i override program sam wybiera odpowiednią metodę w czasie działania
- Kluczowa zaleta OOP: spójny kod, elastyczne zachowanie

Przykład

```
class Uzytkownik
```

```
{
```

```
    public string Login { get; set; }
```

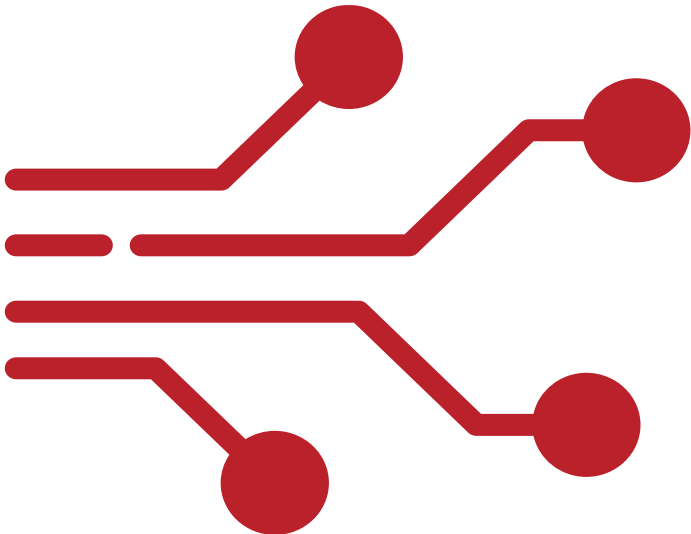
```
    public virtual void Zaloguj()
```

```
{
```

```
        Console.WriteLine($"{Login} zalogował się jako zwykły  
        użytkownik.");
```

```
}
```

```
}
```


341

Przykład

```
class Administrator : Uzytkownik{
    public override void Zaloguj()
    {
        Console.WriteLine($"[ADMIN] {Login} zalogował się z pełnymi
            uprawnieniami.");
    }
}

class Audytor : Uzytkownik{
    public override void Zaloguj()
    {
        Console.WriteLine($"[AUDYT] {Login} zalogował się tylko
            do odczytu logów systemowych.");
    }
}
```


Przykład

```
class Program
```

```
{
```

```
    static void Main()
```

```
    {
```

```
        // różne typy obiektów w jednej kolekcji
```

```
        List<Uzytkownik> konta = new()
```

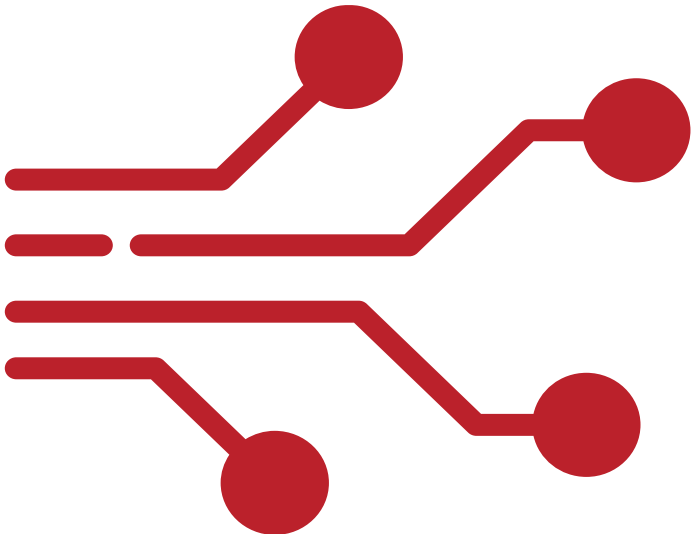
```
        {
```

```
            new Uzytkownik { Login = "user01" },
```

```
            new Administrator { Login = "root" },
```

```
            new Audytor { Login = "sec_aud" }
```

```
        };
```


343

Przykład

```
foreach (var konto in konta)
{
    konto.Zaloguj(); // jedno wywołanie, różne zachowania
}
}
```

//Wynik

user01 zalogował się jako zwykły użytkownik.

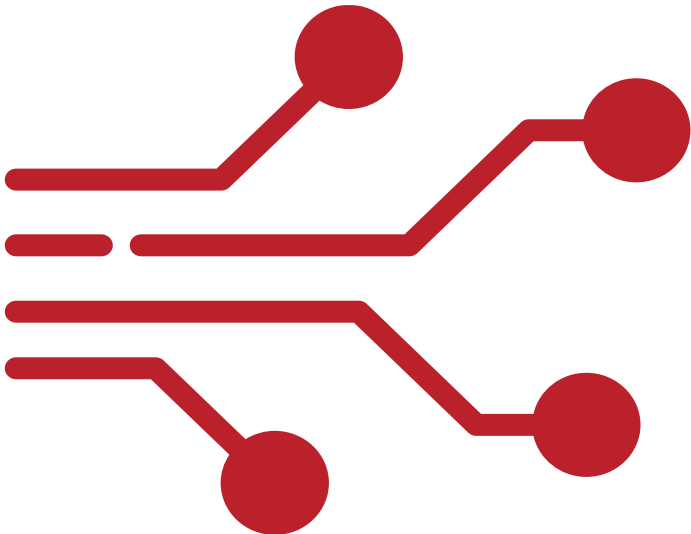
[ADMIN] root zalogował się z pełnymi uprawnieniami.

[AUDYT] sec_aud zalogował się tylko do odczytu logów systemowych.

344

Klasy abstrakcyjne (abstract)

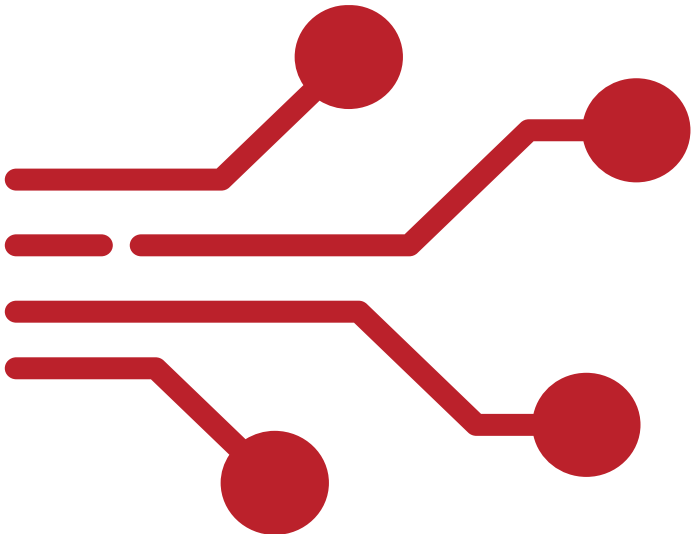
- Klasa abstrakcyjna to klasa, dla której nie można utworzyć instancji
- Zawiera wspólne pola, właściwości i metody (czasem bez implementacji)
- Może definiować metody abstrakcyjne – bez ciała
- Klasy pochodne muszą te metody zaimplementować (override)
- Służy jako szkielet dla grupy powiązanych klas
- Idealna, gdy chcemy wymusić spójność zachowań między różnymi typami

345

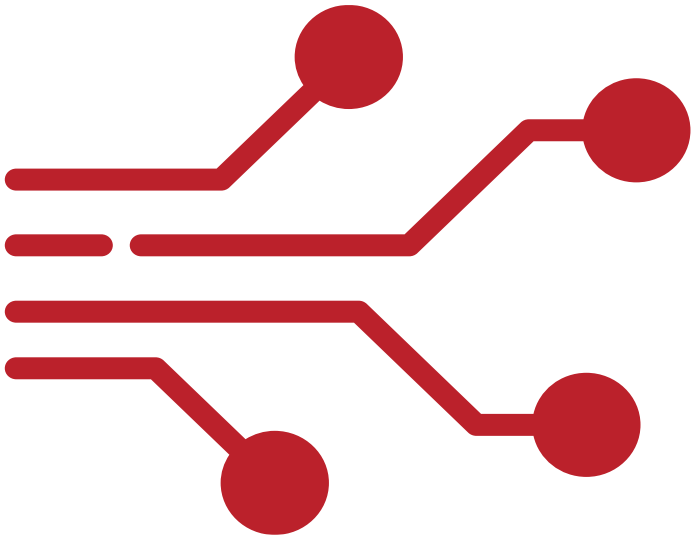
Metody abstrakcyjne i ich implementacja

- Metoda abstrakcyjna – bez implementacji w klasie bazowej
- Klasy pochodne muszą ją zaimplementować (override)
- Nie można użyć metody abstrakcyjnej bezpośrednio
- Pozwalają wymusić spójne zachowanie w całej hierarchii
- Idealne do systemów bezpieczeństwa – np. każda klasa musi implementować analizę zdarzenia lub logowanie incydentu

Interfejsy i ich rola w OOP

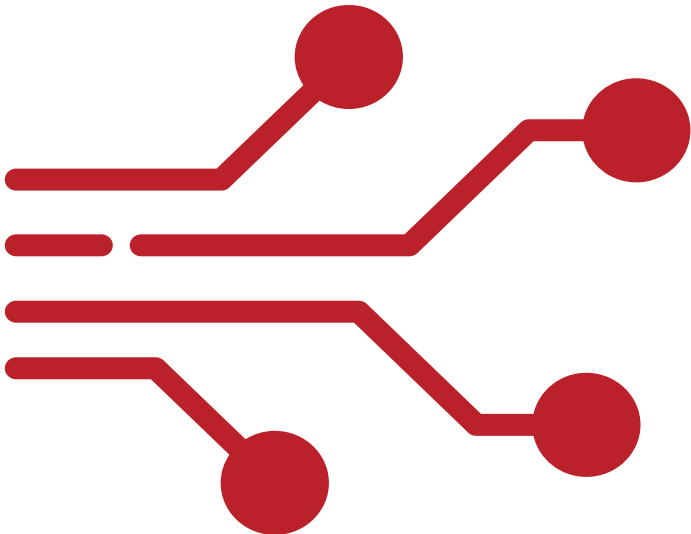
- Interfejs (interface) – zbiór deklaracji metod bez implementacji
- Klasa, która implementuje interfejs, musi zaimplementować wszystkie jego metody
- Interfejs nie zawiera pól ani konstruktorów
- Klasa może implementować wiele interfejsów (brak ograniczenia jak w dziedziczeniu klas)
- Służy do definiowania kontraktów – co obiekt musi umieć robić

347

Dziedziczenie wielopoziomowe i interfejsy w jednym projekcie

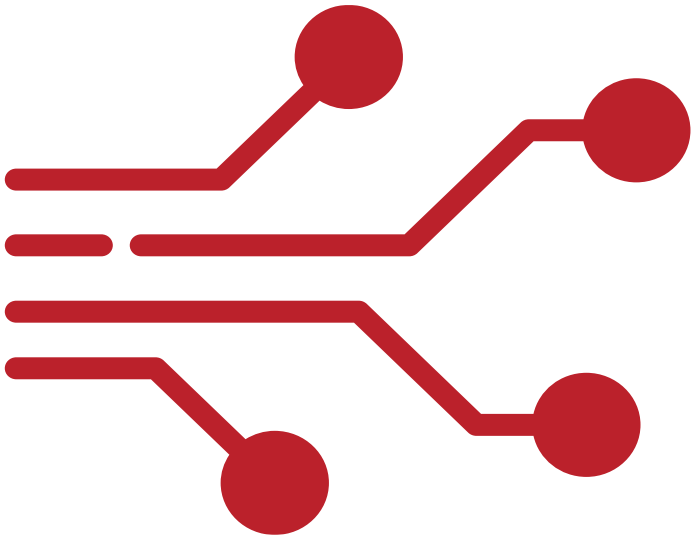
- Klasy mogą jednocześnie dziedziczyć po innej klasie i implementować wiele interfejsów
- Pozwala to łączyć strukturę (dziedziczenie) z funkcjonalnością (interfejsy)
- Klasa bazowa definiuje cechy wspólne
- Interfejsy definiują zachowania wymagane przez system
- W praktyce: Administrator dziedziczy po Uzytkownik i implementuje np. `IAutoryzowalny`, `IAudytowalny`

348

Kiedy używać dziedziczenia?

- Kiedy istnieje logiczny związek „jest”
- Kiedy chcemy współdzielić zachowanie
- Kiedy klasy potomne mają podobną strukturę
- **Unikać**, jeśli klasy tylko przypadkowo mają podobne metody

Dziękuję za uwagę

Wykład nr 9

Temat: Zdarzenia i wyjątki

Paweł Karczmarek

Katedra Inteligencji Obliczeniowej Politechniki Lubelskiej

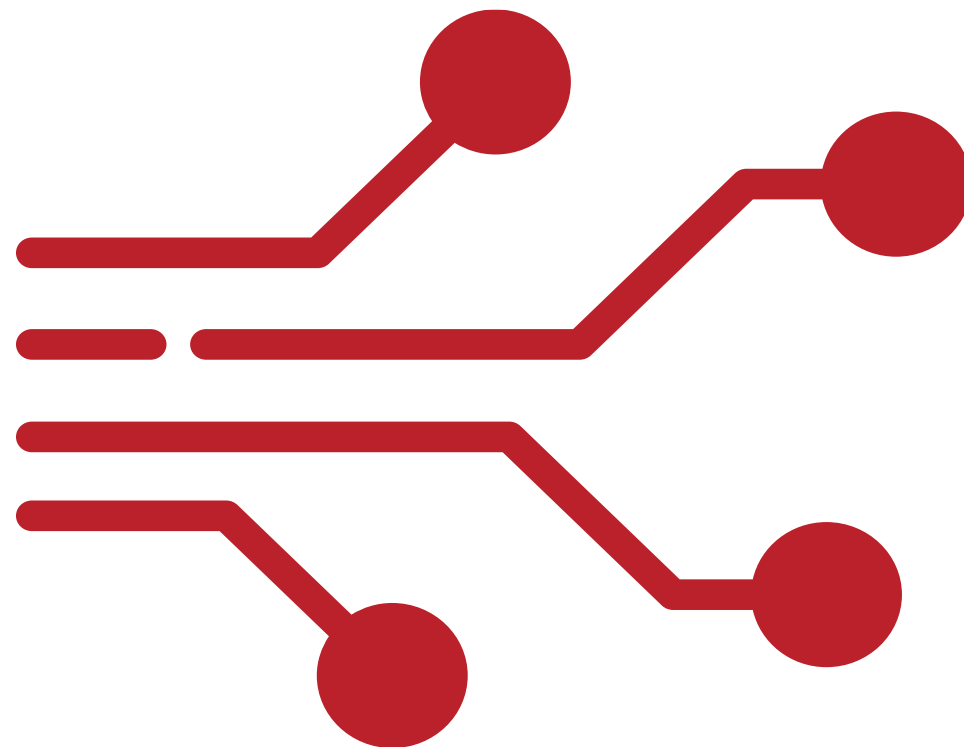
Plan prezentacji

- Zdarzenia
- Wyjątki

352

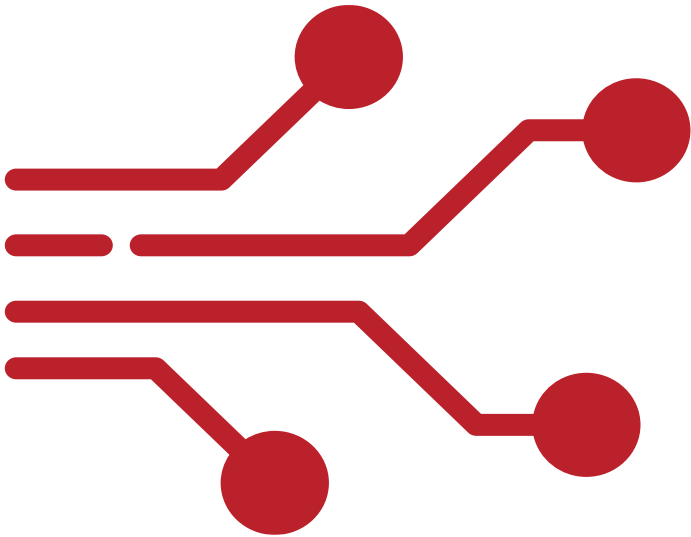
Zdarzenia

353

Wprowadzenie do zdarzeń

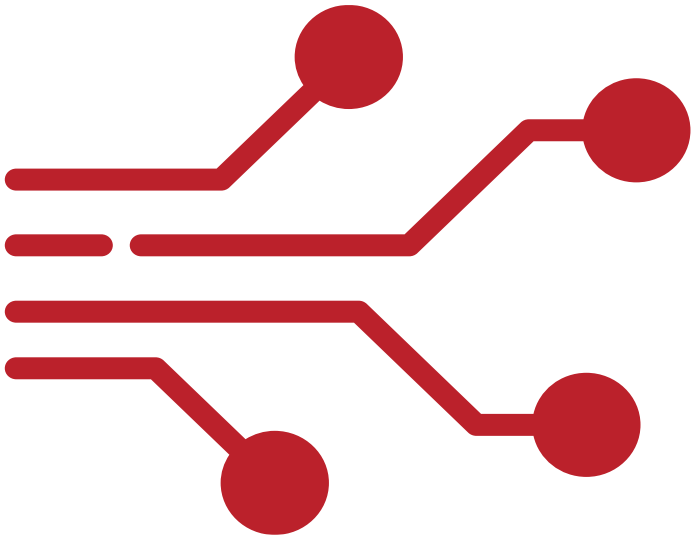
- Zdarzenie (event) to sygnał, że w systemie zaszło jakieś działanie
- Program może nasłuchiwać zdarzeń i reagować na nie
- Zdarzenia uruchamiają funkcje (reakcje) – np. alarm po błędnym logowaniu
- W C# zdarzenia są oparte na delegatach (czyli wskaźnikach na metody)
- Model: nadawca (publisher) -> odbiorca (subscriber)

354

Model zdarzeniowy w C#: Publisher i Subscriber

- Publisher (nadawca) – obiekt, który wywołuje zdarzenie
- Subscriber (odbiorca) – obiekt, który nasłuchuje zdarzenia
- Gdy zdarzenie wystąpi, C# automatycznie wywołuje powiązaną metodę
- Mechanizm oparty na delegatach i eventach
- Typowy układ: źródło -> zdarzenie -> reakcja

Przykład

```
using System;
class Alarm
{
    // Definicja zdarzenia
    public event Action OnIntrusionDetected;
    // Wywołanie zdarzenia
    public void WykryjIntruz()
    {
        Console.WriteLine("Wykryto ruch w strefie
                           chronionej!");
        OnIntrusionDetected?.Invoke();
    }
}
```

356

Przykład

```
class Monitor
```

```
{
```

```
    // Reakcja na zdarzenie
```

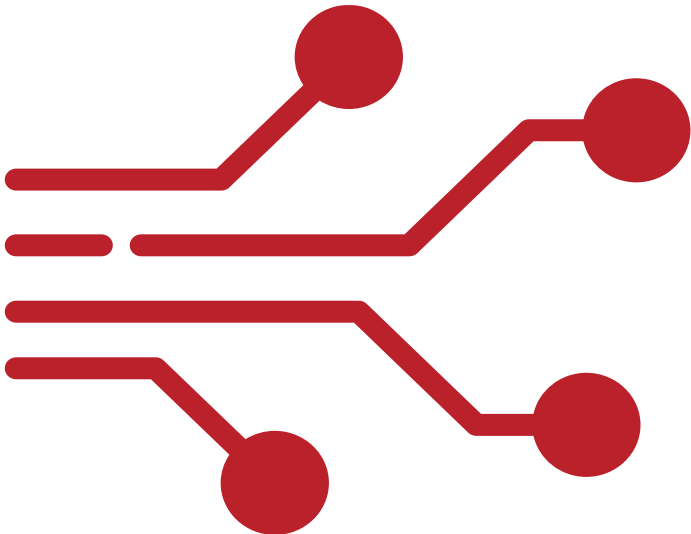
```
    public void Reaguj()
```

```
    {
```

```
        Console.WriteLine("Monitor: Uruchamiam alarm  
        i zapisuję zdarzenie do logu!");
```

```
    }
```

```
}
```


357

Przykład

```
class Program
```

```
{
```

```
    static void Main()
```

```
    {
```

```
        Alarm alarm = new Alarm();
```

```
        Monitor monitor = new Monitor();
```

```
        // Subskrypcja - monitor nasłuchuje zdarzenia
```

```
        alarm.OnIntrusionDetected += monitor.Reaguj;
```

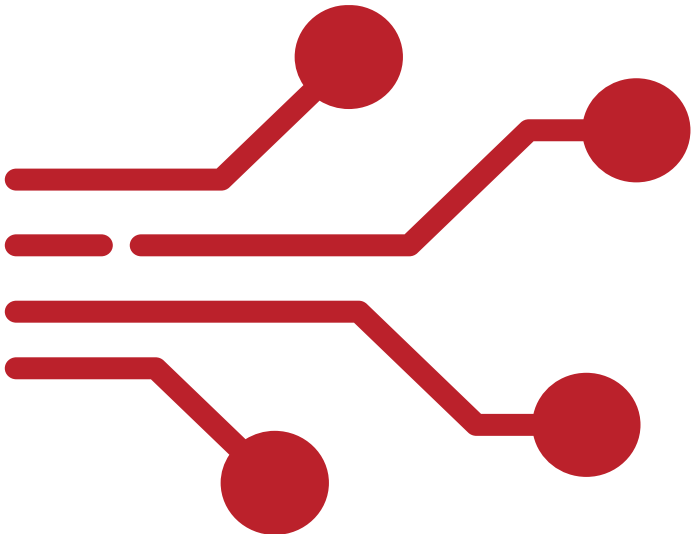
```
        // Symulacja zdarzenia
```

```
        alarm.WykryjIntruz();
```

```
    }
```

```
}
```


// Wynik

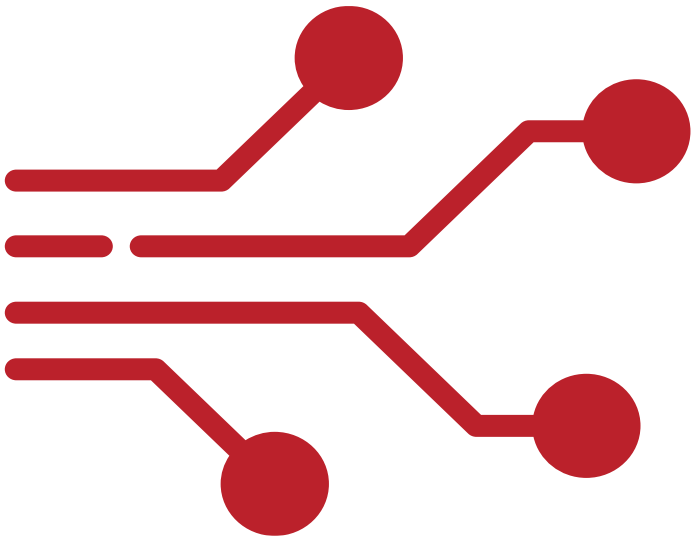
Wykryto ruch w strefie chronionej!

Monitor: Uruchamiam alarm i zapisuję zdarzenie do logu!

359

Delegaty a zdarzenia

- Delegat to typ, który może przechowywać odwołanie do metody
- Dzięki delegatom możemy wywoływać metody pośrednio
- Zdarzenia używają delegatów do uruchamiania reakcji
- delegate + event = dynamiczny system reakcji na sytuacje w programie
- W cyberbezpieczeństwie: delegaty to zdefiniowane „reakcje” systemu

Przykład – najprostszy delegat

```
using System;
```

```
delegate void ReakcjaNaAtak(); // definicja typu delegata
```

```
class SystemBezpieczenstwa
```

```
{
```

```
    public ReakcjaNaAtak reakcja; // pole typu delegata
```

```
    public void WykrytoAtak()
```

```
    {
```

```
        Console.WriteLine("Atak wykryty!");
```

```
        reakcja?.Invoke(); // wywołanie metody przypisanej  
        //do delegata
```

```
    }
```

```
}
```

Przykład – najprostszy delegat

class Program

{

static void Alarm()

{

Console.WriteLine("Alarm włączony!");

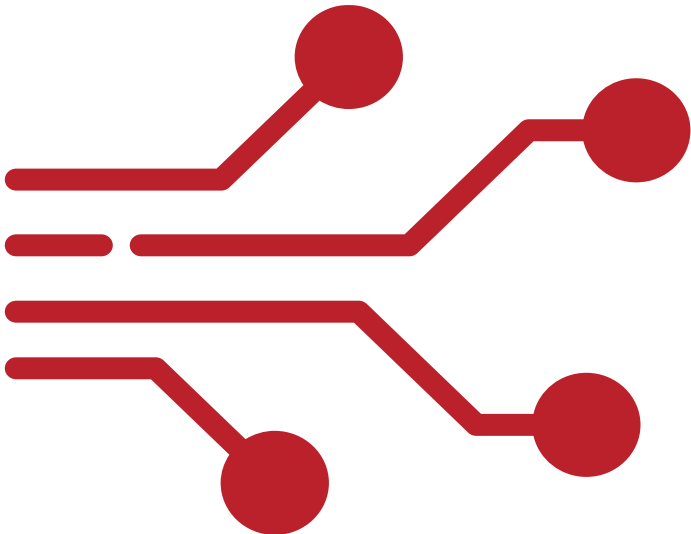
}

static void PowiadomAdministratora()

{

Console.WriteLine("Wysłano powiadomienie
do administratora.");

}

362

Przykład – najprostszy delegat

```
static void Main()  
{  
    var system = new SystemBezpieczenstwa();  
  
    // przypisanie metody do delegata  
    system.reakcja = Alarm;  
    system.reakcja += PowiadomAdministratora;  
  
    system.WykrytoAtak();  
}
```

363

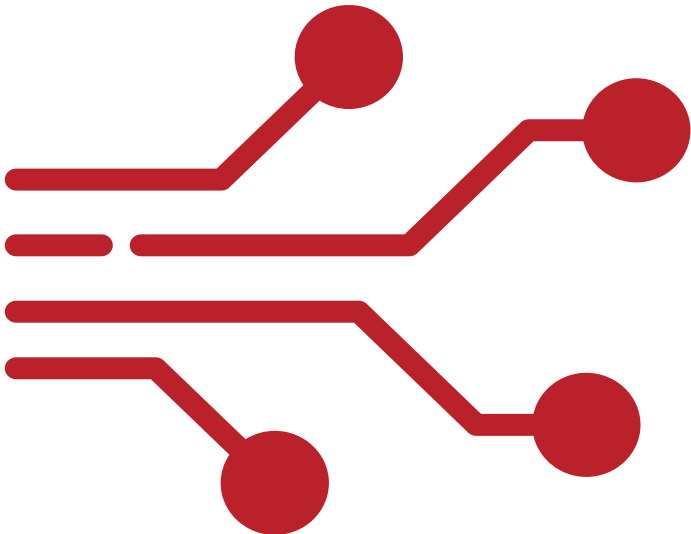
Przykład – najprostszy delegat

//Wynik w konsoli

Atak wykryty!

Alarm włączony!

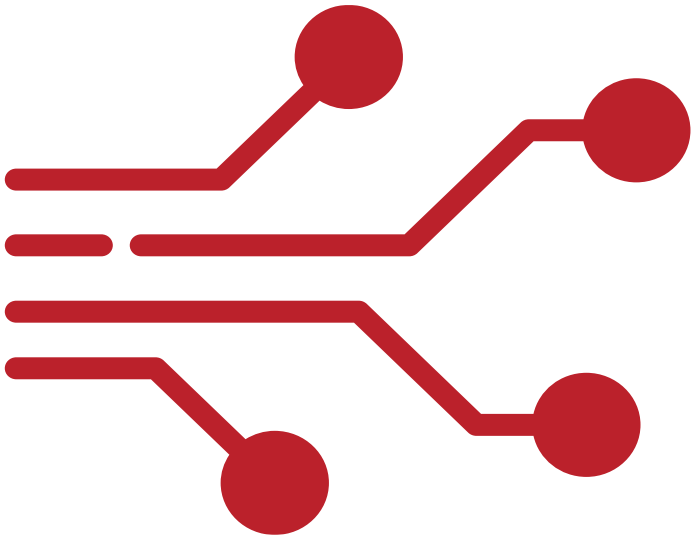
Wysłano powiadomienie do administratora.

364

Definicja i wywołanie zdarzenia

- event to mechanizm sygnalizacji w C# – informuje o tym, że coś się stało
- Wymaga delegata (np. Action, EventHandler)
- Inne obiekty mogą subskrybować zdarzenie (operator +=)
- Zdarzenie można wywołać tylko wewnątrz klasy, w której zostało zdefiniowane
- Typowe wzorce: OnSomethingHappened() i EventArgs

Przykład – prosty system alarmowy

using System;

class Alarm

{

// Definicja zdarzenia

public event Action OnIntrusionDetected;

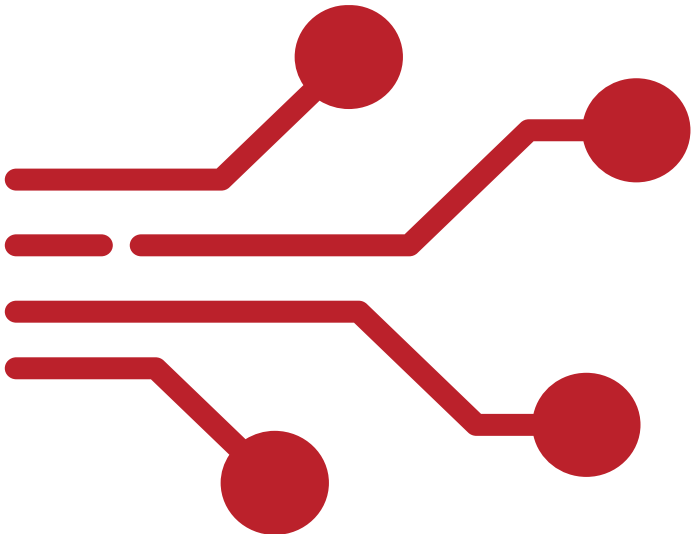
// Metoda wywołująca zdarzenie

public void SprawdzSystem()

{

Console.WriteLine("Sprawdzanie czujników...");

bool wykrytoRuch = true;

Przykład – prosty system alarmowy

```
if (wykrytoRuch)
```

```
{
```

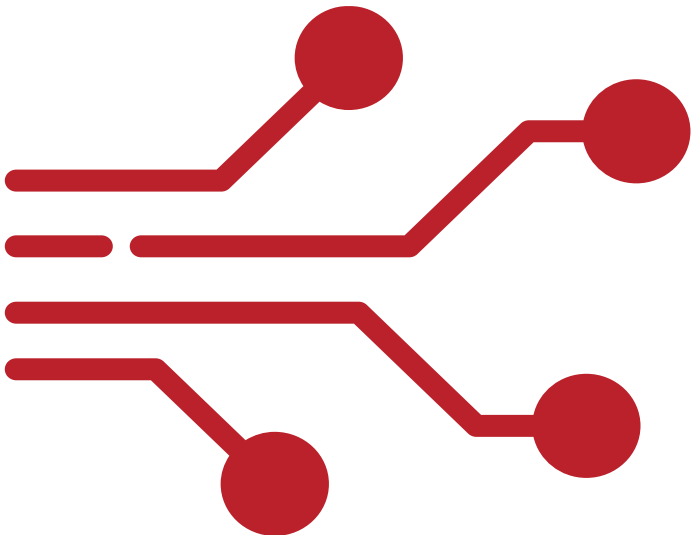
```
    Console.WriteLine("Wykryto ruch! Uruchamiam  
        zdarzenie.");
```

```
    OnIntrusionDetected?.Invoke(); // wywołanie  
        //eventu
```

```
}
```

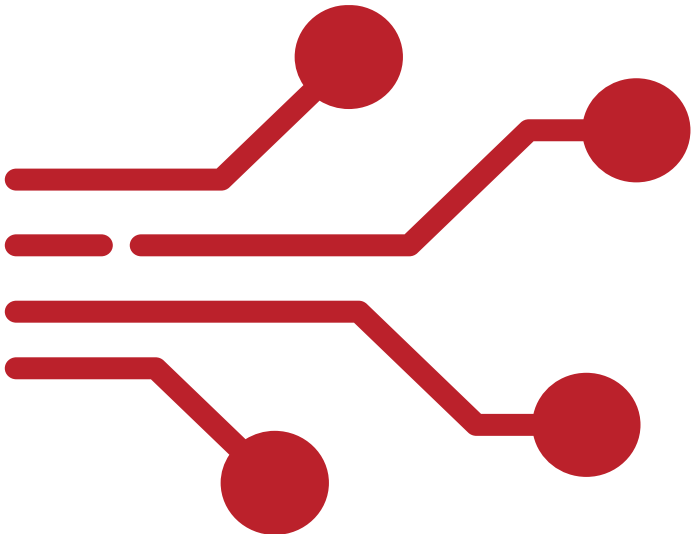
```
}
```

```
}
```


Przykład – prosty system alarmowy
class ReakcjaBezpieczeństwa

```
{  
    // Metoda reagująca na zdarzenie  
    public void UruchomAlarm()  
    {  
        Console.WriteLine("Reakcja: Uruchamiam alarm  
                           i wysyłam powiadomienie!");  
    }  
}
```


Przykład – prosty system alarmowy

```
class Program
```

```
{
```

```
    static void Main()
```

```
{
```

```
    Alarm alarm = new Alarm();
```

```
    ReakcjaBezpieczeństwa reakcja = new  
        ReakcjaBezpieczeństwa();
```

```
    // Subskrypcja zdarzenia
```

```
    alarm.OnIntrusionDetected += reakcja.UruchomAlarm;
```

```
    // Symulacja działania
```

```
    alarm.SprawdzSystem();
```

```
}
```

```
}
```

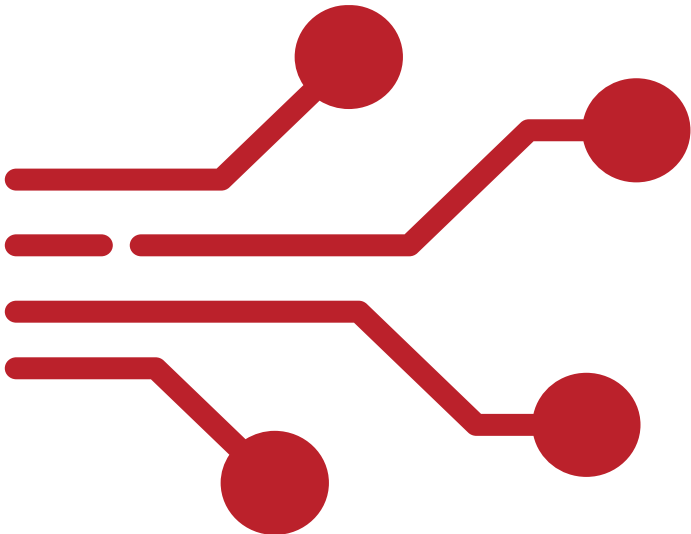
Subskrypcja i reakcja na zdarzenie

//Wynik w konsoli

Sprawdzanie czujników...

Wykryto ruch! Uruchamiam zdarzenie.

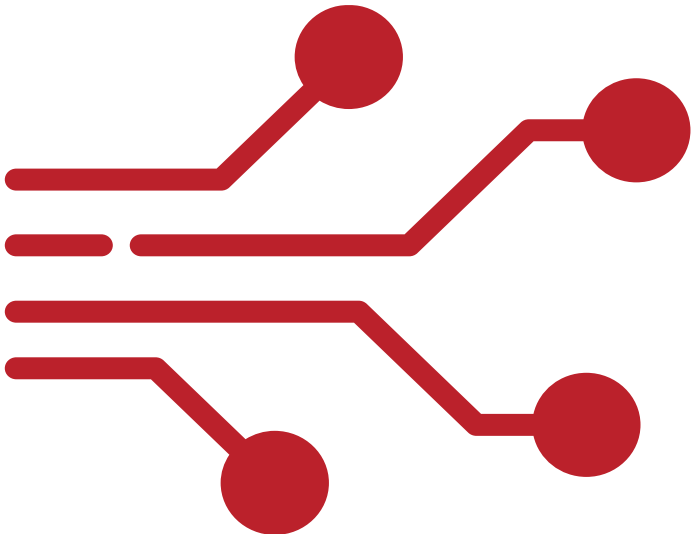
Reakcja: Uruchamiam alarm i wysyłam powiadomienie!

370

Subskrypcja i reakcja na zdarzenie

- Zdarzenie może mieć wielu subskrybentów
- Każdy subskrybent wykonuje własną reakcję
- Subskrypcja: += oznacza dołącz metodę
- Rezygnacja: -= oznacza odłącz metodę
- W C# event wywołuje wszystkie zapisane reakcje – kolejno, bez zależności między nimi

371

Przykład – wiele reakcji na jedno zdarzenie

using System;

class Alarm

{

public event Action OnIntrusionDetected;

public void WykryjIntruz()

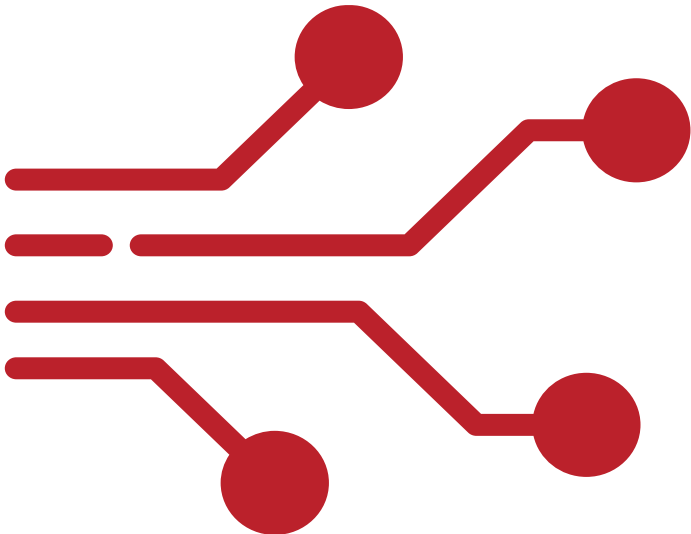
{

Console.WriteLine("Wykryto próbę włamania!");

OnIntrusionDetected?.Invoke();

}

}

372

Przykład – wiele reakcji na jedno zdarzenie

```
class ReakcjaSyrena
```

```
{
```

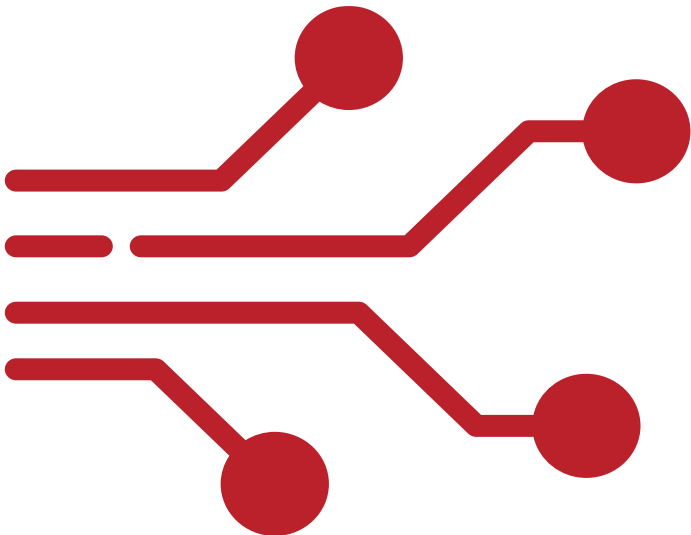
```
    public void Uruchom()
```

```
    {
```

```
        Console.WriteLine("Syrena: Włączam alarm  
                            dźwiękowy!");
```

```
    }
```

```
}
```


373

Przykład – wiele reakcji na jedno zdarzenie

```
class ReakcjaPowiadomienie
```

```
{
```

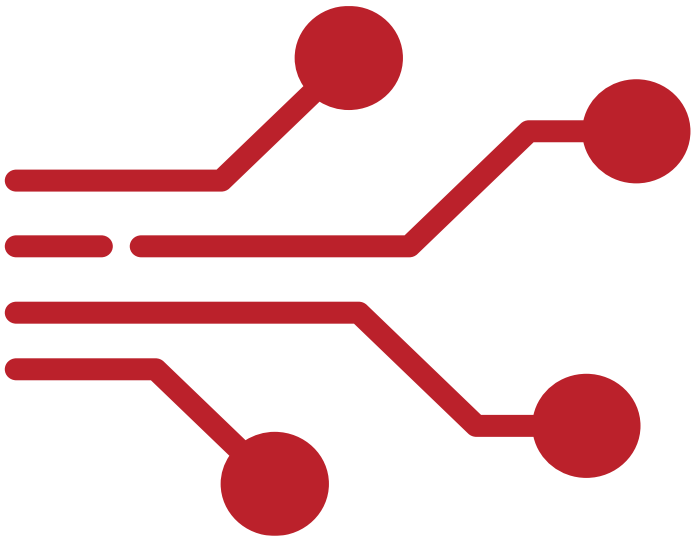
```
    public void WyslijEmail()
```

```
    {
```

```
        Console.WriteLine("Powiadomienie: Wyślano e-mail  
do administratora.");
```

```
    }
```

```
}
```


374

Przykład – wiele reakcji na jedno zdarzenie

```
class ReakcjaLog
```

```
{
```

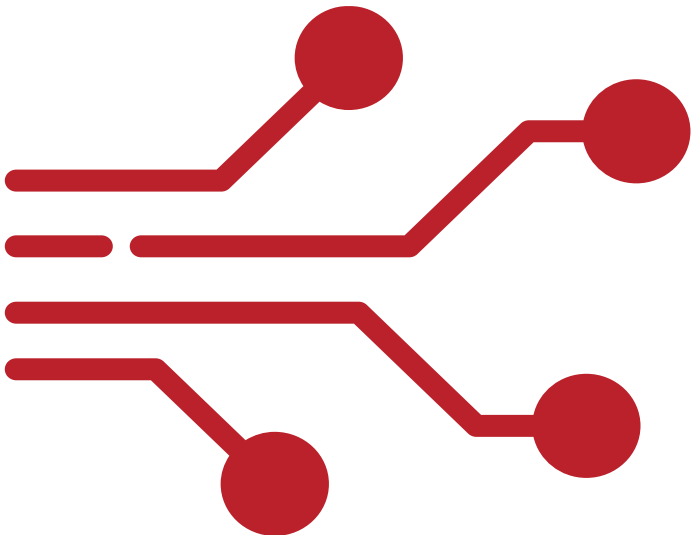
```
    public void ZapiszLog()
```

```
    {
```

```
        Console.WriteLine("Log: Zdarzenie zapisane  
        w dzienniku bezpieczeństwa.");
```

```
    }
```

```
}
```


375

Przykład – wiele reakcji na jedno zdarzenie

```
class Program
```

```
{
```

```
    static void Main()
```

```
{
```

```
    Alarm alarm = new Alarm();
```

```
    var syrena = new ReakcjaSyrena();
```

```
    var mail = new ReakcjaPowiadomienie();
```

```
    var log = new ReakcjaLog();
```

```
    // Subskrypcje – wiele reakcji na jedno zdarzenie
```

```
    alarm.OnIntrusionDetected += syrena.Uruchom;
```

```
    alarm.OnIntrusionDetected += mail.WyslijEmail;
```

```
    alarm.OnIntrusionDetected += log.ZapiszLog;
```

376

Przykład – wiele reakcji na jedno zdarzenie

// Symulacja incydentu

alarm.WykryjIntruz();

}

}

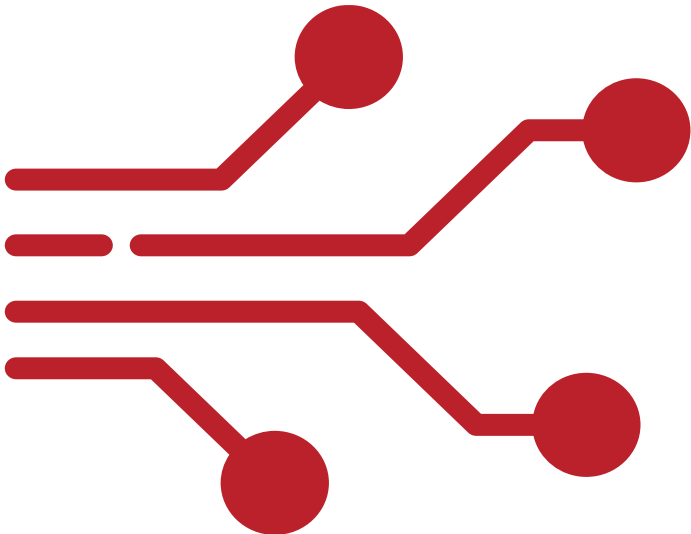
//Wynik

Wykryto próbę włamania!

Syrena: Włączam alarm dźwiękowy!

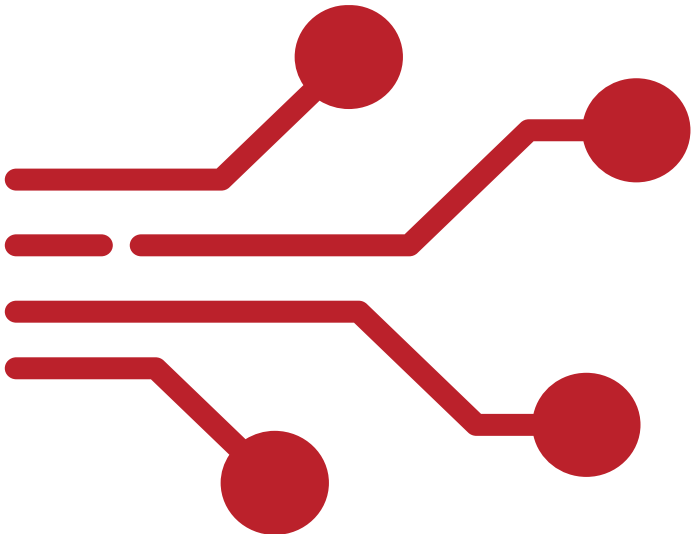
Powiadomienie: Wysłano e-mail do administratora.

Log: Zdarzenie zapisane w dzienniku bezpieczeństwa.

Własne zdarzenia z argumentami (EventArgs)

- Zdarzenie może przekazywać dodatkowe informacje
- W tym celu używamy klasy EventArgs lub jej pochodnych
- Argumenty pozwalają określić kto, co i kiedy wywołał zdarzenie
- Dzięki temu reakcje mogą być lepiej określone
- W C#: `event EventHandler<CustomEventArgs>`

Przykład – wykrycie nieudanej próby logowania

```
using System;
```

```
// Klasa argumentów zdarzenia
```

```
class LoginEventArgs : EventArgs
```

```
{
```

```
    public string Uzytkownik { get; }
```

```
    public string AdresIP { get; }
```

```
    public DateTime Czas { get; }
```

```
    public LoginEventArgs(string uzytkownik, string adresIP)
```

```
    {
```

```
        Uzytkownik = uzytkownik;
```

```
        AdresIP = adresIP;
```

```
        Czas = DateTime.Now;
```

```
    }
```

Przykład – wykrycie nieudanej próby logowania

// Klasa generująca zdarzenie

class SystemLogowania

{

public event EventHandler<LoginEventArgs> OnLoginFailed;

public void Loguj(string user, string pass, string ip)

{

Console.WriteLine(\$"Próba logowania użytkownika: {user}");

if (pass != "qwerty456")

{

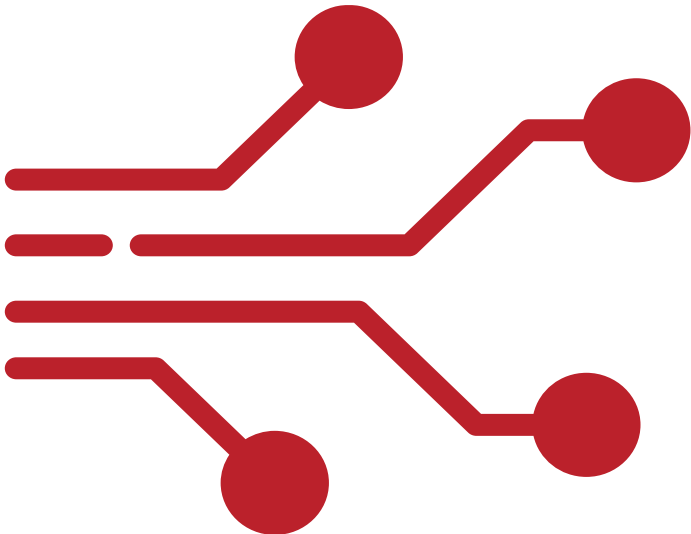
Console.WriteLine("Niepoprawne hasło!");

OnLoginFailed?.Invoke(this, new LoginEventArgs(user,
ip));

}

380

Przykład – wykrycie nieudanej próby logowania


```
else
{
    Console.WriteLine("Zalogowano pomyślnie.");
}
}
// Klasa reagująca na zdarzenie
class SystemBezpieczeństwa
{
    public void AnalizujBłąd(object sender, LoginEventArgs e){
        Console.WriteLine($"ALERT: Nieudane logowanie użytkownika
        {e.Uzytkownik} z adresu {e.AdresIP} o {e.Czas}!");
    }
}
```

381

Przykład – wykrycie nieudanej próby logowania

```
// Program główny
class Program
{
    static void Main()
    {
        var system = new SystemLogowania();
        var bezpieczenstwo = new SystemBezpieczenstwa();
        // Subskrypcja
        system.OnLoginFailed += bezpieczenstwo.AnalizujBłąd;
        // Symulacja logowania
        system.Loguj("jan", "qwerty", "192.168.0.5");
    }
}
```

382

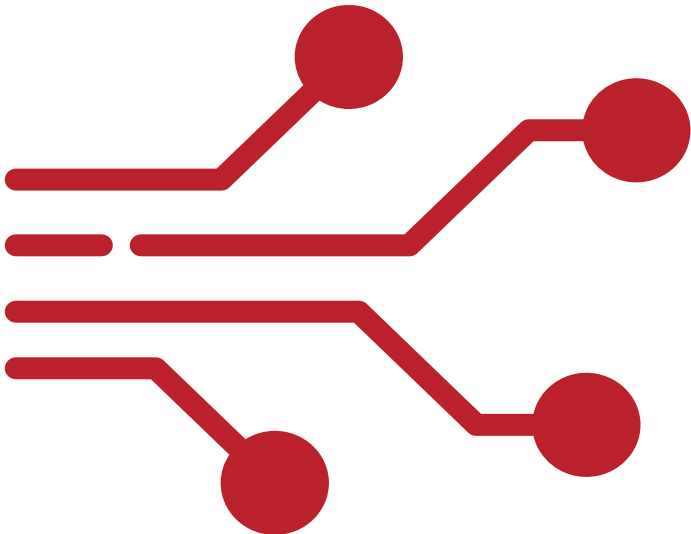
Przykład – wykrycie nieudanej próby logowania

//Wynik

Próba logowania użytkownika: jan

Niepoprawne hasło!

ALERT: Nieudane logowanie użytkownika jan z adresu 192.168.0.5
o 07.10.2025 16:42:11!

383

Zdarzenia systemowe – monitorowanie plików (FileSystemWatcher)

- FileSystemWatcher to klasa z przestrzeni nazw System.IO
- Umożliwia reagowanie na zmiany w systemie plików: tworzenie, modyfikację, usuwanie, zmianę nazwy
- Działa asynchronicznie – nie blokuje programu
- Wysyła zdarzenia: Changed, Created, Deleted, Renamed
- Może monitorować określony folder lub cały dysk

384

Przykład

```
using System;
using System.IO;
class Program
{
    static void Main()
    {
        // Tworzymy obserwatora
        FileSystemWatcher watcher = new FileSystemWatcher();
        // Określamy folder i typ plików do monitorowania
        watcher.Path = "."; // bieżący katalog
        watcher.Filter = "security.log"; // tylko ten plik385
    }
}
```

```
watcher.IncludeSubdirectories = false;  
    // nie monitoruj podfolderów  
  
// Wybieramy, jakie zmiany nas interesują  
watcher.NotifyFilter = NotifyFilters.LastWrite |  
    // zmiana zawartości  
    NotifyFilters.FileName |    // zmiana nazwy  
    NotifyFilters.Size;        // zmiana rozmiaru  
  
// Subskrybujemy zdarzenia  
watcher.Changed += OnChanged;  
watcher.Created += OnCreated;  
watcher.Deleted += OnDeleted;  
watcher.Renamed += OnRenamed;  
watcher.Error += OnError;
```

```
// Uruchamiamy obserwację  
watcher.EnableRaisingEvents = true;  
Console.WriteLine("System monitoruje plik  
security.log");  
Console.WriteLine("Wciśnij Enter, aby zakończyć...");  
Console.ReadLine();  
}
```

Przykład

// Reakcje na zdarzenia

```
private static void OnChanged(object sender,  
    FileSystemEventArgs e)  
{  
    Console.WriteLine($"[CHANGED] {e.FullPath} -  
        zawartość zmodyfikowana o {DateTime.Now:T}");  
}  
  
private static void OnCreated(object sender,  
    FileSystemEventArgs e)  
{  
    Console.WriteLine($"[CREATED] {e.FullPath} - plik  
        utworzony.");  
}
```

388

Przykład

```
private static void OnDeleted(object sender,
    FileSystemEventArgs e)
{
    Console.WriteLine($"[DELETED] {e.FullPath} - plik
        usunięty.");
}
private static void OnRenamed(object sender,
    RenamedEventArgs e)
{
    Console.WriteLine($"[RENAMED] {e.OldName} ->
        {e.Name}");
}
```

389

Przykład

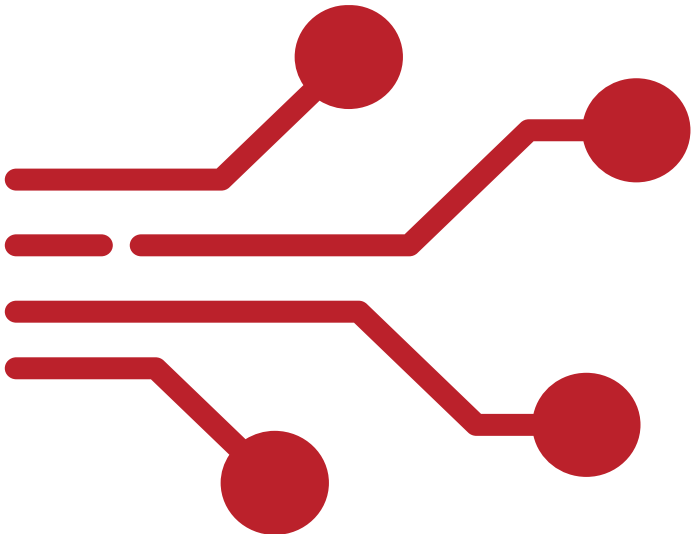
```
private static void OnError(object sender, EventArgs e)
{
    Console.WriteLine($"[ERROR] Błąd obserwatora:
    {e.GetException().Message}");
}

//Tworzenie obserwatora
FileSystemWatcher watcher = new FileSystemWatcher();
```

390

Timer: zdarzenia czasowe w aplikacji konsolowej

- Timer generuje zdarzenia czasowe (Elapsed) w określonych odstępach
- Każde „tyknięcie” to event – system wywołuje naszą metodę automatycznie
- Nie używamy pętli ani opóźnień, tylko subskrypcję zdarzenia
- Timer działa asynchronicznie – nie blokuje programu
- Jest idealny do cyklicznego sprawdzania logów, statusu, alertów

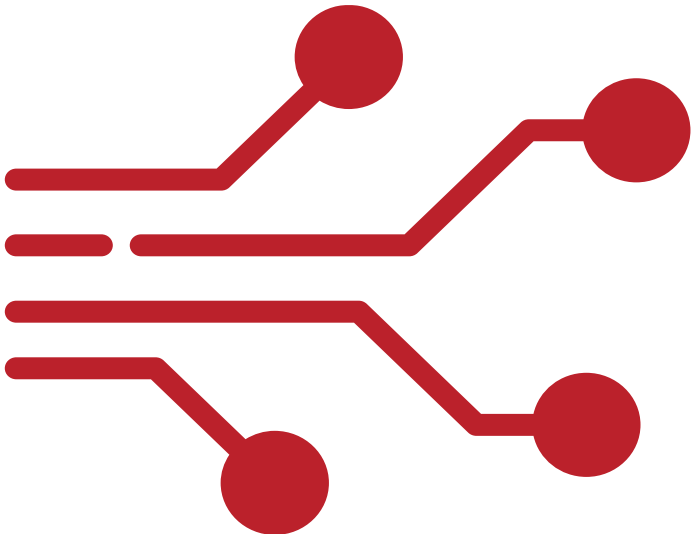

391

Przykład

```
using System;
using System.Timers; // przestrzeń nazw z klasą Timer
class Program
{
    static void Main()
    {
        // Tworzymy timer co 3 sekundy
        Timer timer = new Timer(3000);
        // Subskrybujemy zdarzenie Elapsed (czyli "upłynął
        // czas")
        timer.Elapsed += OnTick;
```

392


```
// Uruchamiamy timer
timer.AutoReset = true;    // powtarzaj cyklicznie
timer.Enabled = true;      // aktywuj
Console.WriteLine("Timer uruchomiony. Wciśnij Enter,
                      aby zakończyć.");
Console.ReadLine();
    // program działa, dopóki nie naciśniemy Enter
// Zatrzymanie i czyszczenie
timer.Stop();
timer.Dispose();

}
```

Przykład

```
// Reakcja na zdarzenie
```

```
private static void OnTick(object? sender,  
    ElapsedEventArgs e)
```

```
{
```

```
    Console.WriteLine($"[{e.SignalTime:HH:mm:ss}]  
        Wykryto zdarzenie czasowe!");
```

```
}
```

```
}
```

```
//Wynik
```

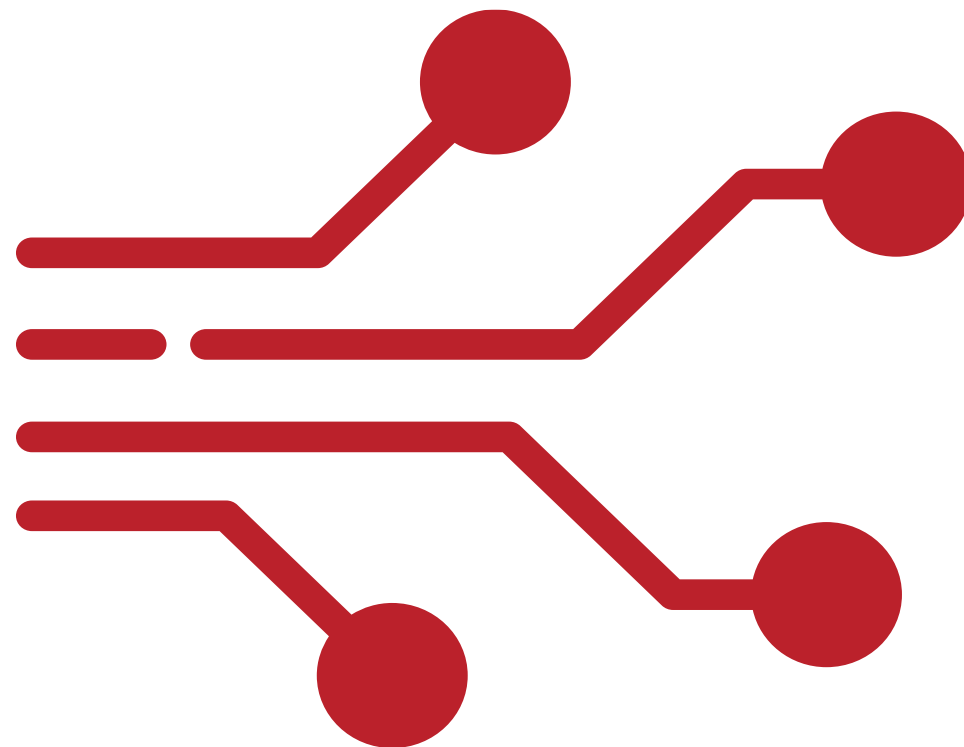
Timer uruchomiony. Wciśnij Enter, aby zakończyć.

[16:41:13] Wykryto zdarzenie czasowe!

[16:41:16] Wykryto zdarzenie czasowe!

[16:41:19] Wykryto zdarzenie czasowe!

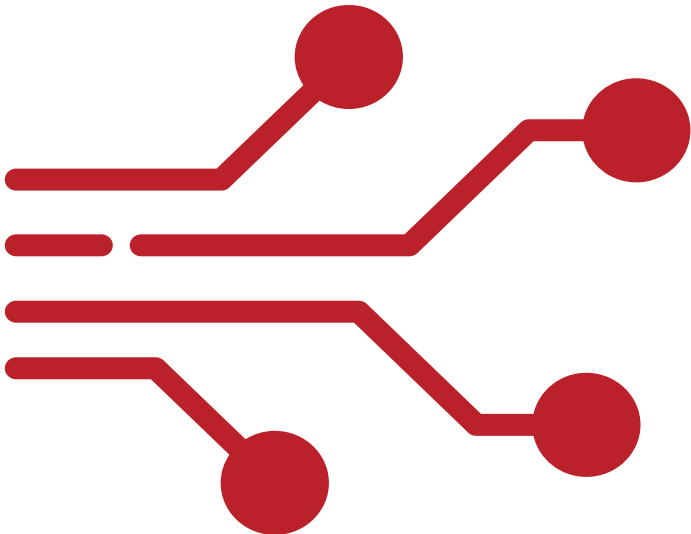
Wyjątki

395

Co to jest wyjątek? Różnica między błędem a sytuacją wyjątkową

- Błąd (error) to sytuacja niepoprawna, której program nie potrafi kontynuować
- Wyjątek (exception) to kontrolowany sposób powiadomienia o błędzie
- Wyjątek nie kończy programu natychmiast — daje szansę na reakcję
- C# obsługuje wyjątki za pomocą try, catch, finally, throw
- Wyjątki to „zdarzenia awaryjne” – system reaguje, zamiast się zawieszać

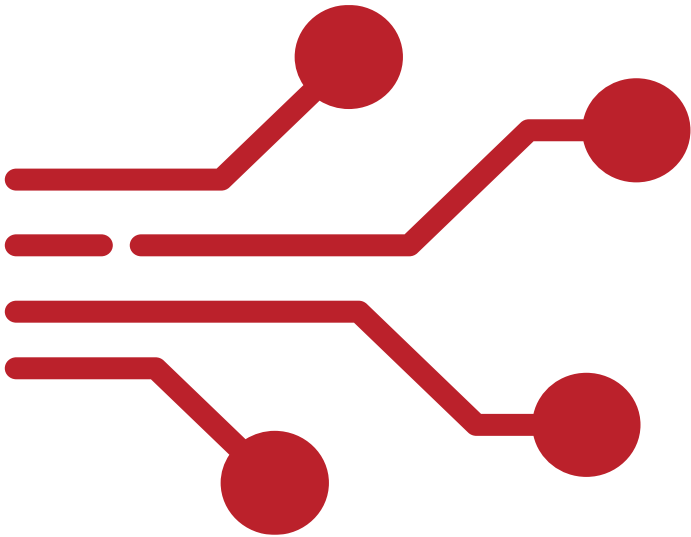
Przykład (bez obsługi/z obsługą wyjątku)

```
int a = 10;
int b = 0;
int wynik = a / b; // DivideByZeroException
Console.WriteLine("Wynik: " + wynik);
try
{
    int a = 10, b = 0;
    int wynik = a / b;
    Console.WriteLine("Wynik: " + wynik);
}
catch (DivideByZeroException)
{
    Console.WriteLine("Błąd: Nie można dzielić przez zero!");
}
```

397

Mechanizm try-catch-finally

- try – blok kodu, w którym może wystąpić wyjątek
- catch – blok, który obsługuje błąd
- finally – blok, który zawsze się wykona (np. sprzątanie, zamknięcie połączenia)
- C# umożliwia kilka catch dla różnych typów błędów
- finally działa zawsze — nawet po błędzie lub return

Przykład

```
int a = 10;
int b = 0;
try
{
    Console.WriteLine("Próbuję wykonać dzielenie...");
    int wynik = a / b;
    Console.WriteLine("Wynik: " + wynik);
}
catch (DivideByZeroException)
{
    Console.WriteLine("Błąd: Próba dzielenia przez zero!");
}
```

399

Przykład

finally

{

```
Console.WriteLine("Zakończono operację (sprzątanie, zwolnienie  
zasobów).");
```

}

//Wynik

Próbuję wykonać dzielenie...

Błąd: Próba dzielenia przez zero!

Zakończono operację (sprzątanie, zwolnienie zasobów).

400

Przykład

```
using System;
using System.IO;
class Program
{
    static void Main()
    {
        try
        {
            Console.WriteLine("Próba odczytu pliku...");
            string dane = File.ReadAllText("brakujący_plik.txt");
            Console.WriteLine("Próba dzielenia...");
            int wynik = 10 / int.Parse("0");
        }
    }
}
```

401

Przykład

```
catch (FileNotFoundException ex)
{
    Console.WriteLine($"Błąd pliku: {ex.Message}");
}
catch (DivideByZeroException)
{
    Console.WriteLine("Błąd: Nie można dzielić przez 0!");
}
catch (FormatException)
{
    Console.WriteLine("Błąd formatu danych!");
}
```

402

Przykład

```
catch (Exception ex)
{
    Console.WriteLine($"Inny błąd: {ex.GetType().Name}");
}
finally
{
    Console.WriteLine("🖌️ Zakończono obsługę błędów.");
}
}
```

403

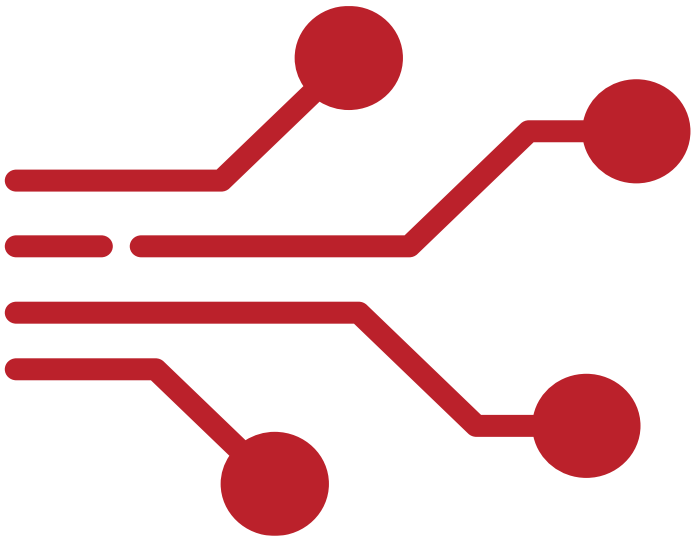
Słowo kluczowe throw i propagacja wyjątków

- throw służy do zgłaszania wyjątku
- Wyjątek może być rzucony w jednym miejscu, a obsłużony w innym
- Nieobsłużony wyjątek propaguje się w górę stosu wywołań
- throw; ponownie zgłasza ten sam wyjątek (zachowuje kontekst)
- throw ex; zgłasza wyjątek ponownie, ale traci ślad (stack trace)

404

Przykład

```
using System;  
class Program  
{  
    static void Main()  
    {  
        try  
        {  
            MetodaA();  
        }  
    }  
}
```


405

Przykład

```
catch (Exception ex)
{
    Console.WriteLine($"Główny blok: przechwycono
    wyjątek -> {ex.GetType().Name}");
}
}
static void MetodaA()
{
    Console.WriteLine("Wywołano MetodaA()");
    MetodaB();
}
```

406

Przykład

```
static void MetodaB()  
{  
    Console.WriteLine("Wywołano MetodaB()");  
    throw new InvalidOperationException("Nieprawidłowa  
        operacja!");  
}  
}  
//Wynik  
Wywołano MetodaA()  
Wywołano MetodaB()  
Główny blok: przechwycono wyjątek->InvalidOperationException
```

Dobre praktyki obsługi wyjątków

- Nie powinno się ignorować wyjątków, ale zawsze je obsługiwać lub logować
- Nie powinno się ujawniać szczegółów błędu użytkownikowi (ścieżki, SQL, dane)
- Zawsze należy logować szczegóły błędu do systemu audytu/pliku logu/tabeli w bazie
- Nie używa się catch (Exception) bez powodu
- Należy używać finally do zwalniania zasobów
- Należy tworzyć własne typy wyjątków dla specyficznych sytuacji bezpieczeństwa
- Należy reagować – nie należy ukrywać błędu!

408

Dziękuję za uwagę

Wykład nr 10

Temat: Podstawy budowy interfejsu użytkownika

Paweł Karczmarek

Katedra Inteligencji Obliczeniowej Politechniki Lubelskiej

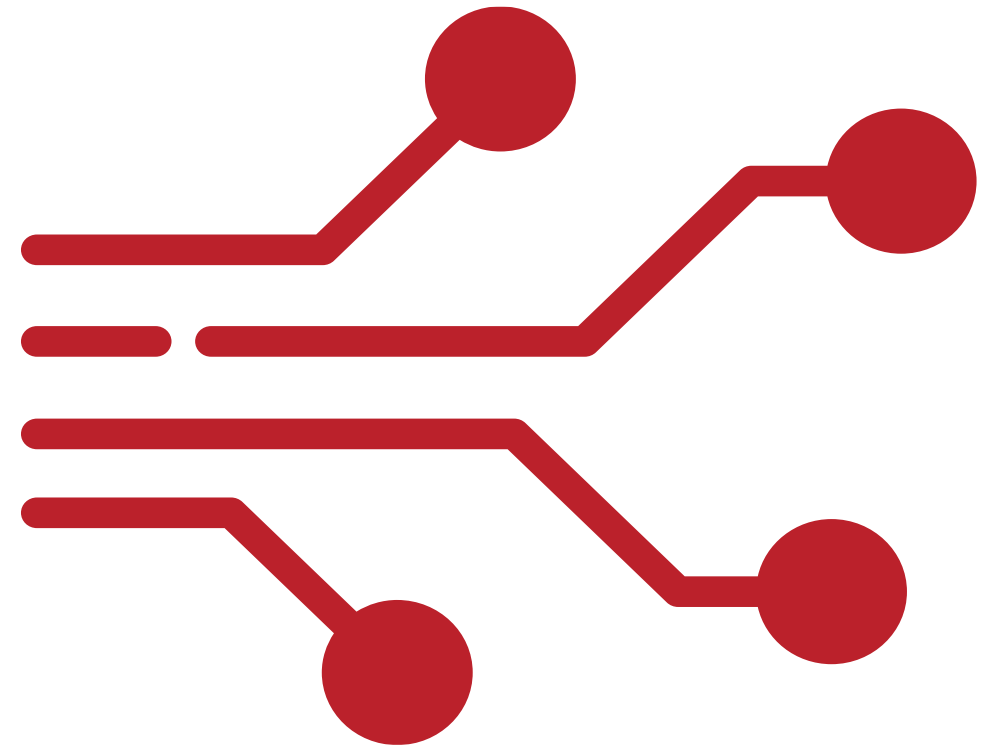
Plan prezentacji

- Wprowadzenie
- Przykłady

411

Wprowadzenie

412

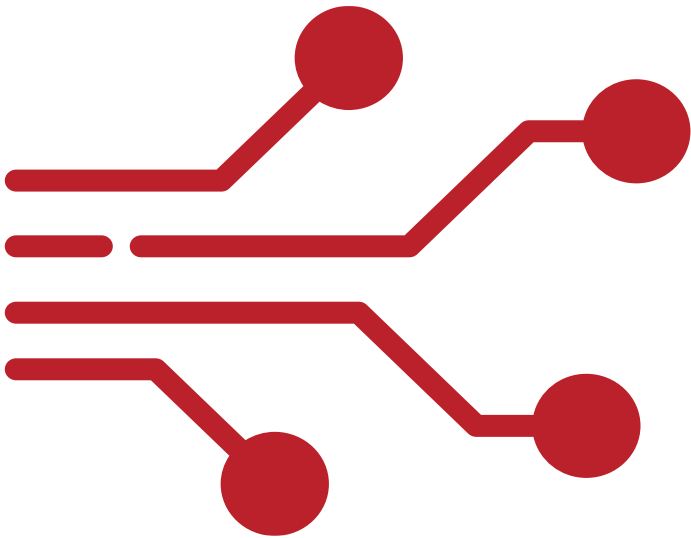
Wprowadzenie do interfejsów użytkownika (UI)

- Interfejs użytkownika (UI) – warstwa, przez którą człowiek komunikuje się z programem
- Dobrze zaprojektowany ma cechy intuicyjności, użyteczności i bezpieczeństwa
- Wyróżniamy interfejsy tekstowe, graficzne, webowe i dotykowe
- W C#: WinForms, WPF, narzędzia firm trzecich (np. Telerik UI)
- Interfejs to nie tylko ładny wygląd, ale również pierwsza linia obrony przed błędami i atakami

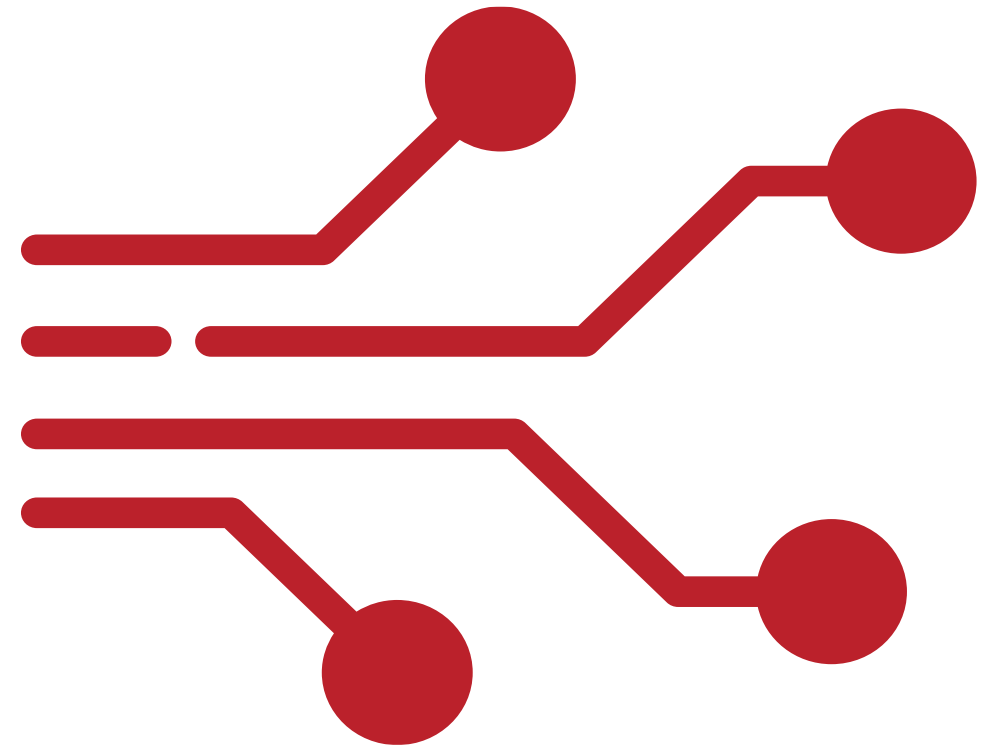
413

Typy interfejsów: tekstowy, graficzny, webowy

- Interfejs tekstowy (CLI) – komunikacja przez komendy i tekst
- Interfejs graficzny (GUI) – okna, przyciski, pola, kontrolki
- Interfejs webowy – dostępny przez przeglądarkę internetową
- Wszystkie typy interfejsów muszą być użyteczne i bezpieczne
- W .NET: aplikacje konsolowe, WinForms/WPF, ASP.NET/Blazor

Przykłady

415

Środowisko Windows Forms (WinForms)

- To klasyczne środowisko tworzenia aplikacji okienkowych w C#
- Formularz (Form, formatka) to główne okno aplikacji
- Interfejs budujemy z gotowych kontrolek: przyciski, pola, etykiety, listy
- Program reaguje na zdarzenia użytkownika (kliknięcie, wpisanie tekstu itp.)
- WinForms daje szybki start, stabilność, prostotę i dobrą bazę dla nauki

416

Przykład

```
using System;
```

```
using System.Windows.Forms;
```

```
class Program
```

```
{
```

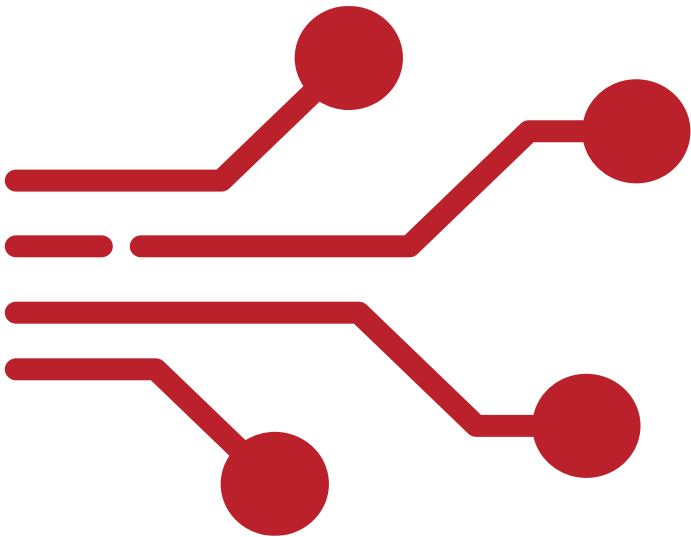
```
    static void Main()
```

```
    {
```

```
        Application.Run(new Form1());
```

```
    }
```

```
}
```


417

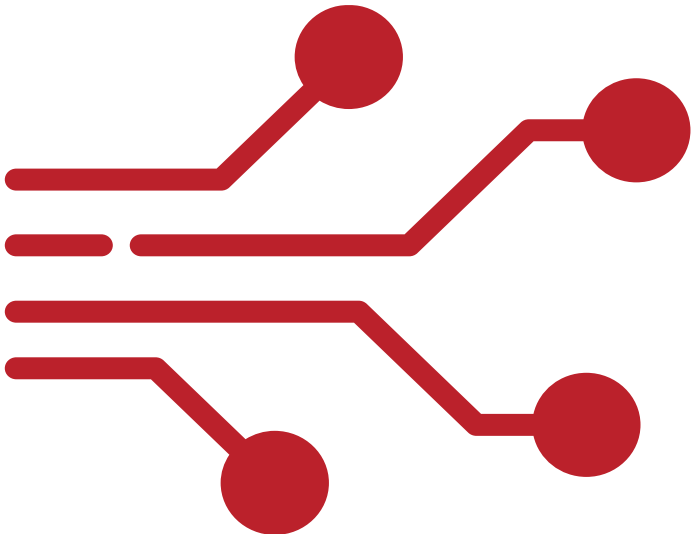
Przykład

```
public class Form1 : Form
{
    public Form1()
    {
        this.Text = "Pierwsze okno";           // tytuł okna
        this.Width = 400;                       // szerokość
        this.Height = 300;                     // wysokość
        this.BackColor = System.Drawing.Color.LightGray;
        // tło
    }
}
```

418

Aplikacja okienkowa

- Aplikacja WinForms składa się z formularza i kontrolek (np. Button, Label)
- Każda kontrolka ma właściwości, zdarzenia i metody
- Użytkownik wchodzi w interakcję z GUI (kliknięcia, wpisywanie tekstu)
- Program reaguje na akcje użytkownika za pomocą zdarzeń (Click, TextChanged, ...)
- Tworzenie GUI oznacza łączenie logiki z wizualną reprezentacją

419

Przykład - prosty formularz z przyciskiem

using System;

using System.Windows.Forms;

class Program

{

[STAThread] // wymóg dla aplikacji GUI w .NET

static void Main()

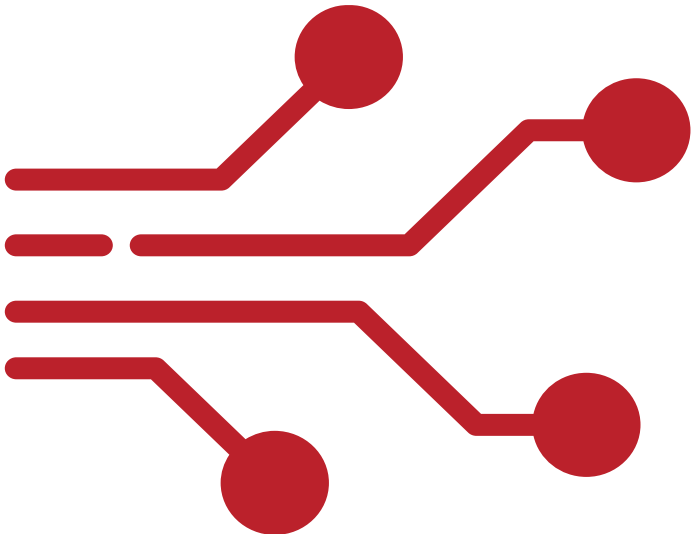
{

Application.EnableVisualStyles();

Application.Run(new Form1());

}

}

420

Przykład - prosty formularz z przyciskiem

```
public class Form1 : Form  
{
```

```
    private Button buttonHello;  
    private Label labelMessage;  
    public Form1()  
    {
```

```
        // ustawienia formularza
```

```
        this.Text = "Moja pierwsza aplikacja okienkowa";
```

```
        this.Width = 400;
```

```
        this.Height = 200;
```

```
        this.StartPosition = FormStartPosition.CenterScreen;
```

Przykład - prosty formularz z przyciskiem

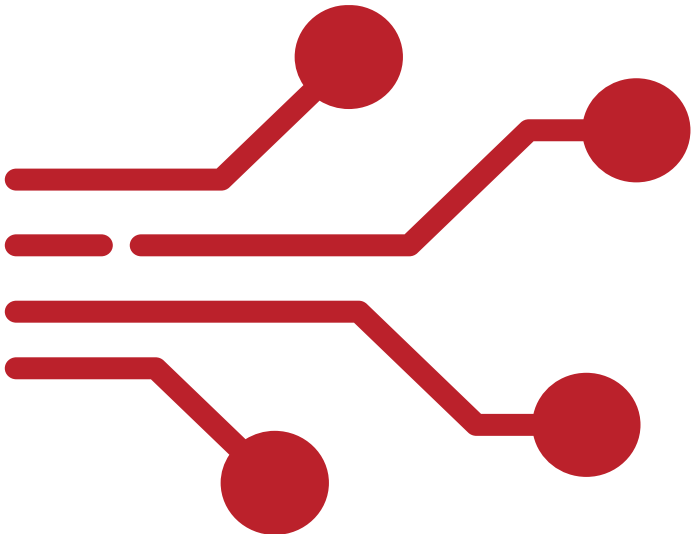
```
// etykieta  
labelMessage = new Label();  
labelMessage.Text = "Kliknij przycisk!";  
labelMessage.Left = 120;  
labelMessage.Top = 50;  
labelMessage.AutoSize = true;  
this.Controls.Add(labelMessage);
```

422

Przykład - prosty formularz z przyciskiem

```
// przycisk
buttonHello = new Button();
buttonHello.Text = "Kliknij mnie";
buttonHello.Left = 130;
buttonHello.Top = 100;
buttonHello.Click += ButtonHello_Click;

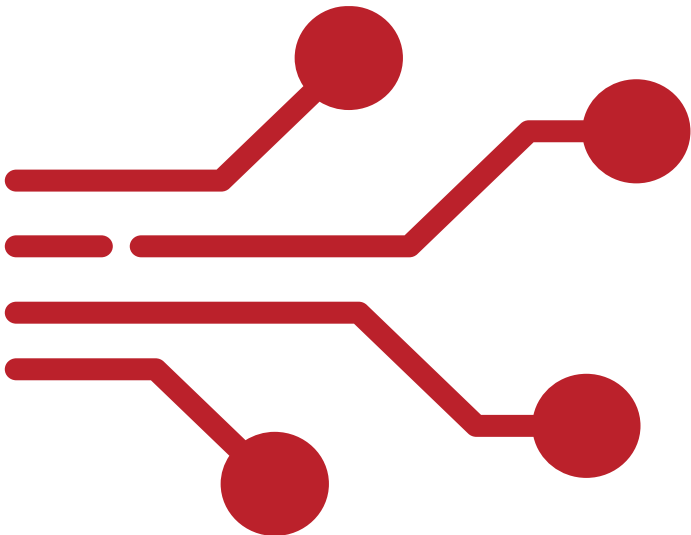
// subskrypcja zdarzenia
this.Controls.Add(buttonHello);
}
```


423

Przykład - prosty formularz z przyciskiem

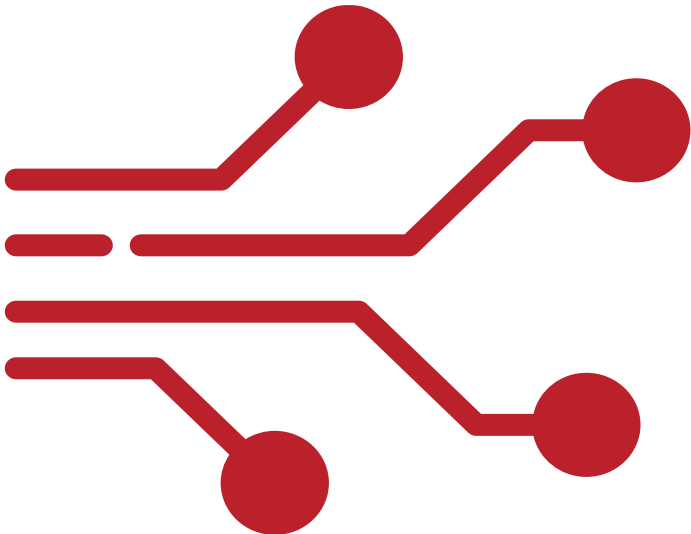
```
private void ButtonHello_Click(object? sender, EventArgs e)
{
    labelMessage.Text = "Witaj w świecie!";
    labelMessage.ForeColor =
        System.Drawing.Color.DarkBlue;
}
```


424

Zdarzenia w GUI – interakcja z użytkownikiem

- Zdarzenie (event) to reakcja programu na działanie użytkownika
- Przykłady: kliknięcie przycisku, wpisanie tekstu, zmiana opcji
- Każda kontrolka w WinForms ma własne zdarzenia (Click, TextChanged, Load itd.)
- Program „nasłuchuje” zdarzeń i reaguje metodami obsługi (ang. event handlers)
- W C#: kontrolka.Zdarzenie += MetodaObsługi;

Przykład – reagowanie na zdarzenia

using System;

using System.Windows.Forms;

public class Form1 : Form

{

private TextBox textBoxName;

private Button buttonShow;

public Form1()

{

this.Text = "Reakcja na zdarzenia";

this.Width = 350;

this.Height = 200;

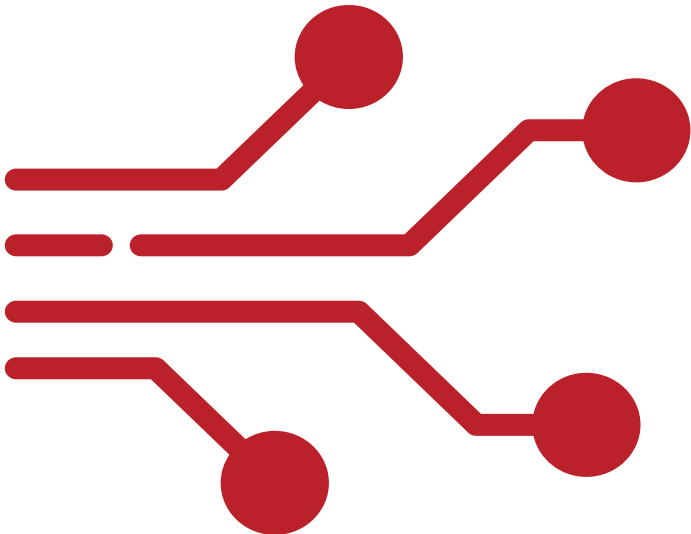
Przykład – reagowanie na zdarzenia

```
// pole tekstowe  
textBoxName = new TextBox();  
textBoxName.Left = 50;  
textBoxName.Top = 30;  
textBoxName.Width = 200;  
textBoxName.TextChanged += TextBoxName_TextChanged;  
// zdarzenie wpisania tekstu  
this.Controls.Add(textBoxName);
```

427

Przykład – reagowanie na zdarzenia

```
// przycisk  
buttonShow = new Button();  
buttonShow.Text = "Pokaż imię";  
buttonShow.Left = 100;  
buttonShow.Top = 80;  
buttonShow.Click += ButtonShow_Click;  
// zdarzenie kliknięcia  
this.Controls.Add(buttonShow);  
}
```


Przykład – reagowanie na zdarzenia

```
private void TextBoxName_TextChanged(object? sender,  
EventArgs e)
```

```
{  
    this.Text = $"Wpisano: {textBoxName.Text}";  
}
```

```
private void ButtonShow_Click(object? sender, EventArgs e)  
{  
    MessageBox.Show($"Cześć, {textBoxName.Text}!",  
        "Powitanie");  
}
```

429

Przykład prostego formularza logowania

- Formularz logowania = klasyczny przykład interfejsu z walidacją danych
- Składa się z pól: Login, Hasło i przycisku Zaloguj
- Zdarzenia: kliknięcie przycisku, zmiana tekstów
- Maskowanie hasła (PasswordChar = '*') chroni dane na ekranie
- W bezpiecznym UI: brak szczegółowych komunikatów o błędach

430

Przykład

```
using System;
using System.Windows.Forms;
public class LoginForm : Form
{
    private Label labelLogin, labelPass;
    private TextBox textLogin, textPass;
    private Button buttonLogin;
    public LoginForm()
    {
        this.Text = "Logowanie do systemu";
        this.Width = 300;
        this.Height = 220;
        this.StartPosition = FormStartPosition.CenterScreen;
```

Przykład

```
// etykiety
labelLogin = new Label() { Text = "Login:", Left = 30, Top = 30 };
labelPass  = new Label() { Text = "Hasło:", Left = 30, Top = 70 };

// pola tekstowe
textLogin = new TextBox() { Left = 100, Top = 25, Width = 140 };
textPass  = new TextBox() { Left = 100, Top = 65, Width = 140,
                             PasswordChar = '*' };

// przycisk
buttonLogin = new Button() { Text = "Zaloguj", Left = 100, Top =
                             110, Width = 100 };
buttonLogin.Click += ButtonLogin_Click;
```

432

Przykład

```
// dodanie elementów do formularza
Controls.AddRange(new Control[] { labelLogin, textLogin,
    labelPass, textPass, buttonLogin });
}
private void ButtonLogin_Click(object? sender, EventArgs e)
{
    string login = textLogin.Text.Trim();
    string pass = textPass.Text.Trim();
    if (string.IsNullOrEmpty(login) || string.IsNullOrEmpty(pass))
    {
        MessageBox.Show("Wprowadź login i hasło.", "Błąd logowania",
            MessageBoxButtons.OK, MessageBoxIcon.Warning);
    }
    return;
}
```

Przykład

```
// uproszczona walidacja
if (login == "admin" && pass == "1234")
    MessageBox.Show("Zalogowano pomyślnie!", "Sukces",
        MessageBoxButtons.OK, MessageBoxIcon.Information);
else
    MessageBox.Show("Błąd logowania. Sprawdź dane.", "Odmowa
dostępu", MessageBoxButtons.OK, MessageBoxIcon.Error);
    }
```

434

Obsługa zdarzeń

- Każda kontrolka (Button, TextBox, CheckBox, ComboBox, itp.) może emitować zdarzenia
- Program może reagować na wiele różnych akcji użytkownika
- Zdarzenia są powiązane z metodami obsługi (event handlers)
- Metody te mają zawsze dwa parametry: object sender, EventArgs e
- Dobre praktyki: krótkie metody obsługi, walidacja danych, logika poza GUI

435

Przykład – reagowanie na różne zdarzenia

```
using System;  
using System.Windows.Forms;  
public class EventDemo : Form  
{  
    private TextBox inputBox;  
    private CheckBox checkConfirm;  
    private Button buttonSend;  
    public EventDemo()  
    {  
        this.Text = "Obsługa zdarzeń w praktyce";  
        this.Width = 350;  
        this.Height = 200;  
    }  
}
```

436

Przykład – reagowanie na różne zdarzenia

// pole tekstowe

```
inputBox = new TextBox() { Left = 40, Top = 30, Width = 250 };  
inputBox.TextChanged += InputBox_TextChanged;
```

// checkbox

```
checkConfirm = new CheckBox() { Text = "Potwierdzam  
wysłanie", Left = 40, Top = 70 };  
checkConfirm.CheckedChanged += CheckConfirm_CheckedChanged;
```

437

Przykład – reagowanie na różne zdarzenia

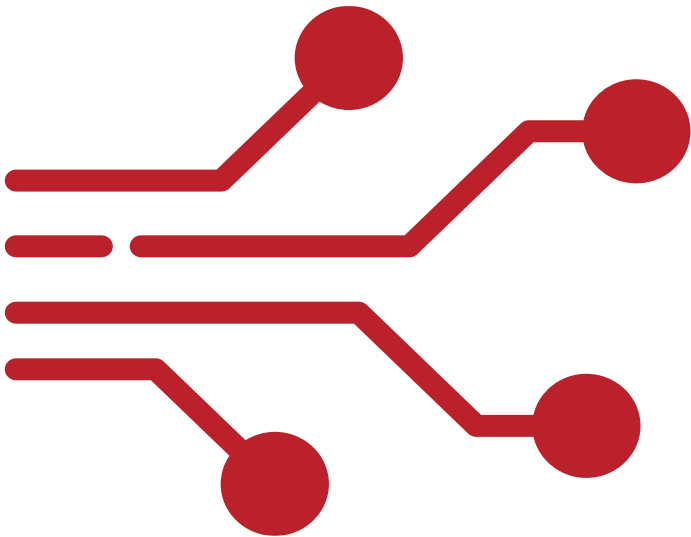
```
// przycisk
```

```
buttonSend = new Button() { Text = "Wyślij", Left = 120, Top  
    = 110, Enabled = false };
```

```
buttonSend.Click += ButtonSend_Click;
```

```
Controls.AddRange(new Control[] { inputBox, checkConfirm,  
    buttonSend });
```

```
}
```


438

Przykład – reagowanie na różne zdarzenia

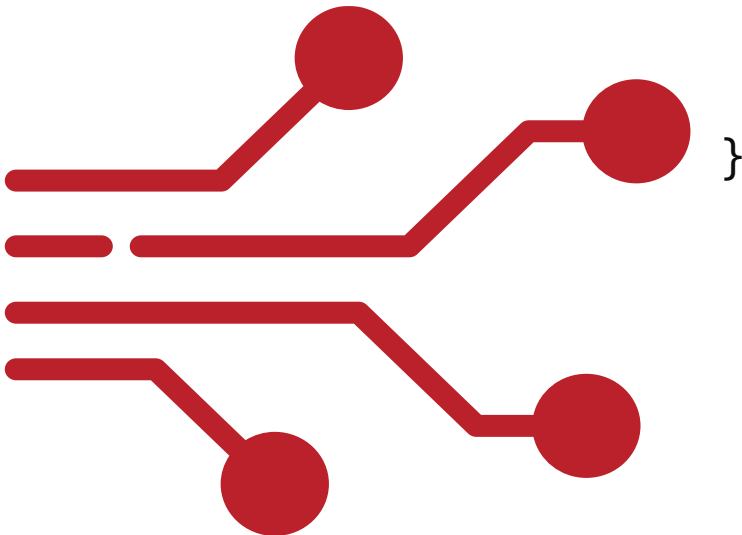
```
private void InputBox_TextChanged(object? sender, EventArgs e)
{
    Console.WriteLine($"📝 Wpisano: {inputBox.Text}");
}

private void CheckConfirm_CheckedChanged(object? sender,
    EventArgs e)
{
    buttonSend.Enabled = checkConfirm.Checked;
    // aktywuj przycisk tylko po potwierdzeniu
}
```

439

Przykład – reagowanie na różne zdarzenia

```
private void ButtonSend_Click(object? sender, EventArgs e)
{
    MessageBox.Show($"Wiadomość '{inputBox.Text}' została  
wysłana.", "Sukces");
}
```


440

Najczęstsze błędy w interfejsach użytkownika

- Brak walidacji danych wprowadzanych przez użytkownika
- Zbyt szczegółowe komunikaty o błędach (ujawnianie informacji)
- Niejasny lub mylący interfejs – użytkownik wykonuje błędne akcje
- Elementy aktywne mimo braku uprawnień
- Niechronione pola – dane jawne, hasła widoczne na ekranie

441

Dobre praktyki bezpieczeństwa w interfejsach użytkownika (UI)

- Walidacja wszystkich danych wejściowych – nigdy nie ufamy użytkownikowi
- Maskowanie danych wrażliwych (hasła, numerów, kluczy)
- Unikanie ujawniania szczegółowych błędów
- Oddzielenie logiki biznesowej od warstwy interfejsu
- Ukrywanie elementów nieprzeznaczone dla danego użytkownika
- Zapewnienie jednoznacznego, przewidywalnego przepływu interakcji

442

Przykład

```
private void ButtonSend_Click(object? sender, EventArgs e)
{
    string email = textEmail.Text.Trim();
    if (string.IsNullOrEmpty(email))
    {
        MessageBox.Show("Pole e-mail nie może być puste.", "Błąd",
            MessageBoxButtons.OK, MessageBoxIcon.Warning);
        return;
    }

    int atPos = email.IndexOf('@');
    int dotPos = email.LastIndexOf('.');
```

443

Przykład

```
if (atPos < 1 || dotPos < atPos + 2 || dotPos == email.Length - 1)
{
    MessageBox.Show("Podaj poprawny adres e-mail.", "Błąd",
        MessageBoxButtons.OK, MessageBoxIcon.Error);
    return;
}

MessageBox.Show("Dane wysłane pomyślnie!", "Sukces",
    MessageBoxButtons.OK, MessageBoxIcon.Information);
}
```

444

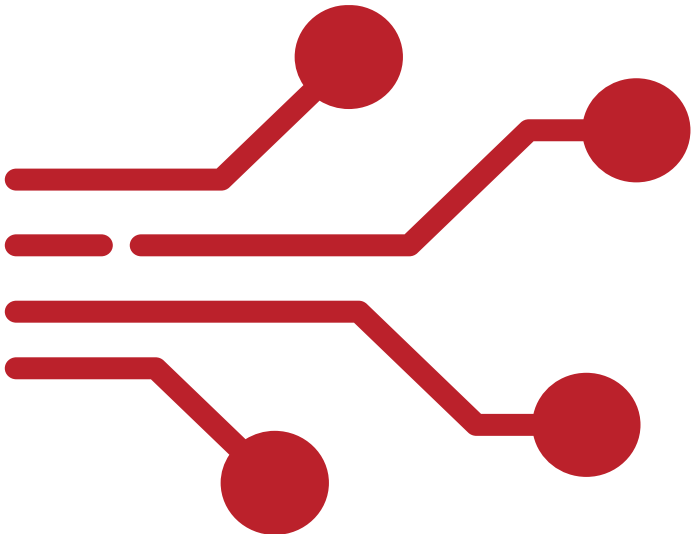
Wariant

```
var parts = email.Split('@');  
if (parts.Length != 2 || !parts[1].Contains('.'))  
{  
    MessageBox.Show("Niepoprawny format adresu e-mail.", "Błąd",  
        MessageBoxButtons.OK, MessageBoxIcon.Error);  
    return;  
}
```

445

Uwaga

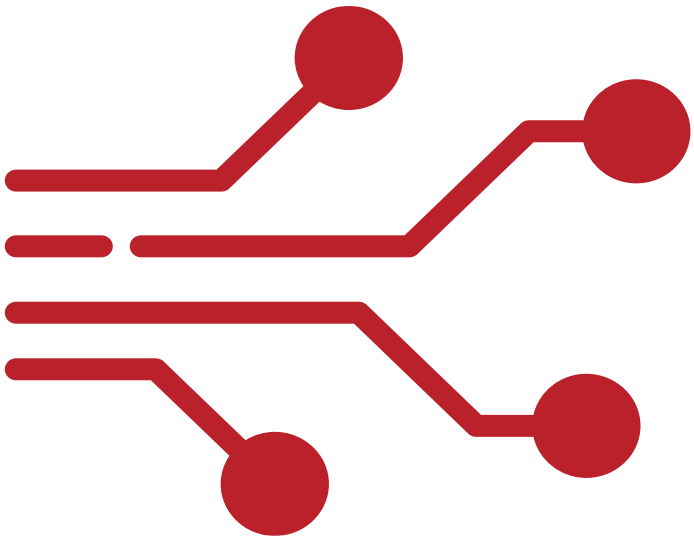
Właściwości kontrolek możemy ustawiać w oknie Properties (podobnie zdarzenia – Events), natomiast same kontrolki możemy przeciągać z przybornika (Toolbox). Klikając w kontrolki na formatce możemy tworzyć lub przechodzić do odpowiednich fragmentów kodu.

446

WPF (Windows Presentation Foundation)

- WPF (Windows Presentation Foundation) – nowoczesny framework do budowy interfejsów graficznych w C#
- Oddziela warstwę wizualną (XAML) od logiki programu (C#)
- Umożliwia tworzenie złożonych, dynamicznych i bezpiecznych interfejsów
- Obsługuje stylizację, bindowanie danych, animacje, szablony, MVVM
- Jest częścią platformy .NET

447

Przykład: MainWindow.xaml

```
<Window x:Class="HelloWPF.MainWindow"
xmlns="http://schemas.microsoft.com/winfx/2006/xaml/presentation"
xmlns:x="http://schemas.microsoft.com/winfx/2006/xaml"
Title="WPF Demo" Height="200" Width="350">
  <StackPanel VerticalAlignment="Center">
    <TextBlock Text="Podaj imię:" Margin="10" FontSize="14"/>
    <TextBox Name="txtName" Width="200" Margin="10"/>
    <Button Content="Powitaj" Width="100" Margin="10"
Click="Button_Click"/>
  </StackPanel>
</Window>
```

448

Przykład: MainWindow.xaml.cs

```
using System.Windows;
```

```
namespace HelloWPF
```

```
{
```

```
    public partial class MainWindow : Window
```

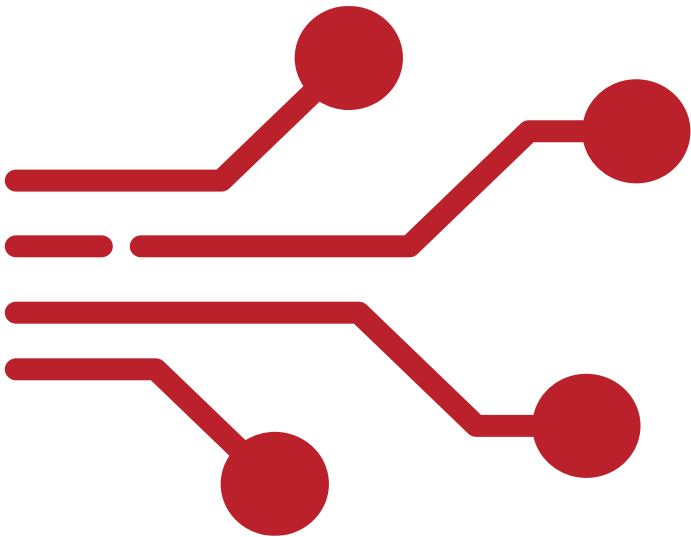
```
    {
```

```
        public MainWindow()
```

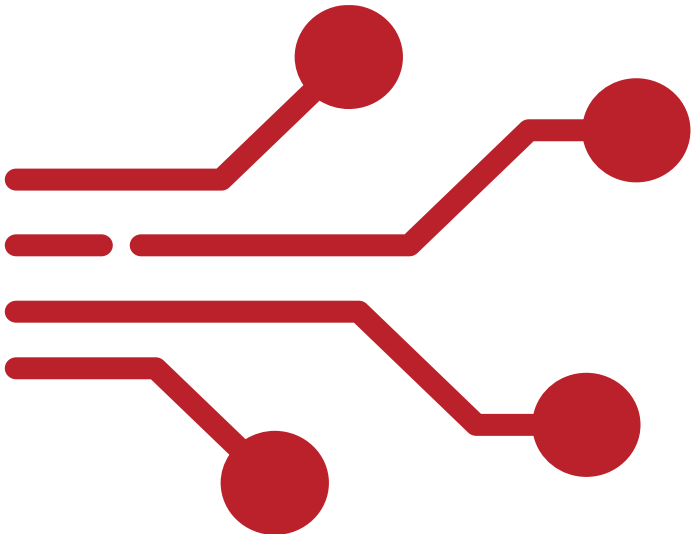
```
        {
```

```
            InitializeComponent();
```

```
        }
```


Przykład: MainWindow.xaml.cs


```
private void Button_Click(object sender,  
    RoutedEventArgs e)  
{  
    MessageBox.Show($"Witaj, {txtName.Text}!",  
        "Powitanie");  
}  
}
```

450

Telerik UI i komponenty zewnętrzne

- W nowoczesnych projektach rzadko buduje się GUI od zera
- Wykorzystuje się gotowe biblioteki: Telerik UI, DevExpress, Syncfusion
- Oferują profesjonalne kontrolki: siatki danych, wykresy, kalendarze, panele, dashboardy
- Ułatwiają tworzenie interfejsu spójnego, wydajnego i nowoczesnego
- Wymagają jednak ostrożności: licencje, aktualizacje, zaufane źródła

451

Integracja interfejsu z logiką aplikacji

- Interfejs użytkownika (UI) powinien komunikować się z logiką programu, ale jej nie zawierać
- Logika programu powinna być w osobnych klasach/warstwach (np. Service, Model)
- UI wywołuje logikę przez metody, zdarzenia lub wzorce projektowe (MVC – Model View Controller /MVVM – Model – View - ViewModel)
- Celem jest: separacja, czytelność, testowalność i bezpieczeństwo
- Przykład: formularz logowania wywołuje klasę AuthService, a nie zawiera logiki w sobie

452

Przykład – separacja interfejsu i logiki

// Logika programu (oddzielna klasa)

```
public class AuthService
```

```
{
```

```
    public bool Login(string username, string password)
```

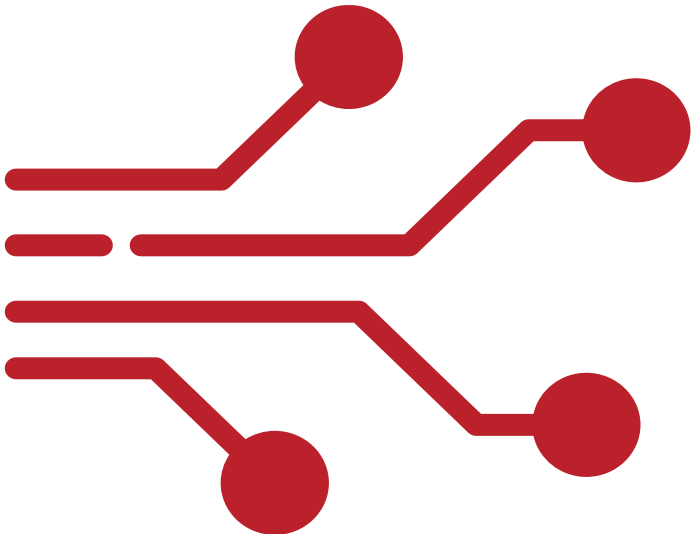
```
    {
```

```
        // Tu tylko logika, bez GUI!
```

```
        return username == "admin" && password == "1234";
```

```
    }
```

```
}
```


453

Przykład – separacja interfejsu i logiki

// Interfejs użytkownika (Formularz)

```
public partial class LoginForm : Form  
{
```

```
    private AuthService authService = new AuthService();
```

```
    public LoginForm()  
{
```

```
        InitializeComponent();  
    }
```


Przykład – separacja interfejsu i logiki

```
private void buttonLogin_Click(object sender, EventArgs e)
{
    string user = textBoxUser.Text.Trim();
    string pass = textBoxPass.Text.Trim();

    if (authService.Login(user, pass))
        MessageBox.Show("Zalogowano pomyślnie!");
    else
        MessageBox.Show("Błąd logowania.");
}
```

455

Zatrzymywanie akcji

- Niektóre zdarzenia w WinForms kończą się na -ing (np. FormClosing, Validating, KeyPress)
- Oznacza to, że akcja jeszcze się nie wykonała i można ją zatrzymać
- Zdarzenia te służą do walidacji i zapobiegania błędom użytkownika
- Można ustawić e.Cancel = true, by przerwać operację
- Idealne narzędzie do potwierdzeń i zabezpieczeń w GUI

456

Przykład

```
public partial class SecureForm : Form
{
    private TextBox textBoxEmail = new TextBox();
    public SecureForm()
    {
        this.Text = "Formularz z walidacją";
        this.Controls.Add(textBoxEmail);
        textBoxEmail.Top = 30;
        textBoxEmail.Width = 200;
    }
}
```

457

Przykład

```
// potwierdzenie zamknięcia okna
this.FormClosing += (s, e) =>
{
    var result = MessageBox.Show("Czy na pewno chcesz
        zamknąć okno?",
                                "Potwierdzenie",
                                MessageBoxButtons.YesNo,
                                MessageBoxIcon.Question);
    if (result == DialogResult.No)
        e.Cancel = true; // zatrzymaj zamykanie
};
```

458

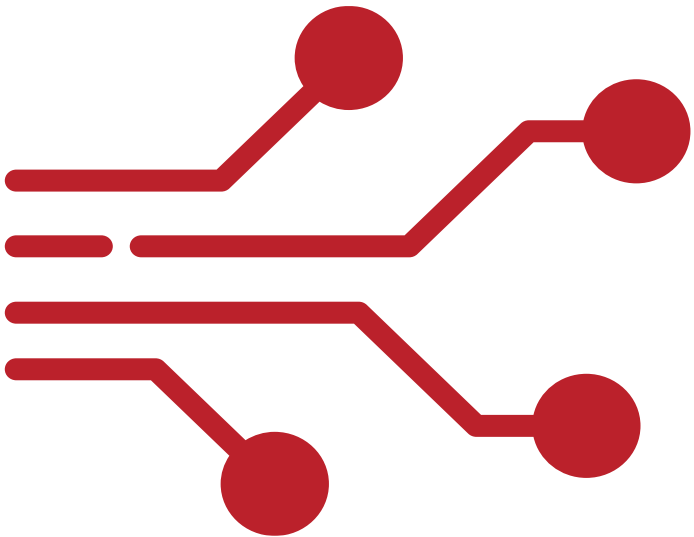
Przykład

```
// walidacja pola
textBoxEmail.Validating += (s, e) =>
{
    if (!textBoxEmail.Text.Contains("@"))
    {
        MessageBox.Show("Niepoprawny e-mail!");
        e.Cancel = true; // zatrzymaj przejście dalej
    }
};
```

459

Przykład

```
// filtr klawiatury
textBoxEmail.KeyPress += (s, e) =>
{
    if (char.IsWhiteSpace(e.KeyChar))
        e.Handled = true; // zablokuj spację
};
}
```


460

Dziękuję za uwagę